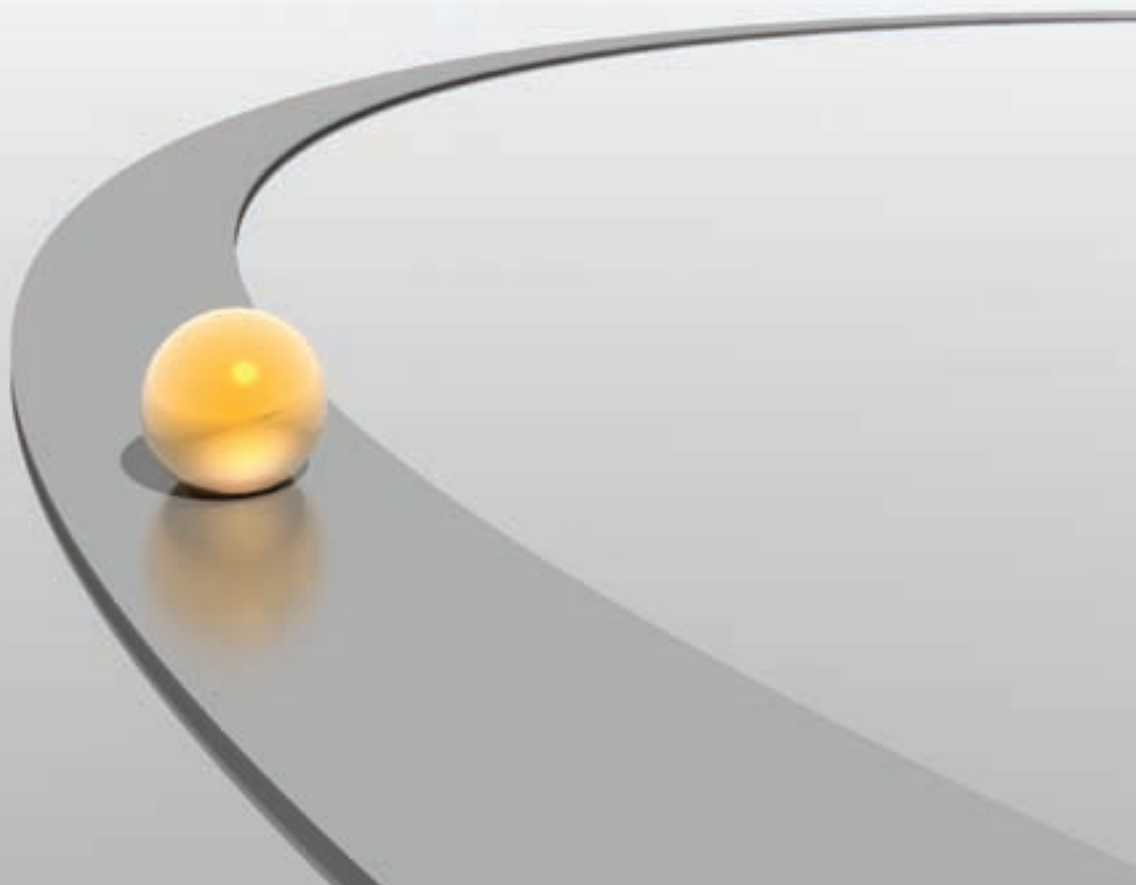

EUROPOS OMBUDSMENAS

2007 M. METINIS PRANEŠIMAS

E U R O P O S O M B U D S M E N A S

2007 M. METINIS PRANEŠIMAS

© Europos Bendrijos, 2008

Dauginti švietimo ir nekomerciniais tikslais leidžiama nurodžius šaltinį.

ISBN 978-92-9212-162-4
DOI 10.2869/81872

Viršelio nuotrauka: © iStockphoto.com/Silence

Šita ataskaita skelbiama internete: <http://www.ombudsman.europa.eu>

Printed in Italy

SPAUSDINTA BALTAME POPIERIUJE, BLUKINTAME NENAUDOJANT CHLORO

EUROPOS OMBUDSMENAS

P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

Prof. Dr Hans-Gert PÖTTERING MEP
Europos Parlamento
Pirmininkui
Rue Wiertz
1047 Briuselis
BELGIJA

2008 m. kovo 10 d., Strasbūras

Gerb. Pirmininke,

vadovaudamasis Europos bendrijos steigimo sutarties 195 straipsnio 1 dalimi ir Europos Parlamento sprendimo dėl ombudsmeno pareigų atlikimą reglamentuojančių nuostatų ir bendrųjų sąlygų 3 straipsnio 8 dalimi, pateikiu savo 2007 m. pranešimą.

Pagarbiai,

P. Nikiforos Diamandouros

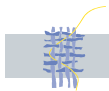
ĮVADAS	11
1 SANTRAUKA	17
2 SKUNDAI IR TYRIMAI	29
2.1 OMBUDSMENO VEIKLOS TEISINIS PAGRINDAS	29
2.2 EUROPOS OMBUDSMENO ĮGALIOJIMAI	29
2.3 SKUNDŲ PRIIMTINUMAS IR PAGRINDAS PRADĖTI TYRIMĄ	32
2.4 2007 M. IŠNAGRINĖTŲ SKUNDŲ ANALIZĖ	34
2.5 KITOMS INSTITUCIJOMS PERDUOTI SKUNDAI IR PATARIMAI	35
2.6 OMBUDSMENO PROCEDŪROS	37
2.7 TYRIMŲ REZULTATAI	39
2.8 2007 M. SPRENDIMAI BAIGUS SKUNDO TYRIMĄ	42
3 SPRENDIMŲ SUVESTINĖS	51
3.1 ATVEJAI, KAI NEBUVO NUSTATYTA NETINKAMO ADMINISTRAVIMO	51
3.2 ATVEJAI, KAI KLAUSIMĄ IŠSPRENDĖ PAČIOS INSTITUCIJOS	60
3.3 OMBUDSMENO PASIEKTI DRAUGIŠKI SPRENDIMAI	64
3.4 ATVEJAI, KURIŲ NAGRINĖJIMAS BAIGTAS OMBUDSMENUI PAREIŠKUS KRYTINĘ PASTABĄ	66
3.5 INSTITUCIJŲ PRIIMTI REKOMENDACIJŲ PROJEKTAI	80
3.6 DĖL KITŲ PRIEŽASČIŲ BAIGTI NAGRINĖTI SKUNDAI	83
3.7 ATVEJAI, KURIŲ NAGRINĖJIMAS BAIGTAS PATEIKUS SPECIALŲ PRANEŠIMĄ	88
3.8 TYRIMAI OMBUDSMENO INICIATYVA	89
3.9 OMBUDSMENO ATSAKYMAI Į PAKLAUSIMUS	90
4 SANTYKIAI SU EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJOMIS IR ĮSTAIGOMIS	95
4.1 EUROPOS PARLAMENTAS	96
4.2 EUROPOS KOMISIJA	97
4.3 KITOS INSTITUCIJOS IR ĮSTAIGOS	98

5	SANTYKIAI SU OMBUDSMENAIŠ IR PANAŠIOMIS TARNYBOMIS	101
5.1	EUROPOS OMBUDSMENŲ TINKLAS	101
5.2	KITI OMBUDSMENO SEMINARAI IR KONFERENCIJOS	112
5.3	KITI RENGINIAI, KURIUOSE DALYVAVO OMBUDSMENAS IR JO PERSONALAS	113
6	PRANEŠIMAI	117
6.1	SVARBIAUSI METŲ ĮVYKIAI	117
6.2	INFORMACINIAI VIZITAI	119
6.3	KONFERENCIJOS IR SUSITIKIMAI	124
6.4	RYŠIAI SU ŽINIASKLAIDA	125
6.5	LEIDINIAI	127
6.6	ELEKTRONINĖS PRIEMONĖS PATEIKTI PRANEŠIMAI	127
7	PRIEDAI	
A	STATISTINIAI DUOMENYS	131
B	OMBUDSMENO BIUDŽETAS	138
C	PERSONALAS	139
D	SPRENDIMŲ RODYKLĖ	148
	KAIP SUSISIEKTI SU EUROPOS OMBUDSMENU	153

IVADAS

ĮVADAS

2007-ieji buvo svarbūs metai įtvirtinant Europos piliečių teisę į gerą administravimą. Gruodžio 12 d. trijų pagrindinių ES institucijų – Parlamento, Komisijos ir Tarybos pirmininkai iš naujo pasirašė ir paskelbė ES pagrindinių teisių chartiją, kuri pirmą kartą buvo paskelbta 2000 m. gruodžio mėn. Lisabonos sutartyje numatytas įsipareigojimas parengti teisiškai saistančią chartiją rodo, jog vis labiau suvokiama, kad piliečiai turėtų būti pagrindinis Europos rūpestis. Ombudsmeno požiūriu, chartija yra novatoriška tuo, kad pirmą kartą teisė į gerą administravimą pripažįstama pagrindine Sąjungos pilietybės teise (41 straipsnis).

Geras administravimas

Nuo 2003 m. balandžio 1 d., kai pradėjau eiti šias pareigas, gero administravimo stiprinimui Europos ombudsmenas teikia neabejotiną pirmenybę. ES institucijoms ir įstaigoms nuolat primenu, kad geras administravimas reiškia, jog valstybės tarnautojai privalo padaryti daug daugiau nei tik vengti elgtis neteisėtai. Valdininkai turi stengtis užtikrinti kokybišką aptarnavimą ir garantuoti, kad su visuomenės nariais bus tinkamai elgiamasi visapusiškai atsižvelgiant į jų teises.

Atrodo, kad šis raginimas duoda konkrečių rezultatų. Džiaugiuosi galėdamas pranešti, kad ES institucijos ir įstaigos 2007 m. įtemptai dirbo tirdamos skundus, atitaisydamos skriaudas ir klaidas. Per metus konkrečių institucijų išspręstų bylų skaičius padvigubėjo – pirmą kartą 35 proc. mūsų tyrimų buvo baigta atitinkamai institucijai sutikus išspręsti klausimą. Reikėtų deramai įvertinti šio pasiekimo svarbą skundų pareiškėjams ir apskritai piliečiams. Tvirtai tikiu, kad mes padarėme didelę pažangą siekdami įdiegti atitinkamą aptarnavimo kultūrą.

Šiame pranešime aprašyti septyni ryškiausi pavyzdžiai patvirtina tokį požiūrio pasikeitimą. Net keturi iš jų yra susiję su Europos Komisija, kuri, nagrinėdama visą eilę nusiskundimų, veikė greitai ir konstruktyviai. Taip pat norėčiau išskirti Europos aviacijos saugos agentūrą, kuri antrus metus iš eilės yra geriausias pasiryžimo konstruktyviai dirbti su ombudsmenu sprendžiant problemas pavyzdys. Taryba atsiprašė skundo pareiškėjo po to, kai aš atkreipiau jos dėmesį į kalbos klausimą, ir pažadėjo stengtis ateityje vengti panašių problemų. Galiausiai Europos centrinis bankas pateikė pilietei itin išsamų atsakymą, kuriame pabrėžė, jog Bankas teikia didžiulę reikšmę tam, kad jos iškelti klausimai būtų išaiškinti, ir pasiūlė jai visais papildomai išskylančiais klausimais kreiptis į Banko specialistus. Aprašydamas šiuos atvejus siekiu parodyti gero administravimo pavyzdžius, iš kurių galėtų pasimokyti visos ES institucijos bei įstaigos ir pagal juos vertinti savo pačių praktinį darbą. 2008 m. toliau sieksiu kelti aptarnavimo kultūrą, kad būtų patenkinti piliečių lūkesčiai.

Kai kurie piliečiams naudingi rezultatai, aprašyti šiame pranešime, buvo pasiekti oficialiai nesusirašinėjant su institucija. Šiuo metu mūsų santykiai su institucijomis yra tokie, kad vis daugėjant bylų jas galime išspręsti greitai, išvengdami ilgo nagrinėjimo. Kad problemos būtų sprendžiamos lanksčiai, dažniau taikomos mažiau oficialios procedūros. Ši veikla bus tęsiama ir 2008 m. Man tai žymi persilaužimą mūsų institucijos veikloje ir rodo, kiek Europos ombudsmenas yra gerbiamas, o institucijos nori padėti piliečiui.

Žinoma, problemų išlieka. Reikia prisiminti, kad 2007 m. 15 proc. skundų tyrimas buvo baigtas pareiškus kritinę pastabą, kadangi atitinkamos institucijos neįstengė užtikrinti tokio lygio paslaugų, kokias piliečiai turi teisę gauti. Tokių atvejų pavyzdžių yra pateikta šiame pranešime. Jie apima ir tokius atvejus, kai institucija atsisako pakeisti savo įdarbinimo tvarką, daugiausia dėl administracinės naudos sumetimų, ir atvejus, kai institucija nepagrįstai, nepateikdama jokių konkrečių paaiškinimų, vilkina pažeidimų nagrinėjimo procedūras. 2008 m. vėl parengsime tokį pat pranešimą dėl šių kritinių pastabų, norėdami užtikrinti, kad institucijos iš jų pasimokytų. Be to, ketinu ieškoti būdų,

kaip ombudsmeno sprendimus padaryti lengviau suprantamus, kad jie dar veiksmingiau padėtų piliečiams ir valdininkams suvokti, kas yra geras administravimas.

Aišku, kad dar reikia daug ką nuveikti siekiant įtvirtinti gerą administravimą ES institucijose ir įstaigose. Siekdamas padėti kurti naudingas strategijas šioje srityje, 2007 m. lapkričio mėn. Briuselyje surengiau seminarą, kuriame buvo tiesiogiai apsikeista nuomonėmis, kaip Europos ombudsmenas gali padėti įgyvendinti teisę į gerą administravimą. Per diskusijas buvo pateikta daug įkvepiančių ir novatoriškų sumanymų ateičiai. Nekantriai laikiu galimybės įgyvendinti juos visų Europos piliečių labui.

Geresni ryšiai

Baigdamas savo 2006 m. metinio pranešimo įvadą pabrėžiau du svarbiausius savo uždavinius ateinančiais metais: dirbti su institucijomis skatinant gerą administravimą ir stiprinti informacinę veiklą tam, kad Europos ombudsmeno paslaugomis siekiantys pasinaudoti asmenys gautų informaciją apie tai, kaip tai padaryti.

Kalbant apie antrąją tikslą, 2007 m. buvo labai sėkmingi. Pagaliau ėmė didėti priimtinių skundų procentas. Ambicingos ir kruopščiai suplanuotos informacinės kampanijos dėka palyginus su 2006 m. padidėjo absoliutus ir santykinis priimtinių skundų skaičius. Taigi per metus remiantis gautais skundais buvo pradėta 17 proc. daugiau tyrimų. Be to, mūsų pastangos geriau informuoti piliečius apie tai, kada Europos ombudsmenas gali padėti ir kada - ne, buvo naudingos ir tuo, kad didesniai negu kada nors anksčiau piliečių skaičiui padėjome pasirinkti tinkamas priemones reikalaujant žalos atlyginimo nacionaliniu, regiono ir vietos lygiu.

Šioje srityje pagrindinis 2007 m. įvykis buvo Europos ombudsmenų tinklo pareiškimo priėmimas. Pareiškimo tikslas – plačiau supažindinti su ombudsmeno darbu ES mastu ir išaiškinti, kokias paslaugas tinklo nariai teikia žmonėms, besiskundžiantiems problemomis įeinančiomis į ES teisės taikymo sritį. Pareiškimas yra skelbiamas Europos ombudsmeno tinklalapyje visomis ES oficialiosiomis kalbomis, visas jo tekstas pateiktas šio pranešimo 5 skyriuje. Tinklo nariai aktyviai dirbs siekdami, kad piliečiai geriau susipažintų su pareiškimu ir suprastų, kas geriausiai išspręs jų skundus, susijusius su ES teise.

Kita svarbi šios srities iniciatyva turėtų būti įgyvendinta 2008 m. Praėjusiais metais mano biuras rengė specialų vadovą, kuris ateinančiais metais bus paskelbtas ombudsmeno naujajame tinklalapyje. Ši pagrindinė priemonė padės piliečiams rasti tinkamiausią būdą žalai atlyginti. Vadovas turėtų suteikti galimybę daugiau skundų pareiškėjų kreiptis tiesiai į įstaigą, geriausiai pasirengusią išnagrinėti jų skundą. Tikimės, kad vadovo sėkmę liudys tai, kad toliau mažės nepriimtinių skundų, kuriuos gauna mano biuras.

Pasirinkti tinkamiausią klausimo sprendimo būdą kreipiantis pirmą kartą svarbu dėl daugelio priežasčių. Tai padeda išvengti nusivylimo, kurį piliečiai patiria gavę atsakymą, kad įstaiga, į kurią jie kreipėsi, negali padėti. Tai taip pat reiškia, kad skundai nagrinėjami daug sparčiau ir veiksmingiau, taip užtikrinant piliečių galimybę visiškai pasinaudoti savo teisėmis pagal ES teisę. Be to, sumažėjus nepriimtinių skundų skaičiui, mano vadovaujama institucija galės geriau vykdyti savo pagrindinę funkciją – padėti piliečiams, kurie nepatenkinti tuo, kaip su jais pasielgė ES institucijos ir įstaigos. Mano biuro pasiekti rezultatai padedant tokiems piliečiams, be abejo, yra didžiausią pasitenkinimą teikiantis mano darbo aspektas. Šiame pranešime yra paminėta daug tokių sėkmingų 2007 m. atvejų pavyzdžių. Tikiuosi ateinančiais metais tęsti šį darbą Europos piliečių labui.

Kaip dažnai esu minėjęs, metinis pranešimas yra svarbiausias ombudsmeno leidinys. Jis jam padeda parengti savo darbo ataskaitą Europos Parlamentui, kuriam jis yra atskaitingas. Be to, pranešimas padeda ES institucijoms ir įstaigoms tobulinti savo administravimą. Jis suteikia galimybę su ombudsmeno darbu susipažinti daugeliui įvairiausių žmonių, kuriuos domina jo veikla, įskaitant plačiąją visuomenę, žiniasklaidą, mokslininkus, valstybės tarnautojus ir kolegas ombudsmeno biuruose visame pasaulyje. Pastaraisiais metais pranešime buvo padaryta pakeitimų siekiant, kad jis taptų patogesnis vartotojams. Šiame pranešime taip pat yra naujovių. Labiausiai jie

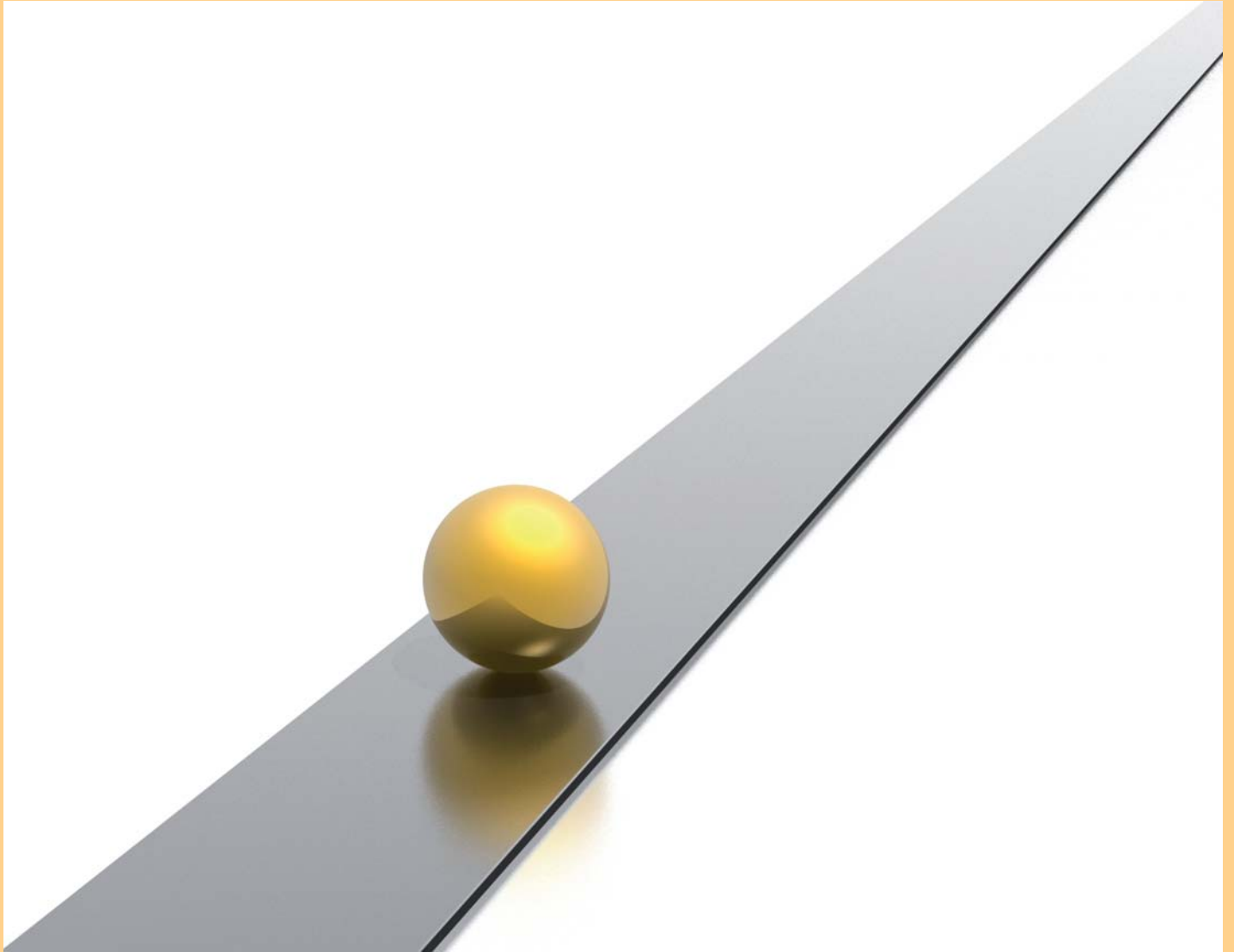

pastebimi 5 ir 6 skyriuose, kuriuose mes sumanėme pateikti veiklos apžvalgą ir analizę, o ne išsamų renginių ir susitikimų sąrašą, kaip anksčiau. Tikimės, kad dėl to pranešimą bus įdomiau skaityti ir jame geriau atsispindės visų svarbių iniciatyvų nauda. Laukiame jūsų atsiliepimų.

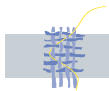
Strasbūras, 2008 m. vasario 15 d.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

SANTRAUKA

1

1 SANTRAUKA

Tryliktame Europos ombudsmeno metiniame pranešime Europos Parlamentui pateikiama 2007 m. Europos ombudsmeno veiklos ataskaita. Tai penktasis Europos ombudsmeno P. Nikiforos DIAMANDOUROS, kuris Europos ombudsmeno pareigas pradėjo eiti 2003 m. balandžio 1 d., teikiamas metinis pranešimas.

PRANEŠIMO STRUKTŪRA

Pranešimą sudaro šeši skyriai ir keturi priedai. Jis prasideda įžangine dalimi, kurioje Europos ombudsmenas apžvelgia žymiausius praėjusių metų pasiekimus ir veiklos planus ateinantiems metams. Toliau pateikiama veiklos santrauka sudaro 1 skyrių.

2 skyriuje aprašoma Europos ombudsmeno darbo su skundais ir tyrimų atlikimo tvarka. Jame apžvelgiami per praėjusius metus nagrinėti skundai ir teminė ištirtų skundų rezultatų analizė. Ši analizė apima 2007 m. Europos ombudsmeno sprendimuose padarytas reikšmingiausias išvadas teisės ir praktikos klausimais.

3 skyrių sudaro tam tikrų 2007 m. Europos ombudsmeno priimtų sprendimų santraukos, iš kurių matyti, kuo ir kokiomis institucijomis skundžiamasi ir dėl ko pradedami tyrimai savo iniciatyva. Sprendimų santraukos pirmiausia grupuojamos pagal nustatytų faktų ar rezultatų rūšis, o paskui – pagal institucijas ar įstaigas. Skyriaus pabaigoje pateikiamas sprendimas, priimtas atlikus tyrimą savo iniciatyva, ir šalies ombudsmeno paklausimo pavyzdys.

4 skyriuje aptariami santykiai su kitomis Europos Sąjungos institucijomis ir įstaigomis. Skyriaus pradžioje pabrėžiama konstruktyvių Europos ombudsmeno santykių su institucijomis ir įstaigomis svarba, o paskui išvardijami įvairūs su Europos ombudsmeno veikla susiję 2007 m. vykę susitikimai ir renginiai.

5 skyriuje aptariami Europos ombudsmeno santykiai su atskirų šalių, regionų ir vietos ombudsmenais Europoje ir už jos ribų. Išsamiai aprašoma Europos ombudsmenų tinklo veikla, taip pat aptariamas Europos ombudsmeno dalyvavimas seminaruose, konferencijose ir susitikimuose.

6 skyriuje pateikiama Europos ombudsmeno ryšių veiklos apžvalga. Skyrius suskirstytas į šešis poskyrius, kuriuose apžvelgiami svarbiausi metų įvykiai, Europos ombudsmeno informaciniai vizitai, konferencijos ir susitikimai, kuriuose dalyvavo Europos ombudsmenas ir jo darbuotojai, taip pat santykiai su žiniasklaida, leidiniai ir bendravimas internetu.

A priede pateikiami Europos ombudsmeno 2007 m. veiklos statistiniai duomenys. B ir C prieduose – išsamūs duomenys atitinkamai apie Europos ombudsmeno biudžetą ir personalą. D priede yra pateikta 3 skyriuje minėtų sprendimų rodyklė pagal skundo numerį, dalyką ir įtariamo netinkamo administravimo rūšį. Jame taip pat surašyti ryškiausi atvejai ir visi 2007 m. ištirti skundai pareiškiant kritinę pastabą.

TRUMPA APŽVALGA

Europos ombudsmeno misija

Europos ombudsmeno tarnyba buvo įsteigta vadovaujantis Maastrichto sutartimi kaip viena Europos Sąjungos pilietybės įtvirtinimo institucijų. Europos ombudsmenas tiria skundus dėl netinkamo administravimo Bendrijos institucijose ir įstaigose, išskyrus Teisingumo Teismą bei Pirmosios instancijos teismą, kai šie vykdo teismines funkcijas. Europos Parlamento pritarimu Europos ombudsmenas „netinkamo administravimo“ sąvoką apibrėžia kaip pagarbos žmogaus teisėms, teisinės valstybės principų ir gero administravimo principų nepaisymą.

Europos ombudsmenas ne tik reaguoja į asmenų, įmonių ir asociacijų skundus, bet ir atlieka tyrimus savo iniciatyva, susitinka su ES institucijų ir įstaigų pareigūnais ir nariais bei bendrauja su piliečiais, informuodamas juos apie jų teises ir apie tai, kaip jomis naudotis.

Skundai ir tyrimai 2007 m.

2007 m. Europos ombudsmenas gavo 3 211 naujų skundų (2006 m. jų gauta 3 830). Tačiau absoliutus ir santykinis priimtinių skundų skaičius padidėjo nuo 449 (12 proc. visų skundų) 2006 m. iki 518 (16 proc.) 2007 m. Todėl praėjusiais metais buvo pradėta 17 proc. daugiau naujų skundų tyrimų.

2007 m. 58 proc. visų skundų buvo atsiųsti elektroniniu būdu, t. y. elektroniniu paštu arba užpildžius elektroninę skundo formą Europos ombudsmeno tinklalapyje. Pavieniai piliečiai Europos ombudsmenui tiesiogiai pateikė 3 056 skundus, o asociacijos ir įmonės – 155 skundus.

Beveik 70 proc. atvejų Europos ombudsmenas skundo pareiškėjui galėjo padėti pradėdamas tyrimą, perduodamas bylą atsakingai institucijai ar patardamas, kur kreiptis, kad problema būtų greitai ir veiksmingai išspręsta.

Iš viso per praėjusius metus buvo pradėti 303 nauji skundų tyrimai. Europos ombudsmenas taip pat pradėjo šešis tyrimus savo iniciatyva. 2007 m. Europos ombudsmenas iš viso atliko 641 tyrimą, iš kurių 332 buvo perkelti iš 2006 m.

Kaip ir ankstesniais metais, dauguma tyrimų (413, arba 64 proc. visų tyrimų) buvo susiję su Europos Komisija. Kadangi Komisija yra pagrindinė Bendrijos institucija, priimanti tiesioginės įtakos piliečiams turinčius sprendimus, nereiktų stebėtis, kad ji yra pagrindinis piliečių skundų objektas. Be to, buvo atlikti 87 tyrimai (14 proc. visų tyrimų) dėl Europos Bendrijų personalo atrankos tarnybos (angl. *EPSO*) veiklos, 59 (9 proc.) – dėl Europos Parlamento, 22 (3 proc.) – dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos ir 8 (1 proc.) – dėl Europos Sąjungos Tarybos veiklos.

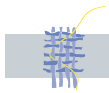
Pagrindiniai skundžiamo netinkamo administravimo atvejai buvo susiję su skaidrumo stoka, įskaitant atsisakymą suteikti informaciją (28 proc. atvejų), nesąžiningumu arba piktnaudžiavimu valdžia (18 proc.), nepatenkinama tvarka (13 proc.), nepateisinamu vilkinimu (9 proc.), diskriminacija (8 proc.), aplaidumu (8 proc.), teisinėmis klaidomis (4 proc.), įsipareigojimų nevykdymu, t. y. Europos Komisijos nesugebėjimu atlikti „Sutarties sergėtojos“ vaidmenį valstybių narių atžvilgiu (3 proc.).

2007 m. Europos ombudsmenas elektroniniu paštu atsakė iš viso į 7 273 prašymus suteikti informaciją, iš jų 3 127 prašymai buvo kolektyviniai ir susiję su jau anksčiau Europos ombudsmeno gautais skundais, o 4 146 buvo individualūs prašymai suteikti informaciją.

Iš viso praėjusiais metais Europos ombudsmenas išnagrinėjo 10 484 piliečių skundus ir prašymus suteikti informaciją.

Ombudsmeno tyrimų rezultatai

2007 m. Europos ombudsmenas užbaigė 348 tyrimus. Tai yra 40 proc. daugiau, negu 2006 m. Iš jų 341 tyrimas buvo pradėtas dėl skundų, o septyni – savo iniciatyva. Padarytų išvadų apžvalga pateikiama toliau.

Nepagrįsti skundai dėl netinkamo administravimo

2007 m. 95 atvejais baigus tyrimą nebuvo nustatyta jokio netinkamo administravimo. Tai nereiškia, kad skundas išsprendžiamas pareiškėjo nenaudai, nes pareiškėjas bent jau gauna išsamų paaiškinimą iš atitinkamos institucijos ar įstaigos apie tai, ką ji yra tuo klausimu padariusi, ir ombudsmeno nuomonę iškeltu klausimu. Tarp 2007 m. atliktų tyrimų nebuvo nustatyta jokių netinkamo administravimo atvejų šiose bylose:

- Europos ombudsmenas gavo skundą, kuriame teigiama, kad Europos Komisija nesiėmė veiksmų prieš Airiją dėl galimo ES Buveinių direktyvos pažeidimo. Skundo pareiškėjas taip pat skundėsi dėl Komisijos sprendimo nesiimti tolesnių veiksmų dėl ginčų, susijusių su galimu Atliekų direktyvos pažeidimu. Ombudsmenas nustatė, kad Komisija pateikė tinkamą savo strateginio vaidmens įgyvendinant šias direktyvas paaiškinimą. Jis taip pat pažymėjo, kad šiuo atveju Komisija skundo pareiškėjui davė tinkamą naudingą patarimą. (3660/2004/PB)
- Skundo pareiškėja ombudsmenui skundėsi dėl, *inter alia*, skaidrumo stokos ir nepateisinamo vilkinimo, kurį pademonstravo Europos vaistų agentūra (EMA) atsakydama į pareiškėjos susirūpinimą dėl antidepresantų saugumo ir savižudybės rizikos. Vartojęs tuos vaistus skundo pareiškėjos vyras nusižudė, ir ji, susisiekiusi su Agentūra, pateikė keletą klausimų ir prašymų suteikti informacijos. Atlikdama tyrimą Agentūra pareiškėjos atsiprašė dėl to, kad neatsakė į kai kuriuos jos klausimus, ir pateikė atsakymus į juos. Nors skundo pareiškėja liko nepatenkinta, ombudsmenas laikėsi nuomonės, kad Agentūra savo veiksmais išsklaidė susirūpinimą, todėl jis nustatė, kad netinkamo administravimo atveju nėra. (2370/2005/OV)
- *Greenpeace* ombudsmenui skundėsi, kad Komisija pateikė netikslus, klaidinančius ir įžeidžiančius kaltinimus dėl nevyriausybinių organizacijos atlikto tyrimo „sukamųjų durų“ tarp Komisijos ir lobistine veikla užsiimančios chemijos pramonės klausimu. Ištyręs skundą ombudsmenas nustatė, kad jis nėra pagrįstas. Nors netinkamo administravimo atvejis nustatytas nebuvo, ombudsmenas pabrėžė lobistinės veiklos skaidrumo svarbą leidžiant teisės aktus. (2740/2006/TN)

Net jei ombudsmenas ir nenustato netinkamo administravimo veikos, pasinaudodamas proga jis gali institucijai ar įstaigai patarti ateityje gerinti administravimo kokybę. Tokiais atvejais Europos ombudsmenas pateikia papildomą pastabą, kaip, pavyzdžiui, šiuo atveju:

- Lenkijos aplinkos apsaugos nevyriausybinių organizacija pateikė skundą, kad Europos investicijų bankas (EIB), Lenkijoje finansuojamas kelių modernizavimo projektą, veikė priešingai savo paties „Aplinkosaugos pareiškimui“. Ombudsmenas nustatė, kad skundas dėl netinkamo administravimo buvo nepagrįstas. Tačiau, atsižvelgdamas į tai, kad skundo pareiškėjas analogišką skundą pateikė Lenkijos ombudsmenui, Europos ombudsmenas patarė EIB apsvarstyti galimybę užmegzti ryšius dėl keitimosi informacija su atitinkamomis nacionalinėmis ir regioninėmis kontrolės institucijomis, tokiomis kaip ombudsmenas. Tokios institucijos galėtų tapti papildomais informacijos šaltiniais dėl EIB finansuojamų projektų atitikties nacionalinei ir Europos teisei. (1779/2006/MHZ)

Pačioje institucijoje išspręstos bylos ir draugiški sprendimai

Esant galimybei, Europos ombudsmenas siekia teigiamo rezultato, tenkinančio tiek skundo pareiškėją, tiek skundžiamą instituciją. Siekiant tokių rezultatų, būtinas Bendrijos institucijų ir įstaigų bendradarbiavimas, nes taip yra stiprinami institucijų ir piliečių santykiai ir galima išvengti brangaus bei daug laiko atimančio bylinėjimosi.

2007 m. pačioje institucijoje ar įstaigoje po to, kai ombudsmenui buvo pateiktas skundas, buvo išspręstos 129 bylos. Šis išspręstų bylų skaičius yra dukart didesnis, negu 2006 m., ir jis rodo, jog institucijos ir įstaigos vis dažniau pageidauja, kad skundus nagrinėtų Europos ombudsmenas, tai laikydamos galimybe ištaisyti padarytas klaidas ir piliečių labai bendradarbiauti su ombudsmenu. Tarp 2007 m. išspręstų bylų buvo šios:

- Vienam Vokietijos universitetui pateikus skundą dėl ginčo su Komisija, susijusio su projekto pagal *Erasmus* programą apmokėjimu, ombudsmenas susisieko su Komisija, ir ši klausimą išsprendė per dvi savaites. Ankstesnės universiteto pastangos Komisiją įtikinti, kad padaryta skaičiavimo klaida, buvo bevaisės. Įsikišus ombudsmenui, Komisija pripažino savo klaidą ir išmokėjo reikalaujamą 5 400 EUR sumą bei delspinigius. Europos ombudsmenas pagyrė Švietimo ir kultūros generalinį direktoratą už pavyzdinę šio skundo sprendimą, jam paraginus atkreipti dėmesį į šį skundą. (3495/2005/GG)
- Komisija sumokėjo Prancūzijos konsultavimo firmai nesumokėtą 88 000 EUR sumą; firma pateikė skundą, kad institucija neapmokėjo visų reikalavimų atitinkančių išlaidų už dalyvavimą bendroje Informacinės visuomenės technologijų programoje su Kinija. Komisija teigė, kad skundo pareiškėja padarė klaidą savo išlaidų suvestinėje. Ombudsmenui įsikišus, Komisija sutiko sumokėti nesumokėtą sumą. (1471/2007/(CC)RT)

Jei atlikus tyrimą nustatomas netinkamo administravimo atvejis, ombudsmenas, jei tik įmanoma, stengiasi rasti draugišką sprendimą. Kai kuriais atvejais draugišką sprendimą galima pasiekti atitinkamai institucijai ar įstaigai pasiūlius pareiškėjui kompensaciją. Bet kuris toks pasiūlymas pateikiamas *ex gratia*, t. y. neprisiimant teisinės atsakomybės ir nesukuriant teisinio precedento.

Praėjusiais metais draugišku sprendimu buvo užbaigtos penkios bylos. 2007 m. pabaigoje dar buvo svarstomas 31 pasiūlymas išspręsti skundą draugišku sprendimu. Iš 2007 m. bylų, susijusių su draugišku sprendimu, galima nurodyti šias:

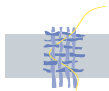
- Komisija priėmė ombudsmeno pasiūlymą išspręsti skundą draugišku sprendimu ir sumažino sumą, kurią ketino susigrąžinti iš rangovo, dirbusio projekte Libane. Rangovas buvo pateikęs skundą, kuriame skundėsi nesąžiningu sutarties vykdymu. Nors ombudsmenas nustatė, kad ne visi pareiškėjo nusiskundimai yra pagrįsti, jis padarė išvadą, kad Komisijos sprendimas susigrąžinti kai kurias sumas buvo netinkamo administravimo atvejis. Siekdama išspręsti klausimą, Komisija sutiko iš naujo peržiūrėti bylą. (2577/2004/OV)
- Europos aviacijos saugos agentūra (EASA) panaikino užprotestuotą sprendimą, ombudsmenui pasiūlius išspręsti skundą draugišku sprendimu. Ginčas kilo dėl EASA sprendimo, susijusio su tam tikrų lėktuvų tipo sertifikavimu. Išnagrinėjęs atitinkamas teisinės nuostatas, ombudsmenas įsitikino, kad sprendimas neturėjo pakankamo teisinio pagrindo. EASA atsakė, kad ji jau galėjo gauti reikiamą informaciją tipo sertifikatui išduoti, todėl panaikino užprotestuotą sprendimą. (1103/2006/BU)
- Buvęs Europos rasizmo ir ksenofobijos kontrolės centras (EUMC) sutiko su pasiūlymu išspręsti skundą draugišku sprendimu ir suteikė konkursą pralaimėjusiam dalyviui daugiau informacijos, kuria remiantis buvo galima palyginti jo ir konkursą laimėjusios organizacijos pasiūlymus. Skundo pareiškėjas kreipėsi į ombudsmeną su skundu, teigdamas, kad EUMC tinkamai neatsakė į jo klausimus ir pažeidė skaidrumo kriterijus. Išnagrinėjęs skundą, pareiškėjas pareiškė ombudsmenui padėką už atliktą darbą ir patikimą skaidrumo priežiūrą ES. (1858/2005/BB ir 1859/2005/BB)

Kritinės pastabos, rekomendacijų projektai ir specialūs pranešimai

Kai draugiškas sprendimas neįmanomas arba jo nepavyksta rasti, ombudsmenas išsprendžia skundą, pateikdamas atitinkamai institucijai arba įstaigai kritinę pastabą arba rekomendacijos projektą.

Kritinė pastaba paprastai pareiškiamą, kai i) atitinkama institucija nebegali ištaisyti netinkamo administravimo atvejo, ii) netinkamo administravimo atvejis neturi platesnio poveikio ir iii) kai tolesni Europos ombudsmeno veiksmai nereikalingi. Kritinė pastaba taip pat pareiškiamą, jeigu ombudsmenas mano, kad rekomendacijos projektu naudingo tikslo pasiekti neįmanoma arba kad netinka pateikti specialios ataskaitos Parlamentui, nes konkreti institucija arba įstaiga rekomendacijos projekto nepriima.

Kritinė pastaba pareiškėjui patvirtinama, kad jo skundas yra pagrįstas, o skundžiamai institucijai ar įstaigai nurodomos jos klaidos, siekiant jai padėti ateityje išvengti netinkamo

administravimo atvejų. 2007 m. ombudsmenas 55 tyrimus užbaigė pareiškdamas kritines pastabas. Pavyzdžiui:

- Ombudsmenas kritikavo Komisiją dėl to, kad ji 2006 m. nepaskelbė savo 2005 m. metinės ataskaitos dėl galimybės naudotis Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais, kaip to reikalauja teisės aktai. Kritika buvo pareikšta gavus nevyriausybinių organizacijos *Statewatch* skundą. Reaguodama į skundą, 2007 m. rugsėjo mėn. Komisija pagaliau paskelbė minėtą ataskaitą, o ombudsmenas nurodė, kad ataskaitų paskelbimas laiku yra pagrindinis atsiskaitymo Europos piliečiams mechanizmas. (668/2007/MHZ)
- Ombudsmenas dviem atvejais pareiškė dvi kritines pastabas Europos Bendrijų Personalo atrankos tarnybai (EPSO) dėl „naujųjų“ valstybių narių kalbų vartojimo, palyginti su „senųjų“ valstybių narių kalbų vartojimu. Pastabos buvo pareikštos po to, kai Lenkijos asociacija atsiuntė skundą dėl įdarbinimo testų. EPSO ombudsmeną informavo, kad skundo nagrinėjimo metu kalbų reikalavimai konkursams buvo pakeisti. (3114/2005/MHZ)
- Ombudsmenas kritikavo Komisiją už tai, kad ji nenurodė pateisinamų priežasčių, kodėl neleido naudotis metinėmis apskaitos ataskaitomis, gaunamomis iš valstybių narių dėl žemės ūkio subsidijų. Komisija teigė, kad ataskaitos su šia informacija buvo įkeltos į duomenų bazę ir iš esmės nebeegzistavo. Taip pat buvo teigiama, kad, norint pateikti skundo pareiškėjui jo pageidaujamą informaciją, būtų reikėję iš naujo atlikti sudėtingą duomenų bazės programavimą. Nors apskritai Komisijos požiūrį laikė nepatenkinamu, ombudsmenas šios bylos toliau nenagrinėjo, kadangi šiuo atveju teisinius klausimus galėjo išnagrinėti Bendrijos teisės aktų leidėjas, atsižvelgdamas į paskelbtą Reglamento 1049/2001 dėl galimybės susipažinti su dokumentais reformą. (1693/2005/PB)

Svarbu, kad institucijos ir įstaigos atsižvelgtų į Europos ombudsmeno kritines pastabas, imtųsi spręsti neišspręstas problemas ir taip išvengtų netinkamo administravimo atvejų ateityje. 2007 m. ombudsmenas atliko tyrimą, kaip institucijos, dėl kurių buvo skųstasi, reagavo į visas 2006 m. pareikštas kritines pastabas. Tyrimas skelbiamas Europos ombudsmeno tinklalapyje (<http://www.ombudsman.europa.eu>). Ombudsmenas ketina kiekvienais metais atlikti panašius tyrimus ir su jų rezultatais supažindinti visuomenę.

Kai reikalingi tolesni ombudsmeno veiksmai, t. y. kai skundžiama institucija gali ištaisyti netinkamo administravimo atvejį, arba kai netinkamo administravimo atvejai yra ypač rimti ar turi visuotinį poveikį, Europos ombudsmenas paprastai parengia rekomendacijos projektą skundžiamai institucijai ar įstaigai.

2007 m. buvo parengti aštuoni rekomendacijų projektai. Be to, 2007 m. buvo priimti sprendimai dėl septynių 2006 m. rekomendacijų projektų. Institucijai priėmus rekomendaciją, praėjusiais metais buvo užbaigtos trys bylos. Dėl vieno skundo buvo pateiktas specialus pranešimas Europos Parlamentui. Penkios bylos buvo užbaigtos dėl kitų priežasčių. 2007 m. pabaigoje aštuoni rekomendacijų projektai vis dar buvo svarstomi, įskaitant vieną, kuris buvo pateiktas 2004 m., ir vieną, pateiktą 2006 m.

Tarp 2007 m. parengtų rekomendacijų projektų vienas buvo susijęs su visuomenės galimybe gauti informaciją apie Parlamento narių atlyginimus. Prieš tai buvo gautas skundas iš vieno Maltos žurnalisto, pageidavusio gauti informaciją apie kai kurias Parlamento narių gaunamas priemokas, tačiau jo prašymą Parlamentas atmetė, tai pagrįsdamas duomenų apsauga. Išsamia savo nuomone dėl ombudsmeno rekomendacijos projekto šioje byloje (3643/2005/(GK)WP) Parlamentas turi paskelbti 2008 m. vasario mėn. gale. Kitame 2007 m. parengtame rekomendacijos projekte ombudsmenas ragino Komisiją ateityje vengti nepagrįstų draudimų dėl oficialių kalbų, kuriomis galima teikti pasiūlymus konkursui (259/2005/(PB)GG). Atsižvelgiant į tai, kad ši byla 2007 m. pabaigoje vis dar buvo nagrinėjama, ji į šio pranešimo 3 skyrių neįtraukta.

Iš 2007 m. priimtų rekomendacijų projektų galima nurodyti šiuos:

- Komisija priėmė rekomendacijos projektą, kuriame ombudsmenas ragino ją ištaisyti netikslią ir klaidinančią informaciją lapeliuose, plakatuose ir vaizdo filmuose apie lėktuvų keleivių teises.

Dvi oro kompanijų asociacijos kreipėsi į ombudsmeną kritikuodamos Komisijos teikiama informaciją apie keleivių teises į kompensaciją ir pagalbą tais atvejais, kai keleivis neįlaipinamas į lėktuvą, atšaukiami arba labai vėluoja skrydžiai. Įsikišus ombudsmenui, Komisija pakeitė klaidinančią informacinę medžiagą. (1475/2005/(IP)GG ir 1476/2005/(BB)GG)

- Komisija priėmė rekomendacijos projektą, kuriame ombudsmenas ragino ją atsisakyti reikalavimo sugrąžinti pensijos išmoką, klaidingai išmokėtą mirus buvusiam darbuotojui. Dėl to mirusiojo sūnus buvo atsiuntęs skundą. Praėjus daugiau kaip ketveriems metams po jo tėvo mirties, Komisija iš jo pareikalavo grąžinti 1 747 EUR. Vėliau Komisija panaikino šį reikalavimą grąžinti neteisėtai sumokėtą sumą. (1617/2005/(BB)JF)

Jei Bendrijos institucija ar įstaiga deramai nereaguoja į rekomendacijos projektą, Europos ombudsmenas gali nusiųsti specialų pranešimą Europos Parlamentui. Tai yra paskutinė priemonė, kurios gali imtis Europos ombudsmenas, ir paskutinis dėl skundo esmės jo daromas žingsnis, nes tai, ar Parlamentas priims rezoliuciją ir kaip vykdys savo įgaliojimus, priklauso nuo Parlamento politinės valios. Galima pateikti tokį 2007 m. pavyzdį:

- Ombudsmenas nusiuntė specialų pranešimą Europos Parlamentui, kritikuodamas Komisiją už tai, kad ji nenagrinėjo skundo dėl Europos darbo laiko direktyvos. Daugiau kaip prieš šešerius metus vienas Vokietijos gydytojas pareikalavo, kad Komisija iškeltų bylą Vokietijai, teigdamas, kad ji pažeidė minėtą direktyvą. Nepaisydama ombudsmeno raginimo, Komisija nenagrinėjo skundo, teisindamasi tuo, kad jos siūlymai pakeisti direktyvą pateikti Bendrijos teisės aktų leidėjui. Ombudsmenas primygtinai pareikalavo atkreipti dėmesį į tai, kad šiuo atveju keliamas principinis klausimas, kaip Komisija nagrinėja piliečių skundus dėl pažeidimų. Jis teigė, kad Komisija privalo arba atmesti skundą, arba pradėti pažeidimo nagrinėjimo procesą. Nieko neveikimas neatitinka gero administravimo principų. (3453/2005/GG)

Savo iniciatyva atliekami tyrimai

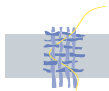
Europos ombudsmenas teise pradėti tyrimus savo iniciatyva naudojami dviem pagrindiniais atvejais. Pirma, jis gali naudotis šia teise tirdamas galimą netinkamo administravimo atvejį, gavęs skundą iš pareiškėjo, kuris neturi teisės paduoti skundą (t. y. kai pareiškėjas nėra Europos Sąjungos pilietis ar jos gyventojas arba juridinis asmuo, turintis kurioje nors valstybėje narėje registruotą buveinę). 2007 m. buvo pradėti du tokie tyrimai savo iniciatyva. Europos ombudsmenas šia savo iniciatyvos teise gali pasinaudoti sprendamas ir sisteminės institucijų problemas. Pavyzdžiui:

- 2007 m. gruodžio mėn. ombudsmenas savo iniciatyva pradėjo tyrimą dėl Komisijos išmokų išmokėjimo laiku. Jis paprašė Komisijos pateikti informaciją, kas buvo padaryta siekiant išvengti vėluojančių išmokų, statistinius duomenis apie vėluojančių išmokų atvejus, taip pat informaciją apie Komisijos politiką dėl delspinigių mokėjimo. Tyrimas buvo pradėtas gavus skundą iš ES finansuojamuose projektuose dalyvaujančių ir sutartis pasirašiusių individualių asmenų, kompanijų ir organizacijų. (OI/5/2007/GG)

Iš kitų 2007 m. savo iniciatyva pradėtų tyrimų galima nurodyti EPSO kompiuterinio testavimo nagrinėjimą (OI/4/2007/ID) ir žmogiškųjų išteklių valdymo Komisijos Jungtinių tyrimų centre tyrimą (OI/6/2007/MHZ).

Praėjusiais metais buvo užbaigtas toks savo iniciatyva pradėtas tyrimas:

- Ombudsmenas užbaigė savo iniciatyva pradėtą tyrimą dėl priemonių, kurias patvirtino Komisija, užtikrindama, kad žmonės su negalia nebūtų diskriminuojami palaikydami santykius su institucija. Jis nustatė, kad pozityviomis galima laikyti priemones, užtikrinančias lengvesnę galimybę gauti informaciją naudojantis Komisijos tinklalapiu ir pagerinančias įdarbinimo bei pareigų paaugštinimo sąlygas. Tačiau ombudsmenas pabrėžė, jog turėtų būti daugiau padaryta, kad Komisijos personalas jautriau reaguotų į žmonių su negalia poreikius. Kritikuodamas mokinių su negalia situaciją Europos mokyklose jis pavadino ją neatitinkančia reikalavimų. (OI/3/2003/JMA)

Ryškiausi atvejai, iliustruojantys geriausią praktiką

Nemažai pirmiau minėtų tyrimų yra geriausios praktikos pavyzdžiai, kuriuos verta priskirti 2007 m. „ryškiausių atvejų“ kategorijai. Kitoms ES institucijoms ir įstaigoms tai yra puikus pavyzdys, kaip geriausiai reaguoti į Europos ombudsmeno iškeltus klausimus. **Komisija** reagavo ypač greitai ir konstruktyviai atitaisydama įvairias skriaudas. **3495/2006/GG** skundo atveju, Europos ombudsmenui atkreipus jos dėmesį į problemą, ji per dvi savaites išsprendė apmokėjimo ginčą su Vokietijos universitetu. Lygiai taip pat, nagrinėjant skundą **2577/2004/OV**, ji priėmė pasiūlymą išspręsti skundą draugišku sprendimu ir sumažino sumą, kurią ketino susigrąžinti iš rangovo, dirbusio projekte Libane. Dar viename ginče dėl apmokėjimo Komisija priėmė rekomendacijos projektą, kuriame ombudsmenas ragino atsisakyti reikalavimo sugrąžinti pensijos išmoką, kuri buvo klaidingai išmokėta mirus buvusiam darbuotojui (**1617/2005/(BB)JF**). Komisija taip pat parodė esanti pasirengusi su ombudsmenu dirbti konstruktyviai – ji priėmė rekomendacijos ištaisyti netikslią ir klaidinančią informaciją lapeliuose, plakatuose ir vaizdo filmuose apie lėktuvų keleivių teises projektą. (**1476/2005/(BB)GG**).

Kiti geriausios praktikos pavyzdžiai – tai skundo **2580/2006/TN** baigtis, kai **Taryba**, ombudsmenui atkreipus jos dėmesį į airių kalbos klausimą, atsiprašė skundo pareiškėjo ir patvirtino savo išsipareigojimą ateityje vengti panašių problemų. **Europos centrinis bankas** (ECB) pateikė ypač išsamų atsakymą susirūpinusiai pilietei, pabrėžęs, jog teikia didžiulę reikšmę tam, kad jos iškelti klausimai būtų išaiškinti, ir prašo ją visus papildomus klausimus adresuoti Banko ekspertams (**630/2007/WP**). Skundo **1103/2006/BU** baigtis – paskutinis pozityvaus institucijų ir įstaigų atsako 2007 m. pavyzdys, kai **Europos aviacijos saugos agentūra** (EASA), ombudsmenui pasiūlius išspręsti skundą draugišku sprendimu, panaikino užprotestuotą sprendimą. Antrus metus iš eilės viena iš EASA bylų tampa į ombudsmeno pranešimą įtraukiamu geriausios praktikos pavyzdžiu; šis faktas liudija, kad Agentūra yra pasirengusi konstruktyviai bendradarbiauti su Europos ombudsmenu.

Tolesnė analizė

Šie ir kiti atrinkti atvejai apžvelgiami metinio pranešimo 2 skyriaus paskutinėje dalyje, vertinant juos pagal šias temas: i) atvirumas ir galimybė susipažinti su dokumentais ir informacija bei duomenų apsauga; ii) Komisija kaip Sutarties sergėtoja; iii) konkursai, sutartys ir dotacijos; ir iv) personalo klausimai, įskaitant įdarbinimą.

Pranešimo 3 skyriuje pateikiamos 50 iš 348 sprendimų, kurie buvo užbaigti 2007 m., santraukos. Jose atskleidžiama ombudsmeno tyrimo temų ir institucijų įvairovė bei įvairios išvadų rūšys.

Sprendimai, kuriais baigiami tyrimai, paprastai yra skelbiami Europos ombudsmeno tinklalapyje (<http://www.ombudsman.europa.eu>) anglų ir skundo pareiškėjo kalba, jei ji nėra anglų kalba.

Santykiai su ES institucijomis ir įstaigomis

Europos ombudsmenas skiria daug laiko susitikimams su ES institucijų ir įstaigų nariais bei pareigūnais, stiprindamas aptarnavimo kultūrą ES administracijoje. Šiuose susitikimuose ombudsmenas nariams ir pareigūnams aiškina savo darbo esmę, pabrėždamas poreikį konstruktyviai reaguoti į skundus.

Iš 2007 m. vykusių svarbiausių susitikimų reikia paminėti tris, įvykusius su visų lygių Europos Komisijos tarnautojais. Kadangi Komisija yra institucija, su kuria susiję daugiausia ombudsmeno atliekamų tyrimų, ypač svarbu, kad ji imtųsi vadovaujamojo vaidmens gerinant piliečių aptarnavimo kultūrą ir užtikrinant jų teises. Šiuose susitikimuose ombudsmenui buvo pateikta daug vilčių teikiančių atsiliepimų. Visus tris šiuos susitikimus padėjo organizuoti Komisijos pirmininko pavaduotoja Margot WALLSTRÖM, atsakinga, *inter alia*, už santykius su ombudsmenu, ir Komisijos generalinė sekretorė Catherine DAY.

Susitikimai su Europos Parlamento nariais ir pareigūnais taip pat yra labai svarbūs, atsižvelgiant į privilegijuotus ombudsmeno ryšius su Parlamentu. Europos Parlamentas renka ombudsmeną, jis Parlamentui atsiskaito. Metinio pranešimo 4 skyriuje pateikta visa šių susitikimų apžvalga. Jame

yra aprašyta Europos ombudsmeno dalyvavimas Peticijų komiteto posėdžiuose, kuriuose jis pristatė savo metinį pranešimą ir specialius pranešimus, siūlomų jo statuto pakeitimų pristatymas Konstitucinių reikalų komitete ir jo kalba Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitete dėl Reglamento 1049/2001 dėl galimybės susipažinti su dokumentais reformos.

2007 m. ombudsmenas stengėsi toliau bendradarbiauti su kitomis institucijomis ir įstaigomis, jis dalyvavo posėdžiuose su Europos Teisingumo Teismo, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto, Europos investicijų banko ir Europos centrinio banko vadovais.

Siekdamas, kad jo paties personalas būtų informuojamas apie pasikeitimus kitose ES institucijose ir įstaigose, ombudsmenas reguliariai organizuoja personalo susitikimus Strasbūre, į kuriuos kviečiami kitų institucijų lektoriai. ES tarnautojų teismo pirmininkas Paul J. MAHONEY ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas Peter HUSTINX 2007 m. buvo atvykę į Strasbūrą pristatyti savo darbo rezultatų ombudsmeno personalui.

Santykiai su kitais ombudsmenais ir panašiomis institucijomis

Daugelis pareiškėjų į Europos ombudsmeną kreipiasi, kai jiems iškyla problemų dėl nacionalinio, regioninio ar vietos lygmens administracinių institucijų. Europos ombudsmenas glaudžiai bendradarbiauja su savo kolegomis valstybėse narėse, siekdamas užtikrinti, kad piliečių skundai dėl Europos Sąjungos teisės būtų nagrinėjami skubiai ir veiksmingai. Toks bendradarbiavimas daugiausia vyksta per Europos ombudsmenų tinklą. Šiuo metu Europos ombudsmenų tinklas vienija beveik 90 įstaigų 31 šalyje; jis apima nacionaliniu ir regionų mastu veikiančias tarnybas Europos Sąjungoje, ES narystės siekiančiose šalyse ir Norvegijoje bei Islandijoje.

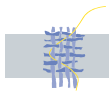
Vienas iš tinklo tikslų – palengvinti greitą skundų perdavimą kompetentingam ombudsmenui ar panašiai įstaigai. Kai įmanoma, Europos ombudsmenas perduoda skundus tiesiai arba duoda tinkamą patarimą skundo pareiškėjui. 2007 m. Europos ombudsmenas 816 pareiškėjų patarė kreiptis į šalies ar regiono ombudsmeną, o 51 skundą perdavė tiesiai kompetentingam ombudsmenui.

Europos ombudsmeno metinio pranešimo 5 skyriuje išsamiai aprašyta tinklo veikla 2007 m., kurioje svarbiausia buvo Šeštasis ES valstybių narių ir šalių kandidačių nacionalinių ombudsmenų seminaras, spalio mėn. įvykęs Strasbūre. Seminarą organizavo Europos ombudsmenas kartu su Prancūzijos nacionaliniu ombudsmenu Jean-Paul DELEVOYE. Susitikime dalyvavo visų 27 ES valstybių narių, dviejų iš trijų šalių kandidačių ir Norvegijos bei Islandijos atstovai. Pagal Europos ombudsmeno skelbimą dalyvauti Penktajame seminare pirmą kartą buvo pakviesti ir ES šalių, kuriose yra regionų ombudsmenai, t. y. Belgijos, Vokietijos, Ispanijos, Italijos, Austrijos ir Jungtinės Karalystės¹, atstovai. 2007 m. seminaro tema – „Gero administravimo Europos Sąjungoje aptarimas“.

Seminare ombudsmenas priėmė pareiškimą, kurio tikslas – padėti informuoti piliečius ir kitus ombudsmeno paslaugų vartotojus apie tai, ko jie gali tikėtis kreipdamiesi į tinklo narį klausimu iš ES teisės taikymo srities. Visas pareiškimas pateikiamas 5 skyriuje, jame taip pat galima rasti ir išsamią seminaro diskusijų ataskaitą.

Toliau 5 skyriuje apibūdinamos kitos įvairios priemonės, naudojamos tinkle keičiantis patirtimi ir geriausia praktika. 2007 m. ypač vertinga priemonė keistis informacija buvo informacinis biuletenis *Europos ombudsmenai*. Dviejuose jo numeriuose, išleistuose balandžio ir spalio mėn., buvo paskelbti straipsniai apie ES teisės viršenybę prieš nacionalinę teisę, laisvo judėjimo nevienodą traktavimą ir kliūtis, aplinkos apsaugos teisės problemas, vaikų ir pagyvenusių žmonių teisių apsaugą, sveikatos apsaugos sektoriaus problemas ir privatumą bei duomenų apsaugą. 2007 m. toliau buvo plėtojami ombudsmeno diskusijų ir keitimosi dokumentais forumai, kurie ombudsmenų tarnyboms suteikė galimybę dalytis informacija, internete skelbiant klausimus ir atsakymus. Taip pat buvo pradėta keletas didelių diskusijų tokiais įvairiais klausimais kaip diskriminavimas dėl amžiaus, priverstinio

¹ Šios šalys išvardytos ES protokolo tvarka.

psichiatriinio hospitalizavimo teisinė sistema, paslaugų sferos kokybė, teisės ekspertų statusas ombudsmeno įstaigose ir Europos Komisijos iniciatyvos siekiant pagerinti skundų dėl pažeidimų nagrinėjimą. Be to, kiekvieną darbo dieną ombudsmeno elektroninė žinių tarnyba išleisdavo biuletenį *Ombudsmeno dienos naujienos*, kuriame buvo skelbiami straipsniai, pranešimai spaudai ir visų tinklui priklausančių įstaigų skelbimai.

Be reguliarių neoficialių informacijos mainų per ombudsmenų tinklą, yra ir speciali procedūra, kai šalių ar regionų ombudsmenai gali prašyti raštu atsakyti į paklausimus dėl ES teisės ir jos išaiškinimų, tarp jų ir pateiktų klausimais, kurie jiems iškyla nagrinėjant konkrečius skundus. Europos ombudsmenas atsako tiesiogiai arba, jei reikia, perduoda paklausimą kitai ES institucijai ar įstaigai. 2007 m. buvo gauti trys tokie paklausimai (vienas iš šalies, vienas iš regiono ir vienas iš vietos ombudsmeno) ir atsakyta buvo į tris (įskaitant vieną, perkeltą iš 2005 m., ir vieną – iš 2006 m.). Tokio paklausimo pavyzdys yra pateiktas 3 skyriuje.

Informaciniai apsilankymai pas ombudsmenus valstybėse narėse ir šalyse kandidatėse taip pat pasiteisino kaip labai veiksminga priemonė, padedanti plėtoti tinklą ir geriau išmanyti apie jame taikomą ryšių priemonių įvairovę. 2007 m. Europos ombudsmenas aplankė savo kolegas ombudsmenus Vokietijoje (kovo mėn.), Švedijoje (gegužės mėn.) ir Belgijoje (lapkričio mėn.).

Europos ombudsmeno pastangos bendradarbiauti su kolegomis neapsiriboja vien Europos ombudsmenų tinklo veikla. Siekdamas skatinti ombudsmenų veiklą, aptarti tarpinstitucinius santykius ir keistis geriausia praktika, 2007 m. p. DIAMANDOUROS dalyvavo daugelyje ombudsmenų renginių ir susitiko su savo kolegomis iš ES ir tolimesnių šalių. 5 skyrius baigiamas šios veiklos apžvalga.

Ryšių palaikymas

Europos ombudsmenas labai gerai suvokia, kaip svarbu užtikrinti, kad asmenys, kuriems gali kilti sunkumų ES administravimo srityje, žinotų apie savo teisę skųstis. Kiekvienais metais dedama labai daug pastangų, kad piliečiai, kompanijos, nevyriausybinės organizacijos ir kiti svarbūs subjektai būtų informuojami apie ombudsmeno paslaugas. 2007 m. įvairiose konferencijose, seminaruose ir susitikimuose ombudsmenas ir jo darbuotojai perskaitė daugiau kaip 130 pranešimų. Jau minėti informaciniai vizitai Vokietijoje, Švedijoje ir Belgijoje suteikė puikią galimybę šiose šalyse geriau supažindinti su ombudsmeno vaidmeniu.

Ryškiausias metų įvykis buvo ombudsmeno dalyvavimas renginiuose, skirtuose Romos sutarties 50-osioms metinėms paminėti. Berlyne, Budapešte ir Varšuvoje organizuotos atvirų durų dienos buvo ryškiausias įvykis, šimtai tūkstančių žmonių užeidavo sužinoti apie Europos Sąjungos veiklą. Ombudsmeno biuras, kaip ir kiekvienais metais, dalyvavo Europos Parlamento organizuotose atvirų durų dienose Strasbūre ir Briuselyje. Medžiaga apie ombudsmeno darbą lankytojams buvo dalijama 26 kalbomis kartu su įvairiais kitais reklaminiais gaminiais. Personalo nariai dalyvavo visuose šiuose renginiuose, jie atsakė į klausimus apie ombudsmeno darbą.

2007 m. buvo sparčiai plėtojami ryšiai su žiniasklaida, ombudsmenas surengė šešias spaudos konferencijas ir davė per 40 interviu spaudai, transliuotojams bei elektroninės žiniasklaidos atstovams. Žurnalistams ir suinteresuotosioms šalims visoje Europoje buvo paskelbta ir išplatinta septyniolika pranešimų spaudai. Juose buvo aptartos tokios temos kaip ombudsmeno atliktas mokėjimų vėlavimo tyrimas, problemos dėl galimybės susipažinti su dokumentais ir informacija, skundas dėl Europos darbo laiko direktyvos ir problemos dėl Komisijos parengtos informacinės medžiagos apie lėktuvų keleivių teises.

2007 m. buvo išleista ir išplatinta daug leidinių, kurių tikslas – pagrindines suinteresuotąsias šalis ir plačiąją visuomenę informuoti, kokias paslaugas ES piliečiams ir gyventojams gali pasiūlyti ombudsmenas. Ypatingą susidomėjimą 2007 m. sukėlė naujas verslo įmonėms ir organizacijoms skirtas informacinis biuletenis, kuriame glaustai išaiškinta, kuo šiems subjektams ombudsmenas gali padėti. Informacinis biuletenis kartu su kita svarbia medžiaga buvo platinamas siunčiant jį paštu galimiems skundų pareiškėjams. Per šią siuntimo paštu kampaniją medžiaga daugiausia buvo adresuojama visos Europos Sąjungos komercijos rūmams ir juridinėms firmoms. Iš viso buvo

išsiųsta per 5 000 siuntų konkrečioms adresatams. Ši kampanija buvo nepaprastai sėkminga, per visus 2007 m. sulaukta daug tūkstančių pageidavimų gauti ombudsmeno leidinių papildomų kopijų.

Ombudsmeno tinklalapis buvo nuolatos atnaujinamas naujais sprendimais, pranešimais spaudai ir kita medžiaga apie informacinę veiklą. Siekiant atkreipti daugiau dėmesio į ombudsmeno savo iniciatyva atliekamus tyrimus, buvo sukurtas naujas tinklalapio skyrius.

Nuo 2007 m. sausio 1 d. iki gruodžio 31 d. ombudsmeno tinklalapyje apsilankė 449 418 interneto lankytojų. Daugiausia buvo skaitomi puslapiai anglų kalba, toliau – prancūzų, ispanų, vokiečių ir italų kalbomis. Daugiausia lankytojų buvo iš Italijos, po to – iš Ispanijos, Švedijos, Jungtinės Karalystės ir Vokietijos. Ombudsmeno tinklalapyje yra saitai su šalių ir regionų ombudsmenų tinklalapiais visoje Europoje. 2007 m. šiais saitais buvo pasinaudota 82 000 kartų; tai aiškiai rodo, kokią naudą piliečiams turi Europos ombudsmeno tinkle teikiamos paslaugos.

Pokyčiai ombudsmeno tarnybos viduje

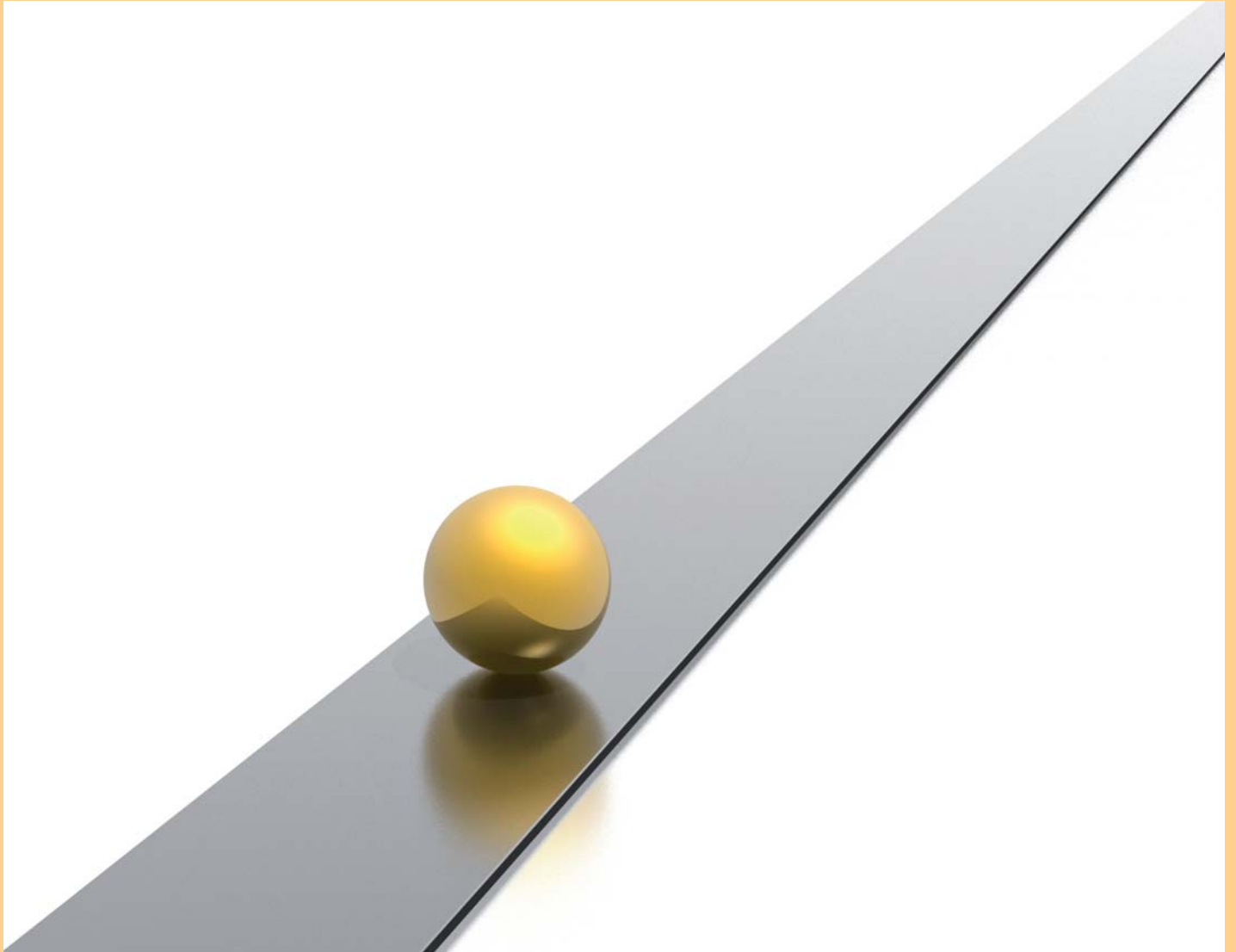
2007 m. ombudsmenas toliau siekė užtikrinti, kad tarnyba turėtų technines galimybes nagrinėti 27 valstybių narių piliečių skundus 23 Sutartyje nustatytais kalbomis.

2007 m. liepos 1 d., įvykus atviram konkursui, ombudsmenas paskyrė naują Teisės departamento vadovą. Siekiant sustiprinti kokybės kontrolę ir padidinti našumą, Teisės departamentas buvo suskirstytas į keturias komandas, kiekvienai iš jų paskirtas teisės klausimų vadovas. Siekiant palengvinti skundų tvarkymo procedūras, buvo įdiegta nauja IT programa. Visi šie patobulinimai buvo itin būtini praėjusiais metais didinant našumą. Užbaigtų bylų skaičiaus padidėjimas 40 proc. 2007 m. patvirtina, kad struktūros patobulinimai ir Ombudsmeno Teisės departamento veikla pastaraisiais metais tampa tikrai produktyvi. Ombudsmenas 2008 m. toliau stiprins veiklą.

2007 m. įvyko ir nedidelių struktūrinių pokyčių Ombudsmeno skundų tvarkymo sekretoriato – dabar jam tiesiogiai vadovauja Teisės departamento vadovo padėjėjas. Taip geriau atsispindi sekretoriato funkcijos, kadangi jis yra tiesiogiai susietas su Teisės departamento darbu.

2007 m. Ombudsmeno tarnybos etatų plane buvo 57 etatai, kaip ir 2006 metais. 2008 m. darbuotojų skaičiaus didėjimas nenumatytas. Bendra biudžeto asignavimų suma 2008 m. – 8 505 770 EUR (2007 m. – 8 152 800 EUR).

SKUNDAI IR TYRIMAI

2

2 SKUNDAI IR TYRIMAI

Vienas svarbiausių būdų, kuriais Europos ombudsmenas skatina tinkamą administravimą, – galimų netinkamo administravimo atvejų tyrimas ir, prireikus, ištaisomųjų priemonių rekomendavimas. Į galimus netinkamo administravimo atvejus ombudsmenas dažniausiai atkreipia dėmesį gavęs skundus, kurių nagrinėjimas sudaro svarbiausią ombudsmeno veiklos dalį.

Teisė kreiptis su skundu į Europos ombudsmeną yra viena iš Europos Sąjungos piliečių teisių (EB steigimo sutarties 21 straipsnis), kuri yra įrašyta ir į Pagrindinių teisių chartiją (43 straipsnis).

Ombudsmenas taip pat gali vykdo tyrimus savo iniciatyva, tuo būdu aktyviai kovodamas su netinkamu administravimu ir skatindamas laikytis tinkamo administravimo principų.

2.1 OMBUDSMENO VEIKLOS TEISINIS PAGRINDAS

Ombudsmenas vykdo savo veiklą pagal Europos bendrijos steigimo sutarties 195 straipsnį, Ombudsmeno statutą (priimtą Europos Parlamento sprendimu¹) ir pagal Statuto 14 straipsnį ombudsmeno priimtas įgyvendinimo nuostatas. Dabartinės įgyvendinimo nuostatos įsigaliojo 2003 m. sausio 1 dieną. Jos paskelbtos ombudsmeno interneto svetainėje (<http://www.ombudsman.europa.eu>); spausdintą jų kopiją galima gauti ombudsmeno tarnyboje.

Statutas išlieka ombudsmeno veiklos pagrindu. Tačiau, atidžiai peržiūrėjęs Statutą, ombudsmenas nurodė tam tikrus nedidelius pakeitimus, kurie galėtų padidinti jo galimybes veiksmingiau dirbti Europos piliečių labui. Todėl 2006 m. liepos 11 d. jis parašė Europos Parlamento pirmininkui, prašydamas pradėti Statuto pataisų procedūrą. 2007 m. pabaigoje Konstitucijos reikalų komitetas nagrinėjo pranešimo dėl siūlomų pakeitimų projektą (*pranešėja Anneli JÄÄTTEENMÄKI*).

2.2 EUROPOS OMBUDSMENO ĮGALIOJIMAI

Pagal EB steigimo sutarties 195 straipsnį ombudsmenas yra įgaliotas priimti kiekvieno Europos Sąjungos piliečio arba kiekvieno bet kurioje valstybėje narėje gyvenančio ar savo registruotą buveinę turinčio fizinio arba juridinio asmens skundus dėl netinkamo Bendrijos institucijų ar įstaigų administravimo atvejų, išskyrus Teisingumo Teismą ir Pirmosios instancijos teismą, kai šie vykdo teismines funkcijas. Taigi ombudsmenas neturi įgaliojimų nagrinėti skundo, jeigu:

1. skundo pareiškėjas neturi teisės pateikti skundo;
2. skundžiamasi ne Bendrijos institucijos ar įstaigos veiksmais;

¹ 1994 m. kovo 9 d. Europos Parlamento sprendimas 94/262 dėl ombudsmeno pareigų atlikimą reglamentuojančių nuostatų ir bendrųjų sąlygų, OL 1994 L 113, p. 15.

3. skundas pareiškiamas dėl Teisingumo Teismo arba Pirmosios instancijos teismo veiklos, kai šie vykdo teismines funkcijas; arba
4. skundas nesusijęs su galimu netinkamo administravimo atveju.

Visi šie punktai toliau aptariami išsamiau.

Europos Sąjungos tarnautojų teismas

Pareigūnas pateikė skundą prieš Tarnautojų teismą (CST) dėl to, kaip jis taiko Pirmosios instancijos teismo (PIT) darbo tvarkos taisykles ir praktinius nurodymus nagrinėjamoje byloje, kurioje skundo pareiškėjas buvo pareiškėju.

Skunde teigiama, kad minėtų nuostatų reikalavimai dėl patvirtinamųjų dokumentų vertimo ir didžiausios galimos pareiškimo teksto apimties yra nepriimtinas jo teisės į teisingumą suvaržymas.

Ombudsmenas padarė išvadą, kad EB Sutarties 195 straipsnio išimtis, skirta Teisingumo Teismui ir Pirmosios instancijos teismui, kai šie vykdo juridines funkcijas, galioja CST, kuris yra PIT priskirta teisėjų kolegija. Ombudsmeno nuomone, skundo esmė susijusi su CST teisminių funkcijų vykdymu. Todėl ombudsmenas nusprendė, kad jis nagrinėti skundo negali.

920/2007/BU

Skundai ir tyrimai savo iniciatyva

Nors teisę pateikti skundą Europos ombudsmenui turi tik piliečiai, gyventojai ir juridiniai asmenys, turintys kurioje nors valstybėje narėje registruotą būstinę, ombudsmenas gali pradėti tyrimą ir savo paties iniciatyva. Remdamasis iniciatyvos teise, ombudsmenas gali tirti galimo netinkamo administravimo atvejį, į kurį jo dėmesį atkreipė asmuo, neturintis teisės pateikti skundo. Tirdamas tokių atvejį, ombudsmenas taiko tokią pat tvarką ir suinteresuotam asmeniui suteikia tokias pat galimybes kaip ir tirdamas skundą. Ombudsmenas sprendžia, ar pasinaudoti savo iniciatyvos teise, atsižvelgdamas į kiekvieno atskiro atvejo ypatybes.

2007 m. buvo pradėti du tokie tyrimai paties ombudsmeno iniciatyva.

2006 m. metiniame pranešime ombudsmenas teigė, kad, atsižvelgdamas į galimą išteklių trūkumą ateityje, ombudsmenas numato naudotis savo iniciatyvos teise visuomet, kai vienintelė priežastis, kodėl nebūtų tiriamas skundas dėl įtariamo netinkamo Europos investicijų banko EIB administravimo skolinant už ES ribų (išorės skolinimo), yra ta, kad pareiškėjas nėra Europos Sąjungos pilietis ar jos gyventojas. Savo 2007 m. spalio 25 d. rezoliucijoje Europos Parlamentas palankiai įvertino ombudsmeno ketinimų deklaraciją ir pasiūlė jam sudaryti su EIB Susitarimo memorandumą. 2007 m. gruodžio 5 d. ombudsmenas kreipėsi į EIB pirmininką, kviesdamas pasitarti dėl Susitarimo memorandumo parengimo.

Bendrijos institucijos ir įstaigos

Europos ombudsmeno įgaliojimai apima Bendrijos institucijas ir įstaigas. Institucijos yra išvardytos Sutarties 7 straipsnyje, tačiau Bendrijos įstaigų apibrėžimo ar išsamaus sąrašo nėra. Ši sąvoka apima institucijas, įsteigtas Sutarčių pagrindu, tokias kaip Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas ir Europos centrinis bankas, taip pat institucijas, įsteigtas remiantis teisės aktu, priimtų pagal Sutartį, nuostatomis, įskaitant agentūras, tokias kaip Europos aplinkos agentūra ir Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių išorės sienų valdymo agentūra (FRONTEX).

Europos ombudsmenas neturi įgaliojimų tirti skundų dėl valstybių narių valdžios institucijų veiklos net ir tuo atveju, kai jie susiję su klausimais, kuriems taikoma ES teisė. Tačiau daugelį tokių skundų yra įgalioti tirti šalių arba regionų ombudsmenai, priklausantys Europos ombudsmenų tinklui.

Skundų, pateiktų ne prieš Bendrijos institucijas ar įstaigas, pavyzdys

2007 m. sausio mėn. pareiškėjas pateikė skundą ombudsmenui dėl sąlygų, kuriomis jis buvo atleistas iš pareigų Vakarų Europos sąjungoje (WEU). Skundas buvo pateiktas prieš Europos Sąjungos Tarybos generalinį sekretorių Javier SOLANA, kuris yra ir VES generalinis sekretorius.

Iš skundo buvo matyti, kad ginčijamą sprendimą J. SOLANA priėmė eidamas savo, VES generalinio sekretoriaus, pareigas. Kadangi VES nėra Bendrijos institucija ar įstaiga, ombudsmenas neturėjo teisės nagrinėti skundo.

128/2007/FOR

Netinkamas administravimas

Europos ombudsmenas visada laikosi nuomonės, kad netinkamas administravimas yra plati sąvoka, o pagal tinkamo administravimo principus, be kita ko, reikalaujama laikytis teisės normų ir principų, įskaitant pagrindines teises. Kita vertus, tinkamo administravimo principų sąvoka yra platesnė – Bendrijos institucijos ir įstaigos turi ne tik vykdyti teisės aktų numatytas pareigas, bet ir atkreipti dėmesį į aptarnavimą ir užtikrinti, kad su visuomenės nariais visuomet būtų tinkamai elgiamasi, ir jie nevaržomai galėtų naudotis savo teisėmis. Taigi, nors neteisėta veikla visuomet susijusi su netinkamu administravimu, netinkamas administravimas nebūtinai yra neteisėta veikla. Todėl jei ombudsmenas nustato netinkamo administravimo atvejį, tai automatiškai nereiškia, kad buvo įvykdyti neteisėti veiksmai, už kuriuos teismas galėtų bausti.²

Tenkindamas Europos Parlamento prašymą aiškiai apibrėžti netinkamą administravimą, ombudsmenas 1997 m. metiniame pranešime pasiūlė tokį apibrėžimą:

Netinkamas administravimas – tai atvejai, kai viešojoji institucija veikia nesilaikydama jai privalomų taisyklių ar principų.

1998 m. Europos Parlamentas priėmė rezoliuciją, kuria pritarė šiam apibrėžimui. Iš 1999 m. ombudsmeno ir Komisijos susirašinėjimo taip pat aišku, kad Komisija irgi pritaria tokiam apibrėžimui.

2000 m. gruodžio mėn. paskelbtoje ir 2007 m. gruodžio 12 d., prieš pasirašant 2007 m. gruodžio 13 d. Lisabonos sutartį³, pakartotinai paskelbtoje Pagrindinių teisių chartijoje teisė į tinkamą administravimą (41 straipsnis) apibrėžta kaip viena pagrindinių Europos Sąjungos piliečių teisių.

Chartijos 43 straipsnyje įtvirtinta teisė skųstis Europos ombudsmenui sudaro galimybę pasinaudoti išorės mechanizmu, per kurį iš Bendrijos institucijų ir įstaigų galima reikalauti atsakyti už netinkamą administravimą. Svarbu pripažinti, kad tarnavimo piliečiams kultūra sudaro neatskiriama tinkamo administravimo dalį. Jos nereikėtų painioti su kaltės kultūra, kuri skatina gintis. Šia proga reikia pažymėti, kad ombudsmeno tyrimai nėra drausminė ar ikidrausminė procedūra.

Ombudsmeno strategijoje, skirtoje skatinti aptarnavimo kultūrą, numatyta ne tik įvairių aktyvių iniciatyvų, bet ir dėmesio skiriama skundų nagrinėjimui. Svarbią aptarnavimo kultūros dalį sudaro padarytų klaidų pripažinimas ir, jei įmanoma, jų ištaisymas. Skubaus atsiprašymo gali pakakti, kad skundo pareiškėjas liktų patenkintas arba bent atitinkama institucija išvengtų oficialių ombudsmeno kritinių pastabų.

² Žr. 2004 m. spalio 28 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimus jungtinėse bylose T-219/02 ir T-337/02, *Herrera prieš Komisiją*, 101 pastraipa, ir 2006 m. spalio 4 d. byloje T-193/04 R, *Hans-Martin Tillack prieš Komisiją*, 128 pastraipa.

³ OL 2007 C 303.

Skundo pareiškėjui pakako Tarybos atsiprašymo

Airijos pilietis pasiskundė ombudsmenui, kad Taryba jam atsiuntė atsakymą anglų kalba. Jis reikalavo, kad Taryba jam pateiktų atsakymą airių kalba ir atsiprašytų jo bei jo organizacijos už tai, kad pažeidė EB Sutarties 21 straipsnį.

Savo nuomonėje Taryba pripažino, kad jos Viešosios informacijos skyrius anglų kalba atsakė į skundo pareiškėjo elektroninį laišką, kuris buvo parašytas airiškai. Taryba atsiprašė už nepatogumus ir pateikė savo atsakymo vertimą į airių kalbą. Ji taip pat nurodė, kad ateityje užtikrins, jog į prašymus suteikti informacijos airių kalba būtų atsakyta šia kalba.

Skundo pareiškėjas priėmė Tarybos atsiprašymą ir pasveikino jos įsipareigojimą nuo šiol į laiškus airių kalba atsakyta airiškai.

Ombudsmenas baigė nagrinėti skundą, kadangi Taryba išsprendė klausimą skundo pareiškėjui priimtinu būdu.

2580/2006/TN

Sudėtingesniais atvejais, kai Ombudsmenas padaro preliminarą išvadą dėl netinkamo administravimo, jis, jei įmanoma, skatina surasti „draugišką sprendimą“, kuris būtų priimtinas tiek skundo pareiškėjui, tiek atitinkamai institucijai ar įstaigai. Tačiau svarbu pažymėti, kad atitinkamos Statuto nuostatos (3.5 straipsnis⁴) ir įgyvendinimo nuostatos (6.1 straipsnis⁵) taikomos tik tuomet, jei nustatomas netinkamo administravimo atvejis ir atrodo, kad jį galima pašalinti.

Europos tinkamo administravimo kodeksas

2001 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamentas patvirtino Tinkamo administravimo kodeksą, kurio turi laikytis Europos Sąjungos institucijos ir įstaigos, jų administracijos ir pareigūnai bendraudami su visuomene. Kodekse atsižvelgiama į Europos administracinės teisės principus Bendrijos teismų praktikoje ir taip pat remiamasi nacionaliniais įstatymais. Parlamentas paragino ir ombudsmeną taikyti Tinkamo administravimo kodeksą. Todėl, nagrinėdamas skundus ir vykdydamas tyrimus savo paties iniciatyva, ombudsmenas atsižvelgia į Kodekse išdėstytas taisykles ir principus.

2.3 SKUNDŲ PRIIMTINUMAS IR PAGRINDAS PRADĖTI TYRIMĄ

Prieš ombudsmenui pradedant tyrimą, iš teisėto pareiškėjo gautas skundas dėl Bendrijos institucijos ar įstaigos netinkamo administravimo privalo atitikti toliau išvardytus kriterijus. Pagal šiuos kriterijus, nurodytus atitinkamuose Statuto straipsniuose, reikalaujama, kad:

1. iš skundo turi būti įmanoma nustatyti skundą pateikusį asmenį ir skundo objektą (Statuto 2 str. 3 dalis);
2. ombudsmenas negali kištis į teismų bylas ar ginčyti teismo nutarties teisingumą (Statuto 1 str. 3 dalis);
3. skundas turi būti pateiktas per dvejus metus nuo tos dienos, kai pareiškėjas sužinojo apie faktus, kuriais grindžia savo skundą (Statuto 2 str. 4 dalis);

⁴ „Kiek įmanoma, ombudsmenas kartu su atitinkama institucija ar įstaiga stengiasi rasti sprendimą, kaip pašalinti netinkamo administravimo atvejį ir patenkinti skundą.“

⁵ „Nustatęs netinkamo administravimo atvejį, ombudsmenas stengiasi bendradarbiauti su atitinkama institucija, kad rastų draugišką sprendimą tokiame atveju pašalinti ir patenkinti pareiškėją.“

4. skundas turi būti pateiktas tik po to, kai administracine tvarka dėl jo objekto buvo kreiptasi į atitinkamą instituciją ar įstaigą (Statuto 2 str. 4 dalis); ir
5. skundų dėl Bendrijos institucijų ir įstaigų bei jų pareigūnų ar kitų tarnautojų darbo santykių negalima pateikti tol, kol atitinkamas asmuo neišnaudojo visų vidaus administracinių galimybių prašymams ir skundams pateikti (Statuto 2 str. 8 dalis).

EB steigimo sutarties 195 straipsnyje nurodyta, kad ombudsmenas „atlieka tyrimus, kurie, jo manymu, yra pagrįsti“. Kai kuriais atvejais, nors skundas yra priimtinas, gali stigti priežasčių ombudsmenui pradėti tyrimą. Trys tokių atvejų pavyzdžiai pateikti toliau.

Ombudsmenas taip pat laikosi nuomonės, kad tuo atveju, jei skundą, pateiktą kaip peticiją, jau nagrinėjo Europos Parlamento Peticijų komitetas, ombudsmenui nėra pagrindo imtis tyrimo, nebent yra pateikti nauji faktai.

Iš visų 2007 m. priimtinių skundų 42 proc. buvo įvertinti kaip neturintys pagrindo pradėti tyrimą.

Skundų, kuriuos pradėti tirti nebuvo pagrindo, pavyzdžiai

Rumunijos pilietis kreipėsi į Europos Komisiją, tvirtindamas, kad Rumunijos institucijų įvestas automobilių registravimo mokestis pažeidžia Bendrijos teisę.

Atsakydama Komisija informavo skundo pareiškėją, kad ji pradėjo prieš Rumuniją vykdyti pažeidimų procedūrą, siekdama, kad nebūtų diskriminacijos prieš importuojamus naudotus automobilius. Komisija pridūrė, kad ji nepaprašė Rumunijos visiškai panaikinti mokestį, kadangi Bendrijos teisė nenumato teisinio pagrindo tokiam reikalavimui.

Atsakydama į papildomą to paties piliečio pareiškimą, Komisija nurodė, kad ji tuo metu nagrinėjo Rumunijos teisės aktų projektus, skirtus iš dalies pakeisti Rumunijos taisykles dėl automobilių apmokestinimo, kad jos atitiktų EB Sutarties 90 straipsnį.

Savo skundė Europos ombudsmenui skundo pareiškėjas išreiškė nepasitenkinimą Komisijos atsakymais. Jis tvirtino, kad Komisija turi reikalauti iš Rumunijos institucijų panaikinti arba sumažinti automobilių registracijos mokestį.

Ombudsmeno nuomone, Komisijos pateikti paaiškinimai buvo pagrįsti ir nebuvo pagrindo pradėti tyrimą.

Laikydamasis tinkamo bendradarbiavimo dvasios, kuria grindžiamas Europos ombudsmenų tinklo pareiškimas (žr. 5 skyrių), ir atsižvelgdamas į tai, kad skundo pareiškėjas taip pat išreiškė nepasitenkinimą Rumunijos valdžios institucijomis, Europos ombudsmenas nurodė, kad apie skundą ir apie vykstantį pažeidimo nagrinėjimą pravartu pranešti Rumunijos ombudsmenui.

Europos ombudsmenas apie tai taip pat informavo Komisiją ir rekomendavo informuoti apie tolesnę pažeidimų procedūros eigą Rumunijos ombudsmeną.

2543/2007/RT

Skundo pareiškėja tvirtino, kad Europos centrinis bankas (ECB) ketino apgadinti istorinę vertę turintį pastatą ir kad į jos klausimą buvo pateiktas arogantiškas ir nedėmesingas atsakymas. Prie skundo buvo pridėta jos laiško ECB kopija, tačiau pastarojo atsakymas pateiktas nebuvo. Paprašęs ir gavęs iš skundo pareiškėjos ECB atsakymą, ombudsmenas sužinojo, kad ECB paaiškino, jog neketina apgadinti ar sugriauti pastatą, o jį prižiūrėti, restauruoti ir juo naudotis. Be to, laiške buvo teigiama, kad ECB labai svarbu išaiškinti skundo pareiškėjos iškeltus klausimus, ir siūloma bet kokiais kitais klausimais kreiptis į banko ekspertus. Ombudsmenas padarė išvadą, kad ECB atsakymas pagrįstas ir naudingas, todėl pagrindo pradėti tyrimą nėra.

630/2007/WP

Italijos įmonė pateikė ombudsmenui skundą dėl keleto Komisijos elgesio su įmone aspektų, atliekant tyrimą dėl tariamo aliuminio fluorido pramonės kartelio. Be kitų dalykų įmonė skunde nurodė, kad Komisija neteisingai ignoravo jos prašymą atleisti nuo baudų, pateikdama prieštaravimo pareiškimą, nepaisė jos teisių į gynybą ir privertė nesilaikyti nacionalinių teisinių institucijų nurodymo, reikalaudama grąžinti tam tikrus dokumentus Komisijai.

Ombudsmenas atidžiai išnagrinėjo pareiškėjo pateiktą skundą. Dėl prašymo atleisti nuo baudų ombudsmenas pastebėjo, kad Komisija priima galutinį sprendimą dėl prašymo atleisti nuo baudų tik baigusi atitinkamą tyrimą. Informuodama skundo pareiškėją apie atleidimo tikimybę ir suteikdama daugiau laiko pateikti pastaboms dėl prieštaravimo pareiškimo, Komisija jam leido pasinaudoti savo teisėmis į gynybą. Kalbėdamas apie dokumentų grąžinimą, ombudsmenas nurodė, kad Komisija skundo pareiškėjui per klaidą buvo pateikusi tam tikrų konfidencialių dokumentų ir kad, vadovaudamasi atitinkamais teisės aktais, ji turėjo teisę ir netgi buvo įpareigota reikalauti juos grąžinti. Nors Komisija turi atsižvelgti į bet kokius įsipareigojimus, kurių įmonė turėtų laikytis dėl dokumentų pagal Italijos baudžiamąją teisę, skundo pareiškėjas nepateikė įrodymų, kad Komisija to nepadarė.

Todėl ombudsmenas padarė išvadą, kad pagrindo pradėti tyrimą nėra.

2118/2007/IP

2.4 2007 M. IŠNAGRINĖTŲ SKUNDŲ ANALIZĖ

2007 m. ombudsmenas gavo 3 211 naujų skundų (2006 m. – 3 830 skundų). Vadovaujantis nusistovėjusia praktika, visi skundai, dėl kurių pradedamas tyrimas, yra įtraukiami į ombudsmeno rengiamą statistiką. Tačiau siekiant išvengti klaidingų duomenų, visi elektroniniu paštu gauti nepriimtini skundai, kurių dažnai būna keletas tūkstančių, skaičiuojami statistikoje atskirai iki vienuoliktojo skundo imtinai.

Pavieniai piliečiai Europos ombudsmenui tiesiogiai pateikė 3 056 skundus, o asociacijos ar įmonės – 155 skundus.

2007 m. 95 proc. atvejų buvo atlikta procedūra, kurios tikslas – patikrinti, ar ombudsmenas turi įgaliojimus tirti skundą, ar skundai atitinka priimtumo kriterijus ir suteikia pagrindą pradėti tyrimą. Ombudsmeno turėjo įgaliojimus tirti tik šiek tiek daugiau nei 26 proc. visų patikrintų skundų. Iš jų priimtumo kriterijus atitiko 518 skundų, bet dėl 215 skundų nebuvo pagrindo pradėti tyrimą.

Per praėjusius metus iš viso buvo pradėti 303 nauji skundų tyrimai. Europos ombudsmenas taip pat pradėjo šešis tyrimus savo iniciatyva. Šių tyrimų statistinė analizė pateikta A priede.

2007 m. Europos ombudsmenas iš viso atliko 641 tyrimą, iš jų 332 buvo perkelti iš 2006 metų.

Kaip ir ankstesniais metais dauguma tyrimų buvo susiję su Komisijos veikla (413 arba iš viso 64 proc.). Kadangi Komisija yra pagrindinė Bendrijos institucija, priimanti tiesioginės įtakos piliečiams turinčius sprendimus, nereikėtų stebėtis, kad ji yra pagrindinis piliečių skundų objektas. Be to, 87 tyrimai atlikti dėl Europos Bendrijų personalo atrankos tarnybos (EPSO) veiklos, 59 – dėl Europos Parlamento, 22 – dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos ir 8 – dėl Europos Sąjungos Tarybos veiklos.

Pagrindiniai skundžiamo netinkamo administravimo atvejai buvo susiję su skaidrumo stoka, įskaitant atsisakymą suteikti informaciją (216 atvejų), nesąžiningumu arba piktnaudžiavimu valdžia (135 atvejai), netinkamomis procedūromis (102 atvejai), nepateisinamu vilkinimu (69 atvejai), diskriminacija (63 atvejai), aplaidumu (62 atvejai), teisinėmis klaidomis (35 atvejai), įsipareigojimų nevykdymu, t. y., Europos Komisijos nesugebėjimu atlikti Sutarties sergėtojos vaidmenį valstybių narių atžvilgiu (24 atvejai).

2.5 KITOMS INSTITUCIJOMS PERDUOTI SKUNDAI IR PATARIMAI

Jei ombudsmenas neturi įgaliojimų tirti skundo, jis stengiasi patarti pareiškėjui, kuri kita institucija galėtų nagrinėti jo skundą, ypač jei atvejis yra susijęs su Bendrijos teise. Jei įmanoma ir jei skundas yra pagrįstas, ombudsmenas, pareiškėjui sutikęs, perduoda jį tiesiai kitai atsakingai institucijai.

Kaip jau minėta, Europos ombudsmenas glaudžiai bendradarbiauja su tokias pat pareigas einančiais valstybių narių ir regionų pareigūnais per Europos ombudsmenų tinklą (žr. toliau pateiktą 5 skyrių). Vienas iš šio tinklo tikslų – padėti greitai perduoti skundus kompetentingam atitinkamos šalies ar regiono ombudsmenui ar panašiai institucijai. Europos Parlamento Peticijų komitetas taip pat yra visateisis šio tinklo narys.

Kitoms institucijoms perduoti skundai

2007 m. kitoms institucijoms svarstyti buvo perduoti 92 skundai. Iš jų 51 skundas buvo persiųstas šalies ar regiono ombudsmenui, 20 – Europos Parlamentui, kad šis išnagrinėtų jas kaip peticijas, 12 – SOLVIT⁶, septyni – Europos Komisijai ir du – kitoms dviem įstaigoms.

Su Europos ombudsmenų tinklu susijusių skundų pavyzdžiai

Skundo pareiškėjo motina dirbo Prancūzijoje, o dabar gyvena Brazilijoje. Prancūzijos valstybinis pensijų fondas CRAM 2002 m. sustabdė jos pensijos išmokų mokėjimą, nes kilo sunkumų dėl Brazilijos bankų sistemos.

Skundas buvo perduotas Prancūzijos ombudsmenui, kuris 2007 m. kovo mėn. informavo Europos ombudsmeną, kad surastas sprendimas. Buvo nuspręsta išmokas skundo pareiškėjo motinai mokėti Brazilijos banke, kurį patvirtino finansinė institucija, mokanti pensiją CRAM vardu. 2007 m. vasario 5 d. įsiskolintos sumos skundo pareiškėjo motinai buvo sumokėtos.

1036/2005/ESB

Ispanijos pilietis pasiskundė, kad Portugalijos greitkelių rinkliavos nuolaidų sistema „Via Verde“ yra neprieinama Portugalijoje negyvenantiems ES piliečiams. Kadangi skundas buvo susijęs su nacionalinėmis institucijomis, Europos ombudsmenas perdavė jį Portugalijos ombudsmenui.

Atlikęs tyrimą Portugalijos ombudsmenas pranešė, kad pagal sistemą „Via Verde“ rinkliava automatiškai nuskaitoma iš naudotojo banko sąskaitos. Kad būtų galima naudotis sistema, naudotojas turi turėti sąskaitą banke, priklausančiame „Multibanco“ tinklui, kuriam priklauso ir du Ispanijos bankai. Portugalijos ombudsmenas taip pat pažymėjo, kad, nors dabartinės sistemos apribojimus galima kvestionuoti remiantis bankininkystės sektoriaus susitarimų laisvės ir konkurencijos principais, Direktyva 2004/52/EB dėl elektroninių kelių rinkliavos sistemų sąveikumo Bendrijoje iki 2011 m. turi sukurti vienodą elektroninio kelių rinkliavos mokėjimo sistemą. Atsižvelgdamas į tai, Portugalijos ombudsmenas padarė išvadą, kad papildomi skundo tyrimai nebūtini ir baigė nagrinėti skundą.

2681/2006/BM

Švedijoje gyvenantis Suomijos pilietis pasiskundė Europos ombudsmenui, kad Švedijos socialinio draudimo agentūra neteisingai apskaičiavo jo ligos pašalpą.

Kadangi skundas buvo pateiktas prieš nacionalinę instituciją, Europos ombudsmenas patarė skundo pareiškėjui kreiptis į Švedijos ombudsmeną.

Europos ombudsmenas taip pat kreipėsi į Švedijos ombudsmeną, informuodamas, kad skundo pareiškėjas iškėlė klausimą dėl tinkamo 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, taikymo.

2828/2007/AL

⁶ SOLVIT yra Europos Komisijos sukurtas tinklas, kurio paskirtis – padėti asmenims išspręsti problemas dėl naudojimosi savo teisėmis Europos Sąjungos vidaus rinkoje.

Airijoje dirbantis Čekijos pilietis pasiskundė, kad Airijos mokesčių institucijos areštavo jo automobilį, kuris yra registruotas Čekijos Respublikoje, nes jis nesumokėjo Airijos automobilių registracijos mokesčio. Pasak skundo pareiškėjo, šis mokestis prilygsta importo mokesčiui.

Europos ombudsmanas patarė skundo pareiškėjui kreiptis į Airijos ombudsmeną, kurio tarnybos patvirtino, kad, jei pareiškėjas turi sunkumų dėl anglų kalbos, jis gali jiems rašyti čekų kalba.

Europos ombudsmanas taip pat informavo skundo pareiškėją, kad jei klausimas negalės būti išspręstas nacionaliniu lygmeniu, jis galės pateikti skundą Komisijai. Europos ombudsmanas taip pat atkreipė dėmesį į atitinkamą teismų praktiką⁷ dėl importuojamų naudotų automobilių apmokestinimo.

2510/2007/BU

Vykdomas Komisijos ir Portugalijos institucijų veiksmų tyrimas

2001 m. skundo pareiškėjas Nazarė uoste (centrinė Portugalija) įsteigė dvigeldžių veisimo ir auginimo įmonę. Praėjus keliems mėnesiams skundo pareiškėjas pastebėjo, kad žymiai išaugo dvigeldžių žūstumas. Uosto vandens analizė parodė didelį kiekį tam tikrų junginių, ypač tributilino, naudojamo nuo apaugimo saugančiuose dažuose. Pasak skundo pareiškėjo, nuo apaugimo saugantys dažai dar dažnai tebenaudojami Portugalijoje laivų ir žvejybos laivelių korpusams dengti ir jais laisvai prekiaujama žvejams uosto administracijos jurisdikcijai priklausančioje zonoje, taip pat ir kituose centrinės Portugalijos uostuose.

Šio klausimo neišsprendus Portugalijos institucijoms, pareiškėjas pateikė skundą prieš Portugaliją Komisijai. Pasak skundo pareiškėjo, Komisija užregistravo skundą, nesiimdama jokių tolesnių veiksmų, remdamasi Portugalijos institucijų paaiškinimu, kad, apibendrinus, *Nazarė* uosto vandens nėra laikomi tinkamais kriauklėms veisti.

Pasak skundo pareiškėjo, jis yra gavęs Portugalijos institucijų leidimą moliuskų kriauklėms veisti, o vandens, kuriuose jis pradėjo veisimą, buvo tinkami tam tikslui.

Savo skunde Europos ombudsmenui pareiškėjas išreiškė požiūrį, kad buvo akivaizdu, jog Portugalijos institucijos pateikė Komisijai neteisingą informaciją. Jis tvirtino, kad Komisija nepateikė jam svarių priežasčių dėl to, kodėl jai buvo priimtini Portugalijos institucijų argumentai.

Europos ombudsmanas paprašė Komisijos pateikti savo nuomonę iki 2008 m. sausio 31 d. Jis taip pat informavo apie skundą Portugalijos ombudsmeną. Remdamasis Europos ombudsmeno pateikta informacija, Portugalijos ombudsmanas nusprendė pradėti Portugalijos institucijų veiksmų tyrimą ir apie tai informavo Portugalijos generalinį prokurorą.

Europos ombudsmanas ir Portugalijos ombudsmanas ketina informuoti vienas kitą apie savo tyrimų pažangą.

1618/2007/JF

Europos Komisijai perduotų skundų pavyzdžiai

Bulgarijos pilietis pasiskundė Europos ombudsmenui, kad Direktyvos 2002/22/EB 30 straipsnis, pagal kurį vartotojams suteikiama teisė išsaugoti savo turimą mobiliojo telefono numerį pakeitus paslaugos teikėją, Bulgarijoje neįgyvendintas, ir kad Komisija dėl to nesiėmė veiksmų. Jis teigė, kad Komisija turėtų pradėti nagrinėti pažeidimą.

Skundo pareiškėjas bendravo su keletu Komisijos tarnybų, kurios jį informavo apie galimybę pateikti skundą dėl pažeidimo pagal EB Sutarties 226 straipsnį. Tačiau skundo pareiškėjas to nepadarė. Todėl ombudsmanas padarė išvadą, kad skundas prieš Komisiją nepriimtinas, nes prieš tai nebuvo pasinaudota kitomis administracinėmis galimybėmis.

⁷

Byla C-47/88 *Komisija prieš Daniją*, [1990] ECR I-4509 10, 21 ir 22 pastraipos.

Kita vertus, ombudsmenas pastebėjo, kad skundo Komisijai formos dėl valstybės narės Bendrijos teisės aktų nesilaikymo dar nebuvo bulgarų kalba. Todėl dėl nagrinėjamo klausimo ombudsmenas perdavė skundą Komisijai, kad ji išnagrinėtų jį kaip pažeidimo skundą prieš Bulgariją. Jis taip pat paprašė Komisijos informuoti jį, kai pasirodys skundo formos versija bulgarų kalba.

Atsakydama Komisija paaiškino, kad 2007 m. gegužės 10 d. buvo priimtas Bulgarijos įstatymas dėl elektroninių ryšių, kuriuo perkeliama ES elektroninių ryšių reguliavimo sistema. Ji pareiškė, kad išnagrinės šį teisės aktą ir imsis visų būtinų priemonių tinkamai įgyvendinti ES reglamentuojančius teisės aktus. Komisija taip pat pateikė nuorodą į bulgariską skundo formos versiją, kuri jau buvo parengta per tą laiką.

1466/2007/VIK

2006 m. ombudsmenas gavo keletą skundų iš Ispanijos piliečių prieš vaisto *Agreal* gamintoją. Pasak skundų pareiškėjų, pavartoję vaisto jie patyrė sunkių padarinių sveikatai, pvz., galvos skausmą, depresiją ir judrumo netekimą. Pareiškėjai siekė, kad vaistinis preparatas būtų uždraustas.

Kadangi Komisija yra institucija, kuri turi būtinus teisinius įgaliojimus spręsti tokius klausimus ES lygmeniu, ombudsmenas perdavė skundus Komisijai. Komisija vėliau informavo ombudsmeną, kad ji paprašė Europos vaistų agentūros (EMA) patarti, ar būtini Bendrijos veiksmai. 2007 m. liepos mėn. EMA pranešė, kad rekomenduoja Komisijai pašalinti iš Europos rinkos visus vaistus, kurių sudėtyje yra medžiagos *veraliprido*, įskaitant vaistinį preparatą *Agreal*.

Vėliau Komisija priėmė sprendimą, kuriuo reikalaujama, kad valstybės narės panaikintų visų vaistinių preparatų, kurių sudėtyje yra *veraliprido*, rinkodaros teisę, kadangi jų naudos ir rizikos santykis yra neigiamas.

1369/2006/JMA; 1698/2006/(BM)JMA; 1699/2006/(BM)JMA; 1700/2006/(BM)JMA; 1701/2006/(BM)JMA;
1751/2006/(BM)JMA; 2192/2006/JMA; 2318/2006/JMA; ir 3143/2006/JMA

SOLVIT perduoto skundo pavyzdys

Skundą pateikė Bulgarijoje gydytojo diplomą gavęs Bulgarijos pilietis. Bulgarijai įstojus į ES, jis pageidavo verstis gydytojo praktika Prancūzijoje ir iš Bulgarijos sveikatos ministerijos gavo savo diplomo atitikties sertifikatą. Tačiau Prancūzijos nacionalinė gydytojų taryba atmetė atitikties sertifikatą, kadangi jame nebuvo paminėta Direktyva 93/16. Bulgarijos institucijos tvirtino, kad sertifikatas galioja ir be minėtos nuorodos.

Ombudsmenas perdavė skundą Bulgarijos SOLVIT centrui, kuris netrukus informavo ombudsmeną, kad skundas sėkmingai išspręstas ir kad skundo pareiškėjui buvo suteiktas atitikties sertifikatas, kuris leidžia jam užsiimti profesine veikla Prancūzijoje.

1698/2007/RT

Patarimai

Patarimai buvo duoti 1 862 atvejais. Iš jų 816 atvejų pareiškėjams buvo patarta kreiptis į šalies arba regiono ombudsmeną, o 109 atvejais – pateikti peticiją Europos Parlamentui. 308 atvejais rekomenduota kreiptis į Europos Komisiją. Į šį skaičių įskaičiuoti keli atvejai, kai skundas prieš Komisiją buvo nepriimtinas, nes prieš pateikiant skundą nebuvo atliktos reikiamos administracinės procedūros. 69 atvejais buvo patarta kreiptis į SOLVIT, o 766 pareiškėjams patarta kreiptis į kitas institucijas, daugiausia specialius ombudsmenus arba skundus nagrinėjančias institucijas valstybėse narėse.

2.6 OMBUDSMENO PROCEDŪROS

Visi ombudsmenui atsiųsti skundai paprastai užregistruojami ir pareiškėjui pranešama apie jų gavimą per savaitę. Patvirtinimo laiške pareiškėjui pranešama, kokia tvarka jo skundas bus svarstomas, skundo numeris ir skundą nagrinėjančio asmens pavardė bei telefono numeris.

Skundas išanalizuojamas, siekiant nustatyti, ar reikėtų pradėti tyrimą, ir tokios analizės rezultatai paprastai pareiškėjui pranešami per mėnesį.

Jei tyrimas nepradedamas, pareiškėjui nurodomos priežastys. Jei tik įmanoma, skundas yra perduodamas kitai institucijai arba skundo pareiškėjui patariama, į kokią instituciją jis galėtų kreiptis.

Tyrimo pradžia

Pradėjus tyrimą, skundas pirmiausia persiunčiamas skundžiamai institucijai arba įstaigai ir prašoma, kad ji atsiųstų ombudsmenui savo nuomonę, paprastai per tris kalendorinius mėnesius. 2004 m. Europos Parlamentas ir Komisija sutiko, kad skundams dėl atsisakymo leisti susipažinti su dokumentais būtų nustatytas trumpesnis laikas, t. y., du mėnesiai.

Teisingas skundo nagrinėjimas

Vadovaujantis teisingo skundo nagrinėjimo principu, ombudsmenas, sprenddamas dėl skundo, neturi remtis informacija pareiškėjo arba skundžiamos Bendrijos institucijos arba įstaigos atsiųstuose dokumentuose, jei kita šalis neturėjo galimybės susipažinti su tais dokumentais ir pareikšti savo nuomonės.

Todėl ombudsmenas siunčia skundo pareiškėjui Bendrijos institucijos arba įstaigos nuomonę ir prašo pateikti savo pastabas. Ta pati procedūra taikoma ir tais atvejais, kai dėl skundo reikia vykdyti tolesnius tyrimus.

Apeliacinių skundų arba kitokių priemonių dėl ombudsmeno sprendimų, susijusių su skundo nagrinėjimu ar baigtimi, nėra numatyta nei Sutartyje, nei Statute. Tačiau kaip ir visoms kitoms Bendrijos institucijoms ir įstaigoms ombudsmenui galima pareikšti ieškinį dėl žalos atlyginimo pagal EB Sutarties 288 straipsnį. Iš esmės tokį ieškinį galima pateikti Bendrijos teismams motyvuojant tuo, kad ombudsmenas skundą išnagrinėjo netinkamai.

Dokumentų tikrinimas ir liudytojų apklausa

Ombudsmeno statuto 3 straipsnio 2 dalyje reikalaujama, kad Bendrijos institucijos ir įstaigos ombudsmenui pateiktų bet kurią jo prašomą informaciją ir leistų susipažinti su atitinkamais dokumentais. Atsisakyti jos gali tik dėl tinkamai pagrįstų slaptumo priežasčių.

Ombudsmeno teisė susipažinti su dokumentais leidžia jam patikrinti, ar skundžiamos Bendrijos institucijos ar įstaigos pateikta informacija yra išsami ir tiksli. Todėl tokia ombudsmeno teisė pareiškėjui ir visuomenei yra svarbi garantija, kad ombudsmenas galės atlikti nuodugną ir išsamų tyrimą.

Ombudsmeno statuto 3 straipsnio 2 dalyje taip pat nurodyta, kad ombudsmeno reikalavimu Bendrijos institucijų ir įstaigų pareigūnai bei kiti tarnautojai privalo duoti parodymus.

2007 m. ombudsmenas teise susipažinti su institucijų dokumentais pasinaudojo 18 kartų. Teise apklausti liudytojus pasinaudota vienu atveju.

Atvira procedūra

Skundai ombudsmenui nagrinėjami viešai, jei pareiškėjas neprašo nagrinėti jo skundo slapta.

Įgyvendinimo nuostatų 13 straipsnyje nurodyta, jog pareiškėjas turi teisę susipažinti su ombudsmeno dokumentų byla, susijusia su jo skundu. Įgyvendinimo nuostatų 14 straipsnyje nustatyta, kad visuomenė turi teisę susipažinti su ombudsmeno turimais dokumentais, laikantis

Reglamento 1049/2001⁸ nustatytų sąlygų ir apribojimų. Tačiau kai ombudsmenas tikrina skundžiamos institucijos ar įstaigos dokumentus arba apklausia liudytojus, nei pareiškėjas, nei visuomenė negali susipažinti su slaptais dokumentais ar slapta informacija, gauta tikrinimo arba liudytojų apklausos metu (13 str. 3 dalis ir 14 str. 2 dalis) Šio apribojimo tikslas – palengvinti ombudsmeno darbą, kai jis vykdo tyrimą.

2.7 TYRIMŲ REZULTATAI

Tyrimo metu pareiškėjas informuojamas apie kiekvieną naują tyrimo etapą. Kai ombudsmenas nusprendžia baigti tyrimą, jis pareiškėjui praneša tyrimo rezultatus ir savo išvadas. Ombudsmeno sprendimai nėra teisiškai įpareigojantys ir nesukuria pareiškėjui arba skundžiamai institucijai ar įstaigai teisiškai vykdytinų teisių ar pareigų.

2007 m. Europos ombudsmenas baigė 348 tyrimus, iš jų – 341 tyrimą, pradėtą dėl skundų, o septynis – savo iniciatyva.

Jei tiriamas daugiau nei vienas įtarimas ar pretenzija, ombudsmenas gali padaryti keletą išvadų.

Netinkamo administravimo nenustatyta

2007 m. ištirti 95 skundai, įskaitant tris tyrimus, vykdytus ombudsmeno iniciatyva, dėl kurių netinkamo administravimo nenustatyta. Tai nereiškia, kad skundas pareiškėjui nieko neduoda, nes pareiškėjas iš skundžiamos institucijos ar įstaigos gauna išsamų paaiškinimą apie tai, ką ji yra tuo klausimu padariusi. Net jei ombudsmenas nustato, kad skundas dėl netinkamo administravimo yra nepagrįstas, jis gali tuo pačiu institucijai ar įstaigai patarti ateityje gerinti administravimo kokybę. Tokiais atvejais ombudsmenas pateikia dar vieną pastabą.

Atvejai, kai klausimą išsprendė pačios institucijos, ir draugiški sprendimai

Esant galimybei, Europos ombudsmenas siekia teigiamo rezultato, tenkinančio tiek skundo pareiškėją, tiek skundžiamą instituciją. Siekiant tokių rezultatų, būtinas Bendrijos institucijų ir įstaigų bendradarbiavimas, nes tokiu būdu stiprinami institucijų ir piliečių santykiai ir galima išvengti brangaus bei daug laiko reikalaujančio bylinėjimosi.

2007 m. pačioje institucijoje ar įstaigoje po to, kai ombudsmenui buvo pateiktas skundas, buvo išspręstos 129 bylos. Iš jų 93 atvejais išikišus ombudsmenui buvo gautas greitas atsakymas į neatsakytus laiškus (išsamesnės informacijos apie tokius atvejais taikomą procedūrą galima rasti 1998 m. metinio pranešimo 2.9 skyriuje). Ombudsmeno tikslas tokiomis atvejais – geriau kuo skubiau išspręsti problemą, nei pradėti įprastą tyrimą dėl galimo netinkamo administravimo. 2007 m. ši procedūra buvo sėkmingai pritaikyta trimis atvejais (723/2007/MHZ, 1624/2007/JMA, 2201/2007/JMA), kai Komisija galėjo išspręsti klausimą pateikusi savo ankstesnį atsakymą papildančios informacijos.

8

2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais, OL 2001 L 145, p. 43.

Direktyvos taikymo srities išaiškinimas

Skundo pareiškėjas, Ispanijoje gyvenantis šios šalies pilietis, paprašė Komisijos imtis veiksmų prieš Didžiosios Britanijos ir Estijos institucijas, kadangi šios pareikalavo, kad jo žmona, kuri yra Baltarusijos pilietė, norėdama patekti į šias šalis, gautų jų vizas. Pasak pareiškėjo, vizos reikalavimas pažeidžia Direktyvą 2004/38/EB (toliau – Direktyva). Savo atsakyme Komisija paaiškino, kad jo žmonai negalioja Direktyvos 5 straipsnio 2 dalies nuostatos, kuriomis *gyventojų kortelę* turintys trečiųjų šalių piliečiai atleidžiami nuo bet kokio ES valstybių narių reikalavimo turėti vizą.

Skundo pareiškėjas darsyk kreipėsi į Komisiją tvirtindamas, kad Direktyva turėtų būti taikoma visiems EB piliečiams ir jų šeimoms ir kad jo žmona leidimą gyventi turi. Savo antrajame atsakyme Komisija pabrėžė, kad Direktyvos 5 straipsnio 2 dalis netaikoma pareiškėjo žmonai, kadangi leidimas gyventi nėra Direktyvos 10 straipsnyje numatyta *gyventojų kortelė*, o yra suteiktas ir reglamentuojamas tik Ispanijos teisės aktais.

Savo skunde ombudsmenui pareiškėjas tvirtino, kad Komisijos pozicija prieštarauja Direktyvai.

Ombudsmenas padarė išvadą, kad Komisijos atsakymai buvo teisiškai teisingi, tačiau galėjo būti parengti suprantamiau. Komisijos tarnybos sutiko išsiųsti pareiškėjui papildomą atsakymą. Jame buvo paaiškinta, kad Direktyva taikoma ES piliečiams, kurie vyksta arba gyvena valstybėje narėje, kurios piliečiais jie nėra, ir juos lydintiems arba pas juos atvykstantiems šeimos nariams. Todėl Direktyva netaikoma savo valstybėje narėje gyvenantiems piliečiams ir jų šeimos nariams. Komisijos atsakyme taip pat buvo išsamiai paaiškinta *gyventojų kortelės* sąvoka ir jos santykis su kitomis Direktyvos nuostatomis. Atsakyme taip pat buvo pateikta keletas pavyzdžių. Galiausiai Komisija nurodė, kad Direktyvos 5 straipsnio 2 dalies nuostatos nepalankios ES piliečių, kurie nepasinaudojo laisvo judėjimo teise, šeimoms, tačiau Direktyvą iš dalies pakeisti galima tik teisėkūros procesu.

Ombudsmenas nusprendė, kad papildomo atsakymo pakako klausimui išspręsti. Atsižvelgdamas į baigiamąją Komisijos atsakymo pastabą, ombudsmenas apie šį klausimą informavo Europos Parlamentą.

2201/2007/JMA

Kaip nurodyta 2006 m. metiniame pranešime (žr. skundų 3297/2006/BU ir 3684/2006/BU santrauką), ombudsmenas, sutikęs ir bendradarbiaujant atitinkamai institucijai arba įstaigai, taip pat pradėjo plačiau taikyti neformalias procedūras, kad problemos būtų sprendžiamos lanksčiai. Toliau pateiktas tokio atvejo, susijusio su Komisijos veikla, pavyzdys. Taryba taip pat paskyrė asmenį iš savo sekretoriato, su kuriuo gali susisiekti ombudsmeno tarnybos, ieškodamos sprendimo neformaliu būdu.

Trūkstamas Šumano deklaracijos tekstas

Prancūzas profesorius pasiskundė, kad Europos tinklalapyje pateiktame Šumano deklaracijos tekste frazė dėl Afrikos kontinento plėtros svarbos buvo praleista versijose visomis kalbomis, išskyrus prancūziškąją. Praėjus dviem dienoms po ombudsmeno kreipimosi, Komisijos tarnybos paaiškino pareiškėjui, kad neišsamios versijos buvo perkeltos iš pirminio tinklalapio, įsteigto seniau nei prieš dešimtmetį, ir kad frazė greičiausiai buvo praleista dėl techninės klaidos. Praleistos frazės buvo įrašytos iškart, kai tik vertimo tarnyba atliko būtiną darbą.

Ombudsmenas padarė išvadą, kad Komisijos atsakymas klausimą išsprendė, tačiau informavo pareiškėją, kad, jei jo netenkina Komisijos veiksmai, jis galės pateikti naują skundą. Ombudsmenas taip pat padėkojo Komisijos tarnyboms už jų skubius ir veiksmingus veiksmus greitam sprendimui surasti.

2650/2007/FOR

Europos ombudsmenui nustačius netinkamo administravimo atvejį, jis visuomet, jei tik įmanoma, stengiasi rasti draugišką sprendimą. Per metus draugišku sprendimu buvo baigtos penkios bylos. 2007 m. pabaigoje dar buvo svarstomi 31 pasiūlymai išspręsti skundą draugišku sprendimu.

Kai kuriais atvejais draugišką sprendimą galima pasiekti skundžiamai institucijai ar įstaigai pasiūlius pareiškėjui kompensaciją. Bet kuris toks pasiūlymas pateikiamas *ex gratia*, t. y., neprisiimant teisinės atsakomybės ir nesukuriant teisinio precedento.

Ombudsmeno pasiektų draugiškų sprendimų pavyzdžiai pateikti šio pranešimo 3.3 poskyryje.

Kritinės pastabos ir rekomendacijų projektai

Kai draugiškas sprendimas neįmanomas arba jo nepavyksta pasiekti, ombudsmenas išsprendžia skundą, pateikdamas skundžiamai institucijai arba įstaigai kritinę pastabą arba pateikia rekomendacijos projektą.

Kritinė pastaba paprastai pareiškiamą, kai i) atitinkama institucija nebegali ištaisyti netinkamo administravimo atvejo, ii) netinkamo administravimo atvejis yra pavienis ir neturi platesnio poveikio, ir iii) kai tolesni Europos ombudsmeno veiksmai nereikalingi. Kritinė pastaba taip pat pareiškiamą, jei ombudsmenas mano, kad būtų nenaudinga ir netikslinga teikti rekomendacijos projektą ar specialų pranešimą Parlamentui, jei skundžiama institucija arba įstaiga nepritaria pateiktam rekomendacijos projektui.

Kritinė pastaba pareiškėjui patvirtinama, kad jo ar jos skundas yra pagrįstas, o skundžiamai institucijai ar įstaigai nurodomos jos klaidos, kad ateityje ji galėtų išvengti netinkamo administravimo atvejų. 2007 m. ombudsmenas užbaigė 55 tyrimus, pareiškdamas kritines pastabas. Išsamus tokių bylų sąrašas yra pateiktas D priede.

2007 m. ombudsmenas išanalizavo ir paskelbė, kaip institucijos reagavo į 2006 m. padarytas kritines pastabas bei tolesnes pastabas ir kokių veiksmų jos ėmėsi. Tyrimas paskelbtas ombudsmeno tinklalapyje (<http://www.ombudsman.europa.eu>). Ombudsmenas ketina kasmet daryti panašius tyrimus ir informuoti visuomenę apie jų rezultatus.

Kai reikalingi tolesni ombudsmeno veiksmai, t. y., kai skundžiama institucija gali ištaisyti netinkamo administravimo atvejį, arba kai netinkamo administravimo atvejai yra ypač rimti ar turi visuotinį poveikį, Europos ombudsmenas skundžiamai institucijai ar įstaigai paprastai parengia rekomendacijos projektą. Pagal Ombudsmeno statuto 3 straipsnio 6 dalį atitinkama institucija ar įstaiga privalo atsiųsti ombudsmenui išsamią nuomonę per tris mėnesius. 2007 m. buvo parengta aštuoni rekomendacijų projektai. Be to, 2007 m. buvo priimti sprendimai dėl septynių 2006 m. rekomendacijų projektų. Institucijai priėmus rekomendaciją, praėjusiais metais buvo baigtos trys bylos. Dėl vieno skundo buvo pateiktas specialus pranešimas Europos Parlamentui. Penkios bylos buvo baigtos dėl kitų priežasčių. 2007 m. pabaigoje aštuoni rekomendacijų projektai buvo vis dar svarstomi, įskaitant vieną, kuris buvo pateiktas 2004 m., ir vieną, kuris buvo pateiktas 2006 metais.

Specialūs pranešimai Europos Parlamentui

Jeigu Bendrijos institucija ar įstaiga deramai nereaguoja į rekomendacijos projektą, Europos ombudsmenas gali nusiųsti specialų pranešimą Europos Parlamentui. Specialiame pranešime gali būti pateiktos rekomendacijos.

Kaip pažymėta 1998 m. Europos ombudsmeno metiniame pranešime, galimybė pateikti specialų pranešimą Europos Parlamentui yra nepaprastai naudinga ombudsmeno darbe.

Tai paskutinis Europos ombudsmeno dėl skundo esmės daromas žingsnis, nes, ar Parlamentas priims rezoliuciją ir vykdys savo įgaliojimus, priklauso nuo Parlamento politinės valios. Ombudsmenas, suprantama, Parlamentui suteikia visą informaciją ir pagalbą, kurios jam reikia nagrinėjant specialų pranešimą.

Remiantis Europos Parlamento taisyklėmis, Peticijų komitetas yra atsakingas už Parlamento ryšius su ombudsmenu. 2005 m. spalio 12 d. Peticijų komiteto posėdyje, vadovaudamasis Parlamento

darbo tvarkos taisyklių 195 straipsnio 3 dalimi, ombudsmenas įsipareigojo savo iniciatyva atvykti į komiteto posėdį, kai jis Parlamentui teikia specialų pranešimą.

2007 m. Parlamentui buvo pateiktas vienas specialus pranešimas. Jis susijęs su skundu 3453/2005/GG, kuriame ombudsmenas kritikavo Komisiją, kad ši nesiima veiksmų spręsti skundui dėl Europos darbo laiko direktyvos.

2.8 2007 M. SPRENDIMAI BAIGUS SKUNDO TYRIMĄ

Sprendimai baigus skundo tyrimą paprastai skelbiami Europos ombudsmeno tinklapyje (<http://www.ombudsman.europa.eu>) anglų ir skundo pareiškėjo kalba, jei ji nėra anglų kalba. Trečiame skyriuje pateiktos 50 sprendimų, baigus nagrinėti skundą, santraukos. Santraukose atsispindi klausimų ir Bendrijos institucijų bei įstaigų, dėl kurių 2007 m. baigus tyrimus buvo priimta 348 sprendimai, įvairovė ir skirtingos tyrimų baigimo priežastys. Sprendimai indeksuoti pagal skundo numerį, bendrą Bendrijos kompetencijai priklausančios srities temą ir pareiškėjo nurodyto netinkamo administravimo tipą.

Toliau šiame 2 skyriaus poskyryje analizuojamos svarbiausios išvados teisės klausimais ir sprendimuose nurodyti faktai. Poskyris buvo suskirstytas pagal pagrindines tyrimo temas į penkias pagrindines kategorijas:

- Atvirumas (įskaitant galimybę susipažinti su dokumentais ir informacija) ir duomenų apsauga;
- Europos Komisija kaip Sutarties sergėtoja;
- Konkursai, sutartys ir dotacijos;
- Personalo klausimai, įskaitant įdarbinimą;
- Kiti klausimai.

Reikia pažymėti, kad šios kategorijos yra pastebimai persipynusios. Pavyzdžiui, atvirumo ir viešos prieigos klausimai dažnai keliama skunduose dėl įdarbinimo arba dėl Komisijos kaip Sutarties sergėtojos vaidmens.

Atvirumas, vieša prieiga ir asmens duomenų apsauga

Didelė 2007 m. atliktų tyrimų dalis (28 proc.) buvo susijusi su skundais dėl atvirumo stokos. Europos Sąjungos sutarties 1 straipsnyje nurodyta, kad sprendimai Europos Sąjungoje priimami „kuo atviriau“, o EB sutarties 255 straipsnyje numatyta teisė susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais. Šią teisę reglamentuoja Reglamentas 1049/2001¹⁰. Po 1996 m. ir 1999 m. ombudsmeno atliktų tyrimų savo iniciatyva daugelis kitų Bendrijos institucijų ir įstaigų taip pat priėmė taisykles, reglamentuojančias galimybę susipažinti su dokumentais.

Galimybė susipažinti su dokumentais ir gauti informaciją

Reglamentas 1049/2001 suteikia pareiškėjams galimybę rinktis teisės gynimo būdą: atsisakymą suteikti galimybę susipažinti su dokumentais jie gali ginčyti teisme pagal EB sutarties 230 straipsnį arba apskųsti ombudsmenui. 2007 m. ombudsmenas baigė vienuolikos skundų dėl Reglamento

¹⁰

2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais, OL 2001 L 145, p. 43.

1049/2001 taikymo tyrimus, aštuoniuose iš jų buvo skundžiama Komisija, dviejuose – OLAF ir viename – Taryba.

Vienas tyrimas buvo baigtas dėl skundo, kuriame buvo skundžiamasi Europos investicijų banku (EIB), kuris, vadovaudamasis savo taisyklėmis, atsisakė suteikti galimybę susipažinti su dokumentais.

Aštuonių minėtų atvejų santraukos pateiktos 3 skyriuje.

Byloje **3697/2006/PB** ombudsmenas nustatė, kad Reglamento 1049/2001 reikalavimo nurodyti *konkrečias priežastis* dėl atsakymo į kartotinę paraišką galutinio termino pratęsimo nebuvo laikomasi vien nurodant poreikį pasikonsultuoti su kitomis Komisijos tarnybomis. Be to, jis nurodė, kad Komisija turėtų taip organizuoti administracines paslaugas, kad prašymai susipažinti su informacija būtų užregistruoti ne vėliau kaip pirmą darbo dieną po jų gavimo.

Byloje **668/2007/MHZ** ombudsmenas kritikavo Komisiją dėl ilgesnio kaip aštuoni mėnesiai delsimo 2005 m. paskelbti savo metinį pranešimą apie Reglamento 1049/2001 veikimą. Ombudsmenas nurodė, kad pranešimų skelbimas yra pagrindinis atskaitomybės ir ryšio su Europos piliečiais mechanizmas.

Ombudsmenas nagrinėjo tris viešosios prieigos nesuteikimo atvejus.

Byloje **1844/2005/GG** ombudsmenas išreiškė požiūrį, kad bendros nuorodos į suvokiamą atskleidimo riziką vidiniam sprendimų priėmimo procesui nepakanka, norint taikyti Reglamento 1049/2001¹¹ 4 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą. Nors Komisija pateikė argumentus, susijusius su konkrečiu dokumentu, ombudsmenas, išnagrinėjęs dokumentą, padarė išvadą, kad Komisija neįrodė, jog atskleidimas rimtai pakenktų Komisijos sprendimų priėmimo procesui.

Byloje **3269/2005/TN** ombudsmenas padarė išvadą, kad reglamento (dėl asmens privatumo ir neliečiamumo) 4 straipsnio 1 dalies b) punktas nepateisina Komisijos sprendimo dokumente nuslėpti pramonės lobistų pavardes. Kad padarytų šią išvadą ombudsmenas rėmėsi informaciniu dokumentu dėl visuomenės galimybės susipažinti su dokumentais ir duomenų apsaugos, kuri paskelbė Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas, su kuriuo ombudsmenas konsultavosi šiuo klausimu. Be to, ombudsmenas pabrėžė lobizmo veiklos skaidrumo būtinybę byloje **2740/2006/TN**.

Byloje **948/2006/BU** ombudsmenas pripažino, kad Europos investicijų banko dvilypis vaidmuo – kaip bankinės institucijos ir Bendrijos įstaigos – atspindi jo taisyklių nuostatose dėl viešos prieigos prie dokumentų, susijusių su profesine bankinio slaptumo prievole. Ombudsmenas taip pat pastebėjo, kad EIB privalo laikytis Reglamento 1367/2006¹², kuriuo Orhuso konvencija taikoma Bendrijos institucijoms ir įstaigoms. Tačiau, kai skundo pareiškėjas pateikė prašymą, šis reglamentas dar negaliojo.

Reglamento 1049/2001 11 straipsniu reikalaujama, kad kiekviena institucija suteiktų viešą prieigą prie dokumentų registro, kuriame nedelsiant turi būti registruojamos nuorodos į dokumentus. Byloje **2350/2005/GG** ombudsmenas padarė išvadą, kad tol, kol nėra lengvai prieinamo arba pakankamai išsamaus registro, ES institucijos turi būti pasirengusios pagal pareikalavimą pateikti piliečiams *ad hoc* sąrašus, net jei jų parengimas reikalauja nemažai pastangų.

Reglamento 1049/2001 taikymas elektroninėms duomenų bazėms kelia techninių ir teisinių sunkumų. Byloje **1693/2005/PB** Komisija tvirtino, kad jai valstybių narių pateikta apskaitos

¹¹ „Galimybė susipažinti su dokumentu, kuriame pareikšta vidaus reikmėms skirta nuomonė, esanti svarstymų ir preliminarinių konsultacijų minimos institucijos viduje dalimi, nesuteikiama netgi po to, kai sprendimas jau yra priimtas, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.“

¹² 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1367/2006 dėl Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimanč sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais nuostatų taikymo Bendrijos institucijoms ir organams, OL 2006 L 264, p. 13.

informacija nėra dokumentas ar dokumentai, kadangi pranešimai su informacija buvo nusiųsti į duomenų bazę ir nebėra išlikę. Tokiais atvejais Komisijoje dokumentais priimta laikyti įprastų informacijos išrinkimo operacijų išvestį. O štai skundo pareiškėjo prašomai informacijai pateikti, anot jos, prireiktų sudėtingo perprogramavimo. Nors laikydamas Komisijos požiūrį nepatenkinamu, ombudsmenas į klausimą toliau nesigilino, kadangi teisiniai dalykai buvo nauji bei sudėtingi ir juos, atsižvelgdamas į bendrą perspektyvą ir atlikdamas paskelbtą Reglamento 1049/2001 reformą, galėjo išnagrinėti Bendrijos įstatymų leidėjas.

Byloje **2370/2005/OV** Europos vaistų agentūra (EMA) sutiko pateikti informaciją, atsakydama į tris skundo pareiškėjo pateiktus klausimus.

Duomenų apsauga

Du sprendimai buvo priimti dėl skundų, kuriuose, be kitų dalykų, buvo iškelti klausimai dėl skundo pareiškėjo duomenų apsaugos teisių.

Byla **452/2005/BU** buvo susijusi su neteisėtu kandidatų į Komisijos atstovybės vadovo pareigas pavardžių atskleidimu. Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas pateikė ombudsmenui informaciją apie savo tyrimus šiuo klausimu. Ombudsmenui pateiktoje nuomonėje Komisija nurodė, kad ji negalėjo nustatyti informacijos nutekėjimo šaltinio, kadangi negalėjo nustatyti, kurie asmenys turėjo prieigą prie susijusių asmens duomenų. Ombudsmenas pateikė kritinę pastabą, tvirtindamas, kad tai nesuderinama su Komisijos prievolėmis pagal Reglamentą 45/2001¹³.

Byla **183/2006/MF** buvo susijusi su Europolo atsakymu į skundo pareiškėjos prašymą informuoti, kokią informaciją apie ją jis turi. Ombudsmeno sprendimas paliko neišspręstą bendrąjį klausimą dėl pagal Europolo konvenciją įsteigto Apeliacijų komiteto ir jo paties vaidmens santykio pagal EB Sutarties 195 straipsnį. Šiuo konkrečiu atveju skundo pareiškėja nepateikė konkrečios informacijos, kuri patvirtintų jos skundą dėl Europolo sprendimo. Be to, Apeliacijų komitetas atsiprašė ir ištaisė klaidą, padarytą atsakyme į jos apeliaciją.

2007 m. ombudsmenas dėl aštuonių bylų kreipėsi į Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūną pagal 2006 m. lapkričio 30 d. pasirašytą Susitarimo memorandumą. Šešiose iš šių bylų ombudsmeno tyrimas 2007 m. nebuvo baigtas. Dvi kitos 2007 m. baigtos nagrinėti bylos buvo paminėtos pirmiau (**452/2005/BU** ir **3269/2005/TN**).

Europos Komisija kaip sutarties sergėtoja

Teisinės valstybės principas – vienas pagrindinių Europos Sąjungos steigimo principų. Viena svarbiausių Komisijos pareigų – būti Sutarties sergėtoja¹⁴. EB sutarties 226 straipsnyje numatyta procedūra, kuria remdamasi Komisija gali tirti ir perduoti Teisingumo Teismui Bendrijos teisės pažeidimo atvejus valstybėse narėse. Komisija gali pradėti tyrimą savo pačios iniciatyva, remdamasi skundais arba reaguodama į Europos Parlamento prašymus išnagrinėti pagal EB sutarties 194 straipsnį Parlamentui pateiktas peticijas. Kitiems specialaus pobūdžio klausimams, tokiems kaip neteisėta valstybės pagalba, taikomos kitos procedūros.

Skundai, kuriems nagrinėti Europos ombudsmenas įgaliojimų neturi, dažnai yra susiję su Bendrijos teisės pažeidimais valstybėse narėse. Daug tokių atvejų geriausiai gali išnagrinėti kitas Europos ombudsmenų tinklo narys. Tačiau kai kuriais atvejais ombudsmenas mano, jog skundą tikslingiausia perduoti Komisijai. Pavyzdžiai, iliustruojantys abu šiuos požiūrius, pateikti 2.5 poskyryje.

Europos ombudsmenas gauna ir nagrinėja skundus prieš Komisiją kaip Sutarties sergėtoją. Kai ombudsmenas pradeda tokio skundo tyrimą, jis visuomet, prireikus, paaiškina pareiškėjui, kad

¹³ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo, OL 2001 L 8, p. 1.

¹⁴ Pagal EB Sutarties 211 straipsnį Komisija privalo „užtikrinti, kad šios sutarties nuostatos ir priemonės, kurių jomis vadovaudamasi imasi institucijos, būtų taikomos“.

tyrime nebus tiriama, ar pažeidimas yra padarytas, nes Europos ombudsmenas neturi įgaliojimų tirti valstybių narių valdžios institucijų veiksmų.

Trečiame skyriuje pateiktos devynių sprendimų santraukos, kuriose parodoma, kaip ombudsmenas nagrinėja skundus prieš Komisiją kaip sutarties sergėtoją.

Spręsdamas apie Komisijos procedūrinių įpareigojimų vykdymą pareiškėjų atžvilgiu, ombudsmenas pirmiausia remiasi komunikatu, kurį Komisija paskelbė 2002 m.¹⁵, atsakydama į ombudsmeno kritiką. Komunikate nurodoma, kad Komisijos departamentai paprastai tiria skundus tam, kad ne vėliau kaip per vienerius metus nuo tada, kai skundą užregistruoja generalinis sekretorius, galėtų spręsti, ar siųsti oficialų išpėjimą, ar baigti skundo nagrinėjimą. Komunikato 3 punkte apibrėžiamos aplinkybės, kuriomis generalinis sekretorius turi teisę neregistruoti korespondencijos kaip skundo ir reikalaujama, kad skundo pareiškėjas apie tai būtų informuotas įprastu pranešimu. Byloje **446/2007/WP** ombudsmenas pabrėžė tinkamo pastarosios nuostatos taikymo svarbą.

Skundas **3453/2005/GG** buvo susijęs su tuo, kaip Komisija nagrinėjo skundą dėl Darbo laiko direktyvos netaikymo. Specialiajame pranešime Europos Parlamentui ombudsmenas išreiškė požiūrį, kad neabejotina veiksmų laisvė nagrinėjant su tariamais Bendrijos teisės aktų pažeidimais valstybėse narėse susijusius reikalus nesuteikia jai teisės be galo atidėlioti išvadą dėl skundo, motyvuojant tuo, kad taikytinas įstatymas gali būti iš dalies pakeistas kada nors vėliau. Byloje **962/2006/OV** ombudsmenas taip pat pabrėžė, kad Komisijos veiksmų laisvė nagrinėjant skundus dėl pažeidimų neanuliuoja bendrojo principo, pagal kurį sprendimai turi būti priimti per pagrįstą laiką.

Regiono ombudsmenas pateikė skundą, kad Komisija tinkamai neatsakė į paklausimus dėl tam tikrų regioninių teisės aktų nuostatų atitikties Bendrijos teisės aktams (byla **3386/2005/WP**). Komisija pateikė išsamių paaiškinimų dėl Europos ombudsmeno tyrimo ir taip patenkino pareiškėjo reikalavimą.

Dviejuose skunduose buvo iškeltas klausimas dėl nacionalinių institucijų ir Komisijos vaidmens santykio užtikrinant Bendrijos aplinkosaugos teisės aktų taikymą ir nagrinėjant skundus. Byloje **3660/2004/PB** ombudsmenas nustatė, kad Komisija pateikė pagrįstą paaiškinimą apie savo strateginį vaidmenį įgyvendinant Buveinių direktyvą¹⁶ ir Atliekų direktyvą¹⁷. Byloje **2725/2004/(PB)ID** ombudsmenas taip pat paaiškino savo paties vaidmenį nagrinėjant skundus prieš Komisiją dėl Poveikio aplinkai vertinimo pagal Direktyvą 85/337¹⁸.

Byloje **1166/2006/WP** ombudsmenas pastebėjo, kad ES teisės aktus dėl teisinio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose daugiausia tebelemia tarpvyriausybės procedūros, todėl Komisijos galimybės imtis veiksmų yra gana ribotos. Jis taip pat pripažino kaip pagrįstą Komisijos argumentą, kad jai nebuvo prasmės toliau nagrinėti tam tikrą bylą, kadangi Italijos teismai dabar paprastai pripažįsta *ne bis in idem* principo taikymą, kuris teisminei institucijai draudžia du kartus nagrinėti tą pačią bylą.

Byloje **943/2006/MHZ** ombudsmenas nustatė, kad netinkamo administravimo nebuvo Komisijai atliekant tyrimą, po kurio buvo priimtos laikinosios antidempingo priemonės dėl tam tikros avalynės importo. Toks ombudsmeno sprendimas rodo ribotas jo galimybes tirti atvejus, kurie susiję su sudėtingais ekonominiais klausimais.

¹⁵ Komunikatas Europos Parlamentui ir Europos ombudsmenui dėl santykių su pareiškėju Bendrijos teisės pažeidimų atveju, OL 2002 C 244, p. 5.

¹⁶ 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos Direktyva 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos, OL 1992 L 206, p. 7.

¹⁷ 1975 m. liepos 15 d. Tarybos Direktyva 75/442/EEB dėl atliekų, OL 1975 L 194, p. 39.

¹⁸ 1985 m. birželio 27 d. Tarybos Direktyva 85/337/EEB dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo, OL 1985 L 175, p. 40.

Konkursai, sutartys¹⁹ ir dotacijos

Ombudsmenas nagrinėja skundus dėl sutarčių sudarymo ar nesudarymo įvykus konkursams ir dėl sutarčių valdymo bei dotacijų. Tačiau jeigu kyla klausimų dėl sutarties pažeidimo, ombudsmenas, atlikdamas tyrimą tik patikrina, ar Bendrijos institucija arba įstaiga nuosekliai ir tinkamai nurodė savo veiksmų teisinį pagrindą ir kodėl ji mano, kad jos požiūris į sutarties sąlygas yra pagrįstas.

Trečiame skyriuje pateiktos aštuonių sprendimų santraukos, kurios parodo, kaip ombudsmenas nagrinėja šios rūšies skundus.

Keturi skundai buvo susiję su konkursais. Byloje **3693/2005/ID** ombudsmenas nagrinėjo, kaip laikomasi vienodo požiūrio į konkurso dalyvių principo ir susijusios konkurso tvarkos skaidrumo prievolės. Tuo konkrečiu atveju Komisija nepateikė reikiamų paraiškos atmetimo motyvų, tačiau ombudsmenas negalėjo sutikti su skundo pareiškėjo reikalaujama kompensacija, kadangi atitinkamos sutartys jau buvo sudarytos, pasirašytos ir vykdomos. Trys kiti skundai buvo išspręsti palankiu pareiškėjams būdu. Bylose **1858/2005/BB** ir **1859/2005/BB** buvęs Europos rasizmo ir ksenofobijos stebėjimo centras sutiko draugiškai išspręsti klausimą pateikdamas išsamesnės informacijos konkurso nelaimėjusiam dalyviui apie tai, kaip jo pasiūlymas buvo lyginamas su laimėjusiosios organizacijos pasiūlymu. Byloje **2633/2006/WP** Komisija peržiūrėjo savo atliktą vertimo paslaugų konkursinio pasiūlymo kokybės vertinimą ir pasiūlė skundo pareiškėjui sudaryti pagrindų sutartį.

Trys skundai dėl finansinių ginčų su Komisija taip pat buvo išspręsti palankiai. Bylose **3495/2006/GG** ir **1471/2007/(CC)/RT** Komisija nedelsdama sumokėjo papildomas pareiškėjų (pirmu atveju – Vokietijos universiteto, o antru – Prancūzijos konsultacinės įmonės) reikalaujamas sumas. Byloje **2577/2004/OV** Komisija priėmė ombudsmeno pasiūlymą dėl draugiško sprendimo ir sumažino sumą, kurią jai turėjo sumokėti rangovas. Byloje **2468/2004/OV** Komisija sustabdė skundą pateikusiai įmonei skirtus mokėjimus ir įtraukė ją į Išankstinio perspėjimo sistemą (EWS). Ombudsmenas nenustatė netinkamo administravimo atvejo dėl sustabdyto mokėjimo sumos, tačiau išreiškė kritiką Komisijai, kuri neišbraukė įmonės iš EWS.

Personalo klausimai

Trečiame skyriuje pateiktos aštuonių sprendimų dėl skundų, susijusių su personalo klausimais, santraukos, iliustruojančios skundus, nagrinėtus pagal šią kategoriją. Iš jų penki skundai buvo pateikti dėl įdarbinimo procedūrų, du – dėl darbo santykių su institucijomis ir įstaigomis, o vienas – dėl stažuotės paraiškos. Čia bus paminėti keturi skundai.

Skundas **3346/2004/ELB** buvo susijęs Europos personalo atrankos tarnybos (EPSO) nustatyto reikalavimo kandidatams registruotis ir bendrauti su ja internetu. Ombudsmenas sutiko su bendraisiais EPSO pasiteisinimais dėl šio reikalavimo, tačiau rekomendavo būti pasirengusiai nagrinėti tinkamai pagrįstus prašymus dėl išimčių. EPSO atmetė rekomendacijos projektą, daugiausia dėl administracinio patogumo priežasčių. Byloje **3114/2005/MHZ** ombudsmenas kritikavo po 2004 m. Europos Sąjungos plėtos EPSO organizuotų viešųjų konkursų kalbinius reikalavimus.

Sprendimu byloje **3278/2004/ELB** buvo palankiai įvertintas Europos Parlamento išipareigojimas peržiūrėti krūtimi maitinančių moterų dalyvavimo konkursuose sąlygas ir paprašyta Parlamento užtikrinti, kad priimant susijusias taisykles būtų atidžiai ir teisingai pasverti konkuravimo interesai ir susiję principai, įskaitant vienodo požiūrio į kandidatus principą. Byloje **2825/2004/OV** ombudsmenas nenustatė netinkamo Europos Parlamento administravimo atvejo dėl tariamo politinio kišimosi skiriant Parlamento informacijos centro valstybėje narėje vadovą.

Be minėtų skundų, tyrimas savo iniciatyva dėl negalią turinčių žmonių integracijos Europos Komisijoje (**OI/3/2003/JMA**) iš dalies susijęs su įdarbinimo klausimais ir kelete susijusių sričių užfiksuota pažanga.

¹⁹

Su įdarbinimo sutartimis susiję skundai aptariami „Personalo klausimai“ poskyryje.

Kiti klausimai

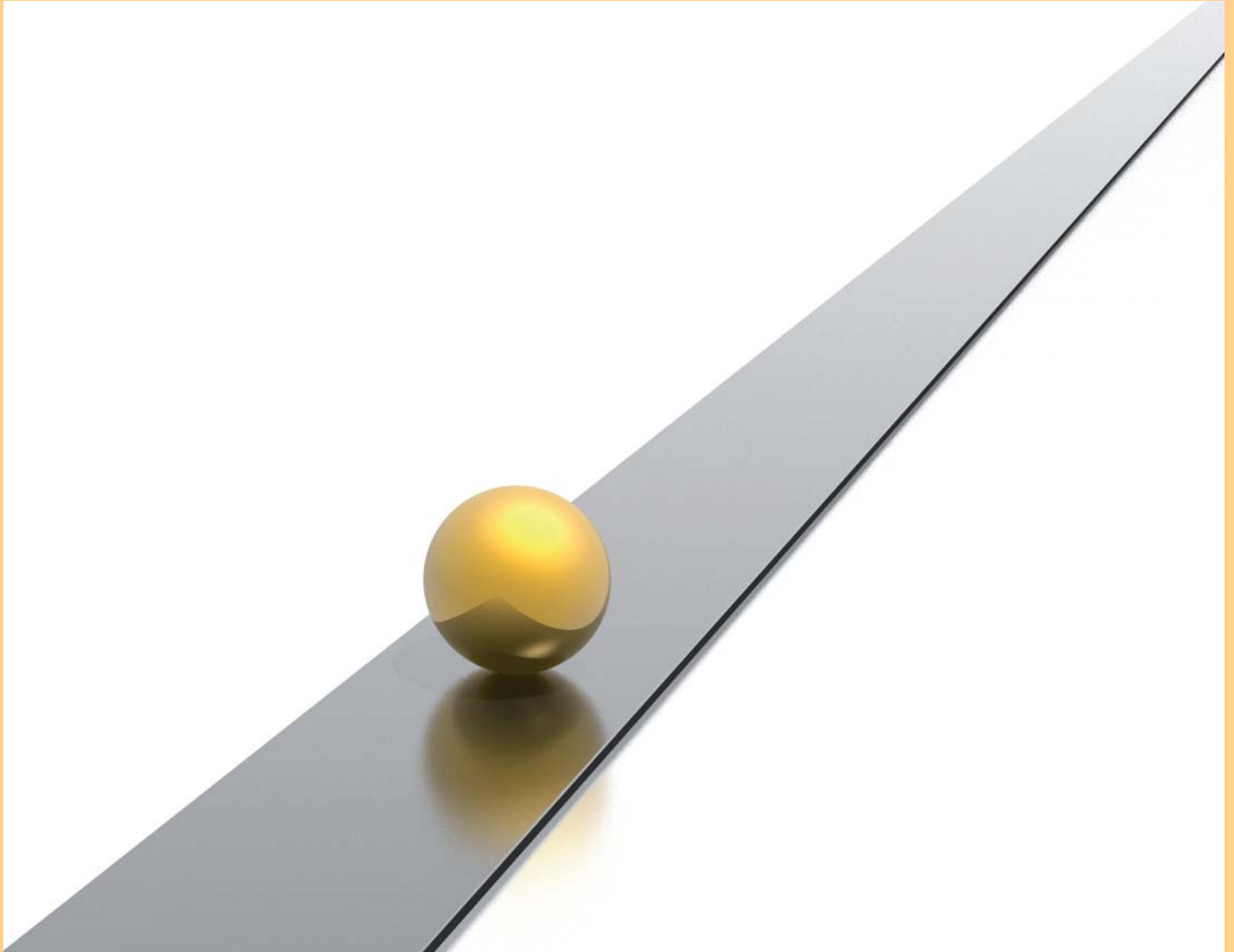
Trečiame skyriuje taip pat pateikiama keletas santraukų, kurių negalima priskirti nė vienai iš ankstesniuose poskyriuose pateiktų kategorijų. Čia bus paminėti šeši tokie atvejai.

Ombudsmenas nagrinėjo tris skundus prieš Komisiją dėl informacijos tikslumo, iš kurių du (**1475/2005/(IP)GG** ir **1476/2005/(BB)GG**) buvo susiję su informacine medžiaga apie oro transporto keleivių teises. Ombudsmenas padarė išvadą, kad kai kurie pareiškėjų kritikuoti pareiškimai iš tiesų buvo neteisingi ir klaidinantys. Komisija priėmė medžiagai ištaisyti skirtų rekomendacijų projektus. Byloje **2403/2006/(WP)BEH**, susijusioje su tariamai neteisinga informacija Komisijos tinklalapyje, ombudsmenas nenustatė netinkamo administravimo. Jis pabrėžė, kad reikalavimas būti teisingai ir tiksliai nedraudžia Komisijai pateikti paprastesnės informacijos, kuri būtų suprantamesnė tikslinei auditorijai.

Skundas **1103/2006/BU** buvo susijęs su Europos aviacijos saugos agentūros (EASA) sprendimu dėl tam tikrų orlaivių tipo sertifikavimo pagrindo. Išanalizavęs susijusias teises nuostatas ombudsmenas neįsitikino, kad sprendimas turėjo pakankamą teisinį pagrindą. Atsakydama į pasiūlymą dėl draugiško sprendimo EASA pranešė, kad ji jau gavo informaciją, kurios reikia tipo sertifikatui išduoti ir todėl atšaukė ginčijamą sprendimą.

Ombudsmenas padarė pastabų dviejuose sprendimuose dėl skundų prieš Europos investicijų banką (EIB), kuriuos pateikė aplinkosaugos srityje dirbančios Lenkijos NVO. Byloje **1779/2006/MHZ** pastaba buvo skatinama EIB įsteigti ryšio ir informacijos gavimo kanalus su atitinkamomis nacionalinėmis ir regioninėmis kontrolės institucijomis, pvz., ombudsmenais, kurie tarnautų kaip papildomi informacijos apie EIB finansuojamų projektų atitiktį nacionaliniams ir Europos teisės aktams šaltiniai. Byloje **1807/2006/MHZ** ombudsmenas pastebėjo, kad skundai suvaidino vertingą vaidmenį atkreipiant EIB dėmesį į svarbią informaciją, apie kurią jis anksčiau nežinojo. Ombudsmenas paskatino EIB tęsti konstruktyvų bendradarbiavimą su NVO.

SPRENDIMŲ SUVESTINĖS

3

3 SPRENDIMŲ SUVESTINĖS

Šiame skyriuje pateikiamos tam tikrų 2007 m. Europos ombudsmeno priimtų sprendimų santraukos, iš kurių matyti, kuo ir kokiomis institucijomis skundžiamasi ir dėl ko pradedami tyrimai savo iniciatyva. Jame yra visų 2 skyriaus teminėje analizėje nurodytų sprendimų santraukos. Sprendimų dėl pateiktų skundų santraukos pateikiamos pirmiausia pagal nustatytų faktų rūšį ir baigtį, o paskui pagal skundžiamą instituciją ar įstaigą. Skyriaus pabaigoje pateikiama sprendimų, priimtų atlikus tyrimus savo iniciatyva, santrauka ir šalių bei regionų ombudsmenų paklausimų pavyzdžiai.

Kiekviename šio skyriaus poskyryje skundai yra pateikti pagal jų numerius. Pavyzdžiui, Europos Komisijai skirtame 3.1 skyriaus poskyryje skundas 1166/2006/WP yra pateiktas prieš skundą 2280/2006/MF. Visą sprendimo dėl kiekvienos bylos tekstą galima rasti ombudsmeno tinklalapyje (<http://www.ombudsman.europa.eu>) sprendimų skyriuje. Atitinkamą sprendimą galima rasti nurodžius bylos numerį. Visas sprendimo tekstas tinklalapyje skelbiamas anglų kalba ir pareiškėjo kalba, jei ji nėra anglų kalba. Viso tinklalapyje paskelbto sprendimo spausdintinę kopiją galima užsisakyti Europos ombudsmeno tarnyboje.

3.1 ATVEJAI, KAI NEBUVO NUSTATYTA NETINKAMO ADMINISTRAVIMO

Europos Komisija

Kaltinimas dėl aplinkos apsaugos direktyvų nesilaikymo vykdant užtvankos statybos projektą Portugalijoje

Sprendimo dėl skundo 2725/2004/(PB)ID prieš Europos Komisiją santrauka

Pareiškimo pateikėjai kreipėsi į Komisiją su skundu dėl teisės aktų pažeidimo įgyvendinant *Alqueva* užtvankos ir rezervuaro projektą Portugalijoje. Savo skunde ombudsmenui jie teigė, kad Komisija nesiėmė veiksmų užtikrinti Direktyvos 85/337¹ ir Direktyvos 92/43² taikymą įgyvendinant pirmiau minėtą projektą.

Ombudsmeno nuomone, Direktyvos 85/337 tikslus galima būtų veiksmingiau įgyvendinti, jeigu argumentai dėl direktyvos 3 ir 5 straipsniuose apibrėžto poveikio aplinkai vertinimo (PAV) pakankamumo ir tinkamumo būtų pateikti nacionalinei kompetentingai institucijai ir jos apsvastyti sutikimo planuojamai veiklai davimo procedūros metu pagal direktyvos 6 ir 8 straipsnius. Kadangi

¹ 1985 m. birželio 27 d. Tarybos direktyva 85/337/EEB dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo, OL 1985 L 175, p. 40.

² 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos, OL 1992 L 206, p. 7.

Komisija privalo užtikrinti tinkamą direktyvos 8 straipsnio taikymą, Komisija turėtų atidžiai įvertinti skunde nurodytus teiginius, kad valstybė narė išdavė sutikimą planuojamai veiklai pažeisdama 8 straipsnio reikalavimus. Tačiau šiuo atveju skundo pateikėjai tokių konkrečių kaltinimų nepateikė.

Ombudsmenas taip pat vertino padėtį, kuri susidaro, kai kaltinimai dėl Direktyvos 85/337 3 ir 5 straipsnių nesilaikymo yra teikiami *tiesiogiai* Komisijai pateikus skundą dėl teisės aktų pažeidimo. Ombudsmeno išvada, kad Komisijos sprendimas atmesti tokius kaltinimus yra netinkamo administravimo atvejis, atsižvelgus į mokslinį ir techninį PAV pobūdį, leidžia daryti prielaidą, kad skunde dėl teisės aktų pažeidimo buvo pateikti kaltinimai ir faktiniai įrodymai, siekiant parodyti, kad nusprendusios, kad PAV atitiko direktyvos 3 ir 5 straipsnio reikalavimus, valstybė narė padarė akivaizdžią vertinimo klaidą. Šiuo atveju skundo pateikėjai neparodė, kad jie pateikė svarbių argumentų, pakankamai konkrečiai ir įtikinamai įrodančių, kad buvo padaryta akivaizdi vertinimo klaida.

Dėl archeologinių vietovių, kurios buvo pirmą kartą atrastos vykdant projektą ombudsmenas pažymėjo, kad jam kyla didelė ir objektyviai pagrįsta abejonė dėl Direktyvos 85/337 taikymo. Be to, skundo pateikėjų argumentas dėl ginčijamo PAV nepriklausomumo iš esmės ginčija direktyvos teisingumą ir pakankamumą. Todėl tai nebuvo susiję su galimu netinkamo administravimo atveju.

Dėl Iberijos lūšių apsaugos ir Direktyvos 92/43 laikymosi ombudsmenas padarė išvadą, kad skundo pateikėjai nesugebėjo įrodyti, kad jie pateikė Komisijai pakankamai konkrečius ir tinkamai pagrįstus argumentus, įrodančius, kad Portugalijos teritorijų, kurios gali būti identifikuojamos kaip Bendrijos svarbos teritorijos, sąrašas buvo pažeistas ir kad Portugalija nesugebėjo įvykdyti savo įsipareigojimų pagal direktyvos 12 straipsnį.

Atsižvelgiant į pirmiau nurodytus argumentus ir įvertinus Komisijos suteiktą informaciją apie projekto PAV įvertinimą, kurį Komisija užsakė atlikti prieš patvirtindama Bendrijos finansavimą, ir kitas priemones, kurių ji ėmėsi siekdama užtikrinti, kad vykdant tą patį projektą būtų laikomasi EB aplinkos apsaugos teisės aktų, ombudsmeno nuomone, skundo pateikėjų kaltinimas nebuvo pakankamai pagrįstas.

Nesiėmimas veiksmų, gavus skundą dėl aplinkos apsaugos įstatymų pažeidimo

Sprendimo dėl skundo 3660/2004/PB prieš Europos Komisiją santrauka

Pareiškėja pateikė skundą Komisijai teigdamą, kad Airija pažeidžia ES buveinių direktyvą³. Jos nuomone, Airija turėjo įrašyti tam tikrą šlapžemių plotą į teritorijų sąrašą, kuris siunčiamas Komisijai steigiant NATURA 2000 tinklą. Komisija nusprendė dėl šio skundo nesiimti veiksmų, nes nebuvo aišku, ar tos šlapžemės atitinka direktyvoje pateiktą mokslinį buveinių apibūdinimą, o tam reikėjo turėti išsamesnės ekologinės informacijos. Pareiškėja skunde ombudsmenui tvirtino, kad Komisija neteisi nesiimdama jokių veiksmų šiuo reikalu. Ji teigė, kad Komisija nepaaiškino, kodėl toms šlapžemėms netaikoma buveinių direktyva.

Ištyręs atitinkamas teises nuostatas ir teismų praktiką šiuo klausimu, ombudsmenas nustatė, kad Komisija gali pagrįstai reikalauti tinkamos mokslinės informacijos, kuri paremtų įtarimus dėl buveinių direktyvos pažeidimo. Tokią informaciją visų pirma sudaro konkretūs ir patikimi moksliniai duomenys apie atitinkamos teritorijos pobūdį ir pagal direktyvą saugotinas jos ypatybes, ypač tais atvejais, kai tokios ypatybės nėra iškart akivaizdžios. Atsižvelgdamas į visa tai, ombudsmenas padarė išvadą, kad Komisija pateikė patenkinamus ir pagrįstus paaiškinimus dėl kaltinimų neveikimu. Todėl jis nenustatė šiuo atžvilgiu jokio netinkamo administravimo.

³

1992 m. gegužės 21 d. Tarybos Direktyva 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos, OL 1996 L 206, p. 7.

Pareiškėja taip pat skundėsi dėl Komisijos sprendimo nesiimti tolesnių veiksmų dėl galimo atliekų direktyvos pažeidimo⁴. Pareiškėja aprašė, kaip atliekos yra išverčiamos minėtoje šlapžemių teritorijoje. Komisija paaiškino savo sprendimą, trumpai nurodyma, kad i) Bendrijos aplinkos apsaugos teisės aktų laikymasis pirmiausia yra valstybių narių atsakomybė; ii) Komisijos Airijai iškelta byla būtent dėl atliekų direktyvos buvo laimėta (Byla C-494/01); iii) tais atvejais, kai Bendrijos teisė yra plačiai ir nuolat pažeidinėjama, Komisijos administraciniai ištekliai geriausiai panaudojami vykdamas struktūrinę reformą; ir iv) viena tokių reformų, įgyvendintų Airijoje 2003 m., yra Aplinkos apsaugos įstatymų vykdymo tarnybos įsteigimas (OEE), į kurią pareiškėja dabar galėtų kreiptis su savo konkrečiais nusiskundimais.

Ombudsmenas Komisijos paaiškinimus šiuo atveju įvertino kaip patenkinamus ir taip pat pažymėjo, kad Komisija pareiškėjai suteikė svarbių ir naudingų patarimų. Todėl dėl šios skundo dalies jis nenustatė jokio netinkamo administravimo.

Teisių gynimo priemonių stoka drausminių nuobaudų Europos mokykloje atveju

Sprendimo dėl skundo 3323/2005/WP prieš Europos Komisiją santrauka

Europos mokyklos Miunchene mokiniui 38 dienas uždrausta lankyti mokyklą, nes jis ir du jo klasės draugai buvo apkaltinti imetę du popieriaus smeigtukus į sriubos dubenį mokyklos valgykloje. Mokinio motina nesutiko su sprendimu, teigdama, kad jos sūnus nežinojo, kad jo klasės draugai praktiškai įgyvendino tai, ką jis buvo sugalvojęs tik kaip įdomią mintį. Mokyklos skundų tarybai pareiškus, kad ji nėra kompetentinga tirti šį atvejį, ji kreipėsi į Vokietijos administracinę teisumą. Tačiau teismo nuomone, šis klausimas nepriklauso Vokietijos jurisdikcijai. Tuomet mokinio motina kreipėsi į Ombudsmeną.

Kadangi Europos mokyklos nėra Europos Bendrijų institucijos ar įstaigos, Ombudsmenas, atsižvelgdamas į tai, kad Komisija turi savo atstovą Europos mokyklų Valdytojų taryboje ir skiria daugiausia lėšų šių mokyklų finansavimui, yra tam tikru mastu atsakinga už Europos mokyklų veiklą, paprašė Komisijos nuomonės.

Komisija nurodė, kad pagal naująją taisyklių redakciją, Skundų taryba yra kompetentinga nagrinėti tokius kaip pareiškėjos atvejus. Ji pridūrė nesuprantanti, kodėl Skundų taryba negalėjo prisiimti atsakomybės už tokius sprendimus ir pagal senąją taisyklių redakciją. Todėl Komisija patarė pareiškėjai dar kartą kreiptis į Skundų tarybą. Tačiau Skundų taryba, remdamasi tuo, kad nėra aiškos nuostatos, įtvirtinančios jos teisę priimti atgaline data galiojantį sprendimą skundą ir šį kartą atmetė.

Ombudsmenas atkreipė dėmesį į tai, kad byla susijusi su labai rimta Europos mokyklos taikyta nuobauda ir esama rizikos, kad pareiškėjo teisės liks neapgintos. Jo nuomone, Komisijos dalyvavimas Europos mokyklų sistemoje turi būti suprantamas kaip aktyvus vaidmuo siekiant užtikrinti, kad Europos mokyklos laikytųsi gero administravimo principų. Todėl Ombudsmenas paprašė, kad Komisija pasiūlytų Valdytojų tarybai pataisyti atitinkamas taisykles.

Komisija priminė, kad ji jau atkreipė Valdytojų tarybos dėmesį į šį klausimą, bet tik vienas jos narys palaikė siūlymą Skundų tarybos kompetencijai suteikti galią priimti atgaline data galiojantį sprendimą. Tačiau Komisija pridūrė, kad, būdama įsitikinusi savo pozicijos teisingumu, ji pareikalavo, kad Europos mokyklų generalinis sekretorius šį klausimą dar kartą įtrauktų į darbotvarkę. Galiausiai šis klausimas raštiška procedūra buvo pateiktas Valdytojų tarybai, tačiau, Ombudsmenui rengiant galutinį šios bylos įvertinimą, jo baigtis vis dar buvo neaiški.

Ombudsmenas įvertino Komisijos pastangas ir baigė tyrimą, nenustatęs jokio Komisijos netinkamo administravimo. Vis dėlto, kadangi pareiškėjos problema vis dar liko neišspręsta, Ombudsmenas nusprendė apie bylą pranešti Europos mokyklų generaliniam sekretoriui ir Vokietijos vyriausybei.

⁴

1975 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 75/442/EEB dėl atliekų, OL 1975 L 194, p. 39.

Laikinosios antidempingo priemonės: teisių į gynybą ir tinkamo administravimo principo pažeidimas

Sprendimo dėl skundo 943/2006/MHZ prieš Europos Komisiją santrauka

Šio skundo pareiškėjas buvo suinteresuotoji šalis Komisijos tyrime, kurį atlikus buvo nustatytos laikinosios antidempingo priemonės tam tikros avalynės su odiniais batviršiais importui iš Kinijos ir Vietnamo⁵. Komisija, prieš priimdama atitinkamą reglamentą, savo tinklavietyje paskelbė informaciją apie šias antidempingo priemones; tuo remdamasis, skundo pareiškėjas paprašė Komisijos pateikti tyrimo rezultatus ir leisti jam pareikšti savo nuomonę. Jo prašymai buvo atmesti.

Ombudsmenui pateiktame skunde pareiškėjas teigė, kad Komisija: i) neužtikrino skundo pareiškėjo teisių į gynybą ir pažeidė tinkamo administravimo principą, atsisakydama atskleisti savo tyrimo rezultatus prieš oficialų laikinųjų priemonių patvirtinimą bei nepatenkindama skundo pareiškėjo 2006 m. kovo 13 d. prašymo leisti pateikti savo pastabas; ii) pažeidė proporcingumo principą (skundo pareiškėjas teigė, kad Komisija neatsižvelgė į „sąžiningą pusiausvyrą“ tarp skirtingų grupių interesų: vartotojų ir bendrovių, kurioms nustatyti antidempingo muitai, ir, kita vertus, bendrovių, kurioms šie muitai nenustatyti; iii) priėmė sprendimą, remdamasi klaidinga informacija (skundo pareiškėjas nurodė atitinkamą leidinį Komisijos tinklavietyje), ir klaidingai pasirinko Braziliją kaip atskaitos šalį; iv) veikė neskaidriai, atsisakydama atskleisti skundus pateikusių ES gamintojų ir atrinktųjų ES gamintojų tapatybes.

Skundo pareiškėjas teigė, kad Komisija turėtų panaikinti savo reglamentą, nustatantį laikinasias antidempingo priemones tam tikrai Kinijos ir Vietnamo kilmės avalynei iš odos, ir kad surinkti laikinieji antidempingo muitai turėtų būti grąžinti. Vėliau pateiktose pastabose skundo pareiškėjas pakartojo savo pretenzijas ir tvirtinimus.

Savo nuomonėje Komisija nurodė, kad ji, remdamasi pagrindiniu reglamentu dėl antidempingo⁶, neprivalo atskleisti savo tyrimo rezultatų prieš tai, kai bus nustatytos laikinosios priemonės. Komisija neigė, kad buvo pažeista skundo pareiškėjo teisė į gynybą ir kad jos darbe buvo klaidų ar trūko skaidrumo; ji rėmėsi savo Reglamente (EB) Nr. 553/2006 išdėstytais motyvais.

Ombudsmenas nenustatė jokio netinkamo administravimo atvejo. Jis pabrėžė, kad skundas buvo pateiktas dėl laikinųjų priemonių, kurios yra specifinio pobūdžio ir vėliau gali būti keičiamos. Ombudsmenas taip pat nurodė, kad jis tegali atlikti ribotą tyrimą tais atvejais, kai byla yra susijusi su sudėtingais ekonominiais klausimais. Priimdamas sprendimą, ombudsmenas atsižvelgė į Komisijos žaliąją knygą⁷, kuri tuo metu buvo pateikta viešoms diskusijoms; joje buvo atsižvelgta į skundo pareiškėjo pateiktą klausimą.

Kaltinimas, kad nebuvo imtasi veiksmų baudžiamojoje byloje

Sprendimo dėl skundo 1166/2006/WP prieš Europos Komisiją santrauka

Skundo pareiškėją, Vokietijos pilietį, Vokietijos teismas 1997 m. pripažino kaltu dėl neteisėto ginklų laikymo. Bausmė buvo atidėta. Tačiau 1998 m. pareiškėją už akių nuteisė Italijos teismas ir skyrė 16 metų įkalinimo bausmę. 2002 m. išdavus tarptautinį arešto orderį, jis buvo areštuotas ir nuo to laiko yra kalėjime.

2003 m. pareiškėjo advokatas apie jo bylą pranešė Europos Komisijai. Jis tvirtino, kad Italijos teismas pažeidė *ne bis in idem* principą, kuris draudžia dėl tų pačių veiksmų pradėti teisinį procesą du kartus. Komisija šia byla susidomėjo. Tačiau ji paaiškino, kad ji nėra kompetentinga peržiūrėti

⁵ Komisijos reglamentas (EB) Nr. 553/2006, OL 2006 L 98, p. 3.

⁶ Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 384/96 su pakeitimais, padarytais Tarybos reglamentu (EB) Nr. 461/2004.

⁷ COM (2006)763.

baudžiamojo persekiojimo institucijų sprendimų ir kad baudžiamosiose bylose nėra jokios galimybės pradėti pažeidimų procedūrą prieš valstybę narę. Vienintelis būdas, kaip ji galbūt galėtų veikti – tai Europos Teisingumo teismui pagal EB sutarties 35 straipsnio 7 dalį pateikti spęsti ginčą dėl kokio nors susitarimo išaiškinimo, pavyzdžiui, Šengeno susitarimą įgyvendinančios konvencijos, kuri Europos lygmeniu nustato *ne bis in idem* principą, išaiškinimo. Tačiau kadangi trūko kai kurios informacijos, Komisija patarė advokatui toliau bandyti išspręsti klausimą nacionaliniu lygmeniu. 2005 m., Italijos apeliaciniam teismui priėmus neigiamą sprendimą, Komisija padarė galutinę išvadą, kad jos veiksams nėra pakankamo pagrindo.

Savo skunde ombudsmenui pareiškėjas teigė, jog Komisija privalėjo imtis veiksmų. Be to jis nurodė, kad jis pasielgė pagal Komisijos patarimą vien tik tam, kad suteiktų pagrindą savo veiksams. Kadangi Komisija nieko nedarė, jis tik veltui išleido pinigus teisinio atstovo paslaugoms.

Pateiktoje nuomonėje Komisija paaiškino, kad ji paminėjo ES sutarties 35 straipsnio 7 dalį todėl, kad 1998 m. Italijos teismas nurodė, kad *ne bis in idem* principas Italijoje nėra taikytinas. Tačiau vėliau Italijos teismai savo sprendimais nėra patvirtinę šio teiginio. Todėl nėra požymių, kad tarp Komisijos ir Italijos būtų koks nors bendro pobūdžio nesutarimas. Komisija pabrėžė, kad ji nežadėjo imtis veiksmų prieš Italiją, jei Italijos apeliacinis teismas priimtų neigiamą sprendimą, ir kad neigiamas sprendimas nerodo, jog jos patarimas būtų buvęs neteisingas arba jis būtų buvęs duotas ne pareiškėjo naudai.

Ombudsmenas priminė, kad pagal ES teisę sprendimai, susiję su teismų bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, priimami dažniausia tarpvyriausybinių procedūrų tvarka, todėl Komisijos galimybės veikti yra gana ribotos. Jis pastebėjo, kad Komisijos laiškų tekstai buvo ypač atsargūs. Komisija neįsipareigojo imtis veiksmų, tik pranešė, kad gavusi papildomos informacijos, ji svarstys galimybę imtis tolesnių žingsnių. Be to, galima manyti, kad Komisijos argumentas, kodėl ji nesiima tolesnių veiksmų, būtų tai, kad dabar Italijos teismai paprastai pripažįsta ir taiko *ne bis in idem* principą, yra gana pagrįstas.

Ombudsmenas baigė tyrimą nenustatęs netinkamo administravimo atvejo.

Kaltinimas neatsakius į Turkijos kipriečių universiteto prašymą

Sprendimo dėl skundo 2280/2006/MF prieš Europos Komisiją santrauka

Skundo pateikėjas yra Rytų Viduržemio regiono universiteto (EMU) (šiaurinėje Kipro dalyje esančios Turkijos kipriečių mokymo įstaigos) rektorius. 2004 m. spalio mėnesį EMU kreipėsi į Komisiją dėl *Erasmus* universiteto chartijos (EUC). Būtina EUC gavimo sąlyga yra „nacionalinės švietimo institucijos“ patvirtinimas, kad EMU yra aukštojo mokslo įstaiga. Pasak skundo pateikėjo, Kipro švietimo ministerija atsisakė suteikti EMU aukštojo mokslo įstaigos statusą.

Savo skunde ombudsmenui skundo pateikėjas teigė, kad Komisija per priimtina laikotarpį neatsakė į EMU prašymą dėl EUC ir nepateikė jokio paaiškinimo dėl tokio delsimo, kurio galima buvo išvengti.

Komisija pareiškė, kad pagrindinė priežastis, dėl kurios Komisija negalėjo pateikti greito ir oficialaus atsakymo į EMU paraišką, buvo ta, kad atitinkama valdžios institucija nepatvirtino, kad EMU yra reikalavimus atitinkanti institucija. 2005 m. gegužės 12 d. Komisija nusiuntė laišką EMU, kuriame oficialiai patvirtino, kad EMU prašymas dėl EUC nebuvo patenkintas, nes atitinkama nacionalinė valdžios institucija nepripažino, kad universitetas turi teisę dalyvauti *Socrates* ir (ar) *Erasmus* programoje.

Ombudsmeno nuomone, laikotarpis nuo EMU paraiškos iki Komisijos atsakymo 2005 m. gegužės 12 d. išsitęsė ne dėl Komisijos kaltės, o dėl to, kad EMU atsisakė kreiptis į Nikozijos švietimo ministeriją dėl aukštojo mokslo institucijos statuso patvirtinimo. Šis klausimas dėl dalyvavimo galimybės išryškino labai jautrius aspektus, susijusius su politine padėtimi Kipre. Komisija negalėjo būti atsakinga už vėlavimą, kurį tiesiogiai lėmė minėta politinė padėtis. Be to, išaiškėjo, kad

Komisija reguliariai informavo skundo pateikėją apie įvairius jos veiksmus siekiant patvirtinti EMU paraiškos tinkamumą. Be to, ombudsmeno nuomone, ne Komisijos pareiga buvo teikti kokius nors išsamius paaiškinimus dėl kitų, nei Komisija, šalių veiksmų.

Ombudsmenas taip pat pasidžiaugė, kad Komisija sugebėjo rasti alternatyvų praktinį sprendimą, kuris galėtų padėti Šiaurės Kipro studentams ir dėstytojams, suteikiant jiems galimybes, kurios būtų panašios į tas, kokias užtikrina EUC.

Todėl pagal skundo pateikėjo pateiktus kaltinimus ombudsmenas nenustatė Komisijos netinkamo administravimo veiksmų.

Tariamai netiksli informacija Komisijos tinklavietėje

Sprendimo dėl skundo 2403/2006/(WP)BEH (slaptai) prieš Europos Komisiją santrauka

Skundas pateiktas dėl tariamai neteisingos informacijos Komisijos įmonių ir pramonės generalinio direktorato tinklavietėje. Atitinkamos tinklavietės pavadinimas – „Jūsų idėjų apsauga“. Tinklavietėje vokiečių kalba nurodyta, kad Komisija iškels ieškinį dėl *Diebstahl von geistigem Eigentum*, t. y. „intelektinės nuosavybės vagystės“ (pažodinis vertimas).

Šiuo atžvilgiu pareiškėjas teigė, kad, remiantis intelektinės nuosavybės teisėmis, „idėjų“ negalima saugoti, nes tokia apsauga taikoma tik išradimams ir darbams, *pagrįstiems* idėjomis, ir kad sąvoka „vagystė“ negali būti taikoma intelektinės nuosavybės teisėms. Kadangi dėl to abu Komisijos teiginius reikia laikyti neteisingais, pareiškėjas prašė Komisijos juos išbraukti, kad nebūtų klaidinama tiksline auditorija.

Savo nuomonėje Komisija nurodė, kad atitinkama informacija jos tinklavietėje sudaro dalį informacinio paketo, kurio tikslas – aiškia ir suprantama kalba teikti žurnalistams ir plačiajai visuomenei informaciją sudėtingais klausimais, kaip antai intelektinės nuosavybės teisių apsauga. Ji paaiškino, kad jos vartojama kalba atitinka kitų tarptautinių organizacijų vartojamą kalbą ir terminus. Komisija taip pat nurodė, kad ji gavo labai teigiamus įvertinimus iš verslo organizacijų, kurios savo narius buvo supažindinusios su šiuo informaciniu paketu. Komisija padarė išvadą, kad tinklavietėje pateikta informacija tenkina plačiai visuomenei aiškia ir suprantama forma teikiamos informacijos tikslus.

Ombudsmenas nurodė, kad siekiant išvengti klaidinančios informacijos, Komisijos tinklavietėje talpinamas turinys privalo būti teisingas ir tikslus. Kartu jis pabrėžė, kad tai nekliudo Komisijai supaprastinti savo tinklavietės turinį taip, kad jame esanti informacija būtų kuo suprantamesnė tikslinei auditorijai. Ombudsmenas padarė išvadą, kad nors šie paprasti ir suprantami terminai galbūt neviseiškai tikslūs akademinio požiūriu, asmeniui, kuris nėra specialistas, jie padeda suprasti intelektinės nuosavybės sąvokos esmę. Atsižvelgiant į tai, kad tinklavietėje nesiekama pateikti išsamaus ir mokslinio intelektinės nuosavybės teisių paaiškinimo, vartojama kalba yra pakankamai aiški. Ombudsmenas nustatė, kad šią nuomonę patvirtina tarptautinių organizacijų praktika. Remdamasis tokiais samprotavimais, ombudsmenas nenustatė jokio netinkamo administravimo atvejo, kuris patvirtintų pareiškėjo įtarimus.

Kaltinimai dėl neteisingų ir žeminančių „Greenpeace“ metamų kaltinimų

Sprendimo dėl skundo 2740/2006/TN prieš Europos Komisiją santrauka

„Greenpeace“ ataskaitoje, pavadintoje „Toksiniis lobizmas, arba kaip chemijos pramonė bando nužudyti REACH“⁸ (*Toxic Lobby, How the Chemicals Industry is trying to kill REACH*) buvo kalbama

8

REACH yra naujojo Europos cheminių medžiagų reglamento (Reglamentas 1907/2006, OL 2006 L 396, p. 1) santrumpa, kuri reiškia „cheminių medžiagų registracija, įvertinimas, autorizacija ir apribojimai“.

apie „sukamųjų durų“ (*revolving doors*) reiškinių tarp Komisijos ir lobizmu užsiimančios chemijos pramonės. Ataskaitoje šis terminas apibrėžtas kaip taktika, pagal kurią EK pareigūnai ir pramonės lobistai „tarpusavyje prekiauja darbo vietomis“. Veiksmai, dėl kurių buvo kaltinama, ataskaitoje iliustruojami informacija apie kai kurių Komisijos darbuotojų ir chemijos pramonės atstovų darbinius ryšius.

Atsakydamas į atitinkamus žiniasklaidos pateiktus klausimus Komisijos atstovas spaudai teigė, kad „dėl ... paminėtų asmenų ... du iš jų iš viso niekada faktiškai nedirbo su REACH. Todėl man visiškai nesuprantama, kaip galima mesti kaltinimus dėl „sukamųjų durų“ reiškinių ar netinkamo elgesio. <...> Aš tvirtinu, kad šie kaltinimai yra visiškai nepagrįsti, neteisingi ir paremti paviršutiniška informacija“. „Greenpeace“ pateikė skundą ombudsmenui, teigdamą, kad „Greenpeace“ atlikto tyrimo atžvilgiu Komisija paskelbė neteisingus, klaidinančius ir žeminančius kaltinimus.

Ombudsmenas padarė išvadą, kad šie kaltinimai nebuvo pagrįsti. Ombudsmenas visų pirma pažymėjo, kad atsižvelgiant į kontekstą, kuriame jis buvo pateiktas ataskaitoje⁹, terminas „sukamosios durys“ gali būti pagrįstai laikomas raginimu suabejoti atitinkamų asmenų sąžiningumu ir jų gebėjimu tinkamai vykdyti pagal Tarnybos nuostatus jiems priskiriamas pareigas. Ataskaitoje šie kaltinimai nebuvo tinkamai pagrįsti, todėl visiškai nesunku suprasti, kodėl atstovas spaudai sureagavo taip aštriai.

Nors ir nenustatęs, kad nagrinėjami skundo pateikėjos kaltinime nurodyti veiksmai galėtų būti laikomi netinkamu administravimu, ombudsmenas taip pat pabrėžė lobistinės veiklos teisės aktų kūrimo procedūrose skaidrumo svarbą. Ombudsmenas pripažino, kad šiam klausimui yra pagrįstai skiriamas atitinkamas dėmesys šiuo metu Komisijos įgyvendinamoje iniciatyvoje dėl didesnio skaidrumo¹⁰, kurioje pripažįstama, kad lobizmo klausimas yra taip pat susijęs su esamais ir buvusiais ES pareigūnais ir atstovais ir kad jis yra išsamiai apibrėžtas Tarnybos nuostatuose. Ombudsmenas pabrėžė teisingo ir nuoseklaus tokių nuostatų taikymo svarbą užtikrinant griežtus skaidrumo standartus, kuriuos ES laiko būtina bet kokios šiuolaikinės administravimo sistemos teisėtumo sąlyga.

Europos investicijų bankas

Atsisakymas leisti susipažinti su finansine sutartimi

Sprendimo 948/2006/BU prieš Europos investicijų banką (EIB) santrauka

Viena nevyriausybinė organizacija kreipėsi į EIB, prašydama leisti susipažinti su finansine sutartimi dėl geležinkelio modernizavimo projekto Slovakijoje. Atmesdamas šį prašymą, EIB rėmėsi savo taisyklių dėl visuomenei teikiamos galimybės susipažinti su dokumentais išimtimi, kurioje buvo nurodyta pareiga laikytis bankų ir finansų sektoriuje taikomų profesinių paslapčių, profesinės etikos, taisyklių ir praktikos. Tačiau EIB pareiškėjui nurodė, kad jis neprieštarautų, jei su finansine sutartimi susipažinti leistų skolininkas arba Slovakijos vyriausybė.

Skunde Ombudsmenui pareiškėjas teigė, kad, perduodamas atsakomybę už sutarties atskleidimą valstybės narės valdžios institucijoms, EIB diskriminuoja piliečius, kurie nemoka tos valstybės narės kalbos. Pareiškėjas taip pat rėmėsi Orhuso konvencija, kurioje numatyta fizinio asmens teisė susipažinti su informacija apie aplinką.

Savo nuomonėje dėl skundo EIB teigė, kad, kaip bankas, jis privalo užtikrinti abipusį savo ir sutarties šalių, turinčių teisę tikėtis, kad bankas veiks pagal nustatytas taisykles, pasitikėjimą ir todėl negali atskleisti informacijos, kurią jis privalo saugoti, laikydamasis banko informacijos

⁹ Pavyzdžiui, ataskaitos dalyje, skirtoje „sukamųjų durų“ reiškiniui, buvo pateiktas prisukamos lėlės atvaizdas, o ataskaitos antraštiniame puslapyje pavaizduota marionetė, valdoma asmens, kurio veido nematyti.

¹⁰ Daugiau informacijos apie šią „Europos skaidrumo iniciatyvą“ galite rasti tinklalapyje http://ec.europa.eu/commission_barroso/kallas/transparency_en.htm

konfidencialumo principų. EIB rėmėsi savo taisyklėmis dėl teisės susipažinti su dokumentais, kurios buvo atnaujintos 2006 m. kovo 28 d. persvarstant banko politiką dėl dokumentų viešinimo. Ir senosiose, ir naujosiose taisyklėse numatyta išimtis, taikoma informacijai, kuri laikoma profesinė paslaptimi. Naujosios taisyklės dar labiau sugriežtintos, nes jose aiškiai įvardyta, jog negalima atskleisti finansinių sutarčių. Galiausiai, EIB nurodė, kad jis pasirengęs plėsti galimybes susipažinti su informacija ir kad, atsiradus dideliame domesiu tam tikru dokumentu, kuris nėra išverstas į visas oficialiąsias ES kalbas, galima pagalvoti apie tokio dokumento vertimą.

Ombudsmeno sprendime atsižvelgiama į dvejopą EIB vaidmenį, t. y. kaip banko instituciją, veikiančią finansinėse rinkose, ir Bendrijos įstaigą. Ombudsmeno nuomone, EIB pagal savo senąsias tuo metu galiojusias taisykles turėjo teisę neleisti susipažinti su informacija. Ombudsmenas neprieštaravo, kad remdamasis savo naujosiomis taisyklėmis, kuriose aiškiai įvardytas draudimas susipažinti su finansinėmis sutartimis, EIB nurodė, jog, atsižvelgiant į konfidencialius banko ir jo verslo partnerių santykius, buvo laikomasi praktikos neatskleisti finansinių sutarčių jokiais aplinkybėmis, ir todėl nenagrinėti galimybės atskleisti informaciją iš dalies. Dėl Orhuso konvencijos Ombudsmenas pažymėjo, kad EIB privalo laikytis Reglamento 1367/2006¹¹, bet šis reglamentas taikomas tik nuo 2007 m. birželio 28 d. Todėl jis nebuvo taikytinas pareiškėjo skundo nagrinėjimo metu.

Dėl kalbos kliūčių, su kuriomis piliečiai gali susidurti, kreipdamiesi į nacionalines institucijas, Ombudsmenas paskatino EIB ateityje susisiekti su nacionalinėmis institucijomis ir sužinoti, ar piliečiams, prašantiems susipažinti su finansinėmis sutartimis, esama galimybės susipažinti su visu sutarties tekstu ar dalimi jo. Taip EIB galėtų padėti spręsti kalbos kliūtis, su kuriomis kai kurie piliečiai susiduria kreipdamiesi į atitinkamos valstybės narės valdžios institucijas dėl galimybės susipažinti su informacija.

Kaltinimas nacionalinių aplinkosaugos teisės aktų nesilaikymu įgyvendinant Europos investicijų banko finansuojamą transporto projektą

Sprendimo dėl skundo 1779/2006/MHZ prieš Europos investicijų banką (EIB) santrauka

Lenkijos aplinkos apsaugos NVO pateikė skundą, kuriame teigė, jog EIB bendrai finansavo projektą „Lenkijos kelių modernizavimas“, nors strateginio poveikio aplinkai vertinimo, kaip reikalaujama pagal Lenkijos aplinkosaugos teisės aktus, atlikta nebuvo. Skundo pateikėjos nuomone, taip EIB veikė prieštaraudamas savo paties „Pareiškimui dėl aplinkos apsaugos“, pagal kurį EIB turi užtikrinti, kad jo finansuojami projektai atitiktų ir ES, ir nacionaliniuose aplinkosaugos teisės aktuose nustatytus principus ir standartus. Skundo pateikėja taip pat teigė, kad EIB jos neinformavo apie Lenkijos valdžios institucijų, į kurias EIB kreipėsi dėl skundo pateikėjos pareiškimo, atsakymą. Skundo pateikėja teigė, kad EIB turėtų laikinai sustabdyti finansavimą, kol bus visiškai išsiaiškintas projekto teisinis statusas.

EIB pareiškė, kad, jo nuomone, Lenkijos valdžios institucijos i) yra visiškai atsakingos už nacionalinių teisės aktų laikymąsi, ir kad po to, kai į jas kreipėsi Bankas, jos ii) informavo Banką, kad pagal atitinkamą Lenkijos įstatymą projekto poveikio aplinkai įvertinimo atlikti nebuvo privaloma. Be to, per tą laiką Bankas informavo skundo teikėją apie Lenkijos valdžios institucijų išvadas.

Ombudsmeno požiūriu, EIB galėjo i) pagrįstai daryti prielaidą, kad Lenkijos valdžios institucijos laikėsi atitinkamų teisės aktų nuostatų, ir ii) teisėtai tikėtis, kad tos pačios Lenkijos valdžios institucijos suteiks Bankui *patikimą* informaciją apie tokių nuostatų taikymą iš jų pusės. Todėl ombudsmenas pripažino EIB argumentus dėl pasitikėjimo tų valdžios institucijų suteikta informacija priimant sprendimą suteikti paskolą. Todėl šiuo atveju ombudsmenas neįžvelgė

¹¹

2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1367/2006 dėl Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimanč sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais nuostatų taikymo Bendrijos institucijoms ir organams, OL 2006 L 264, p. 139.

netinkamo administravimo veiklos. Ombudsmenas taip pat pažymėjo, kad EIB informavo skundo pateikėją apie Lenkijos valdžios institucijų išvadas. Todėl ombudsmenas padarė išvadą, kad kokie nors tolesni šio atvejo tyrimai būtų nepateisinami. Dėl skundo pateikėjos tvirtinimų ombudsmenas padarė tokias pačias išvadas, ypač nustačius, kad Bankas atitinkamą mokėjimą jau buvo padaręs.

Ombudsmenas taip pat rėmėsi Lenkijos ombudsmeno, kuriam skundo pateikėja lygiagrečiai buvo pateikusi skundą prieš Lenkijos valdžios institucijas. Šiuo atžvilgiu ombudsmenas taip pat pažymėjo, kad ateityje EIB galėtų įvertinti galimybes užmegzti ryšius ir gauti informaciją iš atitinkamų nacionalinių ir regioninių kontrolės institucijų, tokių kaip ombudsmenas, kurios galėtų tapti papildomu informacijos šaltiniu dėl Banko finansuojamų projektų atitikties nacionaliniams ir Europos teisės aktams.

Europos vaistų agentūra

Skundas dėl nepakankamos informacijos apie antidepresantą

Skundo 2370/2005/OV prieš Europos vaistų agentūrą (EMA) santrauka

Pareiškėjos sutuoktinis nusižudė, vartodamas antidepresantą Seroxat/Paroxetine. Po vyro mirties pareiškėja kreipėsi į Europos vaistų agentūrą dėl šio vaisto saugos ir jo keliamos savižudybės rizikos. Pareiškėja taip pat prašė informacijos apie agentūros mokslinę nuomonę dėl šio vaisto. Tačiau kai kurie jos elektroniniai laiškai liko neatsakyti, o tie atsakymai, kuriuos agentūra atsiuntė, pareiškėjos nuomone, buvo nepatenkinami. Skunde Ombudsmenui pareiškėja skundėsi su jos užklausomis Agentūrai susijusio skaidrumo ir informacijos stoka, vilkinimu, tuo, kad Agentūra neišklausė jos nuomonės dėl vaisto saugos ir keliamos savižudybės rizikos ir nesiėmė jokių veiksmų ją neraminančiu klausimu.

Savo nuomonėje Agentūra teigė, kad į tam tikrus pareiškėjos elektroninius laiškus nebuvo atsakyta todėl, kad jie kartojo ir buvo beprasmiški, ir kad apskritai, pareiškėjai buvo suteikta visa būtina informacija.

Atidžiai išnagrinėjęs atitinkamus laiškus, Ombudsmenas priėjo išvados, kad Agentūra neatsakė į tris pareiškėjos klausimus. Todėl jis pasiūlė draugišką sprendimą ir paragino Agentūrą: i) atsiprašyti už tai, kad laikė kai kuriuos pareiškėjos elektroninius laiškus pasikartojančiais ir beprasmiškais ir ii) atsakyti į minėtus klausimus. Agentūra priėmė Ombudsmeno pasiūlymą, atsiprašė pareiškėjos ir atsakė į minėtus tris klausimus.

Sprendime Ombudsmenas pasidžiaugė tuo, kad Agentūra priėmė jo pasiūlymą. Tačiau, atsižvelgdamas į tai, kad pareiškėja liko nepatenkinta atsiprašymo laišku ir atsakymais į jos klausimus, jis padarė išvadą, kad draugiško sprendimo pasiekti neįmanoma. Vis dėlto, jo nuomone, Agentūra ėmėsi veiksmų nurodytiems trūkumams pašalinti ir Agentūros nebegalima kaltinti netinkamu administravimu.

Dėl pareiškėjos kaltinimo, kad Agentūra jos neišklausė ir nesiėmė pakankamų veiksmų, Ombudsmenas padarė išvadą, kad išanalizavus vaistų registravimo procedūrą, netinkamas administravimas Agentūroje nenustatytas. Todėl jis tyrimą baigė.

3.2 ATVEJAI, KAI KLAUSIMĄ IŠSPRENDĖ PAČIOS INSTITUCIJOS

Europos Komisija

Skundas dėl nepatenkinamo prašymų dėl arklių veislininkystės nagrinėjimo Austrijoje

Sprendimo dėl skundo 3386/2005/WP prieš Europos Komisiją santrauka

Austrijos Vorarlbergo regiono ombudsmenas (*Volksanwalt*) Europos ombudsmenui persiuntė skundą, kurį jis buvo gavęs iš Vorarlbergo regione gyvenančio veislinių arklių augintojo. Skundo pareiškėjo nuomone, tam tikros regiono taisyklės dėl veislinių žirgų registro neatitinka Bendrijos teisės. Be to, skunde skundžiamasi dėl žirgų identifikavimo formos ir turinio („žirgo pasų“). Iš esmės, pareiškėjas teigia, kad Komisija tinkamai neatsakė į jo prašymą suteikti teisinį išaiškinimą.

Pateiktoje nuomonėje Komisija, reaguodama į pareiškėjo skundą, nurodė, kad ji nuolat palaikė ryšius su kompetentingomis Austrijos valdžios institucijomis ir joms pateikė nurodymus, kaip teisingai aiškinti Bendrijos teisės aktus. Tuo pačiu ji iš dalies pakeitė ES taisykles dėl žirgo pasų. Apskritai dėl Bendrijos teisės aktų taikymo organizacijoms, turinčioms veislinių žirgų registrus, dėl kurių Europos Teisingumo Teismo jau prašyta priimti aiškinamąją (prejudicinę arba preliminarą) nutartį, Europos Komisija jau yra gavusi skundą dėl pažeidimo, dėl kurio ji dar kartą kreipėsi į Austrijos valdžios institucijas. Be to, ji tiria naują pareiškėjo skundą, kuriame išsakomas įtarimas sukčiavimu, naudojant Vorarlbergo regione žirgo pasus.

Atidžiai išnagrinėjęs Komisijos ir pareiškėjo pateiktus faktus, ombudsmenas paprašė Komisijos pateikti daugiau informacijos apie įvairias procedūras, kurias ji taikė arba vis dar taiko nagrinėdama pareiškėjo iškeltus klausimus.

Komisija pateikė išsamią dviejų dar vykstančių skundų tyrimo procedūrų, susijusių su pareiškėjo susirūpinimą keliančiais klausimais, apžvalgą. Ji nurodė, kad dauguma problemų jau išspręsta. Visos problemos, kurios dar neišspręstos, bet susijusios su Bendrijos teise, yra dar tiriamos.

Savo pastabose ir toliau bendraudamas su ombudsmeno tarnybomis, skundo pareiškėjas pranešė, kad jau yra pasiekta tam tikrų teigiamų rezultatų, ypač dėl žirgo pasų. Jis pridūrė, esąs visiškai patenkintas tuo, kaip jo skundą ES lygmeniu nagrinėja Komisija ir ombudsmenas, ir pareiškė tikėjimą, kad tolesnė Komisijos veikla padės išspręsti likusias problemas.

Ombudsmenas sveikino išsamius Komisijos paaiškinimus, pateiktus jam vykdamas šį tyrimą, ir pareiškė tikėjimą, kad ji padarys viską, kas nuo jos priklauso, kad padėtų išspręsti likusias problemas. Ombudsmenas padarė išvadą, kad Komisija jau ėmėsi veiksmų problemai išspręsti ir tuo patenkino skundo pareiškėjo reikalavimus.

Ginčas dėl arbitražo sutarties formuluotės

Sprendimo dėl skundo 1126/2006/SAB (Konfidencialus) prieš Europos Komisiją santrauka

Skundo pateikėjas dirbo Komisijos delegacijoje trečiojoje šalyje pagal ALAT (Administracinio ir techninio vietinio personalo) sutartį. Skundas buvo pateiktas dėl Komisijos atsisakymo iš dalies pakeisti skundo pateikėjui jos pasiūlytos sutarties projekto formuluotę dėl arbitražo institucijos, kuri galėtų nuspręsti dėl skundo pateikėjo teisės gauti pašalpą jo vaikų mokymuisi, igaliojimų. Siūlomos sutarties dalis, dėl kurios buvo pateiktas skundas, apibrėžė pašalpą, mokamą skundo pateikėjo „dviem vaikams, kurie lankė darželį“. Anot skundo pateikėjo, tokia formuluotė buvo klaidinanti, nes jo vaikai lankė prancūzų mokyklos „maternelle“ skyrių, kuris, jo nuomone, buvo

visas funkcijas atliekanti mokymo įstaiga. Jis teigė, kad į arbitražo sutartį įtraukus tokį posakį kaip „vaikų darželis“ būtų sudarytos prielaidos išankstiniam sprendimui šioje byloje.

Ombudsmeno nuomone, buvo pakankamas pagrindas pradėti šio atvejo tyrimą ir savo kreipimesi į Komisiją jis aiškiai paklausė, ar Komisija norėtų priimti jo pasiūlymą dėl alternatyvios esminio arbitražo sutarties punkto formuluotės.

Komisijos nuomone, ji pasiūlė tokią arbitražo sutarties formuluotę, kuri, remiantis ombudsmeno pasiūlymu, taip pat atitiko Komisijos reikalavimus dėl aiškaus ginčijamo klausimo apibrėžimo. Skundo pateikėjas priėmė šį galutinį pasiūlymą ir paprašė ombudsmeno nutraukti bylą. Todėl ombudsmenas padarė išvadą, kad Komisija šį klausimą išsprendė.

Užbaigus tyrimą, skundo pateikėjas informavo ombudsmeną, kad arbitražas priėmė jam palankų sprendimą. Jis padėkojo ombudsmenui už jo veiksmingą tarpininkavimą pažymėdamas, kad tai sudarė sąlygas arbitražui teisingai išspręsti šį klausimą.

Nepagrįstai atmesta paraiška dalyvauti vertimo konkurse

Sprendimo dėl skundo 2633/2006/WP prieš Europos Komisiją santrauka

Vokietijoje gyvenantis vertėjas pateikė pasiūlymą, atsakydamas į Komisijos paskelbtą vertimo į bulgarų kalbą paslaugų konkursą. Jo pasiūlymas buvo atmestas, nes, Komisijos teigimu, pasiūlymo kalbinė kokybė nesiekė mažiausio privalomo balo – 5 iš 10. Tačiau, skundo pareiškėjo nuomone, dauguma žodžių ir frazių, kurie tekste bulgarų kalba buvo pažymėti kaip neteisingi, iš tiesų buvo teisingi. Savo ombudsmenui pateiktame skunde pareiškėjas teigė, kad Komisija nepagrįstai atmetė jo pasiūlymą. Jis tvirtino, kad Komisija turėtų atšaukti savo sprendimą, kuriuo buvo atmestas jo pasiūlymas, ir leisti jam dalyvauti tolesnėje atrankos procedūroje.

Savo nuomonėje Komisija pareiškė, kad ji, sužinojusi apie skundo pareiškėjo ombudsmenui pateiktą skundą, nusprendė dar kartą sušaukti tarpinstitucinį vertinimo komitetą, siekdama dar kartą patikrinti skundo pareiškėjo pasiūlymą ir taip išvengti bet kokio galimo nesąžiningo vertinimo. Vertinimo komitetas, padedamas dviejų bulgarų kalbininkų, pritarė dviem skundo pareiškėjo argumentams, taigi galutinis pasiūlyme padarytų klaidų skaičius sumažėjo iki penkių, ir pareiškėjas galėjo dalyvauti tolesnėje atrankos procedūroje. Galiausiai pasiūlymas buvo priimtas, įvertinus jo kokybę 12 balų iš 20. Komisija atsiprašė pasiūlymo pateikėjo už šiam sukeltus nepatogumus.

Be to, Komisija pranešė ombudsmenui, kad skundo pareiškėjui buvo pasiūlyta sudaryti pagrindų sutartį.

Skundo pareiškėjas pranešė ombudsmeno tarnyboms, kad yra visiškai patenkintas Komisijos pateiktu jo problemos sprendimu. Jis taip pat teigė, kad jam didelį išpūdį paliko tai, kaip greitai buvo išspręstas šis klausimas, ir padėkojo ombudsmenui už įsikišimą.

Ombudsmenas palankiai įvertino tai, jog Komisija skubiai atsižvelgė į skundo pareiškėjo nurodytą problemą ir ją išsprendė, bei tai, kad Komisija atsiprašė skundo pareiškėjo. Jis padarė išvadą, kad Komisija ėmėsi veiksmų šiam klausimui išspręsti, o skundo pareiškėją patenkino jos sprendimas.

Netinkamai spręstas klausimas dėl pagal sutartį mokėtinų sumos

Sprendimo dėl skundo 3495/2006/GG prieš Europos Komisiją santrauka.

Skundo pareiškėjas, vienas Vokietijos universitetas, dalyvavo projekte pagal *Erasmus* programą. Europos Komisija sutiko suteikti didžiausią 45 156 EUR dotaciją. Buvo išmokėtas 40 640 EUR

avansas. Projekto pabaigoje skundo pareiškėjo bendros išlaidos siekė 42 833 EUR. Projekto vykdymas buvo patikėtas Techninės pagalbos biurui (TAO).

2002 m. kovo mėn. TAO skundo pareiškėjui pranešė, kad du išlaidų punktai, atitinkamai 5 395 EUR ir 4 111 EUR neatitinka finansavimo sąlygų. TAO pažymėjo, kad galutinė dotacijos suma siekė 33 327 EUR. Skundo pareiškėjas sutiko, kad būtų išskaityta 5 395 EUR suma ir ją grąžino TAO. Tačiau po skundo pareiškėjo protestų Komisija pripažino, kad 4 111 EUR suma atitinka finansavimo sąlygas. Komisija skundo pareiškėjui pranešė, kad grąžintina suma yra 3 202 EUR.

Pasak skundo pareiškėjo toks skaičiavimas yra neteisingas. Pasirodo, Komisija 4 111 EUR sumą pridėjo prie 33 357 EUR sumos, kuri jau buvo patvirtinta ir po to šią sumą (37 438 EUR) išskaičiavo iš 40 640 EUR avanso, kuris jau buvo išmokėtas. Taigi Komisija neatsižvelgė į tai, kad skundo pareiškėjas jau yra grąžinęs 5 395 EUR sumą.

2004 m. kovo mėn. skundo pareiškėjas Komisijai pranešė, kad jo nuomone įvyko klaida ir kad Komisija faktiškai jam yra skolinga 2 193 EUR (t. y., Komisijos reikalaujamos 3 202 EUR sumos ir jau išmokėtos 5 395 EUR sumos skirtumą).

Tačiau 2004 m. gegužės mėn. Komisija skundo pareiškėjui pranešė, kad atsižvelgdama į tai, kad 3 202 EUR suma yra negrąžinta, ji ją išskaitys iš kitų Komisijos skundo pareiškėjui mokėtinų sumų.

Tolesnės skundo pareiškėjo pastangos įtikinti Komisiją, jog įsivėlė klaida, buvo nesėkmingos.

Skunde ombudsmenui skundo pareiškėjas iš esmės teigė, kad Komisija netinkamai sprendžia šį klausimą. Jis teigė, kad Komisija turėtų sugrąžinti 5 395 EUR sumą kartu su 44,47 EUR delspinigių suma.

Savo nuomonėje Komisija nurodė, kad atlikusi tyrimą ir atsižvelgusi į skundo pareiškėjo pateiktus įrodymus, ji skundo pareiškėjui skubiai išmokėjo 5 395 EUR sumą. Toliau Komisija nurodė, kad ši suma 2006 m. gruodžio 20 d. buvo pervesta į jo sąskaitą. Komisija taip pat ėmėsi iniciatyvos skundo pareiškėjui sumokėti delspinigius.

Savo pastebėjimuose skundo pareiškėjas patvirtino, kad visa atitinkama suma jam sumokėta ir kad jis yra patenkintas bylos baigtimi. Skundo pareiškėjas padėjo ombudsmenui už pagalbą šioje byloje.

Ombudsmenas su malonumu pastebėjo, kad Komisija jau ėmėsi veiksmų problemai išspręsti ir tuo patenkino skundo pareiškėjo reikalavimus.

Savo sprendime ombudsmenas pabrėžė, kad už šį klausimą atsakinga Komisijos tarnyba (Komisijos švietimo ir kultūros generalinis direktoratas) klausimą išsprendė greitai. Pagrindinis klausimas buvo veiksmingai išspręstas iki 2006 m. gruodžio 20 d., t. y., mažiau nei per dvi savaites nuo tos dienos, kai skundas buvo persiųstas Komisijai. Todėl ombudsmenas pagyrė Komisiją ir ypač jos Švietimo ir kultūros generalinį direktoratą už pavyzdinę šio skundo išsprendimą.

Prašymo atlikti praktiką atmetimas dėl ankstesnės darbo patirties

Sprendimo dėl skundo 471/2007/VIK prieš Europos Komisiją santrauka

Skundo pareiškėja, Portugalijos pilietė, pateikė prašymą dirbti praktikanke Komisijoje. Jai buvo pranešta, kad jos prašymas atmestas, nes ji neatitinka tinkamumo kriterijų, apibūdintų Komisijos oficialiosios praktikos schemą reglamentuojančių taisyklių („taisyklės“) 2.3 punkte. Taisyklių 2.3 punkte nurodoma, kad Komisija asmenų, jau turėjusių galimybę atlikti praktiką ilgiau nei šešias savaites, prašymus atmeta. Skunde ombudsmenui pareiškėja teigė, kad jos prašymas atmestas neteisingai, nes ji dirbo neištiesai Parlamento plenarinių sesijų metu iš viso tik tris savaites. Ji toliau teigė, kad elektroninė prašymo forma nenumato tokiems pareiškėjams kaip ji galimybės nurodyti

neištisinio darbo patirtį ir kad Komisija atitinkamai nepakeitė prašymo formos. Pareiškėja nurodė, kad ir antrą kartą Komisija atmetė jos pateiktą prašymą atlikti praktiką. Ji teigė, kad jai turėtų būti leista pateikti prašymą dirbti praktikante ir kad elektroninė prašymo forma turėtų būti pakeista, kad būtų galima nurodyti neištisinę darbo patirtį.

Savo nuomonėje Komisija paaiškino, kad pareiškėjos prašymas buvo atmestas tuo pagrindu, kad plenarinių sesijų rengimas ir tolesnis darbas joms pasibaigus susijęs ne vien tik su dalyvavimu sesijose. Be to, Komisija sužinojo, kad pareiškėjai buvo išduota tris mėnesius galiojanti tarnybinė kortelė. Tačiau Komisija nurodė, kad, dar kartą peržiūrėjusi dokumentus ir ypač Europos Parlamento nario, su kuriuo pareiškėja dirbo, pareiškimą, Komisija pasiūlė pripažinti pareiškėjos prašymą tinkamu ir pateikti jį išankstinės atrankos komisijoms, kad jai būtų leista pradėti mokomąją praktiką nuo 2007 m. spalio mėn.

Dėl elektroninės prašymo formos Komisija paaiškino, kad formoje pareiškėjų prašoma nurodyti tik tokią profesinę patirtį, kurios trukmė yra ne trumpesnė kaip vienas mėnuo. Komisija nurodė, kad rengiant prašymo formą, trumpesnė nei vieno mėnesio profesinė patirtis buvo laikoma nereikšminga, ir todėl jos nebuvo prašoma nurodyti.

Skundo pareiškėja patvirtino, kad ji patenkinta tuo, kaip Komisija išsprendė klausimą. Ombudsmenas baigė bylą, nes ją išsprendė pati institucija.

Laiku neišmokėtos lėšos

Sprendimo dėl skundo 1471/2007/(CC)/RT prieš Europos Komisiją santrauka.

2004 m. Prancūzijos konsultacinė įmonė dalyvavo Informacinės visuomenės technologijų (IST) programoje, kurią rėmė Europos Komisija. Projektas apėmė Europos Sąjungos ir Kinijos bendradarbiavimą vykdant *Skaitmeninę olimpinių žaidynių programą*, kuria siekiama užtikrinti sėkmingą 2008 m. Pekino olimpinių žaidynių organizavimą ir ilgalaikį ES ir Kinijos bendradarbiavimą informacinės visuomenės technologijų srityje. Už dalyvavimą projekte Komisija pareiškėjui sutiko sumokėti 178 415,10 EUR.

2005 m. liepos mėn. pareiškėjas paprašė jam kompensuoti pirmą 90 378,00 EUR sumą; Komisija šią sumą sumokėjo. Antroje sąnaudų ataskaitoje pareiškėjas paprašė sumokėti likusią 88 036,10 EUR sumą. Po metų Komisija atsiuntė galutinę finansinę ataskaitą, į kurią nesumokėta suma nebuvo įrašyta. Kadangi Komisija nepateikė jokio paaiškinimo, kodėl ji nesumokėjo prašytos sumos, pareiškėjas kreipėsi į Ombudsmeną.

Savo nuomonėje Komisija nurodė, kad ji pasiekė susitarimą su pareiškėju tiesiogiai ir jam kompensavo likusią 88 036,10 EUR sumą. Pareiškėjas pareiškė, kad jis visiškai patenkintas tuo, kaip jo problema buvo išspręsta. Jis padėkojo ombudsmenui už pagalbą.

Ombudsmenas baigė tyrimą, nes Komisija klausimą išsprendė pareiškėją tenkinančiu būdu.

3.3 OMBUDSMENO PASIEKTI DRAUGIŠKI SPRENDIMAI

Europos Komisija

Tariamai nepagrįstas sumos išieškojimas vykdant plėtros projektą

Sprendimo dėl skundo 2577/2004/OV (konfidencialus) prieš Europos Komisiją santrauka

Skundo pareiškėja – bendrovė, dalyvaujanti konsorciame, buvo rangove įgyvendinant Komisijos projektą „ES pagalba atkuriant Libano administraciją“. 1999 m. rugpjūčio mėn. skundo pareiškėja pasirašė sutartį su perkančiąja šio projekto organizacija, t. y., su Libano Respublikos administracinės reformos įgyvendinimo ministro kabinetu (*Minister of State for Administrative Reform of the Republic of Lebanon*) (toliau – OMSAR). Skundo pareiškėja susidūrė su problemomis dėl to, kaip šį projektą vykdė Komisijos atstovybė Libane. 2003 m. sausio 22 d. raštu Atstovybė informavo skundo pareiškėją, kad 29 306,65 EUR suma, susidariusi už pagalbinės grupės (teikiančios pagalbą iš pagrindinio biuro) dienos honorarus ir išlaidas už lėktuvo bilietus, už kurias konsorciumas išrašydavo sąskaitas, bus iš jos išieškotos. Skundo pareiškėjos nuomone, Komisijos netinkamai tvarkomas projektas lėmė didelius skundo pareiškėjos finansinius nuostolius ir padarė žalą konsorciumo reputacijai.

2004 m. rugpjūčio mėn. skundo pareiškėja pateikė skundą ombudsmenui. Skundo pareiškėja teigė, kad i) Komisijos sprendimas išieškoti 29 306,65 EUR sumą buvo nepagrįstas, ir ii) Komisija pademonstravo neryžtingumą ir abejingumą kalbant apie planą, kurį konsorciumas pateikė 2002 m. birželio mėn. ir gruodžio mėn. bei dar kartą 2003 m. kovo mėn., dėl antrojo projekto etapo. Be to, savo pastabose skundo pareiškėja teigė, kad iii) pasiūlymas dėl trečiojo projekto etapo buvo tiesiog atmetas nesuteikiant OMSAR ar skundo pareiškėjai galimybės būti išklausytiems.

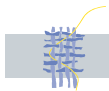
Komisija savo ruožtu dėl pirmojo pareiškimo teigė, kad ji turėjo pakankamą teisinį pagrindą reikalauti išieškoti tą sumą. Dėl antrojo pareiškimo Komisija pareiškė, kad vėlavo reaguoti ne tik dėl savo kaltės ir kad nesiėlgė pasyviai. Komisija atmetė trečiąjį skundo pareiškėjos pareiškimą, teigdama, kad ji skundo pareiškėjos atžvilgiu buvo labai lanksti.

Išsamiai išnagrinėjęs šią bylą ombudsmenas nusprendė, kad turėtų būti daromas skirtumas tarp dešimties dienų laikotarpio prieš projekto pradžią (1999 m. spalio mėn.) ir likusio sutartinio laikotarpio. Kalbėdamas apie laikotarpį prieš projekto pradžią ombudsmenas padarė išvadą, kad Komisijos sprendimas išieškoti pagalbinės grupės kelionės išlaidas ir dienos honorarus laikytinas netinkamu administravimu. Todėl ombudsmenas pasiūlė skundo pareiškėjai ir Komisijai ieškoti draugiško sprendimo. Jis pasiūlė, kad Komisija peržiūrėtų sprendimą išieškoti 29 306,65 EUR sumą.

Kalbant apie du kitus pareiškimus, ombudsmenas nusprendė, kad šiuo atveju netinkamo administravimo atvejo nenustatyta.

Atsakydama į pasiūlymą ieškoti draugiško sprendimo Komisija pareiškė, kad siekdama išspręsti šį klausimą ji persvarstė bylą ir pritarė ombudsmeno pasiūlymui. Komisija paaiškino, kad išlaidas, siekiančias iš viso 3 536,23 EUR, kurias sudarė dienos honorarai ir kelionės išlaidos, dabar buvo nuspręsta laikyti atitinkančiomis reikalavimus ir jos buvo atimtos iš išieškotinos sumos. Todėl iš skundo pareiškėjos išieškotina suma būtų sumažinta iki 25 770,42 EUR. Savo pateiktose pastabose skundo pareiškėja pritarė draugiškam sprendimui ir padėkojo ombudsmenui už jo darbą.

Savo sprendime ombudsmenas pažymėjo, kad skundo pareiškėja ir Komisija susitarė dėl draugiško sprendimo. Todėl ombudsmenas baigė šią bylą.

Europos rasizmo ir ksenofobijos stebėjimo centras

Kaltinimas nesuteikus pakankamos informacijos konkursą pralaimėjusiam dalyviui

Sprendimo dėl skundų 1858/2005/BB ir 1859/2005/BB prieš Europos rasizmo ir ksenofobijos kontrolės centrą (EUMC)¹² santrauka

Skundo pateikėjas paprašė pono D., Europos rasizmo ir ksenofobijos kontrolės centro (EUMC) padalinio vadovo, paaiškinti, kodėl buvo atmesti du jo pasiūlymai, pateikti pagal atvirus kvietimus teikti pasiūlymus. Ponas D. atsakė į pirmąjį skundo pateikėjo prašymą, tačiau neatsakė į jo antrąjį prašymą nurodyti konkursą laimėjusią organizaciją, jos pasiūlymo vertę, pateikti vertinimo balais palyginimą, jo ir laimėjusiems pasiūlymams suteiktus balus. Pirmame savo skunde jo pateikėjas taip pat teigė, kad EUMC nesugebėjo pritaikyti skaidrių kriterijų.

Pasak EUMC, prašymai buvo adresuoti ne už ryšius atsakingam paskirtajam darbuotojui, be to, jie turėjo būti siunčiami paprastu ar registruotu paštu, o ne elektroniniu paštu. EUMC bendrai nurodė, kad per dieną jie gauna maždaug 300 nepageidaujamų elektroninio pašto žinučių (brukalo). Jis nurodė, kad konkursą laimėjusį pasiūlymą pateikusias organizacijos pavadinimą bei jos pasiūlymo vertę galima buvo sužinoti iš pranešimo apie konkurso laimėtoją, pateikė vertinimo balus bei paaiškinimus, teigdamas, kad pati procedūra buvo skaidri.

Ombudsmeno EUMC paaiškinimai neįtikino. Šiuo atžvilgiu jis priminė, kad administracija privalo pateikti prašomą informaciją, jeigu nėra teisėtų ir pakankamų priežasčių to nedaryti. Be to, gavęs prašymą pateikti informaciją apie klausimus, už kuriuos jis ar ji nėra atsakingi, pareigūnas turėtų arba i) nurodyti atsakingo asmens kontaktinius duomenis, arba ii) perduoti prašymą tiesiogiai atsakingam asmeniui. Šiuo atveju nei viena, nei kita nebuvo padaryta. Be to, ombudsmenas pastebėjo, kad įsipareigojimo užtikrinti skaidrumą tikslas yra sudaryti galimybes patikrinti, ar buvo tinkamai laikomasi vienodo konkurso dalyvių traktavimo principo, padėti peržiūrėti pirkimo procedūrų nešališkumą bei vientisumą. Su tuo susijusi pareiga nurodyti priežastis padeda užtikrinti tinkamą sutarties sudarymo procedūrų skaidrumą¹³.

Todėl ombudsmenas pasiūlė draugiškai išspręsti klausimą paprašęs EUMC pateikti pakankamos informacijos apie balų palyginimą bei paaiškinimus dėl pirmosios konkurso procedūros skaidrumo arba išmokėti pagrįsto dydžio kompensaciją.

EUMC priėmė ombudsmeno pasiūlymus išspręsti klausimą draugiškai, o skundo pateikėjas pareiškė padėką ombudsmenui už jo darbą ir už tai, kad jis užtikrina patikimas skaidrumo ES apsaugos priemones.

¹² Ombudsmenas pažymėjo, kad pagal 2007 m. vasario 15 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 168/2007 33 straipsnį EUMC nutraukia savo veiklą nuo 2007 m. kovo 1 d. ir nuo tos datos jos funkcijas atlieka Europos pagrindinių teisių agentūra.

¹³ Cf. Byla C-92/00, *HI*, ECR [2002] I-5553, 46 dalis.

3.4 ATVEJAI, KURIŲ NAGRINĖJIMAS BAIGTAS OMBUDSMENUI PAREIŠKUS KRITINĘ PASTABĄ

Europos Parlamentas

Nepakankamas pagrindimas ir informacijos apie žodiniame teste gautą pažymį nesuteikimas

Sprendimo dėl skundo 1782/2004/OV (slapto) prieš Europos Parlamentą santrauka

Skundo pareiškėjas dalyvavo Europos Parlamento organizuotame atvirame konkurse, bet Parlamentas jam pranešė, kad jis gavo tik 19/40 balų žodiniame teste, ir dėl to jo pavardė negali būti įrašyta į rezervinį sąrašą. 2004 m. kovo 11 d. laiške pareiškėjas šį rezultatą užginčijo. Jis teigė manęs, kad įvertinimas yra pernelyg žemas, ir prašė persvarstyti jo žodinį testą, kad jo pavardė būtų įrašyta į rezervinį sąrašą. Jis taip pat prašė išskaidyti bendrą pažymį pagal atskirus atsakymus ir nurodyti pažymius už kiekvieną žodinio testo atsakymą. Anot pareiškėjo, Parlamentas 2004 m. kovo 25 d. jam atsiuntė gana neapibrėžtą ir nepakankamai pagrįstą atsakymą, kuriame paprasčiausiai patvirtino jo gautus pažymius.

2004 m. birželio mėn. pareiškėjas pateikė skundą ombudsmenui tvirtindamas, kad Parlamento konkursų tarnyba į jo 2004 m. kovo 11 d. laišką atsiuntė labai neapibrėžtą ir nepakankamai pagrįstą atsakymą. Jis teigė, kad i) jo atsakymai per žodinį testą turėtų būti persvarstyti ir jo pavardė turėtų būti įrašyta į rezervinį konkurso sąrašą ir ii) jis turėtų gauti a) aiškų savo pažymių pagrindimą; b) kiekvieno jo atsakymo įvertinimą pažymiu; c) kiekvieno žodinio testo klausimo svorį bendrame vertinime; d) informaciją apie bendrą kandidatų skaičių ir jų pažymius; ir e) teisingus atsakymus į visus klausimus.

Savo pateiktoje nuomonėje Parlamentas teigė, jog 2004 m. kovo 25 d. laiške jis patvirtino pareiškėjo gautus pažymius. Parlamentas pastebėjo, kad atrankos komisija laikėsi konkurso skelbimo, ir jokių pažeidimų nenustatyta. Parlamentas taip pat nurodė, kad šis atviras konkursas susidėjo tik iš vieno žodinio testo, kuriame kiekvieno kandidato atsakymai turėjo būti vertinami lyginant su kitų kandidatų atsakymais. Parlamentas taip pat nurodė, kad atsakymai buvo vertinami vienu bendru pažymiu, ir skundo pareiškėjui negalima nurodyti „teisingų“ atsakymų į klausimus arba išskaidyti jo bendrą pažymį pagal atsakymus į atskirus klausimus.

Ombudsmenas atliko tolesnius tyrimus dėl kai kurių pareiškėjo teiginių aspektų ir patikrino Parlamento bylą, skirtą šiam konkursui ir pareiškėjo žodinio testo vertinimui. Tikrinant paaiškėjo, kad, išskyrus vieną bendro pobūdžio sakinių galutinėje atrankos komisijos ataskaitoje, nebuvo jokio kito dokumento, susijusio su kandidatų žodinių testų vertinimu.

Savo sprendime ombudsmenas padarė išvadą, kad nepakankamai pagrįstas Parlamento atsakymas į 2004 m. kovo 11 d. pareiškėjo laišką laikytinas netinkamu administravimu. Kritinėje pastaboje ombudsmenas nurodė, kad, esant tik vienam žodiniam testui, kuris vertinamas vienu bendru pažymiu, ypač svarbu, kad Parlamentas, gavęs prašymus persvarstyti tokį požymį, priimtų tinkamus sprendimus. Dėl pareiškėjo pretenzijų ombudsmenas nenustatė jokio netinkamo administravimo. Tačiau ombudsmenas padarė tolesnę pastabą, kurioje rekomendavo, kad tokiais atvejais kaip šis, kai konkursas susideda tik iš vieno žodinio testo, Parlamentas galėtų skatinti atrankos komisiją raštu išsamiau pagrįsti savo vertinimus. Jis nurodė, kad tai nesudarytų nepakeliamos papildomo darbo naštos tais atvejais, kai žodiniame teste dalyvauja nedaug kandidatų.

Tariamasis politinis kišimasis į Parlamento informacinės tarnybos vadovo skyrimą vienoje iš valstybių narių*Sprendimo dėl skundo 2825/2004/OV (slapto) prieš Europos Parlamentą santrauka*

Skundo pareiškėjas 2002 m. lapkričio mėn. padavė pareiškimą Parlamento informacinės tarnybos vadovo vietai užimti vienoje iš valstybių narių. Atrankos komisijos pirmininkas 2003 m. vasario mėn. jam pranešė, kad, atlikus lyginamąjį kandidatų analizę, jis nepateko tarp šešių geriausių kandidatų, kurie yra kviečiami pokalbiui. 2003 m. vasario 19 d. registruotu laišku skundo pareiškėjas pasiskundė dėl jo pareiškimo atmetimo ir paprašė, kad jo kandidatūra šioms pareigoms užimti būtų svarstoma dar kartą. Į savo laišką atsakymo jis negavo. Pareiškėjas įtarė, kad jo paskyrimui į šias pareigas priešinasi tam tikra politinė partija.

Todėl 2004 m. rugsėjo mėn. pareiškėjas pateikė skundą ombudsmenui, kuriame teigė, kad i) Parlamento informacinės tarnybos vadovo skyrimu dalyvauja politinės partijos, nors tai prieštarauja Tarnybos nuostatams, ir kad ii) Parlamentas neatsakė į 2003 m. vasario 19 d. registruotu laišku atsiųstą jo skundą.

Savo nuomonėje Parlamentas nurodė, kad yra įsteigta nepriklausoma atrankos komisija ir kad komisijos patvirtinti bei visiems kandidatams vienodai taikomi atrankos kriterijai yra paremti išsamiais požymiais, kurie yra aprašyti skelbime apie laisvą darbo vietą. Savo pastabose apie Parlamento nuomonę pareiškėjas teigė, kad kai kurie Europos Parlamento nariai iš suinteresuotos valstybės narės kišosi į atrankos procedūrą ir, atrodo, žinojo kandidatų tapatybes ir buvo matę jų pareiškimus bei gyvenimo aprašymus.

Ombudsmenas atliko tolesnius tyrimus ir be kita ko Parlamento paprašė paaiškinti, kokių priemonių jis yra ėmėsis atrankos procedūros objektyvumui užtikrinti ir kandidatų bei jų pareiškimų anonimiškumui išlaikyti, kad su jais galėtų susipažinti tik atrankos komisijos nariai. Ombudsmenas taip pat paprašė, kad Parlamentas pakomentuotų pareiškėjo tvirtinimą, kad kai kurie neįvardyti Europos Parlamento nariai bandė užmegzti tiesioginį kontaktą su Parlamento generaliniu sekretoriumi, siekdami daryti įtaką atrankos procedūrai. Savo atsakymuose Parlamentas nurodė, kad atrankos komisija išlaikė procedūrų slaptumą, ir nėra jokių įrodymų, kad komisijos nariai būtų kam nors suteikę informacijos apie kandidatus. Parlamento pirmininkas taip pat patvirtino galįs garantuoti, kad nebuvo jokio generalinio sekretoriaus kišimosi į atrankos komisijos darbą ar bandymų daryti įtaką generaliniam sekretoriui.

Savo sprendime ombudsmenas pirmiausia nurodė, kad kaltinimai atskiriems Europos Parlamento nariams išeina už jo įgaliojimų ribų, nes tai nėra kokios nors Bendrijos institucijos ar įstaigos veiksmai. Pirmąjį pareiškėjo kaltinimą ombudsmenas supranta kaip įtarimą, kad atrankos procedūroje dalyvavusiems Parlamento pareigūnams įtaką darė Europos Parlamento nariai. Šiuo klausimu ombudsmenas pažymėjo, kad pareiškėjas nepateikė jokių apčiuopiamų ir šį įtarimą pagrindžiančių įrodymų, o tolesni tyrimai taip pat neatskleidė konkrečių faktų, kurie patvirtintų pareiškėjo įtarimus. Ombudsmenas taip pat atkreipė dėmesį į aiškius Parlamento tvirtinimus, kad nebuvo jokio kišimosi į atrankos procedūrą. Dėl pareiškėjo konkretaus prašymo apklausti vieno Europos Parlamento nario padėjėją ombudsmenas nurodė, kad Statutas jam neleidžia imti parodymų iš Europos Parlamento narių ar jų padėjėjų ir kad bet kuriuo atveju, turint galvoje aiškius Parlamento pareiškimus, kuriais reikėtų tikėti, jam netiktų rinkti iš atitinkamų asmenų savanoriškai teikiamus parodymus. Remdamasis tokiais samprotavimais, ombudsmenas padarė išvadą, jog nepavyko nustatyti, kad būtų galėjęs būti ar būtų buvęs koks nors „išorės“ kišimasis į šią atrankos procedūrą. Jokio netinkamo administravimo nenustatyta.

Tačiau ombudsmenas padarė kritinę pastabą dėl antrojo kaltinimo, kad nebuvo atsakyta į 2003 m. vasario 19 d. pareiškėjo registruotą laišką. Parlamentas į šį laišką atsakė tik 2005 m. spalio 12 d., t. y., praėjus daugiau kaip dviem su puse metų, ir praėjus metams nuo to momento, kai ombudsmenas atkreipė Parlamento dėmesį į neatsakytą laišką.

Europos Komisija**Neteisingas įmonės įtraukimas į Ankstyvo įspėjimo sistemos sąrašą***Sprendimo dėl skundo 2468/2004/OV prieš Europos Parlamentą santrauka*

Įmonė, skundo pareiškėja, dalyvavo keliuose projektuose, kuriuos finansavo Komisija. Įvykus komerciniam ginčui, Liuksemburgo teismas vienam iš jos subrangovų išdavė įmonės įplaukų arešto orderį. Komisija, gavusi informaciją apie šį orderį, užblokavo visus mokėjimus skundo pareiškėjai ir įtraukė ją į vadinamąją Ankstyvo įspėjimo sistemą (ang. *Early Warning System*). Ši sistema įspėja Komisiją apie atvejus, kai paramos gavėjas arba potencialus paramos gavėjas yra įvykdęs arba galbūt įvykdęs (rimtų) administracinių nusižengimų ar netgi sukčiavimo veiksmų. Sužinojusi, kad arešto orderis apribojamas 50 000 EUR suma, Komisija nusprendė šią sumą išskaityti iš pareiškėjai mokėtinų sumų. Tačiau pareiškėja dar vienus metus liko įtraukta į Ankstyvo pranešimo sistemą tol, kol buvo panaikintas arešto orderis.

Skunde ombudsmenui pareiškėja teigė, kad Komisijos sprendimas i) išskaityti 50 000 EUR sumą ir ii) įtraukti skundo pareiškėją į Ankstyvo įspėjimo sistemą buvo neteisingas, neteisėtas, nepagrįstas ir pažeidė Europos gero administracinio elgesio kodeksą. Ji taip pat reikalavo, kad Komisija išsiuntintų visoms Komisijos tarnyboms aiškinamąjį raštą ir atitaisytų jos reputaciją. Anot skundo pareiškėjos, dėl įtraukimo į Ankstyvo įspėjimo sistemą ji susidūrė su rimtomis problemomis, norėdama laimėti konkursus dėl naujų sutarčių su Komisija, mokėtinos jai sumos smarkiai vėluodavo, ir jos reputacija buvo nepataisomai sugadinta.

Savo nuomonėje Komisija teigė, kad 50 000 EUR užblokavimas buvo visiškai pateisinamas ir kad įmonė buvo įtraukta į Ankstyvo įspėjimo sistemą vadovaujantis jos vidaus taisyklių.

Ombudsmenas atliko papildomus tyrimus, taip pat patikrino atitinkamus dokumentus. Dėl Komisijos sprendimo išskaityti 50 000 EUR sumą iš skundo pareiškėjos, ombudsmenas padarė išvadą, kad jokio netinkamo administravimo nebūta, kadangi Komisija, kaip galima spręsti, veikė vadovaudamasi savo teisės aktais.

Ombudsmenas pažymėjo, kad Komisija skundo pareiškėjos neišbraukė iš Ankstyvo įspėjimo sistemos sąrašo netgi po to, kai jai buvo pranešta, jog arešto orderis ribojamas 50 000 EUR suma, ir kai ji tokią sumą užblokavo. Ombudsmeno nuomone, neigiami įrašymo į sąrašą padariniai, kuriuos nurodo skundo pareiškėja, yra tikėtini. Atsižvelgdamas į šias aplinkybes, ombudsmenas padarė išvadą, jog tai, kad skundo pareiškėja nebuvo išbraukta iš Ankstyvo įspėjimo sistemos sąrašo, yra neteisinga ir yra netinkamo administravimo atvejis. Todėl ombudsmeno nuomone, kitų kaltinimų tirti nebereikia.

Ombudsmenas kreipėsi į skundo pareiškėją, norėdamas sužinoti, ar būtų galima pasiekti draugišką sprendimą. Tačiau skundo pareiškėja pageidavo gauti galutinį ombudsmeno sprendimą. Todėl šią bylą ombudsmenas baigė, pareikšdamas kritinę pastabą.

Spaudoje paskelbta konfidenciali informacija – kandidatų į EK atstovybės Maltoje vadovo pareigas pavardės*Sprendimo dėl skundo 452/2005/BU prieš Europos Komisiją santrauka*

Kandidatas į EK atstovybės Maltoje vadovo pareigas pateikė skundą prieš Komisiją dėl to, kad kandidatų į šias pareigas pavardės buvo atskleistos ir paskelbtos trijuose vietos laikraščiuose straipsniuose. Šiuose trijuose straipsniuose buvo nurodytos kelių kandidatų į šias pareigas pavardės; devynių kandidatų, kuriuos buvo numatyta pakviesti pokalbiui, pavardės; ir trijų į galutinį kandidatų sąrašą įtrauktų kandidačių pavardės. Skundo pareiškėjo nuomone, šiais trimis

atvejais, kai kandidatų pavardės paskelbtos spaudoje, buvo sulaužytas pasitikėjimas ir pažeistas Reglamentas Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo¹⁴.

Savo nuomonėje dėl šio skundo Komisija pranešė ombudsmenui, kad Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas (EDAPP) pradėjo tirti pirmąjį duomenų atskleidimo atvejį. Ombudsmenui paprašius, EDAPP jam pranešė savo tyrimų rezultatus. Savo sprendimą ombudsmenas pagrindė 2006 m. lapkričio 30 d. Europos ombudsmeno ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno susitarimo memorandumu, kuriame nustatyta, kad „[n]ė viena institucija nepradės tyrimo, jei kita institucija jau nagrinėja arba yra išnagrinėjusi iš esmės tokį patį skundą, nebent skundo pareiškėjas pateiktų iš esmės naujų įrodymų byloje, kurią kita institucija jau yra išnagrinėjusi“. Todėl, ombudsmeno nuomone, jam nedera toliau tirti pirmojo duomenų atskleidimo atvejo.

Tačiau ombudsmenas paprašė Komisijos suteikti jam informaciją apie Komisijos vidaus tyrimų, atliktų dėl duomenų atskleidimo antrajame ir trečiajame straipsniuose, rezultatus, taip pat sąrašus tų Komisijos darbuotojų ir (arba) trečiųjų šalių, kuriems Komisija buvo leidusi susipažinti su asmens duomenimis, vėliau paskelbtais minėtuose trijuose straipsniuose.

Atsakydama Komisija pareiškė, kad ji neturi jokių objektyvių įrodymų, kuriais remdamasi galėtų nustatyti duomenų atskleidėją. Ji taip pat pareiškė, kad negali sudaryti išsamaus asmenų, galėjusių susipažinti su informacija, vėliau paskelbta laikraščių straipsniuose, sąrašo, nes: i) byla su kandidatų į šias pareigas paraiškomis gavo labai daug asmenų, ii) yra daug susijusių sekretoriatų bei darbuotojų, ir iii) nežinoma, kiek asmenų galėjo turėti prieigą prie šių elektroninių duomenų.

Savo sprendime ombudsmenas nustatė, jog galima pagrįstai manyti, kad Komisija, suteikusi šiuos konfidencialius asmens duomenis „labai daug asmenų“ ir „daug susijusių sekretoriatų bei darbuotojų“ (todėl negalinti sudaryti asmenų, galėjusių sužinoti šiuos asmens duomenis, sąrašų), galėjo padidinti šių asmens duomenų atskleidimo netinkamiems asmenims tikimybę. Todėl ombudsmenas pareiškė kritinę pastabą, kad tokia padėtis yra nesuderinama su Komisijos įsipareigojimais pagal Reglamentą Nr. 45/2001 ir kad tai yra netinkamo administravimo atvejis.

Įtarimas nepateisinamu BŽŪP duomenų bazės slaptumu

Sprendimo dėl skundo 1693/2005/PB prieš Europos Komisiją santrauka

Norėdamas sužinoti, kas gavo ES žemės ūkio subsidijas, pareiškėjas paprašė, kad Komisija leistų viešai susipažinti su valstybių narių Komisijai pagal Reglamentą 2390/1999 atsiųstomis metinėmis finansinėmis ataskaitomis, susijusiomis su Bendrąja žemės ūkio politika.

Komisija atsakė, kad pagal Reglamentą 2390/1999 valstybių narių jai pateikta apskaitos informacija yra slapta. Ji taip pat nurodė, kad ataskaitos nebeegzistuoja kaip „dokumentai“, nes jų turinys perkeltas į labai didelę duomenų bazę (Reglamente 1049/2001¹⁵ numatyta galimybė susipažinti su „dokumentais“, o ne su informacija).

Ombudsmenas pasiūlė draugišką sprendimą, siūlydamas Komisijai pagal gero administravimo principus suteikti pareiškėjui prašomą informaciją. Šis pasiūlymas buvo atmestas.

Savo galutiniame sprendime Ombudsmenas padarė išvadą, kad Komisijos nurodytos priežastys nepakankamos Reglamento 2390/1999 slaptumo nuostata remtis. Komisija tik bendrais žodžiais nurodė saugomus interesus ir pakankamai nepaaiškino, kaip taikoma atitinkama išimtis. Ombudsmenas pažymėjo, kad Komisijos argumentai dėl slaptumo yra tuo labiau neįtikinami, kadangi naujasis

¹⁴ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo, OL 2001 L 8, p. 1.

¹⁵ 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais, OL 2001 L 145, p. 43.

Finansinis reglamentas¹⁶ ir neseniai dėl naujojo reglamento Tarybos sudarytas politinis susitarimas įpareigoja valstybes nares skelbti nacionalinius paramą gaunančių asmenų sąrašus¹⁷.

Dėl ataskaitų kaip „dokumentų“ nebeegzistavimo Komisija pripažino, kad gana problematiška atskirti viešai susipažinti neleidžiamus didelius informacijos kiekius viešose duomenų bazėse. Todėl „įprastų operacijų“ rezultatai tvarkomi kaip „dokumentai“. Tačiau šiuo atveju pareiškėjo prašomos informacijos nebuvo galima ištraukti, atliekant „įprastas operacijas“, nes tai būtų pareikalavę perprogramuoti visą duomenų bazę.

Ombudsmenas padarė išvadą, kad bendra Komisijos pozicija dėl viešo susipažinimo su duomenų bazėse esama informacija yra nepatenkinama. Tačiau Ombudsmenas šio klausimo toliau nenagrinėjo, nurodydamas, kad tai sudėtingas bendro pobūdžio teisinis klausimas, kurį Bendrijos teisės aktų leidėjai galėtų ištirti, persvarstydami ir taisydami Reglamentą 1049/2001. Todėl Ombudsmenas šią bylą užbaigė kritine pastaba. Tačiau Ombudsmenas taip pat nurodė, kad jis pasikonsultuos su Europos ombudsmenų tinklo nariais ir sužinos, kokie atsakymai buvo duoti, iškilus panašioms problemoms nacionaliniu lygmeniu, ir kokia yra geriausia praktika tokiais atvejais. Tokių konsultacijų rezultatai bus pranešti Komisijai ir paskelbti Ombudsmeno tinklalapyje.

Atsisakymas leisti susipažinti su vidaus konsultaciniu dokumentu

Sprendimo dėl skundo 1844/2005/GG prieš Europos Komisiją santrauka

Vokietijos žurnalistas paprašė Komisijos leisti susipažinti su dokumentu, kurį jos tarnybos parengė 1995 m., rengiant sprendimą dėl galimo pažeidimo proceso prieš Graikiją, susijusio su naujo oro uosto statyba Spatoje. Komisija prašymą atmetė, teigdama, kad dokumento atskleidimas rimtai pakenktų jos sprendimų priėmimo procesui. Žurnalisto požiūriu dokumento atskleidimas vargu ar galėtų turėti tokį poveikį, nes jau praėjo beveik dešimt metų nuo jo parengimo. Be to, jis teigė, kad yra didelis visuomenės susidomėjimas ES lėšomis, kurios buvo suteiktos šiam projektui, ir kad didžiuosiuose laikraščiuose yra buvę straipsnių, kuriuose keliama klausimai dėl galimų pažeidimų vykstant šį projektą.

Pateiktoje nuomonėje Komisija paaiškino, kad dokumente yra jos tarnybų vertinimų bei nuomonių ir jame atsispindi jos tarnybų ginčai. Ji rėmėsi gairėmis, pagal kurias su pažeidimo procesais susiję dokumentai paprastai gali būti atskleisti tik užbaigus bylą. Išimtys šiai taisyklei taikomos labai ribotai. Tačiau Komisijos nuomone, šio dokumento atskleidimas rimtai pakenktų jos galimybėms pažeidimo procedūrose veiksmingai vykdyti savo įgaliojimus.

Išsamiai viską įvertinęs, ombudsmenas pasiuntė Komisijai rekomendacijos projektą, prašydamas leisti susipažinti su dokumentu. Jo nuomone, Komisijos pateiktas taisyklės dėl viešo susipažinimo su dokumentais atitinkamos išimties aiškinimas yra tokio bendro pobūdžio, kad ji yra tiesiog nebesuprantama.

Išsamioje nuomonėje Komisija primygtinai tvirtino, kad leisti susipažinti su dokumentu negalima. Ji pridūrė, kad tokia jos pozicija grindžiama tik dokumente esančios informacijos konfidencialumu. Tokiais nevienapusiškais klausimais kaip Spatos oro uosto statyba labai svarbu iš savo tarnybų gauti atvirus patarimus ir kartu gebėti laisvai nuspręsti priimti ar nepriimti jų rekomendacijas. Pasak Komisijos, dokumento atskleidimas atnaujintų diskusijas ir sukeltų abejonių dėl jos sprendimo teisėtumo.

Savo pastabose pareiškėjas pabrėžė, kad, jei dokumentas yra tokio „sprogstamojo“ pobūdžio, kad gali sukelti abejones dėl Komisijos sprendimo teisėtumo, suinteresuotumas jo atskleidimu nusveria visus kitus interesus.

¹⁶

Iš dalies pakeisto Finansinio reglamento 53b straipsnio 2 dalies d punktas.

¹⁷

Žr. 2007 m. spalio 22–23 d. Žemės ūkio ir žuvininkystės tarybos pranešimą spaudai (jį galima rasti internete adresu: <http://www.eu2007.pt/NR/rdonlyres/948633D2-DCD5-4413-AFCD-86688D5161F3/0/96806.pdf>).

Ombudsmenas pastebėjo, kad savo išsamioje nuomonėje Komisija paaiškino, kodėl ji atsisako leisti susipažinti su šiuo dokumentu, tačiau nagrinėdama pareiškėjo pareiškimą ir savo pateiktoje nuomonėje ji rėmėsi tik bendro pobūdžio teiginiais apie savo sprendimų priėmimo proceso apsaugą. Todėl ombudsmeno nuomone, Komisija pareiškėjo prašymą nagrinėjo netinkamai.

Dėl dokumento esmės ombudsmenas priėmė Komisijos siūlymą susipažinti su juo. Susipažinęs su dokumentu, jis pareiškė, jog nėra įsitikinęs, kad dokumento atskleidimas turėtų neigiamų pasekmių, apie kurias tvirtina Komisija.

Todėl šią bylą ombudsmenas baigė, pareikšdamas kritinę pastabą.

Nesąžiningos sutarties sąlygos

Sprendimo dėl skundo 3008/2005/OV prieš Europos Komisiją santrauka

Keturi skundo pareiškėjai dirbo Europos Sąjungos policijos misijoje „Proxima“ Skopjėje, buvusioje Jugoslavijos Respublikoje Makedonijoje (FYROM), kaip civiliai asmenys pagal tarptautinę sutartį. Pasibaigus „Proxima I“ sutartims, jiems buvo pasiūlyta pasirašyti „Proxima II“ sutartis, kurios turėjo įsigalioti kitą dieną. Skundo pareiškėjai pastebėjo, kad naujosiose sutartyse jų algos, socialinio draudimo įmokos, persikėlimo pašalpos ir jų kategorijos reikšmingai skiriasi. Kadangi nepasirašius sutarčių alternatyva būtų kitą dieną likti bedarbiais, sutartis jie pasirašė.

Skunde ombudsmenui pareiškėjai teigė, kad apie naujųjų sutarčių sąlygas jiems buvo pranešta per vėlavimą, ir jie patyrė tam tikrą spaudimą, nes jiems nieko kito neliko tik pasirašyti. Skundo pareiškėjai taip pat teigė, kad iš esmės jiems turėtų būti taikomos tos pačios sąlygos, t. y., jie turėtų gauti tą pačią algą, jiems turėtų būti taikomos tos pačios socialinio draudimo įmokos, persikraustymo pašalpa ir kategorijos.

Pateiktoje nuomonėje Komisija neigė, kad skundo pareiškėjams buvo taikytas spaudimas. Dėl pareiškėjų pretenzijų Komisija teigė, kad pasirašydami naujas sutartis, kurios nebuvo ankstesniųjų sutarčių pratęsimas, pareiškėjai priėmė jose nustatytas sąlygas.

Ombudsmeno nuomone, Komisija skundo pareiškėjams laiku nepranešė apie naujas darbo sąlygas, todėl tai vertintina kaip netinkamo administravimo atvejis. Tačiau toks vėlavimas nereiškia, kad skundo pareiškėjams buvo daromas spaudimas.

Pareiškėjų pretenzijų klausimu ombudsmenas nenustatė netinkamo administravimo, nes Proxima II sutartys buvo sudarytos remiantis 2004 m. rugpjūčio mėn. Komisijos komunikatu, pagal kurį šių sutarčių sąlygos galėjo skirtis nuo Proxima I sutarčių sąlygų.

Dėl skundo pareiškėjų pretenzijų, susijusių su socialinio draudimo įmokomis, ombudsmenas nustatė, kad pareiškėjams apie jų socialinio draudimo teises buvo pranešta dar vėliau, todėl pareiškėjai ir toliau be reikalo mokėjo įmokas pagal savo privatų draudimą. Ombudsmeno įstaiga susisiekė su pareiškėjais 2007 m. birželio mėn., ketindama šiuo bylos aspektu pasiūlyti draugišką sprendimą. Tačiau skundo pareiškėjai nenorėjo pasinaudoti tokia galimybe. Todėl ombudsmenas šią bylą nutraukė. Galutiniam sprendime buvo pareikštos dvi kritinės pastabos dėl nustatyto netinkamo administravimo.

Atsisakymas leisti susipažinti su Komisijos ir Danijos korespondencija

Sprendimo dėl skundo 3193/2005/TN prieš Europos Komisiją santrauka

Danijos Parlamento narys paprašė leisti susipažinti su tam tikra Komisijos ir Danijos valdžios institucijų korespondencija. Komisija prašymą atmetė, motyvuodama tuo, kad šių dokumentų

atskleidimas kliudytų siekti tyrimo tikslų (Reglamento 1049/2001¹⁸ 4 straipsnio 2 dalies trečia įtrauka) ir priimti institucijos sprendimus, nes dokumentai susiję su klausimu, dėl kurio institucija dar nėra priėmusi sprendimo (minėto Reglamento 4 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa).

Ombudsmeno tyrimo metu Komisija galiausiai suteikė galimybę susipažinti su prašomais dokumentais. Tačiau kadangi Komisija vis dar gynė savo ankstesnio atsisakymo teisingumą, Ombudsmenas manė būsiant naudinga apsvastyti, ar Komisija turėjo teisę iš pat pradžių atmesti pareiškėjo prašymą.

Komisija teigė, kad laiškais keistasi Komisijai tikrinant, kaip laikomasi Bendrijos teisės nuostatų. Šis patikrinimas galėjo baigtis Euratomo sutarties pažeidimo nagrinėjimo procedūra prieš Daniją. Pabrėždama politinį klausimo jautrumą, Komisija nurodė, kad atskleisti korespondenciją būtų buvę per anksti.

Ombudsmenas, norėdamas įsitikinti, kad Reglamento 4 straipsnio 2 dalies trečios įtraukos taikymas yra pateisinamas, paprašė Komisijos paaiškinti be viso kito, kokios rūšies tyrimui atitinkami laiškai priskirtini.

Komisija atsakė, kad pagrindinis klausimas buvo apie tai, ar Danija turėtų jai pranešti aplinkos radiacinės būklės Grenlandijoje stebėsenos rezultatus, kad ji galėtų nuspręsti, ar tikslinga imtis tinkamai aplinkos būklei atkurti reikalingų veiksmų. Komisija atkreipė dėmesį į tai, kad iš pradžių ji buvo prašiusi tokios informacijos, manydama, kad Euratomo sutartis yra taikoma Grenlandijai, bet vėliau ji įsitikino, kad ši sutartis Grenlandijai netaikoma. Komisija teigė, kad pareiškėjo prašymo susipažinti su korespondencija metu, dar nebuvo aišku, ar ji tęs pastangas, kad Danija suteiktų jai informaciją savo noru.

Ombudsmenas nurodė, kad, nagrinėdama prašymą susipažinti su korespondencija, Komisija išreiškė mintį, jog stebėseną gali baigtis Euratomo sutarties pažeidimo nagrinėjimo procedūra, nors dar prieš gaudama prašymą, Komisija jau buvo pripažinusi, kad Euratomo sutartis Grenlandijai netaikoma. Ombudsmenas nurodė, kad Komisija nepaaiškino, kokį (kitą) tyrimą ji galėjo atlikti pagal savo kompetenciją. Todėl Ombudsmenas padarė išvadą, kad Komisijos atsisakymas iš pradžių leisti susipažinti su laiškais nebuvo tinkamai ir pakankamai pagrįstas.

Kaltinimas nesąžiningu elgesiu paraiškų konkurso procedūroje

Sprendimo dėl skundo 3693/2005/ID (slapto) prieš Europos Komisiją santrauka.

Šis skundas buvo gautas dėl to, kad pareiškėjo pasiūlymai buvo atmesti remiantis viena pirkimų skelbimo nuostata, pagal kurią „fizinis arba juridinis asmuo (įskaitant tos pačios teisėtos grupės juridinius asmenis) gali pateikti ne daugiau (...) šešių paraiškų visoms konkurso dalims, nepriklausomai nuo dalyvavimo formos (...)“. Pareiškėjas, Europos ekonominių interesų grupė (EEIG), įsteigta pagal Reglamentą 2137/85¹⁹, tvirtino, kad Komisija neteisingai apkaltino X, šios EEIG narį, kad jis pateikė paraiškas septynioms konkurso dalims.

Ombudsmenas pirmiausia pažymėjo, kad vertinti paraiškų priimtinumą konkursuose ir savo sprendimu pakeisti atitinkamos institucijos sprendimą dėl paraiškos atitikimo taikytiniams priimtinumui/ tinkamumo kriterijams nėra jo vaidmuo. Todėl jis tyrė, ar Komisija yra pateikusi tinkamus ir pakankamus motyvus savo sprendimui, kuris šiuo atveju yra ginčijamas.

Ombudsmenas toliau pastebėjo, kad laikantis vienodų sąlygų taikymo konkurso dalyviams ir konkurso procedūrų skaidrumo reikalavimų, paraiškų priimtumo ir atrankos kriterijai, nurodyti

¹⁸ 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais, OL 2001 L 145, p. 43.

¹⁹ 1985 m. liepos 25 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2137/85 dėl Europos ekonominių interesų grupių (EEIG), OL 1985 L 199, p. 1.

konkurso skelbime (arba panašiam dokumente), turi būti suformuluoti taip, kad visi pakankamai gerai informuoti ir įprastai mąstantys konkurso dalyviai juos aiškintų ir suprastų vienodai. Be to, vertinant paraiškas, minėti kriterijai turi būti taikomi objektyviai ir vienodai visiems konkurso dalyviams. Tokiomis aplinkybėmis perkančiosios institucijos potencialiems konkurso dalyviams viešai skelbtoje informacijoje nurodytų priimtino ir atrankos kriterijų arba Bendrijos teisės, kuri yra susijusi su šių kriterijų taikymu, aiškinimas ir taikymas yra ypač svarbus dalykas. Tokia informacija gali turėti įtakos rengiant ir formuluojant paraiškas ir yra ypač svarbi Bendrijos siekiui, kad potencialiems konkurso dalyviams būtų suteikta galimybė varžytis vienodais pagrindais. Todėl perkančiajai institucijai tiriant pateiktas paraiškas, būtina tinkamai atsižvelgti į tokios informacijos turinį bent tiek, kad jos tikslumu ir tikslingumu neabejotų (potencialūs) konkurso dalyviai arba kad ji aiškiai nepažeistų atitinkamų pranešimo apie konkursą (ar kito panašaus dokumento) arba Bendrijos teisės nuostatų.

Šiuo atveju ombudsmenas nustatė, kad Komisija nesilaikė minėto reikalavimo. Ombudsmenas taip pat nustatė, kad Komisija nepateikė pakankamų motyvų savo sprendimui, dėl kurio dabar skundžiamasi, nurodydamas tam tikras jo komunikato dėl EEIG dalyvavimo iš viešųjų lėšų finansuojamose viešosiose sutartyse ir programose teksto dalis, kuriomis pareiškėjas galėtų, bent iš esmės, teisėtai remtis rengdamas savo paraiškas. Atsižvelgdamas į tai, kad konkurso laimėtojai jau išrinkti, atitinkamos sutartys pasirašytos ir šiuo metu vykdomos ir kad skundžiamasis sprendimas buvo priimtas dėl konkurso procedūros atrankos etapo, ombudsmenas padarė išvadą, kad būtų netikslinga patenkinti pareiškėjo reikalavimą, kad skundžiamasis sprendimas būtų atšauktas ir paraiškos būtų grąžintos. Kadangi pareiškėjas nebuvo pareiškęs jokių kitų pretenzijų, ombudsmenas bylą baigė pareikšdamas kritinę pastabą.

Delsimas, kurio buvo galima išvengti, nagrinėjant skundą dėl pažeidimo

Sprendimo dėl skundo 962/2006/OV prieš Europos Komisiją santrauka

2002 m. lapkričio mėn. ir 2003 m. kovo mėn. keletas Olandijos Belingvoldės savivaldybės gyventojų pateikė Europos Komisijai skundus dėl pažeidimo. Jie kaltino Vokietijos valdžios institucijas, davusias leidimą statyti vėjo jėgainių parką Vokietijos Rėdės savivaldybėje netoli Olandijos sienos, pažeidus Direktyvos 85/337/EB²⁰. Pareiškėjai skundėsi žalingu projekto poveikiu aplinkai, kuris nebuvo įvertintas. Komisija keletą kartų žadėjo priimti sprendimą dėl skundų. Tačiau iki 2006 m. balandžio mėn. pareiškėjai vis dar nebuvo gavę atsakymo iš Komisijos. Todėl vienas pareiškėjų visų jų vardu parašė skundą Ombudsmenui dėl Komisijos delsimo, kurio buvo galima išvengti.

Savo nuomonėje Komisija nurodė, kad ji ne vėliau kaip praėjus metams nuo skundo gavimo pradėjo pažeidimo nagrinėjimo procedūrą prieš Vokietiją pagal Komisijos komunikatą Europos Parlamentui ir Europos ombudsmenui dėl santykių su skundo dėl Bendrijos teisės pažeidimų pareiškėju²¹. Tuomet byla buvo nagrinėjama skubos tvarka tol, kol 2004 m. birželio mėn. buvo gautas Vokietijos valdžios institucijų atsakymas į Komisijos pagrįstą nuomonę. Galutinis sprendimas šioje byloje nebuvo priimtas iki 2006 m. birželio mėn. dėl to, kad Komisijoje vyko plačios diskusijos dėl šio teisiniu atžvilgiu sudėtingo klausimo.

Ombudsmenas padarė išvadą, kad iki tos dienos, kai Vokietijos valdžios institucijoms 2004 m. balandžio 1 d. buvo išsiųsta pagrįsta nuomonė, Komisijos veikloje negalima įžiūrėti jokio nepateisinamo delsimo. Tačiau Ombudsmenas pažymėjo, kad Komisijos sprendimas baigti nagrinėti bylą buvo priimtas tik 2006 m. birželio 28 d., t. y. praėjus beveik dviem metams nuo Vokietijos institucijų atsakymo į Komisijos pagrįstą nuomonę. Ombudsmeno nuomone, Komisijai suteikta galimybė veikti savo nuožiūra, kai ji nagrinėja skundus dėl pažeidimų, nereikia, kad ji neturi taikyti bendrojo principo, reikalaujančio, kad sprendimų priėmimas nebūtų atidedamas

²⁰ 1985 m. birželio 27 d. Tarybos Direktyva dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo, OL 1985 L 175, p. 40.

²¹ COM(2002) 141 galutinis, OL 2002 C 244, p. 5.

nepagrįstai ilgą laiką. Ombudsmenas atkreipė dėmesį į tai, kad Komisija paminėjo tik konsultacijas, kurios vyko jos viduje. Nesant konkrečių paaiškinimų, kurie galėtų pateisinti vėlavimą, Ombudsmenas padarė išvadą, kad Komisija neišnagrinėjo skundų per protingą terminą, ir baigė tyrimą, pareikšdamas kritinę pastabą.

Komisijos netinkamas skundo dėl klaidingo direktyvos dėl draudimo tarpininkavimo perkėlimo tyrimas

Sprendimo dėl skundo 3543/2006/FOR prieš Europos Komisiją santrauka.

Ombudsmenas gavo skundą iš Airijos piliečio, kuriame Komisija kaltinama netinkamai nagrinėjusi skundą dėl klaidingo Direktyvos 2002/92/EB („Draudimo tarpininkavimo direktyvos“) perkėlimo į Airijos teisę. Pasak skundo pareiškėjo, draudimo polisų pardavėjai Airijoje privalo laikytis įstatymo, kuris skirtas investicinių produktų pardavimui reglamentuoti. Be to, bankams, kurie taip pat veikia kaip draudimo tarpininkai, nepagrįstai taikoma išimtis, kad jiems draudimo tarpininkavimo taisyklės netaikomos.

Komisija pareiškė nuomonę, kad Draudimo tarpininkavimo direktyva buvo priimta, taikant „minimalaus derinimo“ principą. Taigi, valstybės narės turi teisę reglamentuoti detales. Todėl už kiekvieną vadinamąjį „persistengimo“ atvejį atsako valstybės narės, o ne Komisija. Komisija taip pat nurodė, kad Airijos institucijos jai pranešė, jog ši Airijos įstatymą numatyta pataisyti ir susidariusią problemą išspręsti. Iš Airijos finansų ministerijos Komisijai atsiųstos informacijos aišku, kad bankų draudimo tarpininkavimo produktai įeis į pataisytų taisyklių taikymo apimtį. Komisija taip pat nurodė, kad, pataisius taisykles, neva pernelyg detalaus tarpininkų veiklos reglamentavimo problema Airijoje turėtų būti išspręsta.

Savo sprendime Ombudsmenas pirmiausia pažymėjo, kad Komisija pareiškėjo laiško iš pradžių nepriskyrė „skundų“ kategorijai. Dėl šios procedūrinės klaidos Ombudsmenas pareiškė kritinę pastabą.

Ombudsmenas taip pat pastebėjo, kad pareiškėjas ir Komisija bei Airijos institucijos dabar sutinka, kad tam tikri įstatymų, perkeliančių Draudimo tarpininkavimo direktyvą į Airijos nacionalinę teisę, aspektai neatitinka Draudimo tarpininkavimo direktyvos. Svarbiausia, pareiškėjas ir Komisija dabar, atrodo, sutaria, kad Airija buvo neteisi, netaikydama draudimo tarpininkavimo taisyklių bankams.

Ombudsmenas pastebėjo, kad Airijos valdžios institucijos Komisijai įsipareigojo pataisyti pastebėtas klaidas Airijos įstatyme. Ombudsmeno nuomone, Komisija privalo patikrinti, ar Airija iš tikrųjų priėmė įstatymą, kurį ji privalo priimti, ir ar yra ištaisiusi klaidas, kurias skundo pareiškėjas nurodė Airijos įstatyme ir kurių egzistavimą Komisija pripažino. Jei Komisija to nepadarytų, tai būtų netinkamo administravimo atvejis. Tolesnėje pastaboje Ombudsmenas nurodė, kad Komisija iki 2008 m. sausio 26 d. turėtų priimti sprendimą pareikšti Airijai formalų įspėjimą arba priimti motyvuotą sprendimą baigti nagrinėti bylą.

Vieša prieiga prie dokumentų: netinkamas pagrindas pratęsti terminą ir uždelsti paraiškų registravimą

Sprendimo dėl skundo 3697/2006/PB prieš Europos Komisiją santrauka

Vadovaudamasis Reglamentu 1049/2001²² skundo pareiškėjas pateikė prašymą leisti susipažinti su Europos reguliavimo tarnybų grupės tvarkomais dokumentais. Jo prašymą nagrinėjo Komisija.

²²

2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais, OL 2001 L 145, p. 43.

Skundo pareiškėjas skundėsi dėl delsimo užregistruoti jo prašymą. Vadovaujantis Reglamentu 1049/2001, terminas pateikti atsakymą į prašymą susipažinti su dokumentais pradedamas skaičiuoti nuo prašymo užregistravimo datos. Ombudsmenas padarė išvadą, kad skundo pareiškėjas nepageidauja, kad šis klausimas būtų nagrinėjamas kaip konkretus kaltinimas. Tačiau jis taip pat pastebėjo, kad, jo nuomone, teisės aktuose numatyta pareiga tvarkyti prašymus nedelsiant reiškia, kad Komisija turėtų savo administracines paslaugas organizuoti taip, kad prašymas būtų užregistruojamas ne vėliau kaip kitą dieną jį gavus.

Skundo pareiškėjas taip pat teigė, kad Komisija nederamai pratęsė atsakymo į jo prašymą pateikimo terminą. Šiuo klausimu ombudsmenas nustatė netinkamo administravimo atvejį ir pateikė kritinę pastabą dėl delsimo ir kitą – dėl motyvų, kuriais buvo aiškinami Komisijos veiksmai.

Antroje kritinėje pastaboje ombudsmenas pažymėjo, kad Reglamente 1049/2001 reikalaujama, kad institucijos pareiškėjams pateiktų „išsamius motyvus“, dėl kurių pratęsiamas atsakymo į patvirtinimo prašymą terminas. Kokie motyvai yra pakankamai „išsamūs“ gali būti suprantama įvairiai, priklausomai nuo konkretaus atvejo. Tačiau paprasta, labai bendrai suformuluota nuoroda (kaip šiuo atveju) į tai, kad reikia pasikonsultuoti su kitomis Komisijos tarnybomis, negali būti laikoma atitinkanti nurodyto reikalavimo, nes joje nėra tokių elementų, kuriais remiantis būtų galima spręsti, ar pratęsimas yra tikrai pateisinamas. Tokie elementai būtų, pirmiausia, paaiškinimas, kodėl būtina konsultuotis su kitomis konkrečiomis Komisijos tarnybomis ir kodėl konsultacijos viduje negalėjo trukti trumpiau. Šiuo atveju termino pratęsimą Komisija paaiškino tik taip: „dėl jūsų prašymo, mums reikia pasikonsultuoti su Komisijos tarnybomis“. Toks teiginys neatitinka „išsamių motyvų“ prasmės Reglamente 1049/2001. Todėl Komisija nesilaikė atitinkamo teisės akto reikalavimo. Taigi, nesilaikymas teisės akto reikalavimų yra netinkamas administravimas.

Komunikato dėl santykių su skundo pareiškėju netaikymas

Sprendimo dėl skundo 446/2007/WP prieš Europos Komisiją santrauka

Vokietijos teisininkas teigė, kad Komisija netinkamai nagrinėjo jo laišką, kuriame jis prašė pradėti pažeidimo nagrinėjimo procedūrą prieš Vokietiją. Pasak skundo pareiškėjo, Vokietijoje pažeidžiama Bendrijos teisė, nes praktiškai neįmanoma baudžiamojon atsakomybėn patraukti nusikaltusius buvusius arba dabartinius Vokietijos vyriausybės narius. Komisija atsakė, kad ji nėra kompetentinga kištis į šį reikalą.

Laiške Komisijai, kuriuo buvo pradėtas tyrimas, Ombudsmenas nurodė, kad šiuo atveju būtų galima taikyti Komisijos „Komunikatą dėl santykių su skundo dėl Bendrijos teisės pažeidimų pareiškėju“²³. Komunikate Komisija nustatė savo santykių su skundų pareiškėjais, manančiais, kad valstybės narės priemonės arba veikla pažeidžia Bendrijos teisę, taisykles.

Savo nuomonėje Komisija teigė, kad komunikatas netaikytinas, nes pareiškėjo skundas nėra susijęs su tokia sritimi, kurioje būtų galima taikyti pažeidimo nagrinėjimo procedūrą; skundas priskirtinas policijos ir teismų bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose sričiai (ES sutarties VI antraštinė dalis).

Ombudsmenas atkreipė dėmesį į tai, kad pareiškėjas savo laišką aiškiai laikė skundu dėl pažeidimo. Jis nurodė, kad komunikato 3 punkto antroje pastraipoje pateiktas išsamus sąrašas motyvų, dėl kurių laiškai nenagrinėjami kaip skundai dėl pažeidimo, pavyzdžiui, „laiške išdėstytas skundo dalykas aiškiai nepatenka į Bendrijos teisės taikymo sritį“. Komunikate numatyta, kad, Komisijai nusprendus neregistruoti laiško kaip skundo, ji privalo „apie tai pranešti autoriui paprastu laišku, nurodyma vieną ar kelias 3 punkto antroje pastraipoje nurodytas priežastis“.

Ombudsmeno nuomone, tai, kad Komisija nesilaikė komunikato nuostatos neatsakydama pareiškėjui, yra netinkamas administravimas, ir pareiškė jai kritinę pastabą. Tačiau Ombudsmeno

²³

Komunikatas Europos Parlamentui ir Europos ombudsmenui dėl santykių su skundo dėl Bendrijos teisės pažeidimų pareiškėju, OL 2002 C 244, p. 5.

nuomone, pareiškėjo skundo dalykas tikrai atrodo „nepatenkantis į Bendrijos teisės taikymo sritį“. Svarbiausia, pareiškėjas nepaaiškino, kodėl, jo nuomone, politikų atskaitomybė baudžiamosiose bylose yra susijusi su Vokietijos išipareigojimais pagal ES sutartį. Todėl Ombudsmenas padarė išvadą, kad Komisija priėmė teisingą sprendimą, jog ji negali tirti pareiškėjo skundo pagal pažeidimų nagrinėjimo procedūrą.

2005 m. metinės ataskaitos dėl galimybės susipažinti su dokumentais nepaskelbimas

Sprendimo dėl skundo 668/2007/MHZ prieš Europos Komisiją santrauka

Statewatch pasiskundė ombudsmenui, kad, nepaisydama teisinio išipareigojimo pagal Reglamento Nr. 1049/2001²⁴ 17 straipsnio 1 dalį, Komisija 2006 m. nepaskelbė savo 2005 m. metinės ataskaitos dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais. Skundo pareiškėjas teigė, kad ši metinė ataskaita yra vienintelis šaltinis, iš kurio piliečiai gali sužinoti apie Komisijos atsakymus į pateiktus prašymus susipažinti su dokumentais. *Statewatch* tvirtino, kad šios ataskaitos nepaskelbimas laiku buvo akivaizdus netinkamo administravimo atvejis.

Atsakydama Komisija pareiškė, kad jai buvo gerai žinomas jos išipareigojimas skelbti metinę ataskaitą. Tačiau ataskaitos rengimas buvo atidėtas dėl didelės Komisijos tarnybos, tvarkančios prieigos prie dokumentų klausimus, personalo kaitos. Be to, nuspręsta pirmiausia surengti viešą konsultaciją, siekiant peržiūrėti reglamentą dėl galimybės susipažinti su dokumentais.

Ombudsmeno požiūriu Komisijos nurodytos ataskaitos nepateikimo priežastys nebuvo įtikinamos. Jis nustatė, kad Komisijos nesugebėjimas iki 2006 m. pabaigos paskelbti 2005 m. ataskaitą buvo netinkamo administravimo atvejis, ir pareiškė kritinę pastabą. Ombudsmenas pabrėžė, kad piliečiai negali pasitikėti institucijomis, jei šios nesugeba laikytis pačių nusistatytų terminų.

Ombudsmenas taip pat pareiškė dar vieną pastabą, kad ataskaitų skelbimas yra pagrindinis atskaitomybės Europos piliečiams ir ryšio su jais mechanizmas. Ombudsmenas taip pat paragino Komisiją parodyti gerą pavyzdį daugybei nesenai įsteigtų naujų Bendrijos agentūrų ir ateityje skirti daug dėmesio tam, kad ataskaitos būtų teikiamos laiku.

Kadangi Komisija 2007 m. rugsėjo mėn. galiausiai paskelbė minėtą ataskaitą, ombudsmenas bylą baigė.

Europos personalo atrankos tarnyba

Protestas prieš privalomą registraciją internetu, norint dalyvauti konkursuose, ir informacijos sistemą

Sprendimo dėl skundo 3346/2004/ELB prieš Europos personalo atrankos tarnybą (EPSO) santrauka

EPSO patvirtino sistemą, pagal kurią atvirose konkursuose dalyvaujantys kandidatai privalo registruotis ir bendrauti su EPSO internetu. Pareiškėjas pareiškė protestą prieš šią sistemą. Jo pagrindinis argumentas buvo tai, kad, atsižvelgiant į nedidelį interneto paplitimą kai kuriose valstybėse narėse ir interneto prieigos sunkumus kaimo vietovėse, šis reikalavimas yra diskriminacinio pobūdžio. EPSO atmetė pareiškėjo įtarimus, nurodydama visų pirma priežastis, dėl ko ši sistema buvo priimta.

²⁴

2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais, OL 2001 L 145, p. 43.

Ombudsmenas pirmiausia pažymėjo, kad vienodų sąlygų taikymas kandidatams arba galimiems kandidatams konkursuose yra esminis principas, kuris yra privalomas Bendrijos institucijoms ir įstaigoms. Ombudsmenas nustatė, kad atsižvelgiant į i) tam tikrus statistikos duomenis apie naudojimąsi internetu ir prieigos galimybes, kurias teikia šalys ir Eurostato tinklalapis; ii) tai, jog nėra įrodymų, kad dėl nepakankamos galimybės naudotis internetu didelis suinteresuotų asmenų skaičius būtų negalėjęs kreiptis į EPSO ir dalyvauti jo konkursuose; iii) tai, kad bendra informacija ir patirtis rodo, jog galimybės naudotis internetu didėja; iv) EPSO pateiktą sistemos pateisinimą, būtent tai, kad ji didina skaidrumą ir gerina galimybes gauti informaciją, šis reikalavimas iš esmės nėra diskriminacinis ar nesąžiningas.

Tačiau ombudsmenas neatmetė galimybės, jog tam tikrais atvejais dėl objektyvių priežasčių kandidatai ir galimi kandidatai gali susidurti su gana dideliais sunkumais, kreipdamiesi į EPSO arba su ja susiekdami per internetą. Tokiais atvejais minėtasis nediskriminavimo principas reikalauja, kad EPSO numatytų išimtį reikalavimui registruotis ir bendrauti internetu. Taigi, ombudsmenas nustatė, jog tai, kad EPSO to nepadarė, prilygsta netinkamam administravimui ir nusiuntė EPSO atitinkamą rekomendacijos projektą. Remdamasis atlikta analize, jis taip pat siūlė, kad EPSO galėtų reikalauti, jog prašymai taikyti išimtį būtų pagrįsti įrodymais, kuriuos atitinkamas asmuo esamomis aplinkybėmis galėtų pateikti.

EPSO nepriėmė rekomendacijos projekto. Ji rėmėsi argumentais, kuriuos ombudsmenas laikė neįtikinamais. Jis be kita ko pažymėjo, kad, remiantis jo atitinkama analize rekomendacijos projekte, patogus administravimas, t. y., galimybė išvengti poreikio sąžiningai ir objektyviai vertinti prašymus dėl išimties taikymo, negali pateisinti to, kas būtų vienodų sąlygų taikymo kandidatams arba galimiems kandidatams principo pažeidimas. Todėl ombudsmenas patvirtino, jog tai yra netinkamo administravimo atvejis, ir baigė bylą pareikšdamas kritinę pastabą.

Kalbos reikalavimai kandidatams atvirose konkursuose

Sprendimo dėl skundo 3114/2005/MHZ prieš Europos personalo atrankos tarnybą (EPSO) santrauka

Šis skundas buvo susijęs su kalbos reikalavimais atvirose konkursuose po 2004 m. gegužės 1 d. plėtros, kai dešimt naujų valstybių narių prisijungė prie Sąjungos.

Prieš pat ES plėtrą buvo priimtas reglamentas, patvirtinantis laikinas specialiąsias priemones, leidžiančias nukrypti nuo Tarnybos nuostatų, leidžiant užpildyti laisvas darbo vietas į jas paskiriant naujųjų valstybių narių piliečius²⁵. Reglamente taip pat numatyta, kad konkursai dėl pareigūnų, kurių pagrindinė kalba yra viena iš 11 senųjų valstybių narių kalbų, įdarbinimo ir toliau bus rengiami iki 2010 m.

Tada EPSO surengė du konkursų turus.

Į pirmąjį konkursų turą buvo pakviesti dalyvauti tik kandidatai iš naujųjų valstybių narių. Buvo reikalaujama, kad kandidatų pagrindinė kalba būtų viena iš dešimties naujųjų valstybių narių kalbų. Kandidatai taip pat turėjo parodyti, kad jie pakankamai gerai moka vieną iš vienuolikos senųjų valstybių narių kalbų. Be to, kandidatai turėjo laikyti dalį testų anglų, prancūzų ar vokiečių kalbomis.

Antrajame konkursų ture galėjo dalyvauti visų 25 valstybių narių piliečiai. Kandidatų pagrindinė kalba turėjo būti viena iš vienuolikos senųjų valstybių narių kalbų ir jie turėjo įrodyti, kad jie pakankamai gerai moka kitą iš tų vienuolikos kalbų. Tačiau jie neprivalėjo įrodyti savo anglų, prancūzų ar vokiečių kalbų žinių.

²⁵

2004 m. vasario 23 d. Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 401/2004, nustatantis specialias laikinasias Europos Bendrijų pareigūnų įdarbinimo priemones dėl Kipro, Čekijos, Estijos, Vengrijos, Latvijos, Lietuvos, Maltos, Lenkijos, Slovakijos ir Slovėnijos stojimo, OL 2004 L 67, p. 1.

Savo skunde Lenkijos nacionalinių viešojo administravimo mokyklų absolventų asociacija teigė, kad tokia tvarka organizuodama konkursus EPSO diskriminavo naujųjų valstybių narių piliečius.

EPSO laikėsi nuomonės, kad kiekvienam konkursui keliami atskiri tikslai, todėl negalima kelti kaltinimų diskriminacija ar nevienodų sąlygų taikymu palyginus vieno konkurso skelbimą su kito konkurso skelbimu. EPSO nurodė, kad Reglamentas Nr. 401/2004 (toliau – Reglamentas) sudaro teisinį aptariamų konkursų pagrindą.

Ombudsmenas paprašė EPSO paaiškinti, kodėl tik vienuolika „senųjų“ kalbų buvo laikomos priimtinais kaip antrosios kalbos ir kodėl tik kandidatams iš naujųjų valstybių narių buvo keliamas reikalavimas mokėti anglų, prancūzų ar vokiečių kalbas. Atsakydama EPSO pažymėjo, kad vienos iš 11 kalbų žinios „geriau atitinka institucijų administracinių struktūrų realius poreikius pereinamuoju laikotarpiu“ ir kad „neįmanoma įsipareigoti atsižvelgti į didžiulę individualių pasirinkimų įvairovę, kandidatams renkantis antrąją kalbą“.

Ombudsmenas pradėjo šio atvejo analizę darydamas nuorodą į ES sutarties 12 straipsnį, kuris draudžia diskriminavimą dėl tautybės, ir Bendrijos teismų precedentų teisėje įtvirtintą nediskriminavimo principą.

Jis nurodė, kad teisės aktai turi būti aiškinamai atsižvelgiant į šiuos teisinius principus ir kad jeigu nėra tinkamai pateisinti, kalbos reikalavimai kandidatams gali būti netiesioginė diskriminacija dėl tautybės.

Ombudsmeno nuomone, reikalavimai dėl pagrindinės kalbos dalyvaujant konkursuose pagrįsti Reglamentu. Tačiau Reglamente nėra nieko pasakyta apie reikalavimus dėl antrosios kalbos, taip pat jame nėra nurodyto reikalavimo mokėti anglų, prancūzų ar vokiečių kalbas.

Nors iš principo gali būti pakankamai įtikinamos priežastys, kodėl konkrečios Bendrijos kalbos žinios gali būti reikalingos būsimo pareigūno pareigoms atlikti, EPSO nesugebėjo tinkamai paaiškinti, kodėl tik 11 senųjų kalbų buvo priimtinos kaip antrosios kalbos.

Ombudsmenas taip pat pripažino, kad gali būti visiškai pagrįstai reikalaujama mokėti konkrečią kalbą, kad galima būtų užtikrinti veiksmingą komunikaciją institucijose. Tačiau EPSO nepaaiškino, kodėl, jos nuomone, kandidatams iš naujųjų valstybių narių labai svarbu mokėti anglų, prancūzų ar vokiečių kalbas, o kandidatams iš antrojo konkursų turo visai nebūtina įrodyti, kad jie moka vieną iš tų kalbų, nors abiejų grupių kandidatai vykdytų iš esmės tokias pačias funkcijas.

Ombudsmenas nusprendė, kad šiuo atveju EPSO pažeidė nediskriminavimo principą ir pareiškė kritinę pastabą.

Europos investicijų bankas

Nesugebėjimas užtikrinti upės rekonstrukcijos darbų atitikties ES teisės aktams

Sprendimo dėl skundo 1807/2006/MHZ prieš Europos investicijų banką (EIB) santrauka

Dvi Lenkijos aplinkos apsaugos NVO pateikė skundą ombudsmenui teigdamas, kad prieštaraudamas savo „Pareiškimui dėl aplinkos apsaugos“ EIB nesugebėjo užtikrinti 2001 m. atstatymo ir remonto darbų po potvynio suderinimo su Poveikio aplinkai vertinimo direktyvos reikalavimais. Skundo pateikėjos taip pat teigė, kad 2004 m. spalio mėn. stebėsenos misijos Lenkijoje metu EIB neatliko išsamaus patikrinimo, ir teigė, kad Bankas turėtų užtikrinti, kad visi projektai, kuriuos jis sutinka finansuoti ne ES valstybėse narėse, atitiktų direktyvos reikalavimus. Galiausiai skundo pateikėjos skundėsi, kad EIB atsisakė suteikti joms galimybę susipažinti su projekto finansine sutartimi ir susijusiais dokumentais.

EIB laikėsi nuomonės, kad remiantis i) jo atliktu Lenkijos valdžios institucijų atsiųstų ataskaitų vertinimu ir ii) Banko stebėsenos misijomis Lenkijoje, įskaitant 2004 m. misiją, atitinkamas Lenkijos

valdžios institucijų taikomas procedūras galima buvo laikyti priimtinais. EIB atsisakė leisti susipažinti su finansine sutartimi ir nurodė, kad visoms finansavimo sutartims iš principo taikoma profesinės paslapties nuostata. Tačiau tyrimo metu susijusius dokumentus Bankas pateikė.

Ombudsmenas nustatė, kad EIB nepakankamai reagavo į atitinkamas Lenkijos ataskaitas, kuriose, kaip išaiškėjo, buvo teigiama, jog, Lenkijos valdžios institucijų nuomone, vykdant darbus direktyvoje nustatytos procedūros taikyti nereikėjo. Toks požiūris prieštaravo Teismo pateiktam direktyvos išaiškinimui²⁶. Ombudsmenas tai įvertino kaip netinkamą administravimą ir pareiškė kritinę pastabą. Tačiau ombudsmenas nusprendė, kad kokie nors papildomi tyrimai dėl kaltinimo dėl 2004 m. stebėsenos misijos Lenkijoje nebūtų tikslingi, ypač išsiaiškinus, kad EIB išnagrinėjo tos misijos metu iš įvairių NVO gautus skundus. Tokias pačias išvadas ombudsmenas padarė ir dėl skundo teikėjų tvirtinimo, nes išaiškėjo, kad EIB jau ėmėsi tam tikrų iniciatyvų patobulinti savo taikomas procedūras ir skleisti geriausią ES patirtį.

Vertindamas galimybes susipažinti su finansine sutartimi, remdamasis ankstesniu sprendimu ombudsmenas nustatė, kad yra pagrindo pripažinti, jog EIB, kaip finansų įstaiga, privalėjo saugoti profesines paslaptis. Jis taip pat pažymėjo, jog tyrimo metu kitus dokumentus EIB atskleidė. Dėl šių priežasčių galimybės susipažinti su dokumentais tyrimas būtų netikslingas.

Ombudsmenas taip pat paminėjo, kad skundo pateikėjos atliko svarbų vaidmenį atkreipiant EIB dėmesį į svarbią informaciją, kurios jis anksčiau nežinojo. Toliau ombudsmenas išreiškė viltį, kad ateityje Bankas ir toliau konstruktyviai bendraus su NVO įvairiose valstybėse narėse ir už ES ribų.

Europos kovos su sukčiavimu tarnyba

Reikalavimas leisti susipažinti su sąrašu sukuria „neproporcingai didelę naštą“

Sprendimo dėl skundo 2350/2005/GG prieš Europos kovos su sukčiavimu tarnybą santrauka

Vokietijos žurnalistas paprašė Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) leisti susipažinti su išsamiu 2000–2004 m. korespondencijos su Vokietijos federaline vyriausybe ir Vokietijos *Länder* (žemių) vyriausybėmis sąrašu. Savo prašymą jis pagrindė Reglamento Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais²⁷ 11 straipsniu. OLAF atsakė, kad tokio sąrašo nėra ir kad tokio sąrašo rengimas uždėtų jos personalui neproporcingai didelę naštą. OLAF pasiūlė kiek galėdama padėti, jei skundo pareiškėjas susiaurintų savo prašymą, tačiau šis atsisakė tai daryti.

Ombudsmeno tyrimo metu OLAF laikėsi savo pozicijos. Ji teigė, kad, norint patenkinti skundo pareiškėjo prašymą, reikėtų peržiūrėti apie 8 000 dokumentų. Turėtų dalyvauti dauguma jos skyrių vadovų ir tikrinti korespondenciją, už kurią jie atsakingi. Be to, duomenų apsaugos reikalavimų laikymąsi turėtų užtikrinti Vokietijos teisininkas ir duomenų apsaugos pareigūnas. OLAF teigė, kad tai atitrauktų jos ribotus žmogiškuosius išteklius nuo jų pagrindinės užduoties – nustatyti ir sustabdyti sukčiavimo atvejus. Tačiau OLAF pateikė skundo pareiškėjui atitinkamos korespondencijos, kuria buvo pasikeista per paskutinius tris 2004 m. mėnesius, sąrašą kaip savo geranoriškumo įrodymą.

Ombudsmenas pažymėjo, kad OLAF neneigė skundo pareiškėjo teisės gauti norimą informaciją, tik teigė, kad visai informacijai surinkti reikėtų neproporcingai didelių pastangų. Jis priminė, kad pagal Bendrijos teismų precedentų teisę šiuo pagrindu atmesti prašymą leisti susipažinti su

²⁶

C-72/95 *Kraaijeveld* [1996] ECR I-5403, 32 ir 49 dalys.

²⁷

2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais, OL 2001 L 145, p. 43.

dokumentais galima tik išimtiniais atvejais. Ombudsmeno nuomone, ši precedentų teisės nuostata taikytina ir šiai bylai. Ombudsmenas nebuvo įsitikinęs, kad, norint patenkinti skundo pareiškėjo prašymą, reikėtų neproporcingai didelių OLAF pastangų. Šiuo atveju svarbūs buvo tik penktadalis visų dokumentų iš OLAF pateikto sąrašo. Vadinasi, bendrasis susijusių dokumentų skaičius buvo kur kas mažesnis negu nurodė OLAF. Ombudsmenas sutiko, kad nustatytas sąrašas vis tiek yra labai ilgas, todėl, siekiant patikrinti, kad jame nebūtų asmens duomenų, reikėtų įdėti labai daug darbo. Tačiau, taip pat atsižvelgdamas į tai, kuriuos duomenis reikėjo patikrinti, jis padarė išvadą, kad OLAF nebuvo nustačiusi, jog šio darbo našta yra neproporcingai didelė.

Ombudsmenas nurodė, jog tam, kad piliečiai galėtų pasinaudoti savo teisėmis pagal Reglamentą Nr. 1049/2001, jie turi žinoti, kokius dokumentus turi atitinkama administracija. Jo nuomone, kol nėra lengvai prieinamo registro ar toks registras nėra pakankamai išsamus, ES institucijos turi būti pasirėngusios pateikti piliečiams sąrašus su jų norima informacija, net jei tokių sąrašų rengimas taptų didele našta.

Kadangi OLAF atmetė ombudsmeno pasiūlymą draugiškai išspręsti bylą ir, vėliau, jo rekomendacijos projektą, ombudsmenas, baigdamas bylą, pateikė kritinių pastabų, susijusių tiek su procedūriniais, tiek esminiais jos veiklos aspektais.

3.5 INSTITUCIJŲ PRIIMTI REKOMENDACIJŲ PROJEKTAI

Europos Komisija

Neteisingos ir klaidinančios informacijos apie oro keleivių teises skelbimas

Sprendimų dėl skundo 1475/2005/(IP)GG and 1476/2005/(BB)GG prieš Europos Komisiją santrauka

2005 m. vasario 17 d. įsigaliojo 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 261/2004, nustatantis bendras kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisyklės atsisakymo vežti ir skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju, panaikinantys Reglamentą (EEB) Nr. 295/91²⁸. Siekdama informuoti keleivius apie jų naujas teises pagal Reglamentą 261/2004 Komisija parengė ir išleido lankstinuką, plakatą ir atmintinę. Reglamento įsigaliojimui pažymėti Komisija taip pat paruošė trumpą vaizdo filmą ir pranešimą spaudai. Visa ši medžiaga taip pat buvo paskelbta Komisijos tinklalapyje.

Dviejų aviakompanijų asociacijų – Europos regionų aviakompanijų asociacijos (ERA) ir Tarptautinės oro vežėjų asociacijos (IACA) – nuomone, Komisijos medžiagoje buvo paskelbta neteisinga ir klaidinanti informacija.

Komisijai atmetus daugumą jų protestų, abi asociacijos kreipėsi į ombudsmeną.

Abi asociacijos teigė, kad informacijoje apie keleivių teises pagal Reglamentą 2004/261, kurią Komisija paskelbė savo plakate, lankstinuke ir atmintinėje bei vaizdo pristatyme, buvo netikslų ir klaidinančių teiginių. Skundo pareiškėjai teigė, kad Komisija turėtų atšaukti šiuos teiginius.

ERA pateiktame skunde buvo iškelta ir kitų klausimų (tvirtinama, kad Komisijos veikla nėra sąžininga ir pagrįsta, kad Komisija nėra paslaugi, prieinama ir pasiruošusi padėti; Komisija buvo kaltinama, kad laiku neatsako į laiškus, ir buvo reikalaujama atsiprašyti).

Atlikęs nuodugnų tyrimą, ombudsmenas priėjo išvados, kad kai kurie skundo pareiškėjų kritikuoti teiginiai tikrai buvo netikslūs arba klaidinantys. Todėl ombudsmenas abiem atvejais Komisijai pateikė rekomendacijos projektą, raginantį ją tuos teiginius ištaisyti. Rekomendacijos projekte dėl ERA pateikto skundo ombudsmenas taip pat reikalavo, kad Komisija skundo pareiškėjui pateiktų atsiprašymą.

Savo išsamioje nuomonėje Komisija ombudsmenui pranešė, kad ji atkreipė dėmesį į jo rekomendacijos projektą ir kad lankstinukas, plakatas, atmintinė ir vaizdo pristatymas išimti iš jos tinklalapio. Komisija taip pat nurodė, kad bus parengta kita informacija ir kad naujoji informacinė medžiaga yra nusiųsta atitinkamų suinteresuotų asmenų, įskaitant skundo pareiškėjus, pastaboms.

Byla 1476/2005/(BB)GG

IACA savo pastabose nurodė, kad ji džiaugiasi tuo, jog, atkreipusi dėmesį į ombudsmeno rekomendacijos projektą, Komisija pašalina klaidinančią medžiagą apie keleivių teises iš savo tinklalapio. IACA pabrėžė, kad ji patenkinta ta procedūra, po kurios 2007 m. balandžio 4 d. atsirado nauja Komisijos plakato versija.

Atsižvelgęs į visa tai, ombudsmenas padarė išvadą, kad Komisija tinkamai įgyvendino rekomendacijos projektą.

Byla 1475/2005/(IP)GG

Savo pastebėjimuose ERA pasidžiaugė Komisijos veiksmais ir pridūrė, kad Komisija priėmė visas jos pastabas apie naująją informacinę medžiagą. Tačiau ERA nuomone, būtina išspręsti dar tris klausimus: i) Kadangi senasis plakatas vis dar kabo daugelio ES šalių oro uostuose, ERA prašo ombudsmeną parengti specialią rekomendaciją, kad Komisija nurodytų oro uostams šiuos plakatus nuimti. ii) Be to, ombudsmenas turėtų siekti, kad Komisija, prieš pakeisdama naująjį plakatą arba prieš parengdama naują medžiagą, išsipareigotų tartis su aviakompanijomis ir veiktų pagal jų patarimus. iii) Komisija neatsiprašė skundo pareiškėjo ir savo išsamioje nuomonėje net neužsiminė apie šią rekomendacijos projekto dalį. ERA prašė ombudsmeno tyrimą šiuo klausimu tęsti.

Pirmuoju klausimu (kurį minėjo ir IACA) ombudsmenas išreiškė įsitikinimą, jog, šiuo sprendimu atkreipus Komisijos dėmesį į šį klausimą, ji imsis būtinų priemonių reikiama kryptimi. Tačiau ombudsmenas paprašė Komisijos apie savo veiksmus šiuo klausimu pranešti jam iki 2007 m. liepos 31 d.

Antruoju klausimu ombudsmenas laikėsi nuomonės, jog šiame vėlyvame tyrimo etape pradėti nagrinėti dar ir šios pretenzijos tyrimą būtų netikslinga. Dar kartą atitinkamai kreipęsis į Komisiją, skundo pareiškėjas gali pateikti šiuo klausimu naują skundą.

Trečiuoju klausimu ombudsmenas pareiškė apgailestaujęs, kad Komisija šiuo atžvilgiu laikosi tokios pozicijos. Ombudsmenas dar kartą pakartojo savo nuomonę, kad šioje byloje Komisija turėtų pateikti atsiprašymą. Tačiau jo nuomone, šioje byloje nebūtų tikslinga teikti Europos Parlamentui specialų pranešimą. Todėl šią bylą ombudsmenas baigė, pareikšdamas kritinę pastabą.

Buvusio pareigūno paveldėtoji neteisingai išmokėtų lėšų susigrąžinimas

Sprendimo dėl skundo 1617/2005/(BB)JF prieš Europos Komisiją santrauka

Skundo pareiškėjas buvo vienintelis buvusio Komisijos darbuotojo, mirusio 1998 m. lapkričio mėn., paveldėtojas. 2003 m. gegužės mėn. Komisija pareikalavo, kad skundo pareiškėjas grąžintų 1998 m. gruodžio mėn. jo tėvui išmokėtą pensiją, kurios Komisija neturėjo išmokėti. Skundo pareiškėjas, nors iš pradžių sutiko grąžinti pinigus dalimis pagal 12 mėnesių mokėjimo planą, tvirtino, kad reikalaudama sugrąžinti išmokos dalį, Komisija elgiasi negarbingai. Jis teigė, kad elgėsi sąžiningai ir nieko nežinojo apie atitinkamoje banko sąskaitoje esančią pinigų sumą dėl susiklosčiusių liūdnu

aplinkybių, būtent dėl daugelio artimųjų netekčių per trumpą laikotarpį. Skundo pareiškėjas teigė, kad Komisija turėtų atšaukti minėtąjį reikalavimą sugrąžinti išmoką.

Savo nuomonėje dėl skundo Komisija nusprendė, kad permoka buvo tokia akivaizdi, jog skundo pareiškėjas negalėjo apie ją nežinoti, jei buvo apdairus. Be to, Komisijos nuomone jis negali teigti, jog buvo sąžiningas, nes nesilaikė mokėjimo dalimis plano, kuris buvo sudarytas jo paties prašymu.

Savo pastabose skundo pareiškėjas paaiškino, kad pakeitė savo nuomonę dėl išmokos dalies sugrąžinimo, kai sužinojo, jog skiriančioji institucija gali atidėti skolą pagal Tarnybos nuostatų 85 straipsnį. Jis pabrėžė, jog tuo metu gaudavo bedarbio išmoką ir jam būtų buvę malonu, jei Komisija būtų traktavusi jo atvejį vadovaudamasi humaniškumo principais, o ne taip mechaniškai.

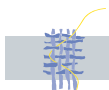
Savo pasiūlyme ieškoti draugiško sprendimo ombudsmenas pažymėjo, kad permoka buvo Komisijos padarytos klaidos rezultatas. Ombudsmenas pripažino, kad Komisijos pareiga yra susigrąžinti neteisingai sumokėtus pinigus siekiant apginti finansinius Bendrijos interesus. Tačiau jis taip pat nurodė, kad kai kuriose valstybėse narėse viešosios institucijos, atsakingos už mokesčius ir išmokas, pasikonsultavusios su atitinkamais valstybės ombudsmenais, priėmė politines strategijas, skirtas užtikrinti, kad permokų dėl tarnybų klaidų nereikėtų grąžinti, nebent toks grąžinimas būtų laikomas sąžiningu ir pagrįstu. Šiuo atžvilgiu ombudsmenas pabrėžė, kad tos institucijos gali pripažinti, jog išskirtinės aplinkybės, tokios kaip netektis, gali būti pagrįstu paaiškinimu, kodėl gavėjas nepatikrino, ar išmokos, pervestos į banko sąskaitas, yra teisingos. Todėl, atsižvelgdamas į šio atvejo išskirtines aplinkybes, ombudsmenas pasiūlė Komisijai apsvarstyti, ar nebūtų sąžininga ir pagrįsta atšaukti arba bent jau pakankamai sumažinti reikalaujamą sugrąžinti sumą.

Savo atsakyme, Komisija teigė, kad jos veiksmai buvo suderinti su atitinkamomis teisinėmis nuostatomis. Nors Komisija pritarė, kad permoka buvo padaryta dėl jos pačios klaidos, ji paaiškino, jog ši klaida įvyko dėl to, kad gruodžio mėnesį buvo atliekamas metinis pensijų perskaičiavimas. Todėl Komisija vis tiek turėjo išmokėti skundo pareiškėjo tėvui perskaičiuotą metinę pensiją už 1998 m. liepos-lapkričio mėnesius.

Ombudsmenas atkreipė dėmesį į tai, kad tam tikra sumos dalis mirusio pareigūno turto paveldėtojai 1998 m. gruodžio mėn. buvo išmokėta teisingai, tačiau kita dalis neturėjo būti išmokėta. Šiuo atžvilgiu ombudsmenas negalėjo pritarti argumentui, kad neteisingai išmokėta suma buvo tokia „akivaizdi“, kad skundo pareiškėjas negalėjo apie ją nežinoti. Ombudsmenas pabrėžė, kad šiuo atveju Komisija nagrinėjo asmens, kuris nebuvo nei „tarnautojas“, nei „pareigūnas“, klausimą, ir todėl negalima jam primesti atsakomybės, kurią turi prisiimti pareigūnai ir tarnautojai dėl į jų sąskaitas pervedamų išmokų. Atsižvelgdamas į tai, ombudsmenas parengė Komisijai rekomendacijos projektą, kuriame siūlo patikrinti, ar nepažeidžiamos taisyklės panaikinant reikalavimą sugrąžinti išmokos dalį, jau nekalbant apie tai, kad toks sprendimas būtų sąžiningas ir pagrįstas.

Savo atsakyme Komisija pareiškė, kad atsižvelgdama į šiam atvejui skirtą ombudsmeno dėmesį, ji nusprendė priimti ombudsmeno rekomendaciją ir išskirtine tvarka atšaukti reikalavimą sugrąžinti išmoką.

Savo sprendime ombudsmenas sveikino Komisijos atsakymą ir pabrėžė Komisijos teigiamos pozicijos šiuo atveju svarbą, nes taip suteikiamas tvirtesnis pagrindas piliečių lūkesčiams dėl humaniškesnės ES politikos.

3.6 DĖL KITŲ PRIEŽASČIŲ BAIGTI NAGRINĖTI SKUNDAI

Europos Parlamentas

Atsisakymas organizuoti naujus testus raštu kandidatei, kuri pagimdė likus vienai dienai iki testų

Sprendimo dėl skundo 3278/2004/ELB prieš Europos Parlamentą santrauka

Skundo pareiškėja pateikė paraišką vidaus konkursui, kurį organizavo Parlamentas, nurodydama, kad ji laukiasi ir pažymėdama, kad tikėtina gimdymo data yra 2004 m. birželio 17 d. Ji buvo pakviesta į testus, kurie vyko 2004 m. liepos 2 d., o kūdikį pagimdė diena anksčiau. Tą pačią dieną, kai pagimdė, ji informavo Parlamentą, kad negalės dalyvauti testuose ir paprašė leisti laikyti testus vėliau. Parlamentas atsisakė patenkinti jos prašymą. Savo skunde skundo pareiškėja teigė, kad šis atsisakymas patenkinti jos prašymą buvo diskriminacinio pobūdžio.

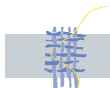
Ombudsmenas iš pradžių pateikė atitinkamą pasiūlymą ieškoti draugiško sprendimo ir rekomendacijos projektą, po to ombudsmenas padarė išvadą, kad ginčijamas atsisakymas patenkinti skundo pareiškėjos prašymą neužtikrina teisingos susijusių priešingų interesų pusiausvyros. Priminę pagrindinius nediskriminavimo dėl lyties ir pagarbos privačiam bei šeimos gyvenimui principus ombudsmenas pažymėjo, kad kalbant apie klasifikavimą pagal lytis ar klasifikavimą, siejamą su kliūtimis įgyvendinant pagrindinę teisę, ginčijamo klasifikavimo gynėjas turi įrodyti, kad šiuo klasifikavimu siekiama teisėto bendrojo intereso ir kad taikytos priemonės yra proporcingos siekiant šio tikslo. Ombudsmenas nustatė, kad ginčijamame sprendime *de facto* yra diskriminacijos dėl lyties požymių ir kad toks atsisakymas patenkinti skundo pareiškėjos prašymą kitoms kandidatėms pagrindinę laisvę gimdyti paverčia ne tokia patrauklia, todėl jis gali būti siejamas su realia ir akivaizdžia kliūtimi įgyvendinant teisę į pagarbą privačiam gyvenimui. Todėl Parlamentas turėjo apginti ginčijamą sprendimą.

Kalbant apie Parlamento paminėtą vienodų galimybių kandidatams suteikimo principą ir atitinkamą reikalavimą, kad testus raštu visi kandidatai turi laikyti tą pačią dieną, ombudsmenas nusprendė, kad tai buvo teisėtas bendrojo intereso tikslas, kurio siekiant galima pateisinti ginčijamą sprendimą, bet tam reikia papildomų argumentų. Parlamentas pripažino, kad galėjo organizuoti testą vėliau, bet neįrodė, kad laikėsi proporcingumo principo, kuris reikalauja teisingai užtikrinti atitinkamų priešingų principų ir interesų pusiausvyrą. Parlamentas neįrodė, kad nustatydamas testo datą, tinkamai atsižvelgė, remdamasis byla 130/75 *Prais prieš Tarybą*²⁹, į informaciją, kurią gavo iš skundo pareiškėjos apie tikėtiną gimdymo datą. Šiuo atveju, atrodo, Parlamentas neatkreipė tinkamo dėmesio į paprastai netiksliai nustatomą gimdymo datą, į pagimdžiusios moters pogimdyminę fizinę būklę ir į laiką, būtiną tinkamai atsigausti, kad kandidatė galėtų dalyvauti konkurse.

Todėl ombudsmenas padarė išvadą, kad ginčijamas atsisakymas patenkinti skundo pareiškėjos prašymą nebuvo tinkamai pagrįstas. Kadangi skundo pareiškėja, atsižvelgdama į Parlamento įsipareigojimą peržiūrėti būsimų konkursų sąlygas, taikomas neseniai pagimdžiusioms moterims, taip pat į testų datos nustatymo politiką besilaukiančioms kandidatėms, vėliau atsiėmė savo skundus, ombudsmenas nusprendė toliau šio klausimo nenagrinėti. Jis taip pat pritarė Parlamento įsipareigojimui peržiūrėti konkurso sąlygas maitinančioms krūtimi moterims ir paprašė Parlamento užtikrinti, kad atitinkamose taisyklėse išsamiai ir teisingai atsispindėtų susijusių priešingų principų ir interesų pusiausvyra, įskaitant vienodų galimybių kandidatams suteikimo principą.

²⁹

Byla C-130/75 *Prais prieš Tarybą* [1976 m.] Rink. 1589.

Europos Komisija

Buvusių sutuoktinių gydymo išlaidų kompensavimas pagal bendrąją sveikatos draudimo sistemą

Sprendimų dėl slapčių skundų 368/2005/(MF)(BU)BM ir 2776/2005/ID prieš Europos Komisiją santrauka

Išsiskyrusiam skundo pareiškėjui, buvusiam Komisijos pareigūnės sutuoktiniui, buvo diagnozuota sunki liga. Pareiškėjui pateikus prašymą kompensuoti gydymo išlaidas pagal Europos bendrųjų pareigūnų bendrąją sveikatos draudimo sistemą (toliau – JSIS), buvo atsakyta, kad šis sveikatos draudimas jam galioja tik vienerius metus po skyrybų. Pareiškėjas pareikalavo, kad Komisija pratęstų šį laikotarpį.

Ombudsmeno tyrime buvo nurodyta, kad Komisija sutiko suteikti skundo pareiškėjui papildomą draudimo laikotarpį jo sunkios ligos gydymo išlaidoms padengti. Ombudsmenas taip pat atkreipė dėmesį, jog pati Komisija ėmėsi iniciatyvos ir paragino skundo pareiškėją kreiptis į jos tarnybas, jeigu reikėtų tęsti jo sunkios ligos gydymą, JSIS draudimo laikotarpiui pasibaigus.

Ombudsmenas nurodė, kad veiksmai, kurių ėmėsi Komisija, buvo suderinti su skundo pareiškėjo pagrindinėmis teisėmis tiek į sveikatos priežiūrą, tiek į tinkamą administravimą³⁰. Todėl Ombudsmenas nusprendė, kad tolesnis šio pareiškėjo skundo tyrimas nereikalingas.

Bendresniu požiūriu Komisija pripažino, kad pareigūnų buvusių sutuoktinių sveikatos draudimo srityje yra spraga. Ji pranešė ombudsmenui, kad priėmė naują bendrą igyvendinimo nuostatą, įsigaliosiančią nuo 2007 m. liepos 1 d., kad atsižvelgiant į tam tikras sąlygas, JSIS toliau galiotų sunkiomis ligomis sergantiems buvusių pareigūnų sutuoktiniams.

Vėliau ombudsmenas svarstė panašų klausimą, nagrinėjant bylą 2776/2005/ID. Šioje byloje ombudsmeno tyrimas parodė, kad Komisija buvo nusprendusi kompensuoti pareiškėjo gydymo išlaidas pagal JSIS dar beveik dvejus metus, nes pareiškėjas sirgo sunkia liga, kurios gydymas turėjo brangiai kainuoti. Ombudsmenas palankiai įvertino Komisijos sprendimą toliau kompensuoti gydymo išlaidas pagal JSIS, pažymėdamas, kad toks Komisijos sprendimas rodo jautrų ir pragmatiską Komisijos požiūrį į pareiškėjo sveikatos būklę.

Pramonės lobistų pavardžių ištrynimasis

Sprendimo dėl skundo 3269/2005/TN prieš Europos Komisiją santrauka

Vienos NVO vardu buvo pateiktas skundas dėl to, kad dokumentuose, su kuriais buvo leista susipažinti pagal Reglamentą 1049/2001³¹, buvo ištrintos pramonės lobistų pavardės. Skundo pareiškėjas teigė, kad Komisija neįvykdė savo pareigos leisti tinkamai susipažinti su dokumentais. Skundo pareiškėjas teigė, kad Komisija nepaaiškino, kaip dėl šių pavardžių atskleidimo „nukentėtų apsauga visuomenės intereso, susijusio su individo privatumu ir neliečiamumu“, kaip nurodyta Reglamento 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte, ir kad, ištrindama pavardes, ji neteisingai rėmėsi Reglamento 45/2001³² 8 straipsnio b punktu.

³⁰ Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 35 ir 41 straipsniai.

³¹ 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais, OL 2001 L 145, p. 43.

³² 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo, OL 2001 L 8, p. 1.

Komisija savo ruožtu teigė, kad šių asmenų pavardžių atskleidimas galėtų pažeisti jų privatumo teisę, kurią gina Bendrijos teisės aktai dėl asmens duomenų apsaugos. Komisijos nuomone, jos sprendimas ištrinti pavardes atitinka Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno (EDAPP) aiškinimą, pateiktą informaciniame dokumente apie galimybę visuomenei susipažinti su dokumentais ir duomenų apsauga.

Ombudsmenas parašė EDAPP, prašydamas jo pakomentuoti Komisijos poziciją, ypač dėl Reglamento 45/2001 taikymo šiuo atveju. Atsakyme į ombudsmeno prašymą EDAPP nurodė, kad, prieš nagrinėdamas šį atvejį, jis norėtų palaukti Pirmosios instancijos teismo sprendimo byloje T-194/04, *Bavarijos Lager prieš Komisiją*. EDAPP paaiškino, kad minėtu atveju jis jau yra parėmęs pareiškėją, nes, jo nuomone, Komisijos pozicija sąlygotų nepatenkinamą rezultatą.

Kadangi nebuvo aišku, kada bus priimtas sprendimas byloje T-194/04, ombudsmenas nusprendė tirti šį atvejį, nelaukdamas Teismo sprendimo ir EDAPP nuomonės.

Ombudsmenas tuomet šį atvejį tyrė, atsižvelgdamas į EDAPP gaires, pagal kurias neleisti susipažinti su dokumentais pagal Reglamento 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punktą galima, jei tenkinamos trys sąlygos. Ombudsmeno nuomone, Komisija nenustatė, kad būtų tenkinama bent viena iš šių trijų sąlygų. Todėl ombudsmenas nusprendė, kad pareiškėjo nurodyti kaltinimai yra pagrįsti.

Tokiais atvejais, remiantis Ombudsmeno statuto 3 straipsnio 5 dalimi, ombudsmenas paprastai ieško būdų, kaip ginčą išspręsti draugiškai. Tačiau pažymėjęs, kad Pirmosios instancijos teismas tiria asmenų pavardžių ištrynimo dokumentuose, su kuriais leidžiama susipažinti pagal Reglamentą 1049/2001, klausimą byloje T-194/04, ombudsmenas nusprendė, kad siūlyti ginčą spręsti draugiškai nebūtų naudinga, kadangi Komisija veikiausiai nesiims jokių veiksmų tol, kol Teismas nepriims sprendimo. Todėl ombudsmenas nusprendė, kad tęsti tyrimą nėra pagrindo ir bylą nutraukė. Jis nurodė, kad pareiškėjas gali pateikti ombudsmenui naują skundą, kai Teismas priims sprendimą Byloje T-194/04 ir Komisija dėl to imsis veiksmų.

Pastaba: Pirmosios instancijos teismas priėmė sprendimą Byloje T-194/04 2007 m. lapkričio 8 dieną. Teismas panaikino Komisijos sprendimą, kuriuo atmetamas ieškovės prašymas leisti susipažinti su visų susirinkimo, vykusio per procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo, dalyvių pavardėmis.

Europolas

Įtarimas piktnaudžiavimu valdžia neleidžiant susipažinti su duomenimis

Sprendimo dėl skundo 183/2006/MF prieš Europolą santrauka

Pareiškėja kreipėsi į Prancūzijos duomenų apsaugos komisiją (CNIL) prašydama sužinoti, ar Europolas turi su ja susijusių duomenų. CNIL laišką persiuntė Europolui, kuris pareiškėjai pranešė, kad jis neturi jokių jos asmens duomenų, su kuriais ji turėtų teisę susipažinti pagal Europolo konvencijos 19 straipsnio 1 dalį ir pagal taikytinus Prancūzijos įstatymus. Skundų komitetas Europolo sprendimui pritarė.

Savo skunde ombudsmenui pareiškėja išreiškė įtarimą, kad Europolas neteisingai atsisakė suteikti jai informacijos apie jos duomenis ir leisti su jais susipažinti. Jos nuomone, tai yra piktnaudžiavimas valdžia. Pareiškėja taip pat įtarė, kad Europolas neatidžiai išnagrinėjo jos skundą Skundų komitetui, nes jo atsakymo vertimas į prancūzų kalbą buvo adresuotas kitam asmeniui.

Europolo direktorius ombudsmenui pranešė, kad ombudsmeno laiškas, kuriame jis prašo Europolo nuomonės dėl skundo, yra persiųstas Europolo jungtinei priežiūros komisijai (JSB).

Laiške ombudsmenui JSB nurodė, kad Skundų komiteto sprendimas yra privalomas visoms suinteresuotoms šalims. EB sutarties 195 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad ombudsmenas atlieka galimo netinkamo administravimo tyrimus tuo atveju, jei iškelti faktai nėra arba nėra buvę nagrinėti

teisiniame procese. Kadangi Skundų komitetą reikia laikyti nepriklausomu komitetu, kuris piliečiams užtikrina teisines apsaugos priemones Europolo sprendimų atžvilgiu, JSB mano, kad šiam atvejui taikytina numatytoji išimtis. Dėl įtarimo, kad pareiškėjos skundas nebuvo atidžiai išnagrinėtas, JSB nurodė, kad Skundų komitetas priėmė du sprendimus dėl dviejų atskirų skundų ir kad sprendimo dėl pareiškėjos skundo vertimo į prancūzų kalbą pirmasis puslapis netyčia buvo sukeistas su kito sprendimo vertimo į prancūzų kalbą pirmuoju puslapiu. JSB pabrėžė, kad tokios klaidos neturėtų pasitaikyti, ir pridūrė, kad ji pareiškėjai nusiųs atsiprašymą už šią klaidą.

Savo sprendime ombudsmenas nurodė, kad atitinkama 195 straipsnio 1 dalyje numatyta išimtis taikytina tik tuomet, kai atvejis buvo nagrinėtas teisme arba laukiama, kad jis bus nagrinėjamas teisme, ir kad tokį išaiškinimą patvirtinta jo Statuto 1 straipsnio 3 dalis. Ombudsmenas pastebėjo, kad jis nėra įsitikinęs, jog Skundų komitetą reikėtų laikyti teismine struktūra taikant EB sutarties 195 straipsnį, ir kad tai, jog komitetas yra tyręs šį atvejį, turėtų kliudyti ombudsmenui atlikti savo tyrimą. Tačiau jo nuomone, jam nėra būtina šiuo atveju ir šiuo klausimu laikytis kokios nors tvirtos pozicijos. Ombudsmenas pastebėjo, kad šiuo atveju pareiškėja nepateikė jokios konkrečios informacijos, kuri patvirtintų jos įtarimus, kad Europolo sprendimas buvo priimtas neteisingai, piktnaudžiaujant valdžia. Atidus Skundo komiteto sprendimo tyrimas taip pat nedavė jokios informacijos, kuri verstų abejoti Europolo sprendimu. Atsižvelgdamas į šias aplinkybes, ombudsmenas mano, kad nėra pagrindo toliau tirti pareiškėjos pirmąjį įtarimą.

Dėl įtarimo, kad pareiškėjos skundas nebuvo išnagrinėtas atidžiai, ombudsmenas pastebėjo, kad JSB atsiprašė pareiškėjos dėl įvykusios klaidos. Todėl ombudsmenas mano, jog toliau tirti šį skundo aspektą taip pat nėra pagrindo.

Europos aviacijos saugos agentūra

Kaltinimas, kad sprendimui dėl orlaivio tinkamumo skraidyti pažymėjimo priimti trūko teisinio pagrindo

Sprendimo dėl skundo 1103/2006/BU (konfidencialaus) prieš Europos aviacijos saugos agentūrą (EASA) santrauka

Pareiškėjas pateikė ombudsmenui skundą dėl to, kaip EASA įgyvendina Reglamento 1702/2003³³ 2 straipsnio 3 dalies a punkto i papunktį, kuriame nustatytos *inter alia* orlaivio tinkamumo skraidyti ir jo tinkamumo naudoti aplinkos atžvilgiu pažymėjimų išdavimą įgyvendinančios taisyklės. Iš esmės ši nuostata numato, kad:

- jeigu pagal Jungtinės aviacijos administracijos (JAA) procedūras nesertifikuotas produktas turi valstybės narės iki 2003 m. rugsėjo 28 d. išduotą gaminio tipo pažymėjimą (TC), laikoma, kad jis turi TC, išduotą pagal Reglamentą 1702/2003 (EASA- TC), išskyrus kai
- EASA nustato, kad pagrindas tokiam gaminio tipo pažymėjimui išduoti nenumato pakankamo saugos lygio.

Pareiškėjas teigia, kad iš aukščiau pateiktos nuostatos išplaukia, jog produktai (orlaiviai), kuriems valstybės narės yra išdavusios nacionalinius gaminio tipo pažymėjimus, pripažįstami *savaime* kaip turintys EASA-TC, ir kad bet kokios tokio savaiminio pripažinimo principo išimtys turi būti tinkamai apibrėžtos ir pagrįstos, įskaitant ir konkrečių techninių priežasčių nurodymą kiekvienam konkrečiam orlaiviui.

³³

2003 m. rugsėjo 24 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1702/2003, nustatantis orlaivio tinkamumo skraidyti ir orlaivio bei susijusių jo gaminių, dalių ir prietaisų tinkamumo naudoti aplinkos atžvilgiu pažymėjimų išdavimą bei projektavimo ir gamybinių organizacijų sertifikavimą įgyvendinančias taisykles, OL 2003 L 243, p. 6.

Todėl pareiškėjas užginčijo EASA sprendimą Nr. 2004/01/CF³⁴, kuriuo remdamasi ji įgyvendino aukščiau minėto Reglamento 1702/2003 2 straipsnio 3 dalies a punkto i papunktį. Savo sprendime EASA nurodė, kad pagrindas išduoti gaminio tipo pažymėjimą to paties sprendimo priede išvardytiems produktams negali numatyti pakankamo saugos lygio, kadangi:

- valstybėse narėse sukurtiems produktams išduoti EASA-TC galima tik tuomet, jeigu pagrindas gaminio tipo pažymėjimui gauti numato pakankamą saugos lygį;
- EASA nepakankamai susipažinusi su kai kuriose valstybėse narėse naudojamais tinkamumo skraidyti kodeksais, kad galėtų užtikrinti, jog jie numato pakankamą saugos lygį;
- šiuo metu EASA trūksta informacijos apie gaminio tipo pažymėjimų išdavimo pagrindus, kuriais naudojasi kai kurios valstybės narės gaminiams sertifikuoti.

Pareiškėjas nurodė, kad EASA sprendimas Nr. 2004/01/CF reiškia, jog produktas nepripažįstamas turįs EASA-TC, nebent EASA nustatytų, kad pagrindas gaminio tipo pažymėjimui išduoti numato pakankamą saugos lygį, o tai prieštarauja savaiminio pripažinimo principui, kurį numato Reglamento 1702/2003 2 straipsnio 3 dalies a punkto i papunktis. Jis taip pat teigia, kad tai, jog EASA negalėjo susipažinti su tam tikrais tinkamumo skraidyti kodeksais, nėra svari priežastis daryti išvadą, kad pagrindas išduoti nacionalinius gaminio tipo pažymėjimus sprendimo Nr. 2004/01/CF priede išvardytiems produktams gali nenumatyti pakankamo saugos lygio.

Todėl pareiškėjas teigia, kad EASA neturėjo teisės savo sprendimo Nr. 2004/01/CF grįsti Reglamento 1702/2003 2 straipsnio 3 dalies a punkto i papunktį. Jis taip pat tvirtina, kad EASA, pažeisdama to paties Reglamento 2 straipsnio 3 dalies a punkto i papunktį, neišdavė EASA-TC tam tikriems orlaivių tipams.

Kruopščiai išanalizavęs susijusius teisės aktus ir pareiškėjo bei EASA argumentus, ombudsmenas įsitikino, kad i) EASA sprendimo Nr. 2004/01/CF Reglamentas 1702/2003 teisiškai nepagrindžia, ir (ii) sprendime nenurodyta, kuo tiksliai grindžiamas toks sprendimas. Todėl ombudsmenas pasiūlė Europos aviacijos saugos agentūrai ginčą spręsti taikiai, apsvarstant galimybę pataisyti savo sprendimą Nr. 2004/01/CF taip, kad jis neprieštarautų Reglamentui 1702/2003 ir gero administravimo principams.

Atsakydama į siūlymą taikiai spręsti ginčą, EASA pareiškė, kad ji galėjo nustatyti visų sprendime Nr. 2004/01/CF nurodytų orlaivių, kurie patenka į jos kompetencijos sritį, patvirtintus projektus, įskaitant ir pareiškėjo minėtus orlaivių tipus, kuriems bus išduoti EASA-TC. EASA nusprendė sprendimą Nr. 2004/01/CF panaikinti nauju sprendimu³⁵.

Ombudsmenas teigiamai įvertino greitą ir teigiamą EASA atsakymą dėl siūlymo taikiai spręsti ginčą. Ombudsmenas ir pareiškėjas maloniai sutiko faktą, kad EASA anuliuo visą užginčytą sprendimą Nr. 2004/01/CF. Ombudsmenas taip pat pažymėjo, kad EASA išdavė EASA-TC pareiškėjo minėtiems orlaivių tipams. Tačiau pareiškėjas pranešė ombudsmenui, kad jį tik iš dalies tenkina EASA-TC, tad svarsto galimybę dėl to imtis naujų administracinių priemonių EASA atžvilgiu. Remdamasis savo tyrimų rezultatais, Ombudsmenas nutarė papildomų tyrimų nesiimti ir bylą baigti.

³⁴ EASA vykančiojo direktoriaus 2004 m. balandžio 28 d. sprendimas Nr. 2004/01/CF dėl Reglamento 1702/2003 2 straipsnio 3 dalies a punkto įgyvendinimo.

³⁵ EASA vykančiojo direktoriaus 2007 m. kovo 23 d. sprendimas Nr. 2007/002/C panaikinant EASA vykančiojo direktoriaus 2004 m. balandžio 28 d. sprendimą Nr. 2004/01/CF dėl Komisijos Reglamento 1702/2003 2 straipsnio 3 dalies a punkto įgyvendinimo.

3.7 ATVEJAI, KURIŲ NAGRINĖJIMAS BAIGTAS PATEIKUS SPECIALŲ PRANEŠIMĄ

Europos Komisija

Nesiėmimas veiksmų dėl skundo, susijusio su Darbo laiko direktyva

Sprendimo dėl skundo 3453/2005/GG prieš Europos Komisiją santrauka

2001 m. vienas Vokietijos gydytojas skundėsi Europos Komisijai dėl to, kad Vokietija neva nesilaiko ES teisės aktų dėl darbo laiko, ypač dėl laiko, kurį gydytojai praleidžia budėdami. Atitinkamos taisyklės buvo nustatytos Direktyvoje 93/104/EB ir galiojo tol, kol jos nepakeitė Direktyva 2003/88. Dviejuose 2000 m. ir 2003 m. priimtuose sprendimuose Europos Teisingumo Teismas išaiškino, kad laikas, kurį gydytojas praleidžia budėdamas, turi būti laikomas darbo laiku šių taisyklių prasme.

2003 m. gruodžio mėn. ombudsmenui pateiktame skunde (skundas 2333/2003/GG) pareiškėjas teigė, kad Komisija laiku nesiėmė spręsti jo skundo prieš Vokietiją dėl pažeidimo. Išnagrinėjęs skundą, ombudsmenas priėjo išvados, kad pareiškėjo teiginiai yra pagrįsti. Tačiau jis pažymėjo, kad šioje srityje Vokietija neseniai priėmė naują įstatymą, kurį Komisija dar turi išnagrinėti, bet atrodo, jog Vokietija pripažįsta, kad Teisingumo Teismo sprendimai geriau išaiškina atitinkamus teisės klausimus. Remdamasis prielaida, kad Komisija toliau nedels spręsti pareiškėjo skundo dėl pažeidimo, ombudsmenas šį tyrimą nutraukė.

2005 m. lapkričio mėn. pareiškėjas vėl kreipėsi į ombudsmeną. Naujame skunde (3453/2005/GG) pareiškėjas iš esmės pakartojo ankstesniame skunde pateiktą kaltinimą, kad Komisija laiku nesiėmė spręsti jo skundo dėl pažeidimo. Ombudsmenas nusprendė pradėti naują tyrimą.

Savo nuomonėje Komisija pažymėjo, kad 2004 m. rugsėjo mėn. Bendrijos teisės aktų leidėjui ji pateikė pasiūlymą iš dalies pakeisti Direktyvą 2003/88. Komisija nurodė, kad ji ištirs pareiškėjo skundą dėl pažeidimo, atsižvelgdama į šį pasiūlymą ir į vykstančias diskusijas su kitomis Bendrijos institucijomis.

Ombudsmeno nuomone, pasiūlymo iš dalies keisti direktyvą pateikimas neleidžia Komisijai nevykdyti savo pareigų, siekiant užtikrinti, kad valstybės narės laikytųsi galiojančios direktyvos. Be to, jo nuomone, tai, kad Komisija neabejotinai gali veikti savo nuožiūra tais atvejais, kai įtariama, jog valstybės narės pažeidžia Bendrijos teisę, nesuteikia jai teisės neribotam laikui atidėlioti išvados dėl skundo tuo pagrindu, kad taikytinos teisės nuostatos kada nors ateityje gali būti pakeistos.

Todėl 2006 m. rugsėjo 12 d. ombudsmenas nusiuntė rekomendacijos projektą, ragindamas Komisiją kuo greičiau ir uoliau spręsti pareiškėjo skundą dėl pažeidimo.

Komisija ir toliau laikėsi savo pozicijos, kurią ji išdėstė išsamioje nuomonėje.

Todėl 2007 m. rugsėjo 10 d. ombudsmenas pateikė specialų pranešimą dėl šio skundo Europos Parlamentui.

3.8 TYRIMAI OMBUDSMENO INICIATYVA

Žmonių su negalia integracija Europos Komisijoje

Sprendimo, ombudsmenui savo iniciatyva atlikus tyrimą OI/3/2003/JMA santrauka

Žmonės su negalia susiduria su daugeliu kliūčių, kurios neleidžia jiems pasiekti lygių galimybių, savarankiškumo ir visiškos ekonominės ir socialinės integracijos. Nors Europos Sąjunga šią problemą sprendė priimdama atitinkamus teisės aktus ir politines iniciatyvas šioms kliūtims pašalinti, ombudsmenas mano, kad neįgalųjų padėties rimtumas reikalauja imtis veiksmingų priemonių pareikštiems išsipareigojimams įgyvendinti. Kadangi Komisija atlieka svarbią funkciją Europos Sąjungos institucijų sistemoje ir turi tam tikrų išsipareigojimų neįgalių žmonių atžvilgiu, ombudsmenas manė esant naudinga patikrinti Komisijos šioje srityje vykdomą veiklą ir įvertinti, ar ji neprieštaruoja jos teisinėms pareigoms ir pareikštiems išsipareigojimams. Dėl šios priežasties ombudsmenas nutarė savo iniciatyva pradėti asmenų su negalia integracijos Komisijoje tyrimą siekdamas užtikrinti, kad šie piliečiai nebūtų diskriminuojami jiems tvarkant savo reikalus su šia institucija. Jis paprašė, kad Komisija pateiktų ataskaitą apie i) veiksmus, kurių ji ėmėsi arba kurių ketina imtis siekdamas užtikrinti, kad žmonės su negalia nebūtų diskriminuojami jiems tvarkant savo reikalus su ja bei ii) šių veiksmų įgyvendinimo tvarkaraštį.

Ombudsmenas savo tyrimą atliko palaikydamas atvirą ir skaidrų dialogą, prie kurio prisidėti buvo kviečiami neįgalieji, atstovų grupės, kiti nacionaliniai ir regiono ombudsmenai bei piliečiai.

Remdamasis atlikto patikrinimo išvadomis ombudsmenas mano, kad Komisija dėjo ypatingas pastangas žmonėms su negalia integruoti, nors, atrodo, kai kurie jos vykdomos politikos aspektai neatitiko visuomenės lūkesčių. Ombudsmenas pripažįsta, kad pažanga buvo pasiekta keliose srityse, taip pat:

- užtikrinta, kad visos ES institucijos priimdamos į darbą žmones su negalia paisytų naujuosiuose tarnybos nuostatuose nustatytų pagrindinių principų, būtent žmonių nediskriminavimo dėl negalios (1d straipsnio 1 dalis), arba būtinybės tinkamai apgyvendinti neįgalius pareigūnus, kad jie galėtų atlikti jiems paskirtas užduotis (1d straipsnio 4 dalis);
- dabar neįgalūs ES konkursų kandidatai gali naudotis jų dalyvavimą palengvinančiomis priemonėmis; be to, Komisija išsipareigojo apsvarstyti įvairias priemones, kurios galėtų skatinti žmonių su negalia įdarbinimą pačioje institucijoje;
- priimti nauji Komisijos patalpų prieinamumo standartai, kurie visiškai atitinka ES ir Belgijos teisės normas, ypač susijusias su neįgalųjų poreikių tenkinimu;
- informacija, ypač Komisijos tinklalapyje skelbiama informacija, tapo lengviau prieinama žmonėms su negalia; šioje srityje institucija dėjo daug pastangų;
- Komisija siekė, kad jos tarnybos kuo nuosekliau atsižvelgtų į sunkumus, kuriuos patiria žmonės su negalia, kad prireikus jos galėtų tinkamai reaguoti. Šiuo atžvilgiu Komisijos Gerosios patirties kodeksas turėtų būti labai naudinga priemonė, skatinanti darbuotojus būti atidesnius, nors institucija turi dėti daugiau pastangų siekdamas užtikrinti visapusiškas elgesio normų paisymą ir nuolatinį jų atnaujinimą.

Ombudsmenas mano, kad, kaip pabrėžė visuomenė, kai su ja buvo konsultuojamasi, vis dar reikia imtis veiksmų kitose srityse, būtent:

- Komisijos teikiama finansinė parama neįgaliesiems pareigūnams arba pareigūnams, kurių šeimoje yra neįgalieji, vis dar laikoma nepakankama; be to, visuomenė mano, kad reikia didinti biudžeto lėšas, skiriamas su negalia susijusioms išlaidoms padengti;

- panašu, kad priemonės, kurios buvo priimtos neįgaliųjų įdarbinimui skatinti, nėra pakankamai skaidrios, be to, prašoma atlikti patikimesnį padėties vertinimą;
- pareikštas nepasitenkinimas dėl nepakankamo Komisijos skelbiamos informacijos prieinamumo tam tikriems neįgaliesiems žmonėms;
- neįgaliųjų mokinių padėtis Europos mokyklose yra netinkama ir neatrodo, kad mokyklų įgyvendintos šių vaikų integravimo strategijos būtų labai paskatinusios jų integraciją;
- Komisijos Gerosios patirties kodekso taikymas atskleidė keletą trūkumų, visų pirma tai, kad buvo rengiama nepakankamai mokymo kursų ar seminarų, skirtų ugdyti institucijos darbuotojų atidumą neįgaliųjų atžvilgiu.

Ombudsmenas atsižvelgia į tai, kad Komisija įsipareigojo spręsti minėtus visuomenei svarbius klausimus. Ombudsmenas pažymi, kad Komisija įsipareigojo:

- visiškai padengti su negalia susijusias išlaidas su sąlyga, kad biudžeto institucija skirs pakankamai lėšų ir bus sudarytas susitarimas tarp institucijų;
- apsvaistys galimybę viešai skelbti bendresnio pobūdžio neįgaliųjų įdarbinimo ataskaitas ir jose pateikti esamus ir būsimus statistinius duomenis;
- priims naujus patalpų prieinamumo neįgaliesiems standartus ir padidins žmonėms su negalia skirtų automobilių stovėjimo vietų skaičių visuose savo pastatuose arba šalia jų;
- ateityje organizuos specialius darbuotojų atidumą neįgaliųjų atžvilgiu skatinančius renginius: mokymo sesijas, konferencijas ar seminarus.

Atsižvelgdamas į Komisijos įsipareigojimus ombudsmenas mano, kad šiuo metu dėl šių aspektų papildomų veiksmų imtis nereikia.

Tačiau ombudsmenas daro išvadą, kad dabartinė mokinių su negalia padėtis Europos mokyklose yra nepatenkinama. Taigi, norėdamas iš arčiau stebėti, kaip padėtis keisis artimiausiu laiku, ombudsmenas mano, kad iki 2007 m. pabaigos Komisija turėtų pateikti vaikų su negalia integravimo Europos mokyklose pažangos ataskaitą. Ši ataskaita leis ombudsmenui nuspręsti, ar jis savo ruožtu turėtų imtis papildomų veiksmų šioje srityje.

Ombudsmenas tikisi, kad jo iniciatyvos rezultatai padės Komisijai iš naujo įvertinti kai kuriuos savo veiksmus šioje srityje ir prireikus juos pataisyti, ir taip geriau tarnauti visiems Europos piliečiams.

3.9 OMBUDSMENO ATSAKYMAI Į PAKLAUSIMUS

Kaltinimai diskriminacija dėl pilietybės

Liuksemburgo ombudsmeno pateikto paklausimo Q1/2007/ELB santrauka

Liuksemburgo ombudsmenas pateikė paklausimą Europos ombudsmenui, kai į jį kreipėsi Liuksemburgo pilietis (toliau – skundo pareiškėjas) dėl ginčo su Prancūzijos gynybos ministerija.

Skundo pareiškėjas gimė Prancūzijoje, vėliau persikėlė gyventi į Liuksemburgą. Sulaukęs 20 metų, skundo pareiškėjas atliko 29 mėnesių karinę tarnybą Prancūzijos kariuomenėje. Vėliau jis priėmė Liuksemburgo pilietybę. Kadangi skundo pareiškėjui buvo suteiktas karo veterano vardas, jis pareikalavo jam kaip karo veteranui skirtinos pensijos. Prancūzijos gynybos ministerija atmetė

skundo pareiškėjo prašymą, nes jis, baigęs tarnauti Prancūzijos kariuomenėje, atsisakė Prancūzijos pilietybės. Liuksemburgo ombudsmenas perdavė šią bylą Prancūzijos ombudsmenui. Prancūzijos ombudsmenas nusprendė, kad skundo pareiškėjo teisė į pensiją buvo įvertinta pagal galiojančias taisykles.

Šioje konkrečioje byloje Europos ombudsmenas, įvertinęs laiške ir skundo byloje pateiktą informaciją, suprato, kad jo prašoma pareikšti savo nuomonę klausimu, ar tokiais kaip šios aplinkybėmis yra pažeidžiamas nediskriminavimo dėl pilietybės principas.

Ombudsmenas pažymėjo, kad pagal EB sutarties 12 straipsnį „[š]ios Sutarties taikymo srityje, nepažeidžiant joje esančių specialių nuostatų, draudžiama bet kokia diskriminacija dėl pilietybės“. Šiuo draudimu išreiškiamas bendrasis lygybės principas, kuris yra vienas pagrindinių Bendrijos teisės principų. Tačiau šis principas taikomas situacijose, kurios atitinka Bendrijos teisės taikymo sritį; jis negali pats savaime išplėsti Bendrijos teisės taikymo srities. Todėl nacionaliniai teisės aktai, kuriais nustatomas diferencijuotas Europos Sąjungos piliečių vertinimas dėl jų pilietybės, negali būti laikomi nesuderinami su minėtu bendruoju Bendrijos teisės principu (ir jų atitiktis nediskriminavimo principui netikrinama), jeigu šie teisės aktai siejami su situacija, kuriai netaikoma Bendrijos teisė.

Pastaruoju atveju neatrodė, kad skundo pareiškėjo situacija būtų pakankamai susijusi su Bendrijos teise ir Bendrijos teisė būtų jai taikoma. Taip pat neatrodė, kad būtų Bendrijos antrinių teisės aktų šiuo klausimu. Tokiais kaip šios aplinkybėmis atrodė, kad nebuvo pažeistas bendrasis Bendrijos teisės principas, draudžiantis diskriminaciją dėl pilietybės.

SANTYKIAI SU EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJOMIS IR ĮSTAIGOMIS

4

4 SANTYKIAI SU EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJOMIS IR ĮSTAIGOMIS

Europos ombudsmenas skiria daug laiko susitikimams su ES institucijų ir įstaigų nariais bei pareigūnais, siekdamas skatinti paslaugų kultūrą ES administracijoje. Per aptariamus metus įvyko daugiau kaip 60 tokių susitikimų. Šie susitikimai leidžia ombudsmenui paaiškinti savo darbo motyvus ir atkreipti narių bei pareigūnų dėmesį į būtinybę konstruktyviai atsakyti į skundus. Šiame skyriuje pateikiama šių susitikimų apžvalga.

Ombudsmenas tris kartus susitiko su visų lygių Europos Komisijos valstybiniais tarnautojais. Kadangi Komisija yra ta institucija, kuriai tenka didžiausia ombudsmeno atliekamų tyrimų dalis, ypač svarbu, kad ji imtųsi aktyviausio vaidmens plėtojant piliečių aptarnavimo ir jų teisų pagarbos kultūrą. Atsiliepimai, kurių sulaukė ombudsmenas per šiuos susitikimus, teikia daug vilčių. Svarbiausias vaidmuo organizuojant minėtus tris susitikimus teko Komisijos pirmininko pavaduotojai Margot WALLSTRÖM, *inter alia* atsakingai už ryšius su ombudsmenu, ir Komisijos generalinei sekretorei Catherine DAY.

Ypač svarbūs ir susitikimai su Europos Parlamento nariais bei pareigūnais, atsižvelgiant į privilegijuotus ombudsmeno santykius su Parlamentu. Ombudsmeną renka Europos Parlamentas, ir jis yra Parlamentui atskaitingas. Kalbant apie ombudsmeno santykius su Parlamentu, svarbiausias jo darbotvarkės kalendoriaus punktas – debatai dėl jo metinio pranešimo plenariniame posėdyje. Jie įvyko spalio 25 d., o sesija išsamiau aprašyta šio pranešimo 6.1 skyriuje.

Ombudsmenas palaiko puikius darbinius santykius su Parlamento Peticijų komitetu, kuris yra atsakingas už santykius su ombudsmenu ir rengia ataskaitą apie jometinį pranešimą. 2007 m. ombudsmenas N. DIAMANDOUROS dalyvavo trijuose Peticijų komiteto posėdžiuose, kuriuose pateikė savo metinį pranešimą ir du specialius pranešimus. Pastarieji buvo skirti kalbų vartojimui ES Tarybai pirmininkaujančių valstybių tinklalapiuose ir Europos darbo laiko direktyvos įgyvendinimo sunkumams. Komiteto prašymu visuose 2007 m. posėdžiuose ombudsmenui atstovavo jo personalo narys. Pats ombudsmenas dalyvavo Peticijų komiteto ir Konstitucinių reikalų komiteto posėdžiuose, kad paaiškintų siūlomus Ombudsmeno statuto pakeitimus (žr. 2 skyrių). Galiausiai ombudsmenas buvo pakviestas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto posėdį pasidalyti savo patirtimi nagrinėjant skundus dėl atsisakymo leisti susipažinti su dokumentais, vykstant Reglamento 1049/2001 reformos procesui.

2007 m. ombudsmenas ir toliau bendravo su kitomis institucijomis bei įstaigomis. Vasario mėn. jis susitiko su Europos Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto pirmininku Dimitris DIMITRIADIS. Liepos mėn. jis vyko į Frankfurtą susitikti su Europos centrinio banko pirmininku Jean-Claude TRICHET, pirmininko pavaduotoju Lucas D. PAPADEMOS ir valdybos nare Gertrude TUMPEL-GUGERELL. Po to vyko banko vyriausiesiems pareigūnams skirtas pristatymas. 2007 m. taip pat įvyko susitikimas su Europos Teisingumo Teismo pirmininku Vassilios SKOURIS.

Siekdamas padėti savo paties personalui sužinoti apie naujienas iš kitų ES institucijų ir įstaigų, ombudsmenas rengia reguliarius personalo susirinkimus, organizuojamus Strasbūre, į kuriuos kviečiami kitų institucijų pranešėjai. 2007 kovo mėn. ombudsmeno personalui pranešimą skaitė ES Tarnautojų teismo pirmininkas Paul J. MAHONEY, kuris apžvelgė neseniai įkurto teismo patirtį ir aptarė klausimus, tiesiogiai susijusius su ombudsmenui pateikiamų skundų tvarkytojais. Gruodžio mėn. į Strasbūrą atvyko Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas Peter HUSTINX, kuris supažindino su duomenų apsaugos srities naujienomis ir atsakė į ombudsmeno personalo klausimus, tiek dėl skundų tvarkymo, tiek dėl administracinių institucijos vidaus reikalų. Aktyviai

dalyvavusių darbuotojų klausimai ir atsakymai po abiejų pranešimų parodė, kokie jie buvo vertingi ombudsmeno personalui.

Visi minėti susitikimai ir renginiai bei kita ombudsmeno veikla šioje srityje yra išvardyta tolesniuose šio skyriaus poskyriuose¹.

4.1 EUROPOS PARLAMENTAS

Sausio 16 d.: susitikimas su juriskonsultu Christian PENNERA.

Sausio 17 d.: susitikimas su EP nariu Andrew DUFF.

Vasario 12 d.: susitikimas su EP nariu Herbert BÖSCH.

Vasario 12 d.: susitikimas su generaliniu sekretoriumi Julian PRIESTLEY.

Vasario 12 d.: susitikimas su Infrastruktūros reikalų generaliniu direktoriumi Nicolas-Pierre RIEFFEL.

Vasario 13 d.: dalyvavimas Europos Parlamento pirmininko Hans-Gert PÖTTERING darbo programos pristatyme.

Vasario 13 d.: susitikimai su EP nariais Anneli JÄÄTTEENMÄKI ir Paolo CASACA.

Kovo 13 d.: ombudsmeno 2006 m. metinio pranešimo pristatymas EP nariui Hans-Gert PÖTTERING.

Kovo 14 d.: susitikimas su EP nare Diana WALLIS.

Kovo 27 d.: ombudsmeno specialaus pranešimo dėl kalbų vartojimo ES Tarybai pirmininkaujančių valstybių tinklalapiuose pristatymas Peticijų komiteto posėdyje.

Balandžio 24 d.: susitikimas su EP nare Sylvia-Yvonne KAUFMANN.

Balandžio 24 d.: susitikimas su generalinio sekretoriaus pavaduotoju David HARLEY.

Balandžio 25 d.: susitikimas su EP nariu Íñigo MÉNDEZ DE VIGO.

Balandžio 26 d.: susitikimas su EP nariu Richard CORBETT.

Balandžio 26 d.: susitikimas su generaliniu sekretoriumi Harald RØMER.

Balandžio 26 d.: susitikimas su Christian PENNERA.

Gegužės 2 d.: N. DIAMANDOUROS siūlomų Ombudsmeno statuto pakeitimų pristatymas Konstitucinių reikalų komitete.

Gegužės 2 d.: susitikimas su Peticijų komiteto pirmininku EP nariu Marcin LIBICKI ir ombudsmeno 2006 m. metinio pranešimo pranešėja EP nare Luciana SBARBATI. Susitikime taip pat dalyvavo Peticijų komiteto sekretoriato vadovas David LOWE.

Gegužės 2 d.: ombudsmeno 2006 m. metinio pranešimo pateikimas Peticijų komitete. Šio posėdžio metu ombudsmenas N. DIAMANDOUROS taip pat pateikė siūlomus Ombudsmeno statuto pakeitimus.

¹ Jei nenurodyta kitaip, susitikimai ir renginiai vyko Briuselyje, Liuksemburge arba Strasbūre.

Gegužės 9 d.: ombudsmeno dalyvavimas Europos Parlamento informacijos biuro Strasbūre surengtos Europos dienos ceremonijoje.

Gegužės 22 d.: susitikimai su EP nariais Charlotte CEDERSCHIÖLD ir Jacky HÉNIN.

Birželio 20 d.: susitikimai su EP nariais Luciana SBARBATI ir Ville ITÄLÄ.

Birželio 21 d.: susitikimas su EP nariu Metin KAZAK.

Spalio 4 d.: susitikimai su EP nariais Diana WALLIS ir Costas BOTOPOULOS.

Spalio 4 d.: ombudsmeno specialaus pranešimo dėl Europos darbo laiko direktyvos įgyvendinimo sunkumų pristatymas Peticijų komiteto posėdyje.

Spalio 24 d.: susitikimai su EP nariais Robert ATKINS ir Andrew DUFF.

Spalio 25 d.: ombudsmeno 2006 m. metinio pranešimo pristatymas Europos Parlamento plenariniame posėdyje (žr. 6.1 skyrių).

Lapkričio 15 d.: susitikimai su EP nariais Martin SCHULZ ir Paul VAN BUITENEN.

Lapkričio 22 d.: susitikimai su EP nariais Diana WALLIS ir Ioannis VARVITSIOTIS.

Lapkričio 29 d.: savo patirties nagrinėjant skundus dėl atsisakymo leisti susipažinti su dokumentais pristatymas Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto posėdyje, vykstant Reglamento 1049/2001 reformos procesui².

Gruodžio 10 d.: susitikimas su EP nare Maria Eleni KOPPA.

Gruodžio 11 d.: susitikimai su EP nariais Anneli JÄÄTTEENMÄKI, Maria DA ASSUNÇÃO ESTEVES, Costas BOTOPOULOS, Ingo FRIEDRICH, Michael CASHMAN, Marco CAPPATO ir Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto sekretoriato vadovu Emilio DE CAPITANI.

Gruodžio 12 d.: susitikimai su EP nariais Charlotte CEDERSCHIÖLD, Diana WALLIS, Brian CROWLEY, Jens-Peter BONDE, Sir Robert ATKINS, Margrete AUKEN bei David HAMMERSTEIN ir su Christian PENNERA.

Gruodžio 12 d.: dalyvavimas ceremonijoje, skirtoje oficialiam Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos paskelbimui pažymėti.

Gruodžio 13 d.: susitikimai su EP nariais Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU ir Joseph DAUL.

4.2 EUROPOS KOMISIJA

Sausio 12 d.: susitikimas su Europos Komisijos atstovybės Nikosijoje (Kipras) vadovu Themis THEMISTOCLEOUS.

Kovo 15 d.: susitikimas su direktoriumi, kuris generaliniame sekretoriате atsakingas *inter alia* už santykius su Europos ombudsmenu, Fernando FRUTUOSO DE MELO.

Balandžio 24 d.: susitikimas su pirmininko pavaduotoju, atsakingu už administracinius reikalus, auditą ir kovą su sukčiavimu, Siim KALLAS.

Gegužės 22 d.: susitikimas su Teisės tarnybos vadovu Michel PETITE.

²

2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais, OL 2001 L 145, p. 43.

Birželio 28 d.: susitikimas su generaline sekretore Catherine DAY.

Rugsėjo 12 d.: pranešimas Komisijos išorės delegacijų vadovų susitikime.

Lapkričio 6 d.: susitikimas su Garbės generaliniu direktoriumi ir specialiuoju patarėju Jean-Claude EECKHOUT.

Lapkričio 7 d.: susitikimas su Catherine DAY, vykęs po pranešimo Komisijos personalui, atsakingam už ombudsmeno tyrimų vykdymo koordinavimą. Susitikime dalyvavo Margot WALLSTRÖM, pirmininko pavaduotoja, atsakinga už institucijų ryšius ir komunikaciją, ir C. DAY.

Lapkričio 29 d.: susitikimas su generaliniais direktoriais.

4.3 KITOS INSTITUCIJOS IR ĮSTAIGOS

Vasario 12 d.: susitikimas su Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto pirmininku Dimitris DIMITRIADIS.

Ombudsmenas N. DIAMANDOUROS ir Europos Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto pirmininkas.
Strasbūras, 2007 m. vasario 12 d.

Kovo 15 d.: susitikimas su Strategijos ir korporacijų centro generaliniu direktoriumi Rémy JACOB ir Europos investicijų banko padalinio vadovo pavaduotoju Felismino ALCARPE.

Kovo 30 d.: ES Tarnautojų teismo pirmininko Paul J. MAHONEY pranešimas Europos ombudsmeno personalui.

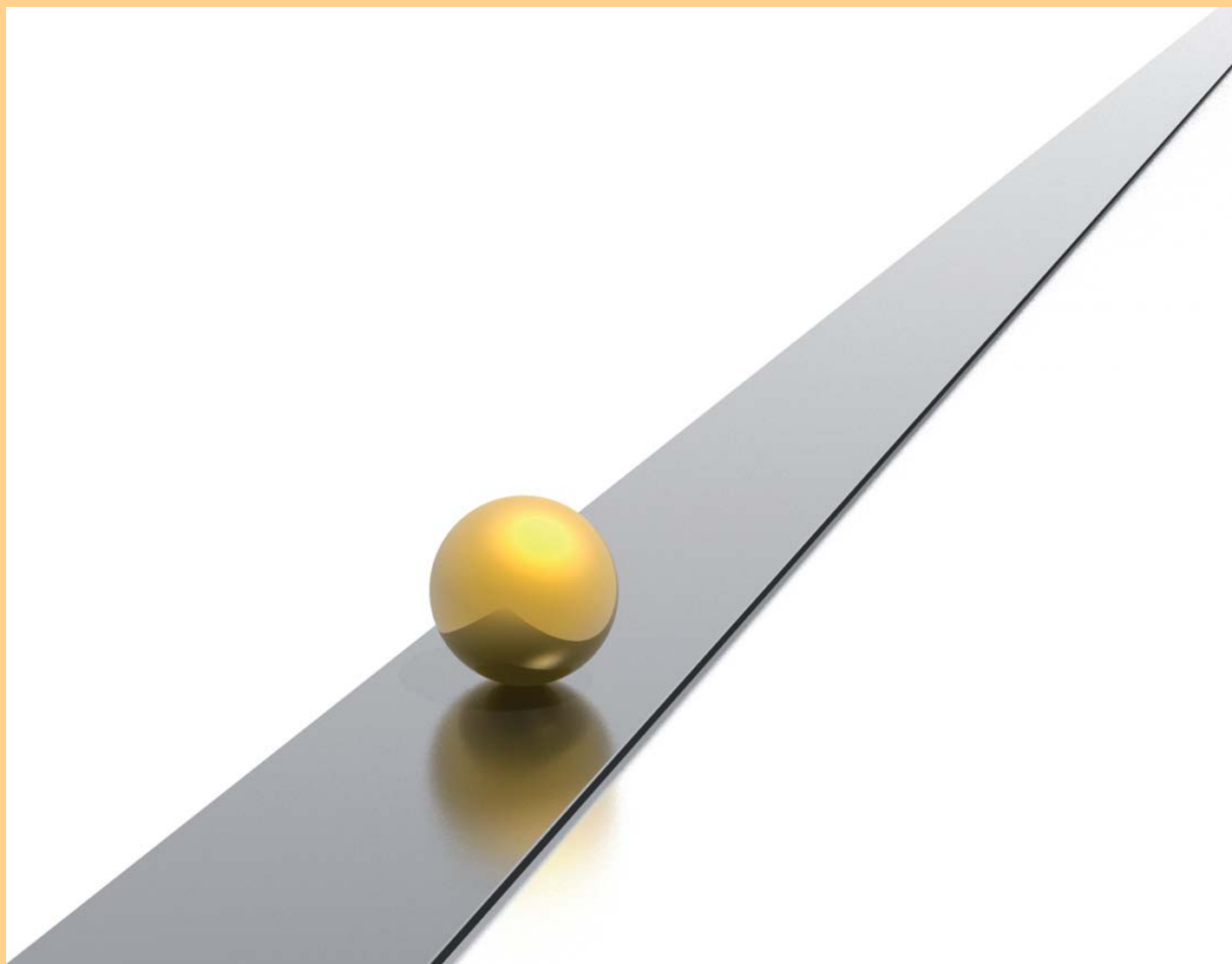
Liepos 2 d.: susitikimai su Europos centrinio banko pirmininku Jean-Claude TRICHET, pirmininko pavaduotoju Lucas D. PAPADEMOS ir valdybos nare Gertrude TUMPEL-GUGERELL. Po jų vyko banko vyriausiesiems pareigūnams Frankfurte (Vokietija) skirtas pristatymas.

Liepos 16 d.: susitikimas su Europos Teisingumo Teismo pirmininku Vassilios SKOURIS.

Lapkričio 6 d.: susitikimas su ambasadoriumi, nuolatiniu Graikijos atstovu Europos Sąjungai, Vassilis KASKARELIS.

Gruodžio 7 d.: Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno Peter HUSTINX pranešimas Europos ombudsmeno personalui.

SANTYKIAI SU OMBUDSMENAIS IR PANAŠIOMIS TARNYBOMIS

5

5 SANTYKIAI SU OMBUDSMENAIS IR PANAŠIOMIS TARNYBOMIS

Visos ES ombudsmenai nacionaliniu, regioniniu ir vietiniu lygmeniu vaidina labai svarbų vaidmenį užtikrinant, kad būtų gerbiamos ES teisės aktais numatytos piliečių teisės. Europos ombudsmenas glaudžiai bendradarbiauja su savo kolegomis nacionaliniu ir regioniniu lygmeniu, kad piliečių skundai būtų nagrinėjami kuo veiksmingiau. Šis bendradarbiavimas daugiausia vyksta per Europos ombudsmenų tinklą. Šiame skyriuje išsamiau aptariama 2007 m. tinklo veikla, kurios svarbiausias įvykis buvo Šeštasis ES valstybių narių ir šalių kandidačių nacionalinių ombudsmenų seminaras. Išsami įvykio ataskaita pateikiama toliau. Seminaro metu ombudsmenai patvirtino pranešimą, kurio tikslas padėti informuoti piliečius ir kitus ombudsmeno paslaugų reikalingus asmenis apie naudą, kurios jie gali tikėtis kreipdamiesi į tinklo narį ES teisės aktų taikymo srities klausimais. Ši naujovė vertinama kaip pagrindinis žingsnis formuojant aiškesnę tinklo viešąją tapatybę. Šiame skyriuje pateikiamas visas pranešimo tekstas.

Kita šiame skyriuje aptariama veikla – seminarai ir konferencijos, kuriuose 2007 m. dalyvavo Europos ombudsmenas ir jo personalas, taip pat dvišaliai kontaktai, kuriuos ombudsmenas N. DIAMANDOUROS turėjo su savo kolegomis ombudsmenais iš ES valstybių narių ir kitur.

5.1 EUROPOS OMBUDSMENŲ TINKLAS

Europos ombudsmenų tinklui priklauso beveik 90 tarnybų 31 Europos šalyje. Europos Sąjungos teritorijoje šiam tinklui priklauso ombudsmenai ir panašios Europos, nacionalinio ir regionų lygmens įstaigos, o nacionaliniu lygmeniu – taip pat Norvegija, Islandija ir ES šalys kandidatės. Visi nacionaliniai ombudsmenai ir panašios įstaigos ES valstybėse narėse, Norvegijoje ir Islandijoje yra paskyrę pareigūnus ryšiams su kitais tinklo nariais.

Tinklas buvo įkurtas 1996 m. ir pamažu tapo įtakinga ombudsmenų bei jų darbuotojų bendradarbiavimo priemone, kuria naudojamosi kaip veiksmingu mechanizmu nagrinėjant skundus. Šis tinklas taip pat padeda Europos ombudsmenui gebėti greitai ir veiksmingai imtis priemonių dėl skundų, kuriems nagrinėti jis neturi įgaliojimų. Patirtimi ir geriausia praktika dalijamasi seminaruose ir susitikimuose, informaciniame biuletenyje, elektroniniame diskusijų forume ir per kasdieninę elektroninių naujienų tarnybą. Europos ombudsmeno vizitai, kuriuos organizuoja ombudsmenai valstybėse narėse ir stojančiosiose šalyse, taip pat yra labai efektyvi tinklo plėtojimo priemonė. 5.1 poskyrio pabaigoje apibendrinami ombudsmeno informaciniai vizitai 2007 m. Išsamiau apie juos rašoma 6.2 poskyryje.

Visa toliau aprašyta veikla rodo, kaip ombudsmenai atlieka savo vaidmenį, siekdami užtikrinti, kad ES teisė būtų taikoma teisingai visoje Europos Sąjungoje. Tai yra ypač svarbu, norint kad ES piliečiai galėtų visavertiškai naudotis savo teisėmis. Todėl Europos ombudsmenas tai laiko ypatingu prioritetu ir skiria gana didelius išteklius tinklo plėtotei.

Nacionalinių ombudsmenų seminarai

Europos ombudsmenas kartu su kuriuo nors nacionaliniu ombudsmenu kas dvejus metus organizuoja nacionalinių ombudsmenų seminarus. Šeštąjį ES valstybių narių ir šalių kandidačių

nacionalinių ombudsmenų seminarą rengė Prancūzijos nacionalinis ombudsmenas Jean-Paul DELEVOYE ir Europos Ombudsmenas. Seminaras vyko 2007 m. spalio 14–16 d. Strasbūre. Tai buvo antrasis nacionalinių ombudsmenų seminaras Strasbūre, praėjus šiek tiek daugiau nei vienuolikai metų nuo pirmo tokio seminaro, kuris 1996 m. rugsėjo mėn. taip pat rengtas Strasbūre.

Susitikime buvo atstovaujama visoms 27 ES valstybėms narėms ir dviem iš trijų šalių kandidačių, taip pat Norvegijai ir Islandijai. Kaip buvo nutarta penktajame seminare, į šį seminarą pirmą kartą buvo pakviesti ir regioninių ombudsmenų atstovai iš tų ES šalių, kur tokių ombudsmenų esama, būtent iš Belgijos, Vokietijos, Ispanijos, Italijos, Austrijos ir Jungtinės Karalystės¹

2007 m. seminaro tema – „Permaštant gerą administravimą Europos Sąjungoje“. Ši tema pasirinkta žinant, kad esama įvairioms administracinėms kultūroms ir tradicijoms atstovaujančių regioninio, nacionalinio ar Europos lygmens ombudsmenų mąstančių, kaip patobulinti, pergaltuoti ir pagilinti savo gero administravimo žinias, siekiant pagerinti piliečiams ir jų kompetencijai priklausančių viešojo administravimo įstaigų paslaugų naudotojams teikiamų paslaugų kokybę. Tema susilaukė didelio susidomėjimo.

Seminaro diskusijos

Seminarą atidarė abu rengėjai, J. P. DELEVOYE ir N. DIAMANDOUROS; sveikinimo kalbą skaitė Strasbūro merė senatorė Fabienne KELLER, pasveikinimą atsiuntė Prancūzijos ministras pirmininkas François FILLON. Ministras pirmininkas pabrėžė Europos vaidmenį, skleidžiant pasaulyje pakantumo, dialogo ir demokratijos vertybes. Jo žodžiais tariant, ombudsmenai Europoje – viena iš akivaizdžiausių tokių vertybių apraiškų. Prižiūrėdami, kaip taikoma vis svarbesne tampanti ES teisė, ombudsmenai veikia pirmose Europą konkrečiai kasdien kuriančių asmenų gretose.

Strasbūro merė senatorė Fabienne KELLER, ombudsmenas N. DIAMANDOUROS ir Prancūzijos nacionalinis ombudsmenas Jean-Paul DELEVOYE atidaro šeštąjį ES valstybių narių ir šalių kandidačių nacionalinių ombudsmenų seminarą. Strasbūras, 2007 m. spalio 15 d.

Pagrindinis pranešimas

Seminaro diskusijas pradėjo Europos Teisingumo Teismo (ETT) trečiosios kolegijos pirmininkas teisėjas Allan ROSAS pagrindiniu pranešimu „Nacionalinių teismų ir institucijų vaidmuo užtikrinant vienodą ES teisės taikymą 27 valstybių Sąjungoje“. Teisėjo A. ROSAS nuomone, viena esminių ES teisės ypatybių yra ta, kad visi, neišskiriant nacionalinių administracinių institucijų, ją privalo taikyti vienodai. Jis pabrėžė, kad nacionaliniai ombudsmenai vaidina ypač svarbų vaidmenį, stebėdami administracinius sprendimus ir ne tik grynai nacionalinės bet ir ES teisės taikymo ir įgyvendinimo praktiką. Jis pabrėžė, kad, norint užtikrinti teisingą ES teisės taikymą, būtų klaidinga remtis vien tik teismų sistema. Jo nuomone, pilietis nori, kad įstatymiškumo ir gero administravimo

¹ Šalys išvardytos ES protokoline tvarka.

principų, kuriuos pripažįsta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija, būtų laikomasi iškart ir jam nereikėtų kreiptis į teismus, kur procesai gali trukti ilgai ir atsieiti brangiai. Todėl svarbu nepamiršti, kad vienas iš kertinių ES teisės struktūros akmenų – tiesioginis šios teisės poveikis piliečiui, kuris gindamas savo teises gali tiesiogiai ja remtis teismuose ir administracinėse institucijose. Jis pabrėžė, kad ombudsmeno darbas padeda stiprinti piliečio vaidmenį. Europos Teisingumo Teismo praktika Europos Sąjungos pilietybės klausimu taip pat pabrėžia sąvoką „Piliečių Europa“.

Teisėjas Allan ROSAS, Europos Teisingumo Teismo trečiosios kolegijos pirmininkas, daro pagrindinį pranešimą šeštajame ES valstybių narių ir šalių kandidačių nacionalinių ombudsmenų seminare. Strasbūras, 2007 m. spalio 15 d.

Kalbėdamas apie *vienodą* teisės taikymą, kurį atspindi pranešimo pavadinimas, pranešėjas pripažino, kad decentralizuotas taikymas kelia tam tikrą iššūkį. Problema, aišku, nesumažėjo po ES plėtros iki 27 valstybių narių. Decentralizacija, jo nuomone, turėtų būti derinama su koordinavimu ir bendradarbiavimu, atsakomybe, atskaitomybe ir skaidrumu. Esminę reikšmę čia turi nacionalinės stebėsenos ir kontrolės institucijos ir nacionalinių institucijų bei ES lygmens institucijų darbo koordinavimas. Todėl teisėjas A. ROSAS ypač pritaria ir palaiko tokių nacionalinių ombudsmenų seminarų organizavimą.

Už geresnį reguliavimą ir institucinius klausimus Europos Komisijos generaliniame sekretoriате atsakingas direktorius Jens NYMAND-CHRISTENSEN kreipiasi į susirinkusius šeštajame ES valstybių narių ir šalių kandidačių nacionalinių ombudsmenų seminare. Strasbūras, 2007 m. spalio 15 d.

Pirmasis teminis posėdis: teisėtumas ir geras administravimas, ar tai skirtingi dalykai?

Pirmajame teminiame posėdyje, kuriam pirmininkavo Airijos nacionalinė ombudsmenė Emily O'REILLY, pirmasis kalbėjo Europos ombudsmenas N. DIAMANDOUROS. Savo pranešime daugiausia dėmesio jis skyrė sąvokai „gyvenimas už teisėtumo ribų“. Jo požiūriu, gyvenimo už teisėtumo ribų abstrakčios erdvės tąsa palanki Europos piliečiams. Pirmiausia, teisė ir teisėtumas

vis dar siejami su kaltinimu ir sankcijomis. Tačiau paslaugumo kultūra, kurią ombudsmenai turėtų ypač skatinti, nėra kaltinimo kultūra, teigė pranešėjas. Be to, bandymai skatinti paslaugumo kultūrą per teisę gali tik stiprinti siaurą ir legalistinį požiūrį. Kartu tai gali skatinti kai kuriuos skundų pareiškėjus savo skundus laikyti vien tik skundais, o ne priemone praktiškai ištaisyti padėtį arba konstruktyviai išspręsti problemą.

Antras dalykas, į kurį reikėtų atkreipti dėmesį, – ombudsmeno ir teismo darbo santykis. Teismo procedūros yra skirtos teismo sprendimui priimti, pagal jas teismas autoritetingai nustato bylos šalių teises pagal įstatymą. Ombudsmeno procedūrų logika kitokia, čia lanksčiai derinamos dvi veiklos rūšys. Visų pirma stengiamasi išspręsti ginčą, daugiausia dėmesio skiriant problemos sprendimui, konflikto švelninimui, kompromiso ir abi puses tenkinančio rezultato paieškai. Antra vertus, vykdoma sprendžiamoji veikla, ombudsmenui siekiant nustatyti, būta netinkamo administravimo atvejo ar ne. Šios veiklos logika panaši į teismo veiklos, kurioje viena šalis laiko save laimėtoja, o kita – pralaimėtoja. Abiejų veiklos rūšių pusiausvyra priklauso nuo konkrečios bylos pobūdžio; kai kuriose bylose veiklos pobūdis keičiasi keletą kartų. Europos ombudsmeno N. DIAMANDOUROS nuomone, Europos institucijas bendradarbiauti su juo sprendžiant ginčą skatina tai, kad jo tyrimas nėra vien tik atsakymo į klausimą „kokios yra bylos šalių teisės pagal įstatymą?“ ieškojimas.

Toliau diskusijose kalbėjo Nyderlandų nacionalinis ombudsmenas Alex BRENNINKMEIJER ir Maltos nacionalinis ombudsmenas Joseph SAID PULLICINO. A. BRENNINKMEIJER nuomone, piliečiai reikalauja daug daugiau nei vien teisėtumo pagal įstatymą. Jie reikalauja gero administravimo ir tinkamo elgesio, nes tai skatina pasitikėti įstatymais, teisėtumu ir galiausiai didina visuomenės pasitikėjimą valdžia. Tinkamas ir sąžiningas elgesys su piliečiais – iš esmės papildoma gryną teisėtumą pagal įstatymą. J. SAID PULLICINO pritarė, kad geras administravimas – tai daug platesnio spektro veikla nei vien tik teisėtumas pagal įstatymą. Jei netinkamame administravime nėra neteisėtumo elemento, jį vis dėlto galima nustatyti, taikant griežtesnius gero administravimo principus, kurie vis dažniau pripažįstami kaip neformalių įstatymų šaltinis. Gero administravimo, kaip ir teisėtumo, principų laikymasis reiškia teisinės valstybės principų laikymąsi ir niekuomet nesuteikia teisės viršyti įstatymo ribas arba pažeisti jį. Pagal gero administravimo, kaip ir teisėtumo, principus piliečiui – viešojo administravimo įstaigos klientui – visuomet turi būti teikiamos tokio lygio paslaugos, kokias jis turi teisę gauti.

Rezultatų siekianti Europa – prevencija, partnerystė ir skaidrumas

Toliau kalbėjo Jens NYMAND-CHRISTENSEN, Europos Komisijos generalinio sekretoriato direktorius, atsakingas už geresnį reguliavimą ir institucinius klausimus. Jo pranešimo tema – „Rezultatų siekianti Europa. Prevencija, partnerystė ir skaidrumas“. Pranešėjas daugiausia dėmesio skyrė 2007 m. rugsėjo mėn. Komisijos komunikatui, kurio pavadinimas – „Rezultatų siekianti Europa – Bendrijos teisės taikymas“². Komunikate pateikiami keli pasiūlymai dėl geresnio Bendrijos teisės taikymo valstybėse narėse. Pasiūlymais siekiama užtikrinti veiksmingesnį Bendrijos teisės taikymą ir greitesnį piliečių ir įmonių skundų sprendimą. Komunikate apibūdinami veiksmai, kurių Komisija ketina imtis ir kurių ji tikisi iš valstybių narių. Nustatomos keturios veiklos sritys: tikslingesnės prevencijos priemonės; geresnis informavimas ir problemų sprendimas; našesnis bylų dėl pažeidimų valdymas, siekiant užtikrinti kuo didesnę naudą didesniai asmenų skaičiui; ir didesnis skaidrumas.

Vienas svarbiausių komunikato pasiūlymų yra tai, kad tam tikrais atvejais valstybių narių institucijų turėtų būti reikalaujama per trumpą laiką (8 savaites) priimti sprendimus dėl Bendrijos teisės kylančių problemų ir atsakyti *tiesiogiai* Komisijai problemą nurodžiusiems asmenims. Šiuo pasiūlymu siekiama pagreitinti sprendimų dėl piliečių ir įmonių pateiktų užklausų ir skundų priėmimą. Savo programinėje kalboje J. NYMAND-CHRISTENSEN pateikė daugiau šio pasiūlymo, kuris ypač svarbus valstybių narių ombudsmenams, detalių. Jis pranešė, kad valstybės narės išreiškė didelį susidomėjimą dalyvauti bandomajame projekte, kuris truks vienus metus. Po to Komisija parengs ataskaitą, kurioje trumpai išdėstys projekto rezultatus.

Antrasis teminis posėdis: ombudsmenų ir teismų santykiai

Diskusijas šiame posėdyje pradėjo vyriausiasis Švedijos Parlamento ombudsmenas Savo pranešimą jis pradėjo apžvelgdamas ombudsmenų kompetenciją prižiūrint teismus; šiuo klausimu šalyse esama didelių skirtumų. Pripažindamas, kad teismų vaidmuo teisinėje valstybėje yra labai svarbus, pranešėjas teigė, jog šioje srityje būtinas priežiūros elementas. Jis analizavo, kaip teismų sistemos atstovai vertina ombudsmeno instituciją tokioje sistemoje kaip Švedijos, kur ombudsmenai *tikrai* prižiūri teismus. Jis apžvelgė skirtingus teismų ir ombudsmenų vaidmenis ir nurodė, kad tam tikrais teisės klausimais tarp jų galimas konfliktas. Pranešėjas savo pranešimą baigė klausimu, kaip ombudsmenai tvarkosi tais atvejais, kai jie įstatymą aiškina kitaip nei teismas, ypač paskutinės instancijos.

Šiam seminaro posėdžiui pirmininkavo Estijos teisės kancleris Allar JÕKS; diskusijose dalyvavo Liuksemburgo nacionalinis ombudsmenas Marc FISCHBACH ir Lenkijos pilietinių teisių apsaugos komisaras Janusz KOCHANOWSKI. M. FISCHBACH kolegoms pranešė, kad Liuksemburgo ombudsmenui piliečiai dažnai skundžiasi dėl problemų, kurios jiems iškyla, turint reikalų su teismais. Problema ta, teigė jis, jog būtina aiškiai suvokti ombudsmeno teisės kištis ribas; nors ombudsmenai privalo remti teisėtą teismų nepriklausomumo principą, jie taip pat privalo užtikrinti bylos šalių teisę reikalauti, kad jų byla būtų nagrinėjama teisiama jame posėdyje arba būtų teismo išklausyta. Jo nuomone, ombudsmenai privalo skirti teisingumą – kitais žodžiais tariant, nepriklausomą pareigą vykdyti teisingumą – ir teismų administravimą, kuris reiškia bet kokią administracinę mechanizmą, kuris veikia, prieš teismui priimant sprendimą arba po to, kai teismas priima sprendimą. Nors ombudsmenas negali kištis į nepriklausomos teismo funkcijos vykdymą, jis turi teisę spręsti bet kuriuos teismų administravimo trūkumus. Pranešėjas baigė pranešimą, teigdamas, jog tiksliau būtų kalbėti apie ombudsmeno ir teismų administravimo santykius, o ne apie santykius, kurie egzistuoja tarp ombudsmeno ir teismo. Savo pranešime J. KOCHANOWSKI kalbėjo apie dvejopo pobūdžio veiklą. Viena vertus, Lenkijos komisaras tiria atskirų piliečių bylas, kai jo nuomone priimti teismo sprendimai pažeidžia piliečio teises. Antra vertus, jis imasi bendresnio pobūdžio bylų, dažnai bandydamas patobulinti teisingumo administravimo funkcionavimą, pavyzdžiui, inicijuodamas įstatymų pakeitimus arba siekdamas išsiaiškinti prieštaringus teismo sprendimo klausimus. Todėl Komisaras, besąlygiškai gerbdamas teismų nepriklausomumą ir civilinio proceso rungtynišką prigimtį, pasinaudoja jam suteikta teise ir labai atsargiai imasi teismo bylų. Jis palaiko kurią nors bylos šalį tik tuo atveju, jei jis mato, kad pagalbos besikreipiantis asmuo pats negali apginti savo teisių, arba jei byla gali padėti išspręsti panašias bylas, kuriose kyla grėsmė fizinių asmenų teisėms.

Trečiasis teminis posėdis: teisių gynimo priemonės, žalos atlyginimas ir sprendimai: kuo ombudsmenai gali padėti?

Šiam posėdžiui pirmininkavo Austrijos ombudsmenų valdybos narys Peter KOSTELKA.

Pagrindinį pranešimą šiame posėdyje padarė Ann ABRAHAM, Jungtinės Karalystės Parlamento ir sveikatos tarnybos ombudsmenė. Ji analizavo teisių gynimo priemonių klausimą, laikydamą ombudsmeną pirmiausia teisingumo sistemos dalimi, tiesioginės naudos nukentėjusiems piliečiams šaltiniu. Vėliau ji atkreipė dėmesį į tai, kaip teisių gynimo priemonės, kurias reikia suprasti ne vien tik kaip finansinį žalos atlyginimą ar ginčo išsprendimą, atskleidžia platesnį ombudsmeno vaidmenį ir parodo jį kaip platesnės visuomenei teikiamos naudos šaltinį, t. y. naudos, kurią visuomenei teikia gero administravimo, gero skundų nagrinėjimo ir geresnių viešųjų paslaugų skatinimas, taip pat siekis teikti informaciją viešosios politikos kūrimui. Kaip pavyzdžiu pranešėja pasirinko jos biuro vykdytais Jungtinės Karalystės mokesčių kreditų sistemos administravimo tyrimais. Pranešimo pabaigoje pranešėja kalbėjo apie principų sistemą, kurią ji pradėjo kurti, paskelbdama rinkinius „Gero administravimo principai“ ir „Teisinių gynimo priemonių principai“.

Diskusijas šiame posėdyje pradėjo Zdenka ČEBAŠEK-TRAVNIK, Slovėnijos žmogaus teisių ombudsmenė, ir Arne FLIFLET, Norvegijos Parlamento ombudsmenė. Z. ČEBAŠEK-TRAVNIK trumpai apibūdino įvairius ombudsmeno veiksmų pobūdžiui įtakos turinčius veiksnius, tokius

kaip visuomenė ir kultūra, politinė sistema, tarptautiniai ryšiai, aktualios problemos šalyje ir asmeninės ombudsmeno savybės. Savo tezę ji iliustravo konkrečiu jos biuro tirtos opios problemos, susijusios su romų šeima Slovėnijoje, pavyzdžiu. A. FLIFLET nurodė, kad ombudsmenams būdingi profesinio pasirengimo, asmeninių bruožų skirtumai, be to, jie dirba skirtingose jurisdikcijose, ir visa tai daro akivaizdų poveikį jų atliekamai veiklai. Jis pabrėžė, jog ombudsmenas, taikydamas įvairesnes teisių gynimo priemones, įvairesnį žalos atlyginimą ir įvairesnius sprendimus, papildo teismų darbą.

Ketvirtasis teminis posėdis: laisvas asmenų judėjimas: kokių problemų esama ir kaip jas sprendžia ombudsmenai?

Šio paskutinio posėdžio, kuriam pirmininkavo Ispanijos nacionalinis ombudsmenas Enrique MÚGICA HERZOG, tikslas buvo konkrečiai parodyti, koks gali būti ombudsmenų indėlis, sprendžiant piliečių skundus, susijusius su ES teise. Posėdis prasidėjo Jean-Paul DELEVOYE pranešimu. Pirmiausia pranešėjas nušvietė judėjimo laisvės raidą nuo 1950 m. iki šių dienų. Po to trumpai apibūdino tam tikras mobilumo kliūtis, apie kurias liudija, jo žodžiais tariant, labai nedidelis skundų, kuriuos jo biuras gauna šiuo klausimu, procentas. Jis nurodė, kad šio pobūdžio skundų ateityje padaugės, ir pabrėžė, kad ombudsmenų vaidmuo čia gali būti itin svarbus. Pranešimo pabaigoje pranešėjas pabrėžė, jog ombudsmenai turi bendradarbiauti, kad galėtų veiksmingai spręsti skundus dėl judėjimo laisvės srityje.

Pirmoji diskusijose kalbėjusi dalyvė – Kipro administracijos komisarė Eliana NICOLAOU. Jos nuomone, laisvo judėjimo teisės įgyvendinimas ir realizavimas – vienas didžiausių iššūkių, su kuriais susiduria ombudsmenai, Europos Sąjungoje puoselėdami tikrą mobilumo kultūrą, užtikrinančią besąlygišką pagarbą žmogaus teisėms. Ji pateikė problematiškų sričių pavyzdžių Kipre, konkrečiai – dėl abipusio diplomų pripažinimo. Nacionalinis Graikijos ombudsmenas Yorgos KAMINIS pateikė pavyzdžių iš savo šalies. Jis teigė, kad dėl tam tikrų profesijų atstovų spaudimo ir politinio spaudimo, dažniausiai savivaldybių lygmenyje, ES piliečiams būna sunku užsiimti savo profesine veikla Graikijoje. Ombudsmeno vaidmuo svarbus, padedant užtikrinti, kad tokių piliečių teisės pagal ES judėjimo laisvės teisės aktus būtų gerbiamos.

Europos ombudsmenų tinklo pareiškimas

Be keturių teminių posėdžių, seminare vyko išsamios diskusijos svarbiu Ombudsmenų tinklui klausimu, būtent – Europos ombudsmenų tinklo pareiškimo klausimu. Penktajame nacionalinių ombudsmenų seminare, kuris vyko 2005 m. rugsėjo mėn. Hagoje, Europos ombudsmenas buvo siūlęs parengti pareiškimą, kuriame piliečiams ir kitiems ombudsmeno paslaugų naudotojams būtų pateikta informacijos apie tai, ko jie gali tikėtis, kreipdamiesi į Ombudsmeno tinklo narį klausimu, kurį apima ES teisės taikymo sritis. Pareiškimo projektas buvo išdalytas tinklo nariams prieš seminarą.

Diskusija apie pareiškimą rėmėsi pagrindiniu pranešimu, kurį perskaitė Danijos Parlamento ombudsmenas Hans GAMMELTOFT-HANSEN – ilgiausiai nacionalinio ombudsmeno pareigas einantis ombudsmenas. Jis pabrėžė, kad diskusijų tikslas – priimti piliečiams skirtą pareiškimą, kuriame kuo trumpiau ir paprasčiau būtų apibūdinti pagrindiniai visus ombudsmenus Europoje jungiantys ir visiems jiems būdingi veiklos bruožai. H. GAMMELTOFT-HANSEN pakvietė kolegas patvirtinti pareiškimo projektą.

Ombudsmenas N. DIAMANDOUROS teikia dovaną Danijos ombudsmenui Hans GAMMELTOFT-HANSEN jo pareigų ėjimo dvidešimtojo jubiliejaus proga. Strasbūras, 2007 m. spalio 15 d.

Po gyvų diskusijų pareiškimas buvo vienbalsiai patvirtintas. Europos ombudsmenas pranešė esąs pasiryžęs siekti užtikrinti, kad apie pareiškimą būtų kuo plačiau žinoma, ir paragino kolegas daryti tą patį. Pareiškimas, kurio išsamus tekstas pateikiamas toliau, bus reguliariai persvarstomas.

Puikus seminaras

Be oficialių posėdžių, seminare vyko neoficialios diskusijos ir buvo mezgami neoficialūs ryšiai. Prie renginio sėkmės prisidėjo organizuota ekskursija po Strasbūrą ir oficialūs pietūs, surengti išpūdinguose rūmuose *Palais Rohan*, kurių metu buvo tinkamai pagerbtas Danijos ombudsmeno darbo dvidešimtmetis. Ombudsmenai išreiškė padėką Strasbūro meriui už šiltą priėmimą šiame mieste ir vaišingumą.

Seminaro pabaigoje paskelbta, kad septintasis ES valstybių narių ir šalių kandidačių nacionalinių ombudsmenų seminaras vyks 2009 m. Kipre.

Šeštojo ES valstybių narių ir šalių kandidačių nacionalinių ombudsmenų seminaro dalyviai. Strasbūras, 2007 m. spalio 15 d.

Europos ombudsmenų tinklas

Pranešimas

Pranešimas, priimtas per 6-ąją ES valstybių narių ir šalių kandidačių nacionalinių ombudsmenų seminarą, įvykusį 2007 m. spalio 14–16 d. Strasbūre

Europos ombudsmenų tinklas parengė šį pranešimą, siekdamas geriau supažindinti su ombudsmenų europiniu veiklos aspektu ir paaiškinti paslaugas, kurias ombudsmenai teikia asmenims, pateikiantiems į ES teisės taikymo sritį patenkančių skundų.

Nacionaliniai ir regionų ombudsmenai nuolat padeda užtikrinti, kad ES piliečiai ir gyventojai galėtų žinoti savo teises ir jomis naudotis. Kartu su Europos ombudsmenu jie sudaro Europos ombudsmenų tinklą.

Europos ombudsmenų tinklas savanoriškai jungia Europos Sąjungos valstybių narių nacionalinius ir regionų ombudsmenus bei panašias įstaigas, šalių kandidačių, Islandijos ir Norvegijos nacionalinius ombudsmenus, taip pat Europos ombudsmenų ir Europos Parlamento Peticijų komitetą. Vokietijoje panašias į ombudsmenų funkcijas atlieka nacionalinio ir regioninio lygmenų peticijų komitetai. Jie taip pat priklauso tinklui.

ES teisė ir politika daro vis didesnę įtaką kasdieniam valstybių narių piliečių ir gyventojų gyvenimui. Didžiąją ES teisės ir politikos dalį įgyvendina valstybių narių valdžios institucijos. Skundus dėl valstybių narių valdžios institucijų, įskaitant su veikla, patenkančią į ES teisės taikymo sritį, susijusius skundus, nagrinėja nacionaliniai ir regionų ombudsmenai. Europos ombudsmenas prižiūri ES institucijas, pavyzdžiui, Europos Komisiją.

Skundus dėl valstybės narės valdžios institucijų, įskaitant skundus, kurių tema patenka į ES teisės taikymo sritį, nagrinėja atitinkamas nacionalinis arba regiono ombudsmenas. Europos ombudsmenas nagrinėja skundus dėl Europos Sąjungos institucijų ir įstaigų.

Nors įvairių tinklui priklausančių ombudsmenų įgaliojimai ir atsakomybė labai skiriasi, visi ombudsmenai siekia, kad visuomenei teikiamos jų paslaugos būtų nešališkos, veiksmingos ir teisingos. Neviršydami savo įgaliojimų ombudsmenai remia principus, kuriais grindžiama Europos Sąjunga.

„Sąjunga yra grindžiama laisvės, demokratijos, pagarbos žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms bei teisinės valstybės principais, t. y. principais, kurie valstybėms narėms yra bendri“ (Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnio 1 dalis).

Vienas iš svarbiausių tinklo veiklos aspektų – keistis informacija apie ES teisę ir pažangiaja patirtimi, siekiant teikti visuomenei kuo geresnes paslaugas. Tinklui priklausančios nacionaliniai ir regionų ombudsmenai gali prašyti Europos ombudsmeno raštu atsakyti į klausimus dėl ES teisės ir jos interpretavimo, įskaitant klausimus, kurių kyla ombudsmenams nagrinėjant konkrečius atvejus.

Ombudsmenų vaidmuo ir paskirtis

Tinklui priklausančios ombudsmenai, kurių institucija įsteigiama pagal konstituciją arba įstatymus, yra nepriklausomi ir nešališki asmenys, nagrinėjantys skundus dėl valdžios institucijų veiksmų.

Ombudsmenai bando pasiekti, kad kiekvienas skundas būtų tinkamai išnagrinėtas ir pagal galimybę patenkintas. Išnagrinėjęs skundą ir nustatęs, kad jis pagrįstas, ombudsmenas gali pareikšti kritiką dėl to, kas įvyko, ir nurodyti, kaip, jo (jos) nuomone, klausimas turėtų būti išspręstas tinkamai. Daugelyje šalių ombudsmenas taip pat gali pasiūlyti teisių gynimo priemones, pavyzdžiui, įskaitant pakartotinį sprendimo svarstymą, atsiprašymą ar finansinę kompensaciją. Tam tikri ombudsmenai gali bandyti siekti skundo teikėjui palankaus sprendimo.

Tam tikrais atvejais skundo teikėjas gali pasirinkti – kreiptis į teismą ar į ombudsmeną. Tačiau paprastai ombudsmenas negali nagrinėti skundo, jei klausimą nagrinėja ar nagrinėjo teismas. Kitaip nei teismas, ombudsmenas negali priimti privalomų sprendimų, tačiau valdžios institucijos paprastai vadovaujasi ombudsmeno rekomendacijomis. Jei jos to nedaro, ombudsmenas, be kita ko, gali apie tai pranešti parlamentui ir į tokį atvejį atkreipti politikų bei visuomenės dėmesį.

Ombudsmenai ne tik atsako į skundus, bet ir stengiasi prevenciškai gerinti viešojo administravimo bei viešųjų paslaugų kokybę. Jie skatina gerą administravimą ir pagarbą teisėms, siūlo tinkamus sisteminių problemų sprendimus, skleidžia pažangią patirtį ir propaguoja paslaugumą.

Ombudsmenai ragina valdžios institucijas laikyti skundus galimybe veiksmingai bendrauti su skundo teikėju ir pašalinti visus su pareigūnų teikiamomis paslaugomis susijusius trūkumus. Taigi dauguma ombudsmenų nenagrinėja skundo, jei institucijai, dėl kurios skundžiamasi, prieš tai nebuvo suteikta pagrįsta galimybė išspręsti klausimą pačiai.

Tikslios priežastys, dėl kurių įvairūs tinklui priklausantys ombudsmenai gali imtis veiksmų, skiriasi, tačiau paprastai apima teisių, įskaitant žmogaus ir pagrindines teises, pažeidimą, kitą neteisėtą elgesį, įskaitant bendrųjų teisės principų nesilaikymą, ir gero administravimo principų nesilaikymą. Netinkamo administravimo, kurį ombudsmenas gali padėti pagerinti, pavydžiai: nepagrįstas delsimas, nustatytos politikos ar tvarkos nesilaikymas, šališkumas, neteisingumas, netikslios informacijos ar patarimo suteikimas, nenuoseklumas ir nemandagumas.

Visuomenei teikiamos paslaugos

Tinklui priklausantys ombudsmenai siekia mandagiai ir su pagarba padėti visiems visuomenės nariams. Ombudsmenai siekia būti prieinami, paslaugūs, teisingi, nešališki, nuoseklūs ir veiksmingi.

Laikydami įstatymuose nustatytą apribojimų, taip pat apribojimų, susijusių su poreikiu gerbti privatumą ir su teisėtais konfidencialumo reikalavimais, tinklui priklausantys ombudsmenai siekia, kad jų veiksmai ir sprendimai būtų skaidrūs. Ombudsmenai skelbia kriterijus, kuriuos taiko nagrinėdami skundus, pateikia savo sprendimų priežastis ir viešai atsiskaito už savo veiklą.

Tinklui priklausantys ombudsmenai siekia išlaikyti tinkamą pusiausvyrą tarp savo atliekamų tyrimų nuoseklumo ir spartos, taip pat atsižvelgia į skundo teikėjo interesus ir į poreikį veiksmingai naudoti išteklius.

Prieinamumas

Tinklui priklausantys ombudsmenai siekia, kad visi asmenys, kurie turi teisę naudotis jų paslaugomis, galėtų tai daryti lengvai ir vienodomis sąlygomis.

Paprastai skundai ombudsmenui teikiami tiesiogiai.

Skundo teikėjui paprastai nereikia mokėti už ombudsmeno paslaugas.

Jei įstatymuose numatomos minėtųjų principų išimtis, ombudsmenas siekia kuo labiau sumažinti neigiamą jų poveikį skundų teikėjams.

Skundų nagrinėjimas

Tinklui priklausantys ombudsmenai siekia nagrinėti skundus greitai ir veiksmingai. Jie atsižvelgia į su nagrinėjamu klausimu susijusias ES teisės nuostatas, įskaitant bendruosius teisės principus, pavyzdžiui, pagarbą pagrindinėms teisėms. Šiuo požiūriu gali būti naudinga vadovautis Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija.

Kiekvienas gaunamas skundas atidžiai išanalizuojamas siekiant užtikrinti geriausią rezultatą.

Jei skundas nepriimtinas, ombudsmenas apie tai nedelsdamas praneša skundo teikėjui ir aiškiai nurodo priežastį (-is). Jei įmanoma, ombudsmenas pataria skundo teikėjui kreiptis į kitą įstaigą, kuri galėtų padėti.

Tam tikri ombudsmenai taiko supaprastintą tvarką, jei preliminarinė analizė rodo, kad skundo teikėjo problemą galima greitai išspręsti, pavyzdžiui, telefono skambučiu.

Jei skundas visapusiai tiriamas, ombudsmenas apie tyrimą informuoja skundo teikėją arba užtikrina, kad skundo teikėjas galėtų lengvai gauti tokią informaciją. Pavyzdžiui, aktuali informacija gali būti susijusi su:

- taikoma tvarka;
- tyrimo apimtimi, įskaitant tiriamą (-us) klausimą (-us);
- tyrimo pažanga.

Atlikęs tyrimą ombudsmenas paskelbia raštišką ataskaitą arba sprendimą, kuriame paprastai pateikiama ši informacija:

- ombudsmeno išvados;
- tai, ar, ombudsmeno nuomone, skundas visiškai arba iš dalies pagrįstas, ir tokio požiūrio priežastys;
- prireikus, ombudsmeno rekomendacijos susijusiai valdžios institucijai.

Informacijos skelbimas

Tinklui priklausantys ombudsmenai prieinamais būdais skelbia lengvai suprantamą informaciją. Pavyzdžiui, gali būti skelbiama ši informacija:

- kas turi teisę pateikti skundą;
- dėl kokių valdžios institucijų galima pateikti skundą;
- veiklos, dėl kurios galima pateikti skundą, rūšys, įskaitant į ES teisės taikymo sritį patenkančią veiklą;
- skundų priimtinoumo sąlygos;
- kaip pateikti skundą;
- kokia (-iomis) kalba (-omis) galima pateikti skundą;
- (*prireikus*) sąlygos, kurioms susidarius ombudsmenas taiko supaprastintą tvarką;
- kaip gauti asmeninį patarimą dėl galimybės pateikti skundą (pavyzdžiui, pagalbos telefonu tarnyba);
- galimi rezultatai ir teisių gynimo priemonės nustačius, kad skundas pagrįstas.

Europos ombudsmenas įsipareigojo padėti suteikiant plačias galimybes gauti informaciją, kurią skelbia tinklui priklausantys nacionaliniai ir regionų ombudsmenai.

Europos ombudsmeno interneto svetainėje <http://www.ombudsman.europa.eu> pateikiama informacija apie tinklą ir nuorodos į tinklo narių interneto svetaines. Šią informaciją taip pat galima gauti kreipusis į Europos ombudsmeno tarnybą (tel. +33 3 88 17 23 13).

Vis geresnės visuomenei teikiamos paslaugos

Tinklui priklausantys ombudsmenai siekia nuolat gerinti paslaugas, kurias teikia visuomenei. Taigi šis pranešimas bus nuolat (ne rečiau kaip kartą per dvejus metus) atnaujinamas, kad atspindėtų kintančią pažangiausią patirtį.

Bendradarbiavimas nagrinėjant skundus

Nacionaliniams ir regionų ombudsmenams valstybėse narėse suteikti įgaliojimai nagrinėti daugelį skundų, kuriems nagrinėti įgaliojimų Europos ombudsmenas neturi, nes juose skundžiamasi ne Bendrijos institucijos ar įstaigos veikla. 2007 m. Europos ombudsmenas patarė 816 pareiškėjams kreiptis į šalies ar regiono ombudsmeną, o 51 skundą perdavė tiesiai kompetentingam ombudsmenui. Tokių skundų pavyzdžiai yra pateikti šio pranešimo 2.5 poskyryje.

Be reguliarių neoficialių informacijos mainų per ombudsmenų tinklą, taikoma ir speciali procedūra, pagal kurią šalies ar regionų ombudsmenai gali prašyti raštu atsakyti į klausimus apie ES teisę ir jos aiškinimą bei klausimus, kurių jiems iškyla nagrinėjant konkrečius skundus. Europos ombudsmenas atsako tiesiogiai arba, jei tikslingiau, perduoda klausimą kitai ES institucijai ar įstaigai. 2007 m. buvo gauti trys tokie paklausimai (po vieną iš šalies, regiono ir vietinio ombudsmeno), o atsakyta buvo į tris (iš jų vienas buvo perkeltas iš 2005 m. ir vienas – iš 2006 m.). Paklausimo pavyzdys pateiktas 3 skyriaus pabaigoje.

Europos ombudsmeno informacinis biuletenis

Europos ombudsmeno informacinis biuletenis nušviečia Europos ombudsmenų tinklo ir platesnės organizacijos – Tarptautinio ombudsmenų instituto (IOI) – Europos regiono narių darbą. Biuletenis skelbiamas anglų, prancūzų, vokiečių, italų ir ispanų kalbomis, jis skiriamas daugiau kaip 400 tarnybų, veikiančių Europos, nacionaliniu, regionų ir vietos lygmeniu. Biuletenis leidžiamas du kartus per metus – balandžio ir spalio mėnesiais.

Informacinis biuletenis yra nepaprastai vertinga priemonė, leidžianti keistis informacija apie ES teisę ir geriausią praktiką. 2007 m. išėjo du numeriai buvo skirti labai įvairioms temoms, pavyzdžiui, juose buvo skelbti straipsniai apie ES teisės viršenybę prieš valstybių įstatymus, diskriminaciją ir laisvo judėjimo kliūtis, aplinkosaugos teisės aktų srities sunkumus, vaikų ir senyvo amžiaus žmonių teisių apsaugą, sveikatos apsaugos sektoriaus problemas ir privatumo bei duomenų apsaugos klausimus.

Elektroninės ryšių priemonės

2000 m. lapkričio mėn. ombudsmenas pradėjo internete diskusiją ir įkūrė forumą, per kurį Europos ombudsmenai bei jų tarnybų darbuotojai gali keistis dokumentais. Galimybę naudotis šiuo forumu turi daugiau kaip 230 asmenų, o tai sudaro sąlygas kasdieniniam ombudsmenų tarnybų bendradarbiavimui.

Populiariausia forumo dalis yra *Ombudsman Daily News* [Ombudsmeno dienos naujienos], kurioje kiekvieną darbo dieną skelbiamos Europos ombudsmeno tarnybos ir visos Europos Sąjungos naujienos. Beveik visos Europos nacionalinių ir regionų ombudsmenų tarnybos reguliariai skaito *Daily News* ir joms rašo.

2007 m. diskusijų forumas ir toliau liko labai naudinga ombudsmenų tarnybų informacijos mainų vieta, kur darbuotojai gali pateikti klausimus ir atsakymus. Čia kilo keletas svarbių diskusijų. Buvo diskutuojama įvairiausiais klausimais, tokiais kaip diskriminacija dėl amžiaus, nesavanoriškos psichiatrinės hospitalizacijos teisinė sistema, viešųjų paslaugų kokybė, teisinių ekspertų statusas ombudsmeno biuruose ir Europos Komisijos iniciatyvos pagerinti skundų dėl pažeidimų tvarkymą.

Diskusijų forume skelbiamas patikimas ES valstybių narių, Norvegijos, Islandijos ir šalių kandidačių nacionalinių ir regioninių ombudsmenų sąrašas. Sąrašas atnaujinamas kiekvieną kartą, kai pasikeičia ombudsmeno tarnybos kontaktiniai duomenys, todėl tai yra nepamainomas informacijos šaltinis visos Europos ombudsmenams.

Informaciniai vizitai

2007 m. Europos ombudsmenas aplankė savo kolegas ombudsmenus Vokietijoje (kovo mėn.), Švedijoje (gegužės mėn.) ir Belgijoje (lapkričio mėn.). Tai buvo gera proga sustiprinti darbo

santykius Europos ombudsmenų tinkle ir plačiau paskleisti informaciją apie ombudsmeno institutą ir peticijų komitetus kaip neteisminio gynimo priemones. Šie vizitai aptariami 6.2 poskyryje.

5.2 KITI OMBUDSMENO SEMINARAI IR KONFERENCIJOS

Europos ombudsmeno pastangos bendradarbiauti su kitais ombudsmenais neapsiribojo Europos ombudsmenų tinklu. Ombudsmenas yra aktyvus įvairių ombudsmenų organizacijų narys ir reguliariai dalyvauja jų organizuojamose konferencijose bei seminaruose.

Be kitų renginių, kuriuose 2007 m. dalyvavo ombudsmenas N. DIAMANDOUROS, galima paminėti Europos Tarybos ombudsmenų apskritojo stalo susitikimą, kuris įvyko balandžio mėn. Atėnuose (Graikija), ir Graikijos ombudsmeno bei Europos Tarybos žmogaus teisių komisaro seminarą pagal „Eunomia“ programą, kurį Bulgarijos ombudsmenas rugsėjo mėn. organizavo Sofijoje.

Europos ombudsmenas taip pat buvo pakviestas dalyvauti renginiuose, skirtuose įvairioms ombudsmenų institucijų metinėms pažymėti. Kovo 27 d. Londone jis susitiko su parlamentare ir Jungtinės Karalystės sveikatos apsaugos ombudsmene Ann ABRAHAM 40-ojo tos pareigybės jubiliejaus proga. Kaip pirmasis Graikijos ombudsmenas N. DIAMANDOUROS balandžio mėn. buvo pakviestas Yorgos KAMINIS dalyvauti Graikijos ombudsmeno institucijos dešimtmečio paminėjime Atėnuose. Birželio 22 d. jis vyko į Madridą pažymėti 25 metų *Defensor del Pueblo* jubiliejų Ispanijoje su Enrique MÚGICA HERZOG. Metų pradžioje ombudsmenas N. DIAMANDOUROS kartu su Kipro administracijos komisare Eliana NICOLAOU taip pat dalyvavo naujo komisarų biuro atidaryme Nikosijoje.

© Defensor del Pueblo

Ombudsmenas N. DIAMANDOUROS ir nacionalinis ombudsmenas Enrique MÚGICA HERZOG susitinka su Jo Karališkąja Didenybe Asturijos princu. Madridas, 2007 m. birželio 22 d.

Europos ombudsmeno personalo nariai taip pat atstovavo institucijai per metus rengtuose ombudsmenų renginiuose. Rugsėjo mėn. ombudsmeno padėjėjas Nicholas CATEPHORES dalyvavo 28-ojoje JAV ombudsmenų asociacijos metinėje konferencijoje Ankoridže (JAV), o teisininkė Ida PALUMBO spalio mėn. dalyvavo regioninio ombudsmeno organizuotoje konferencijoje Veneto (Italija). Baigiant, vyriausiasis juriskonsultas Olivier VERHEECKE lapkričio mėn. dalyvavo Rabate (Marokas) vykusiame pirmajame Viduržemio jūros šalių ombudsmenų susitikime, kurį kartu organizavo Ispanijos *Defensor del Pueblo*, Prancūzijos *Médiateur de la République* ir Maroko *Diwan Al Madhalim* (ombudsmenas).

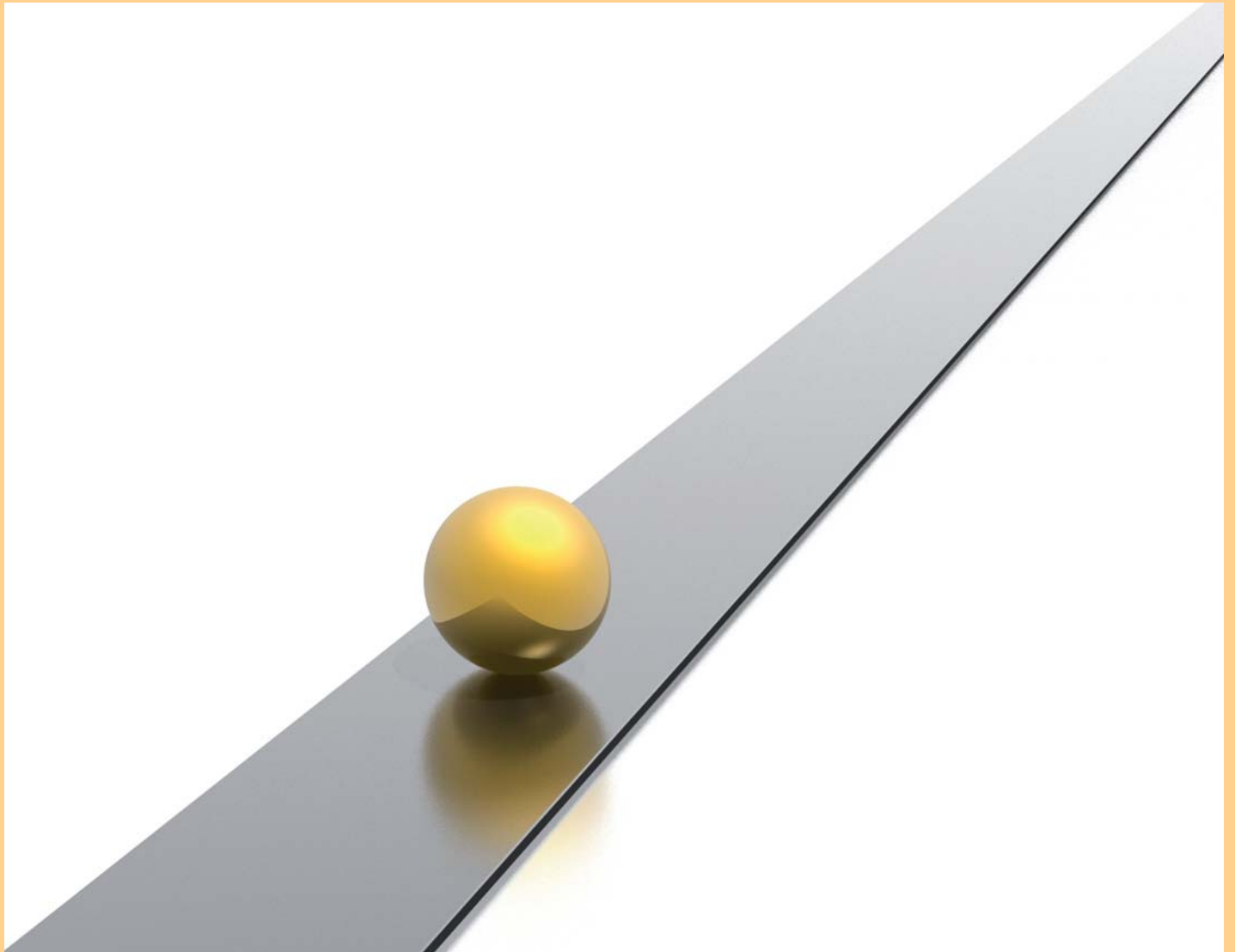
5.3 KITI RENGINIAI, KURIUOSE DALYVAVO OMBUDSMENAS IR JO PERSONALAS

2007 m. įvyko daug dvišalių Europos ombudsmeno ir kitų Europos bei viso pasaulio ombudsmenų susitikimų, kuriais buvo siekiama skatinti ombudsmenų veiklą, aptarti tarpinstitucinius santykius ir apsieisti geriausia praktika.

2007 m. ombudsmenas N. DIAMANDOUROS susitiko su savo kolege iš Kipro, administravimo komisare Eliana NICOLAOU, Rhineland-Palatinate (Vokietija) ombudsmenu Ulrich GALLE, Islandijos ombudsmeno pavaduotoju Kjartan BJÖRGVINSSON, Portugalijos ombudsmenu Henrique NASCIMENTO RODRIGUES ir Prancūzijos nacionaliniu ombudsmenu Jean-Paul DELEVOYE.

Ombudsmenas N. DIAMANDOUROS taip pat susitiko ir pasikeitė nuomonėmis su ne ES ombudsmenais, įskaitant Rytų Timoro ombudsmeną Sebastião DIAS XIMENES, Maroko ombudsmeną Moulay Mhamed IRAKI ir Ontarijo (Kanada) ombudsmeną André MARIN.

PRANEŠIMAI

6

6 PRANEŠIMAI

Europos ombudsmenas puikiai žino, kaip svarbu, kad sunkumų su ES administracija turintys asmenys žinotų apie savo teisę skųstis. Kiekvienais metais dedama daug pastangų siekiant informuoti piliečius, įmones, nevyriausybinės organizacijas ir kitus susijusius subjektus apie ombudsmeno tarnybą. 2007 m. ombudsmenas ir jo darbuotojai įvairiose konferencijose, seminaruose ir susitikimuose padarė daugiau kaip 130 pranešimų. Buvo tęsiama aktyvi žiniasklaidos veikla: ombudsmenas organizavo šešias spaudos konferencijas ir virš 40 interviu su spaudos, telekomunikacijų ir elektroninės žiniasklaidos žurnalistais. Ombudsmeno vizitai Vokietijoje, Švedijoje ir Belgijoje suteikė jam puikių galimybių supažindinti šias šalis su Europos ombudsmeno darbu.

Šiame skyriuje išsamiai aptariama Europos ombudsmeno veikla ryšių srityje 2007 metais. Iš pradžių apžvelgiami svarbiausi metų įvykiai, toliau aprašomi ombudsmeno vizitai, dalyvavimas įvairiuose renginiuose, ryšiai su žiniasklaida, leidiniai ir elektroniniai pranešimai.

6.1 SVARBIAUSI METŲ ĮVYKIAI

50-ASIS ROMOS SUTARTIES JUBILIEJUS

2007 m. Europos Sąjunga šventė 50-ąją Romos sutarties jubiliejų. Šiai svarbiai sukakčiai paminėti visoje Sąjungoje buvo organizuota daug renginių. Keletė šių renginių aktyviai dalyvavo Europos ombudsmenas ir jo personalas. Ypač svarbios buvo Berlyne, Budapešte ir Varšuvoje organizuojamos atvirų durų dienos, kurių metu šimtai tūkstančių dalyvaujančių žmonių galėjo susipažinti su Europos Sąjungos veikla.

Ombudsmeno stendo lankytojai per atvirų durų dieną, 2007 m. kovo 25 d. vykusią Berlyne.

Kaip ir kiekvienais metais, Europos ombudsmeno tarnyba dalyvavo ir Europos Parlamento organizuotose atvirų durų dienose Strasbūre ir Briuselyje. Medžiaga apie ombudsmeno darbą buvo išdalyta lankytojams 25 kalbomis kartu su įvairiomis reklaminiėmis dovanėlėmis. Personalo nariai dalyvavo visuose šiuose renginiuose ir atsakinėjo į klausimus apie ombudsmeno darbą.

Keletas tūkstančių lankytojų apsilankė prie ombudsmeno stendo 2007 m. gegužės 1–5 d. vykusiomis atvirų durų dienomis Strasbūre ir Briuselyje. Daugelis jų aktyviai diskutavo su ombudsmeno personalu.

Vienas iš ombudsmeno stendo 2007 m. gegužės 1–5 d. vykusiomis atvirų durų dienomis Strasbūre ir Briuselyje traukos centrų buvo vaikams skirta Europos viktorina.

Pats ombudsmenas gegužės mėn. lankėsi Varšuvoje ir dalyvavo Europos Komisijos atstovybės Lenkijoje surengtame suinteresuotiems asmenims skirtame apskritojo stalo susitikime. Jis taip pat buvo kviečiamas skaityti pranešimo į Europos dienių paminėti skirtą renginį Europos Parlamente, Strasbūre, į kurį susirinko beveik 500 studentų.

Dalyvaudami šiuose renginiuose, ombudsmenas ir jo darbuotojai turėjo galimybę susitikti su suinteresuotais piliečiais ir juos informuoti apie tai, kaip pasinaudoti jo teikiamomis paslaugomis. Per visus renginius sulaukta itin teigiamų atsiliepimų.

2006 M. METINIS PRANEŠIMAS

Metinis pranešimas – svarbiausias ombudsmeno leidinys. Jame pateikiama atitinkamais metais atlikto skundų nagrinėjimo apžvalga, ombudsmeno pastangos didinti supratimą apie jo darbą ir aiškinama, kaip buvo panaudoti jam suteikti ištekliai. Pranešimas yra svarbus įvairaus lygmens grupėms ir asmenims – Europos, nacionalinio, regioninio ir vietos lygmens kolegoms ombudsmenams, politikams, valstybės pareigūnams, specialistams, akademinio pasaulio atstovams, interesų grupėms, nevyriausybiniams organizacijoms, žurnalistams ir paprastiems piliečiams.

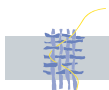
Europos ombudsmenas 2006 m. metinį pranešimą pristatė Europos Parlamento pirmininkui Hans-Gert PÖTTERING 2007 m. kovo 13 d., o Parlamento peticijų komitetui – gegužės 2 dieną. Pastarojo susitikimo metu ombudsmenas turėjo puikią progą paaiškinti atitinkamų metų pasiekimus ir su komiteto nariais apsikeisti nuomonėmis apie įvairias idėjas ir iniciatyvas ateičiai.

EP narė Luciana SBARBATI parengė komiteto pranešimą apie 2006 m. ombudsmeno veiklą. 2006 m. spalio 25 d. Luciana SBARBATI pranešimas buvo apsvarstytas Parlamento plenariniame posėdyje; svarstyme kalbėjo ombudsmenas N. DIAMANDOUROS ir Europos Komisijos pirmininko pavaduotoja Margot WALLSTRÖM. Po to Luciana SBARBATI pranešimo pagrindu Parlamento plenarinis posėdis priėmė rezoliuciją, kurioje išreiškė pasitenkinimą viešuoju ombudsmeno įvaizdžiu ir sveikino konstruktyvų ombudsmeno ir institucijų bendradarbiavimą.

Žiniasklaidai pranešimą ombudsmenas pristatė spaudos konferencijoje gegužės 3 d. Šiame renginyje, kuriame dalyvavo daugiau kaip 50 žurnalistų, ombudsmenas atkreipė dėmesį į svarbiausius 2006 m. savo tyrimų rezultatus.

SEMINARAS – TINKAMAS ADMINISTRAVIMAS IR EUROPOS OMBUDSMENAS

Lapkričio 8 ir 9 d. Briuselyje ombudsmenas surengė seminarą, kurio tikslas – ieškoti naudingų idėjų ir strategijų dėl to, kaip Europos ombudsmenas galėtų paskatinti laikytis tinkamo

administravimo principų ES institucijose ir įstaigose. Seminare dalyvavo buvę ombudsmenai, baigę tarnybą aukšto rango pagrindinių ES institucijų pareigūnai ir akademinės bendruomenės nariai.

Iš pradžių apsvarstę tinkamo administravimo ES mastu koncepciją, dalyviai nagrinėjo Europos ombudsmeno vaidmenį skatinant piliečių aptarnavimo kultūrą. Buvo svarstoma, kaip geriausia identifikuoti pagrindinius aptarnavimo kultūros aspektus ES mastu, kaip apibrėžti tinkamo administravimo ribas ir kaip paskatinti ES institucijas bei įstaigas įdiegti priemones konfliktams mažinti ir slopinti, skatinančias konstruktyvų dialogą su piliečiais. Dalyviai taip pat nagrinėjo ombudsmeno ir teismų veiklos sąryšį. Jie ieškojo alternatyvių priemonių, kuriomis ombudsmenas turėtų siekti sukurti teigiamą tapatybę, kuri būtų aiškiai atskirta nuo teismų vaidmens, ir apsvarstė, kiek iniciatyvus ombudsmenas turėtų būti rengdamas ir platindamas suprantamą informaciją, pvz., apie Europos pilietybės suteikiamas teises ir priskiriamą atsakomybę.

Seminaro metu buvo aktyviai keičiamasi nuomonėmis apie tai, kaip Europos ombudsmenas gali padėti realizuoti teisę į tinkamą administravimą, ir pateikta daug paskatinančių ir naujoviškų idėjų ateičiai.

6.2 INFORMACINIAI VIZITAI

Siekdamas geriau supažindinti piliečius su jų teise skųstis Europos ombudsmenui ir toliau plėtoti darbo santykius su nacionaliniais ir regioniniais kolegomis ombudsmenais, Europos ombudsmenas 2003 m. pradėjo vykdyti intensyvią informacinių vizitų į valstybes nares ir stojančiąsias šalis programą. Šie vizitai rengiami ir toliau. Tokių ombudsmeno vizitų metu jo kolegos valstybėse narėse ir stojančiosiose šalyse parengia išsamias veiklos ir susitikimų programas, o dažnai ir jį lydi kelionės metu. Abiejų ombudsmenų dalyvavimas tokiuose renginiuose yra labai naudingas piliečiams, nes jiems padeda geriau suprasti ir įvertinti nacionalinio bei Europos ombudsmeno vaidmenį ir kompetenciją, taip pat sužinoti apie savo ne tik kaip valstybės piliečio, bet ir ES piliečio teises.

2007 m. ombudsmenas lankėsi Vokietijoje, Švedijoje ir Belgijoje, kur susitiko su parlamentariais, teisėjais, vyresniaisiais valstybės tarnautojais, akademinė bendruomene, potencialiais skundų pareiškėjais ir kitais piliečiais. Tolesniame poskyryje apžvelgiami įvairūs susitikimai, vykę šių keturių vizitų metu, išvardijami pagrindiniai pašnekovai ir nurodomi parengti pranešimai.

VOKIETIJA

Kovo 19–21 d. Europos ombudsmenas lankėsi Berlyne. Vizitą organizavo Vokietijos užsienio reikalų ministerija ir Europos Komisijos bei Europos Parlamento biurai Berlyne.

Vizito metu ombudsmenas N. DIAMANDOUROS turėjo galimybę bendrauti su pagrindinėmis auditorijomis ir aptarti savo darbą susitikimuose su aukščiausiais vyriausybės ir valstybės pareigūnais, žiniasklaida, taip pat su piliečiais ir tikslinių grupių atstovais. Ombudsmenas susitiko su kanclere Angela MERKEL, Vokietijos prezidentu Horst KÖHLER ir Bundestago pirmininku Norbert LAMMERT, su kuriais pasikeitė nuomonėmis, kaip geriau supažindinti Vokietijos visuomenę su Europos ombudsmeno tarnyba. Ombudsmenas N. DIAMANDOUROS taip pat susitiko su teisingumo ministre Brigitte ZYPRIES, valstybės Europos reikalų ministru Günther GLOSER, parlamento valstybės sekretoriumi Vidaus reikalų ministerijoje Peter ALTMAIER, parlamento valstybės sekretoriumi Ekonomikos ir technologijos ministerijoje Peter HINTZE ir Federalinio kovos su diskriminacija biuro vadove Martina KÖPPEN.

© Bundeskanzleramt

Ombudsmenas N. DIAMANDOUROS ir Vokietijos federalinė kanclerė Angela MERKEL. Berlynas, 2007 m. kovo 20 d.

© Bundestag

Ombudsmenas N. DIAMANDOUROS ir Bundestago pirmininkas Norbert LAMMERT. Berlynas, 2007 m. kovo 20 d.

Svarbi vizito dalis buvo tolesnė santykių su Bundestago peticijų komitetu ir jo vadove Kersten NAUMANN plėtotė. Ombudsmenas N. DIAMANDOUROS turėjo galimybę supažindinti su savo veikla per peticijų komiteto posėdį. Be to, per Kersten NAUMANN organizuotus pietus, kuriuose dalyvavo Berlyno ir Brandenburgo Landtagų peticijų komitetų atstovai, vyko vaisingi pasikeitimai nuomonėmis.

Ombudsmenas N. DIAMANDOUROS pristatė savo veiklą paskaitoje Berlyno *Humboldt-Universität* ir renginyje, skirtame galimiems skundų pareiškėjams, piliečiams ir kitiems suinteresuotiems asmenims, kurį kartu organizavo Europos Parlamento bei Komisijos biurai ir Berlyno *Institut für Europäische Politik*. Po to vyko spaudos konferencija ir keletas asmeninių interviu su radijo ir laikraščių žurnalistais.

Siekdamas toliau plėtoti santykius su savo kolegomis ombudsmenais, kovo 22 d. ombudsmenas N. DIAMANDOUROS lankėsi Mainze. Jis dalyvavo *Platesnio regiono ombudsmenų tarpvalstybinio bendradarbiavimo konferencijoje*, kurią organizavo *Rhineland-Palatinate* ombudsmenas Ullrich GALLE. Ombudsmenas N. DIAMANDOUROS taip pat susitiko su *Rhineland-Palatinate* Landtago pirmininku Joachim MERTES, kad pasirašytų Landtago garbės svečių knygoje.

© Bundestag

Ombudsmenas N. DIAMANDOUROS su Bundestago Peticijų komiteto nariais ir darbuotojais.
Berlynas, 2007 m. kovo 21 d.

Balandžio 25 d. ombudsmenas N. DIAMANDOUROS lankėsi Vokietijos aukščiausiajame teisme Karlsruhe mieste. Jis apsikeitė nuomonėmis su Federalinio Konstitucinio Teismo pirmininku Hans-Jürgen PAPIER ir Federalinio Aukščiausiojo Teismo pirmininku Günter HIRSCH.

Galiausiai, birželio 27 d. Europos ombudsmenas lankėsi Frankfurto prekybos rūmuose ir aptarė savo veiklą su prekybos rūmų vadovaujančiojo direktoriaus pavaduotoju ir atstovu Hans-Joachim OTTO. Tuomet jis pristatė savo veiklą paskaitoje Frankfurto *Johann Wolfgang Goethe-Universität Frankfurt*, kurią vedė profesorius Hans-Jürgen PUHLE.

ŠVEDIJA

Gegužės 14–16 d. Europos ombudsmenas lankėsi Švedijoje. Vizitą organizavo parlamento ombudsmenų biuras, kuris parengė plačią susitikimų, paskaitų ir interviu programą, leidusią Europos ombudsmenui išsamiau supažindinti su savo darbu.

Švedijos parlamento ombudsmenai yra seniausia ombudsmenų institucija pasaulyje, kuri 2009 m. švęs savo 200 metų jubiliejų. Ombudsmenas N. DIAMANDOUROS džiaugėsi galimybe savo vizito metu pasikeisti patirtimi ir aptarti darbo metodus su vyriausiuoju parlamento ombudsmenu Mats MELIN, trimis parlamento ombudsmenais Kerstin ANDRÉ, Nils-Olof BERGGREN bei Cecilia NORDENFELT ir parlamento ombudsmeno pavaduotoju Hans RAGNEMALM. Jis taip pat pasinaudojo galimybe pristatyti pranešimą parlamento ombudsmenų personalui, kurio metu buvo iškelta daug įdomių klausimų.

Savo vizito metu ombudsmenas N. DIAMANDOUROS aptarė savo darbą su ES reikalų ministre Cecilia MALMSTRÖM, valstybės sekretoriumi Håkan JONSSON, Aukščiausiojo teismo pirmininku Johan MUNCK ir Aukščiausiojo administracinio teismo pirmininku Rune LAVIN. Jis taip pat susitiko Konstitucijos nuolatinio komiteto pirmininke Berit ANDNOR, Europos Sąjungos reikalų komiteto pirmininko pavaduotoja Susanne EBERSTEIN ir Europos Sąjungos konstitucijos sutarties jungtinio komiteto nariu Björn HAMILTON.

Vizitas suteikė keletą puikių galimybių ombudsmenui geriau supažindinti su savo veikla įvairias tikslines auditorijas. Švedijos advokatų asociacija surengė seminara, kuriame dalyvavo ES reikaluose besispecializuojantys advokatai ir kurio metu ombudsmenas N. DIAMANDOUROS skaitė pranešimą *Europos ombudsmenas dirba nuolat*. Renginį vedė advokatų asociacijos generalinė sekretorė Anne RAMBERG, o ombudsmeno straipsnis vėliau buvo išspausdintas asociacijos informaciniame biuletenyje. Ombudsmenas N. DIAMANDOUROS taip pat davė interviu *Riksdag & Departement* ir populiariausiam Švedijos laikraščiui *Aftonbladet*, kuriame buvo išspausdintas viso puslapio dydžio straipsnis apie ombudsmeno darbą. Susitikimų su Europos Komisijos atstovybės vadovu Anders

HENRIKSSON ir Europos Parlamento informacijos biuro direktoriumi Björn KJELLSTRÖM buvo aptartos idėjos, kaip geriau Švedijoje skleisti informaciją apie Europos ombudsmeno veiklą.

Ombudsmenas N. DIAMANDOUROS ir (iš kairės į dešinę) Valstybės sekretorius Håkan JONSSON, ES reikalų ministrė Cecilia MALMSTRÖM ir Vyriausiasis parlamento ombudsmenas Mats MELIN. Stokholmas, 2007 m. gegužės 16 d.

Ombudsmenas N. DIAMANDOUROS pristatė savo darbą Uppsala universiteto teisės ir politinių mokslų fakultetų nariams savo kalboje *Skaidrumas, atskaitomybė ir demokratija ES*. Paskaitą vedė viešosios teisės asocijuotasis profesorius Thomas BULL. Europos ombudsmenas taip pat turėjo naudingą susitikimą su Teisingumo ministerijos ir ministro pirmininko kabineto vyriausiais tarnautojais, kurio metu buvo pristatyta ir aptarta tema *Tinkamo administravimo stiprinimas ES – laukiantys iššūkiai*.

Ombudsmenas N. DIAMANDOUROS pristato savo darbą Švedijos advokatų asociacijai. Stokholmas, 2007 m. gegužės 15 d.

BELGIJA

Lapkričio 26–28 d. Europos ombudsmenas lankėsi Belgijoje. Vizitą organizavo federalinio ombudsmeno biuras, parengdamas daug susitikimų, kurie leido Europos ombudsmenui išsamiau supažindinti su savo veikla vyriausius vyriausybės ir valstybės pareigūnus, galimus skundų pareiškėjus ir suinteresuotus piliečius.

Vizitas suteikė puikią galimybę toliau plėtoti santykius su Belgijos federaliniais ombudsmenais Catherine DE BRUECKER ir Guido SCHUERMANS. Be oficialių susitikimų, kurių metu buvo aptartos atitinkamos pareigūnų funkcijos, ombudsmenai turėjo daug galimybių pasikeisti nuomonėmis neformaliai, pvz., per pietus, kuriuos surengė Flandrijos regiono ombudsmenas

Bernard HUBEAU ir prancūziškai kalbančios bendruomenės ombudsmenė Marianne DE BOECK. Ombudsmenas N. DIAMANDOUROS taip pat turėjo galimybę pasižnekėti su kitais vietiniais ir privataus sektoriaus Belgijos ombudsmenais *Concertation Permanente des Médiateurs et Ombudsmans* generalinėje asamblėjoje, kur jis perskaitė pranešimą skaidrumo tema. Šiam susitikimui pirmininkavo Valonijos regiono ombudsmenas Frédéric BOVESSE ir pensijų ombudsmenas Jean Marie HANNESSE. Po to vyko priėmimas, kurį surengė Namuro provincijos gubernatorius Denis MATHEN.

© Belgijos federalinis ombudsmenas

Ombudsmenas N. DIAMANDOUROS su Belgijos federaliniais, regioniniais, vietiniais ir privataus sektoriaus ombudsmenais *Concertation Permanente des Médiateurs et Ombudsmans* generalinėje asamblėjoje, Namuras (Belgija), 2007 m. lapkričio 27 d.

Vizito metu ombudsmenas N. DIAMANDOUROS aptarė savo veiklą su užsienio reikalų ministru Karel DE GUCHT, teisingumo ministre Laurette ONKELINX ir viešojo administravimo ministru Christian DUPONT. Po susitikimo su atstovų rūmų pirmininku Herman VAN ROMPUY ir pirmininko pavaduotoju Herman DECROO, ombudsmenas pristatė savo darbą Europos reikalų patariamajam komitetui ir Peticijų komitetui. Vizito metu jis taip pat turėjo galimybę susitikti su Belgijos teisėjais, konkrečiai su Kasacinio teismo pirmuoju pirmininku Ghislain LONDERS ir pirmininkais Ivan VEROUGSTRAETE bei Christian STORCK, Konstitucinio teismo pirmininkais Marc BOSSUYT bei Michel MELCHIOR ir Valstybės tarybos pirmininke Marie-Rose BRACKE.

© Belgijos federalinis ombudsmenas

Belgijos federalinė ombudsmenė Catherine DE BRUECKER, Atstovų Rūmų pirmininkas Herman VAN ROMPUY, ombudsmenas N. DIAMANDOUROS, Rūmų vicepirmininkas Herman DECROO ir Belgijos federalinis ombudsmenas Guido SCHUERMANS, Europos ombudsmeno informacinio vizito į Belgiją metu, 2007 m. lapkričio 26–28 d.

Šio informacinio vizito metu buvo perskaityti du pranešimai – *Université Libre de Bruxelles* ir Leuveno katalikiškajame universitete – kur daugiau kaip 250 dalyvaujančių studentų parodė didelį susidomėjimą ombudsmeno darbu. Vizitas baigėsi pranešimu Belgijos federalinio ombudsmeno personalui, kur buvo iškelta keletas labai svarbių klausimų.

6.3 KONFERENCIJOS IR SUSITIKIMAI

Konferencijos, seminarai ir susitikimai suteikia ombudsmenui puikią progą geriau supažindinti su savo darbu pagrindinę tikslinę auditoriją – nevyriausybines organizacijas, interesų grupes ir mokslo institucijas, šie renginiai taip pat palengvina jo darbą, susijusį su platesniu ombudsmeno veiklos propagavimu. Be to, konferencijos ir susitikimai suteikia ombudsmenui ir jo personalui galimybę nuolat gauti informaciją apie tas Europos Sąjungos naujoves, kurios yra ypač aktualios jo institucijai.

Šiame poskyryje pateikiama išsami informacija apie visus veiksmus, kuriais siekiama bendrai skatinti ombudsmeno veiklos koncepciją ir konkrečiai Europos ombudsmeno veiklą. Negalėdamas dalyvauti asmeniškai kokiame nors renginyje, ombudsmenas paveda institucijai atstovauti atitinkamam personalo nariui. Daugelis grupių susipažįsta su ombudsmeno darbu mokomųjų išvykų į Strasbūrą metu. Šiame poskyryje pateiktas 2007 m. grupėms perskaitytų pranešimų sąrašas.

RENGINIAI, KURIUOSE DALYVAVO OMBUDSMENAS

2007 m. ombudsmenas N. DIAMANDOUROS daug laiko skyrė savo darbui potencialiems skundų pareiškėjams pristatyti. Jo pasakytos kalbos renginiuose, kuriuos organizavo Britanijos prekybos rūmai Belgijoje, prekybos ir pramonės rūmai Salonikuose (Graikija) ir Graikijos verslininkų ir pramoninkų federacija, buvo svarbūs bendraujant su verslo bendruomene. Jo pranešimas apie skaidrumą Europos politikos centre Briuselyje padėjo išsakyti pagrindines ombudsmeno idėjas svarbiausia jo skundų tvarkymo darbo tema. Ombudsmenas taip pat turėjo progą aptarti savo veiklą su Europos advokatų asociacija (CCBE) seminare Briugėje (Belgija). Kiti svarbūs įvykiai – kalba Europos neįgalųjų forume, Graikijos aplinkos ir kultūrinio palikimo apsaugos bendrijoje, Euroculture nariams ir *Cercle Européen* Strasbūre.

Universitetuose ombudsmenas turi puikią galimybę kreiptis į teisės, viešojo administravimo ir politikos mokslų studentus. 2007 m. N. DIAMANDOUROS pristatė savo veiklą Strasbūro *Ecole Nationale d'Administration* (ENA), Oksfordo universiteto (graikų bendruomenės), Londono ekonomikos mokyklos, Europos koledžo Briugėje ir Graikijos politikos mokslo bendrijos Atėnuose studentams.

Siekdamas savo darbą pristatyti aukšto rango politikos atstovams, ombudsmenas N. DIAMANDOUROS susitiko su prezidentais, ministrais pirmininkais, ministrais, parlamentų nariais ir ambasadoriais iš ES šalių, įskaitant Čekijos Respubliką, Kiprą, Graikiją ir Jungtinę Karalystę. Jis taip pat susitiko su aukšto rango politikos atstovais iš ne ES šalių: Japonijos, Moldovos, Rusijos, Turkijos ir Ukrainos. Ombudsmeno pranešimas 4-ojoje ministerijų e. vyriausybės konferencijoje Lisabonoje, kuri buvo surengta Portugalijai pirmininkaujant ES, buvo neįkainojamas todėl, kad leido ombudsmenui kreiptis į pagrindinius sprendimų priėmėjus, privataus sektoriaus specialistus ir suinteresuotus piliečius iš visų valstybių narių. Išklausti ombudsmeno pranešimo šiame renginyje susirinko maždaug 500 žmonių.

Ombudsmenas N. DIAMANDOUROS skaito pranešimą 4-ojoje Ministerijų e. vyriausybės konferencijoje. Lisabona, 2007 m. rugsėjo 21 d.

RENGINIAI, KURIUOSE DALYVAVO OMBUDSMENO PERSONALAS

Ombudsmeno personalas taip pat aktyviai skleidė informaciją apie institucijos veiklą. 2007 m. visoje ES buvo surengta daugiau kaip 80 pristatymų maždaug 3 000 žmonių. Didžiausios tokių lankytojų grupės buvo iš Vokietijos, Lenkijos ir Vengrijos. Tarp šių pristatymų dalyvių buvo studentų ir stažuotojų, advokatų ir teisėjų, verslininkų ir lobistų, vyriausybių pareigūnų ir tarnautojų bei ombudsmeno tarnybos darbuotojų. Nors šiems pristatymams parengti reikalingas didelis ombudsmeno personalo indėlis, pranešimai yra nepaprastai svarbūs bendraujant su galimais skundų pareiškėjais ir kitais piliečiais, padeda suteikti ES administracijai *žmogiškąjį veidą*. Dėl šios priežasties ombudsmeno biuras stengiasi kiek įmanoma priimti atitinkamų lankytojų grupių, kurios pageidauja susipažinti su jo darbu, prašymus.

6.4 RYŠIAI SU ŽINIASKLAIDA

Europos ombudsmenas yra išipareigojęs supažindinti piliečius, NVO, asociacijas ir įmones apie teisę pateikti skundą dėl netinkamo administravimo ES institucijose. Ombudsmenas supranta, koks svarbus yra žiniasklaidos vaidmuo formuojant viešąją nuomonę, turtinant debatus ir gerinant jo tarnybos matomumą visose ES valstybėse narėse. Aktyvi žiniasklaidos politika yra pagrindinis jo veiklos ir pastangų skatinti gerbti ES teisės aktais suteiktas teises bei gerinti administravimo kokybę komponentas.

Ombudsmeno žiniasklaidos politika grindžiama dvejopa metodika: viena vertus, jis siekia informuoti kuo platesnę Europos visuomenę apie savo veiklą per bendrąją žiniasklaidą (pvz., televiziją, laikraščius, radiją). Kita vertus, jis kreipiasi į tam tikras galimų skundų pareiškėjų grupes per specializuotą žiniasklaidą (pvz., ekonominius arba vartotojų žurnalus ir asociacijų, NVO ir interesų grupių informacinius biuletenius).

Ombudsmenas siekia, kad jo veikla būtų kuo skaidresnė ir prieinamesnė žurnalistams, ir visuomenė galėtų sekti jo darbą. Jis teikia informaciją žiniasklaidai apie tyrimų pradžią, draugiškus sprendimus, kuriuos institucijos priima skundų pareiškėjams patenkinti, svarbius rekomendacijų institucijoms projektus ir sprendimus baigti tyrimą. Ombudsmenas taip pat informuoja žiniasklaidą apie savo metinį pranešimą, naujausią statistiką, savo indėlį į vykstančius viešuosius debatus ir iniciatyvas bei kitus su ombudsmenu susijusius klausimus, kurie svarbūs visuomenei. Ombudsmenas,

siekdamas, kad jo veikla būtų kuo viešesnė, tuo pačiu paiso teisėtų skundų pareiškėjų reikalavimų jų skundus nagrinėti konfidencialiai.

Ombudsmenas siekia bendrauti su Briuselyje įsikūrusiais Europos korespondentais, taip pat su visų ES valstybių narių nacionaliniais ir regioniniais žurnalistais. Žiniasklaidą jis informuoja daugiausia pranešimuose spaudoje, spaudos konferencijose, per diskusijas ir interviu. Jis stengiasi pateikti skaitytojui suprantamus ir paprastus pranešimus, tuo siekdamas kaip įmanoma labiau apsitarnauti žurnalistams.

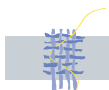
Ombudsmenas N. DIAMANDOUROS duoda interviu didžiausio Švedijos dienraščio *Aftonbladet* ES žurnalistei Lena MELLIN. Stokholmas, 2007 m. gegužės 14 d.

2007 m. pagrindinė ombudsmeno žiniasklaidos veikla apėmė spaudos konferencijas Briuselyje ir Strasbūre, kur buvo pristatytas jo metinis pranešimas, ir Berlyne, Karlsruhe ir Varšuvoje, kur jis lankėsi su vizitais. Ombudsmenas N. DIAMANDOUROS kartu su savo kolega iš Prancūzijos Jean-Paul DELEVOYE pristatė savo darbą Prancūzijos žurnalistams įžangoje į šeštąjį šalių ombudsmenų seminarą Strasbūre. Spaudos konferencijos su suinteresuotais žurnalistais iš įvairių laikraščių ir spaudos agentūrų taip pat suteikė Europos ombudsmenui galimybę paaiškinti apie savo veiklą piliečiams. Galiausiai, 2007 m. ombudsmenas N. DIAMANDOUROS Briuselyje, Strasbūre ir daugelyje kitų vietų davė per 40 interviu spaudoje, transliuotojams ir elektroninės žiniasklaidos atstovams.

2006 m. metinio pranešimo pranešėja EP narė Luciana SBARBATI ir ombudsmenas N. DIAMANDOUROS atsako į klausimus spaudos konferencijoje. Strasbūras, 2007 m. spalio 24 d.

2007 m. buvo paskelbti ir žurnalistams bei suinteresuotoms šalims visoje Europoje išplatinta septyniolika pranešimų spaudoje. Juose buvo paliestos tokios temos kaip tyrimas dėl mokėjimo vėlavimo, sunkumai dokumentų ir informacijos prieigos srityje, skundas dėl tinkamo Darbo laiko direktyvos įgyvendinimo ir sunkumai dėl Komisijos pateiktos informacinės medžiagos apie oro transporto keleivių teises.

6.5 LEIDINIAI

Ombudsmenas, siekdamas geriau supažindinti piliečius su jų teisėmis ir ypač su teise pateikti skundą, stengiasi pasiekti kuo platesnę auditoriją. 2007 m., siekiant pateikti informaciją pagrindiniams suinteresuotiems asmenims ir plačiai visuomenei apie Europos ombudsmeno veiklą ir apie tai, kokias paslaugas jis gali teikti ES piliečiams ir gyventojams, buvo išleisti ir suinteresuotoms šalims išplatinti keli leidiniai. Visi ombudsmeno leidiniai yra pateikti jo tinklalapyje <http://www.ombudsman.europa.eu>, o juos nemokamai gauti galima ES knygų parduotuvėje <http://bookshop.europa.eu>

2007 m. didžiausią susidomėjimą kėlė naujas informacinis biuletenis, skirtas įmonėms ir organizacijoms, kuriame glaustai paaiškinama, kuo ombudsmenas gali padėti šioms subjektams. Šis informacinis lapas buvo išplatintas kartu su kita susijusia medžiaga, vykdant galimiems skundų pareiškėjams skirtą laiškų siuntimo kampaniją. Šios kampanijos metu konkrečiai buvo orientuojamasi į prekybos rūmus ir juridines įmones visoje ES ir išsiųsta daugiau kaip 5 000 asmeninių laiškų. Kampanija buvo labai sėkminga, nes per 2007 m. gauta tūkstančiai prašymų atsiųsti papildomų ombudsmeno leidinių kopijų.

6.6 ELEKTRONINĖS PRIEMONĖS PATEIKTI PRANEŠIMAI

Bendravimas elektroniniu paštu

2001 m. balandžio mėn. ombudsmeno tinklalapyje buvo paskelbta elektroniniu būdu teikiamo skundo forma dvylika kalbų. Po Europos Sąjungos plėtros 2004 m. gegužės 1 d. ši forma buvo paskelbta dar devyniomis kalbomis. 2006 m. gruodžio mėn., rengiantis tolesnei Europos Sąjungos plėtrai 2007 m. sausio 1 d., forma buvo paskelbta tinklalapyje bulgarų ir rumunų kalbomis. 2007 m. daugiau kaip 58 proc. visų skundų ombudsmenui buvo pateikta internetu, iš jų didelė dalis buvo – užkildžius elektroninę skundo formą.

2007 m. per savo pagrindinį elektroninio pašto adresą ombudsmenas atsakė iš viso į 7 273 elektroninius laiškus, kuriuose prašoma informacijos. Iš jų 3 127 buvo kolektyviniai laiškai, kuriame piliečiai teiravosi apie Europos ombudsmeno gautus skundus, o 4 146 – individualūs prašymai suteikti informacijos. Kolektyviniuose laiškuose buvo klausiama apie skundus dėl aukštos įtampos kabelio, skirto Ispanijos ir Prancūzijos elektros tinklams sujungti, tiesimo ir tariamo Ispanijos Valensijos regiono institucijų sprendimo nutraukti Katalonijos televizijos kanalo transliacijas. Į visus elektroninius laiškus buvo atsakyta, nurodant, kokioje stadijoje yra atitinkamo skundo nagrinėjimas ombudsmeno tarnyboje.

Į visus 4 146 individualius prašymus suteikti informacijos atsakė atitinkami ombudsmeno personalo nariai. 2006 m. tokių prašymų buvo gauta maždaug 3 500, o 2005 m. – 3 200.

Interneto svetainės tobulinimas

Ombudsmeno interneto svetainė buvo sukurta 1998 m. liepos mėn. Per visus 2007 m. Europos ombudsmeno svetainės kūrėjas glaudžiai bendradarbiavo su Ryšių skyriaus vadovais ir su Europos Parlamento techninėmis tarnybomis, rengdamasis pertvarkyti ombudsmeno interneto svetainę į modernią, dinamišką, informatyvią, interaktyvią ir nuolatos tobulėjančią paslaugos piliečiams priemonę. Numatoma, kad naujoji svetainė bus parengta ir pradės veikti 2008 m. pirmajame pusmetyje.

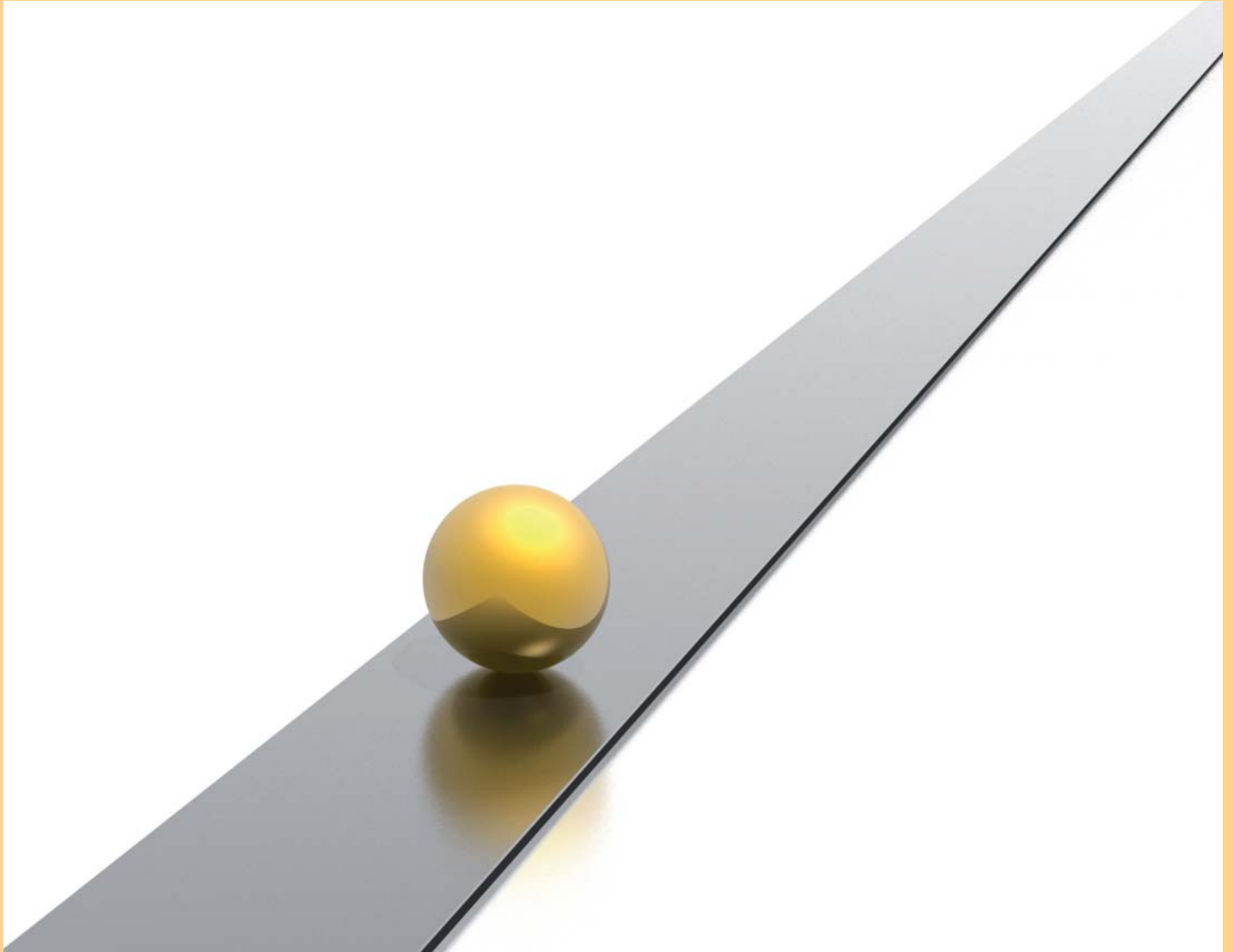
Nuo 2007 m. sausio 1 d. iki gruodžio 31 d. Ombudsmeno tinklalapyje apsilankė 449 418 interneto lankytojų. Daugiausia buvo skaitomi puslapiai anglų kalba, kiek mažiau – prancūzų, ispanų, vokiečių ir italų kalbomis. Daugiausia lankytojų buvo iš Italijos, po to – iš Ispanijos, Švedijos, Jungtinės Karalystės ir Vokietijos. Ombudsmeno tinklalapyje pateikiama nuorodų į šalių ir regionų

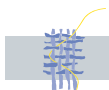
ombudsmenų tinklalapius visoje Europoje. 2007 m. šiomis nuorodomis buvo pasinaudota daugiau kaip 82 000 kartų; tai aiškiai rodo, kokią naudą Europos ombudsmenų tinklo koordinavimui teikia Europos ombudsmeno darbas.

Siekdama, kad ombudsmeno tinklalapis visuomet pirmautų tarp ES interneto svetainių, ombudsmeno tarnyba 2007 m. dalyvavo Tarpinstituciniame interneto redakciniame komitete (CEiii).

PRIEDAI

7

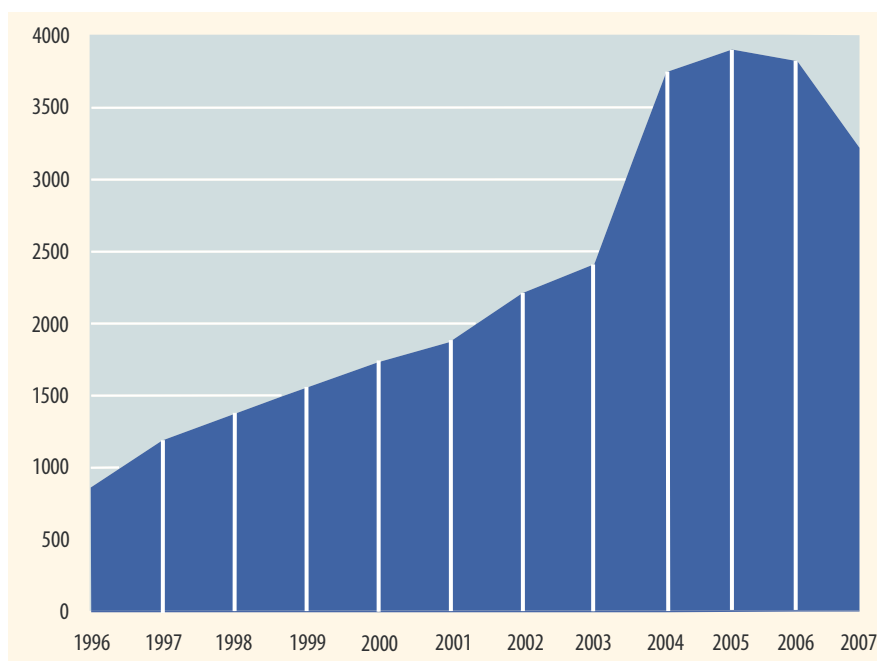

A STATISTINIAI DUOMENYS

1 2007 m. NAGRINĖTI SKUNDAI

1.1	IŠ VISO 2007 m. NAGRINĖTA	3 760
	– iki 2006 12 31 neužbaigti tyrimai	332 ¹
	– skundai, kurių priimtinas nenumatytas iki 2006 12 31	211
	– 2007 m. gauta skundų	3 211
	– Europos ombudsmeno iniciatyva pradėti tyrimai	6

1996–2007 m. gauti skundai

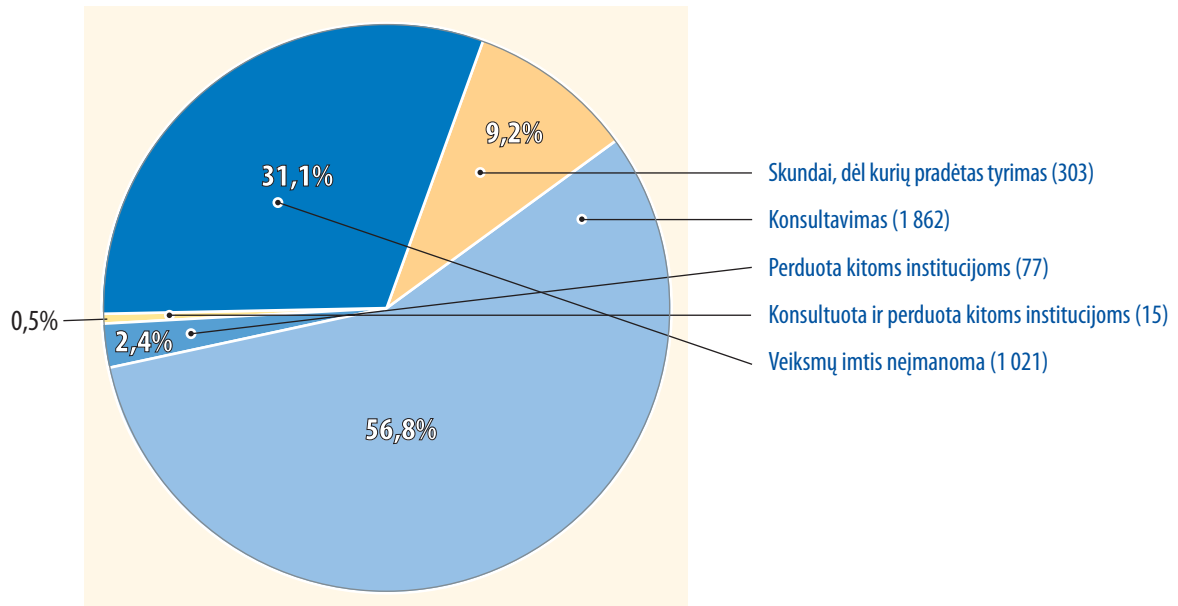
1.2	PRIIMTINUMAS (NEPRIIMTINUMAS) NUSTATYTAS.....	95 %
-----	---	------

¹ Iš jų devyni tyrimai – paties Europos ombudsmeno iniciatyva ir 323 tyrimai – gavus skundus.

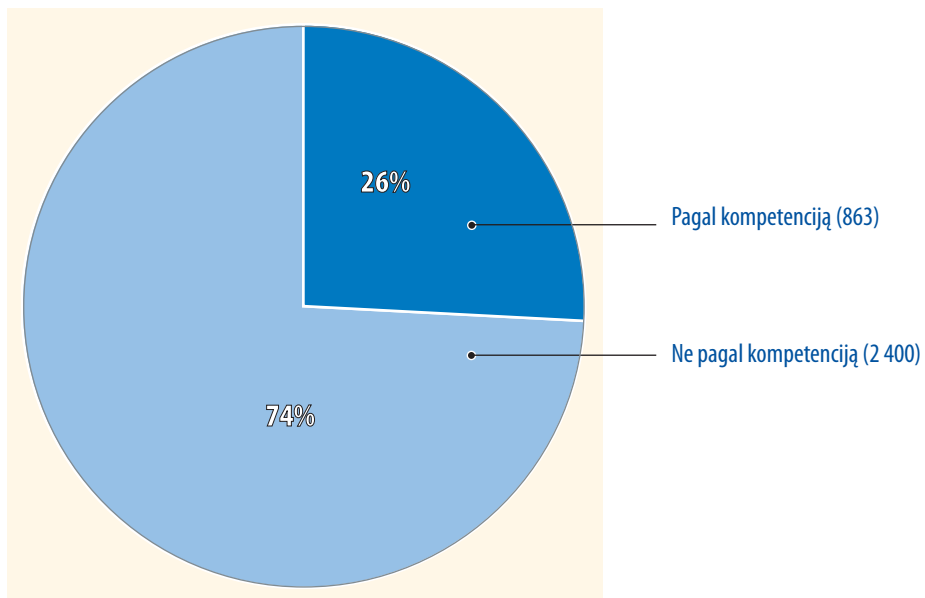

1.3 SKUNDŲ KLASIFIKAVIMAS

Pagal Europos ombudsmeno veiksmus skundų pareiškėjų naudai

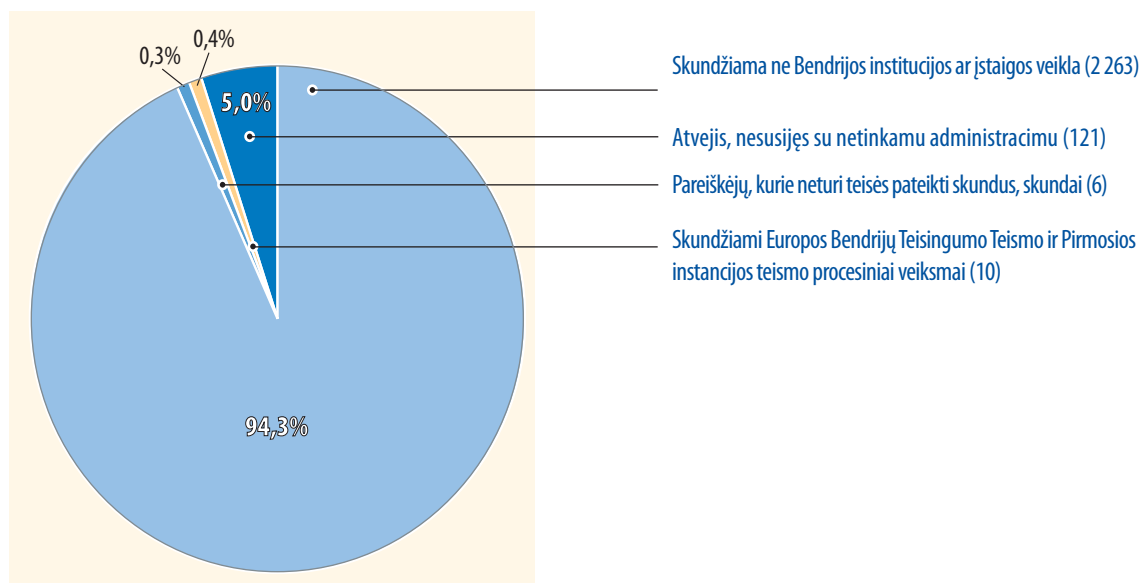

Pagal Europos ombudsmeno kompetenciją

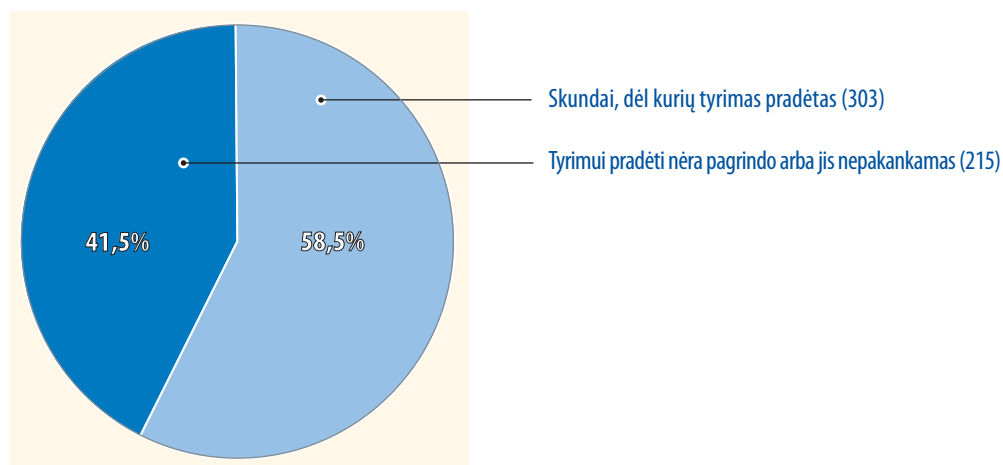

Ne pagal kompetenciją

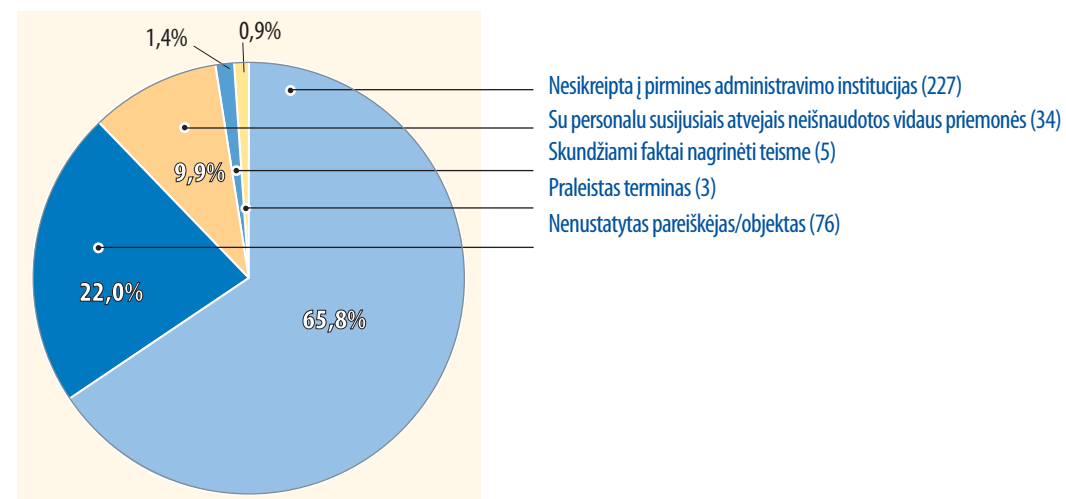

Pagal kompetenciją

Priimtini skundai

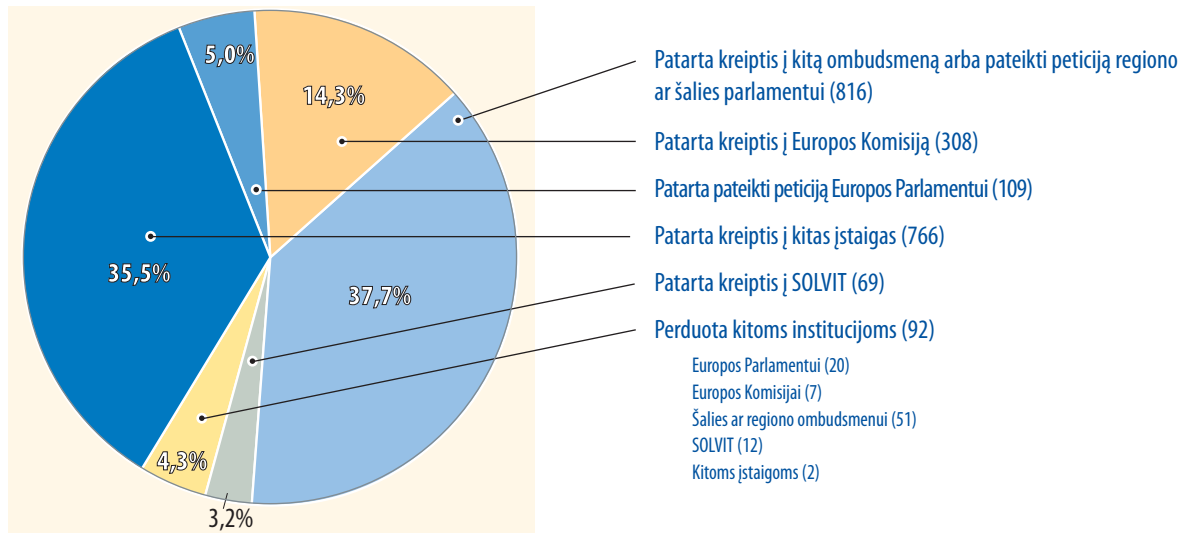
Nepriimtini skundai

2 PERDAVIMAS KITOMS INSTITUCIJOMS IR KONSULTAVIMAS

(Kai kuriais atvejais duotas daugiau nei vienas patarimas)

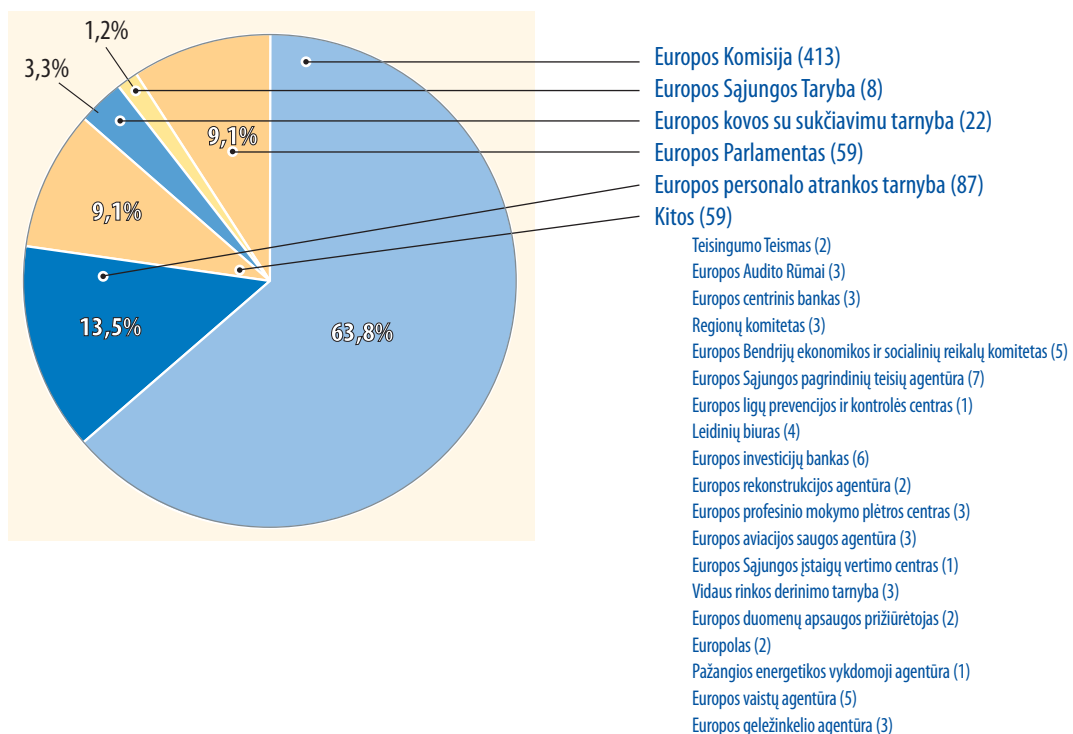

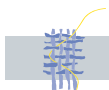
3 2007 m. ATLIKTI TYRIMAI 641

2007 m. Europos ombudsmenas atliko 641 tyrimą, 309 (iš jų šeši – ombudsmeno iniciatyva) buvo pradėti 2007 m., o 332 (iš jų devyni – ombudsmeno iniciatyva) buvo neužbaigti iki 2006 12 31.

3.1 INSTITUCIJOS IR ĮSTAIGOS, DĖL KURIŲ SKŪSTASI

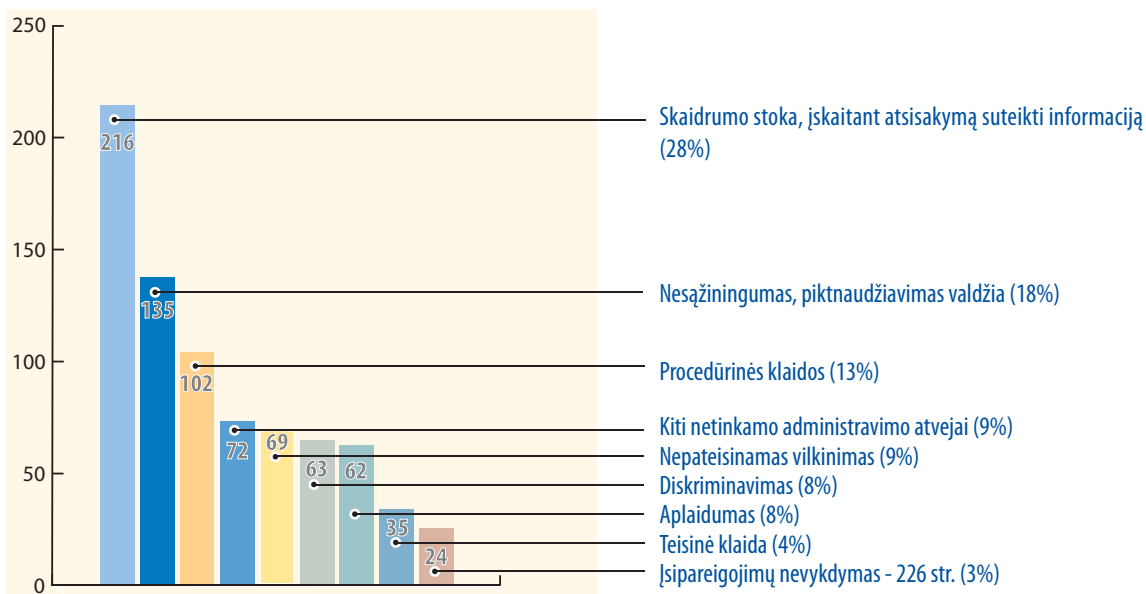
(Kai kuriais atvejais tyrimas buvo atliekamas dėl dviejų ar daugiau institucijų ar įstaigų veiklos)

3.2 SKUNDŽIAMO NETINKAMO ADMINISTRAVIMO RŪŠYS

(Kai kuriais atvejais buvo skundžiamos dvi ar daugiau netinkamo administravimo rūšys)

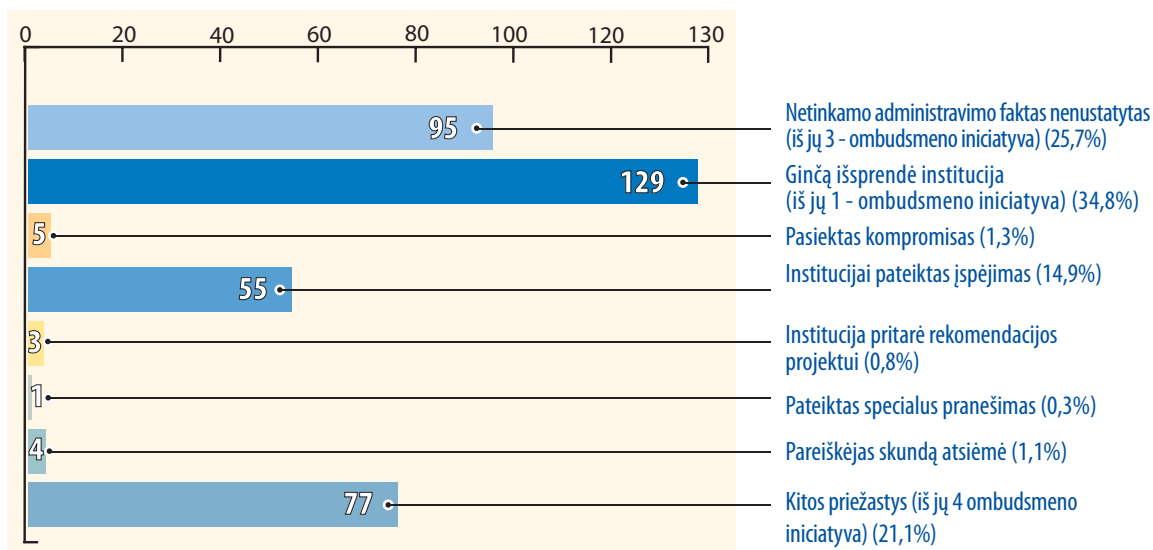

3.3 2007 m. PATEIKTI PASIŪLYMAI DRAUGIŠKAI SUSITARTI, REKOMENDACIJŲ PROJEKTAI IR SPECIALŪS PRANEŠIMAI

– Pasiūlymai draugiškai susitarti	30
– Rekomendacijų projektai	8
– Specialus pranešimas	1

3.4 BAIGTI TYRIMAI 348²

(Tyrimai buvo baigti dėl vienos ar daugiau toliau išvardytų priežasčių)

4 2007 m. UŽREGISTRUOTŲ SKUNDŲ KILMĖ

4.1 SKUNDŲ ŠALTINIAI

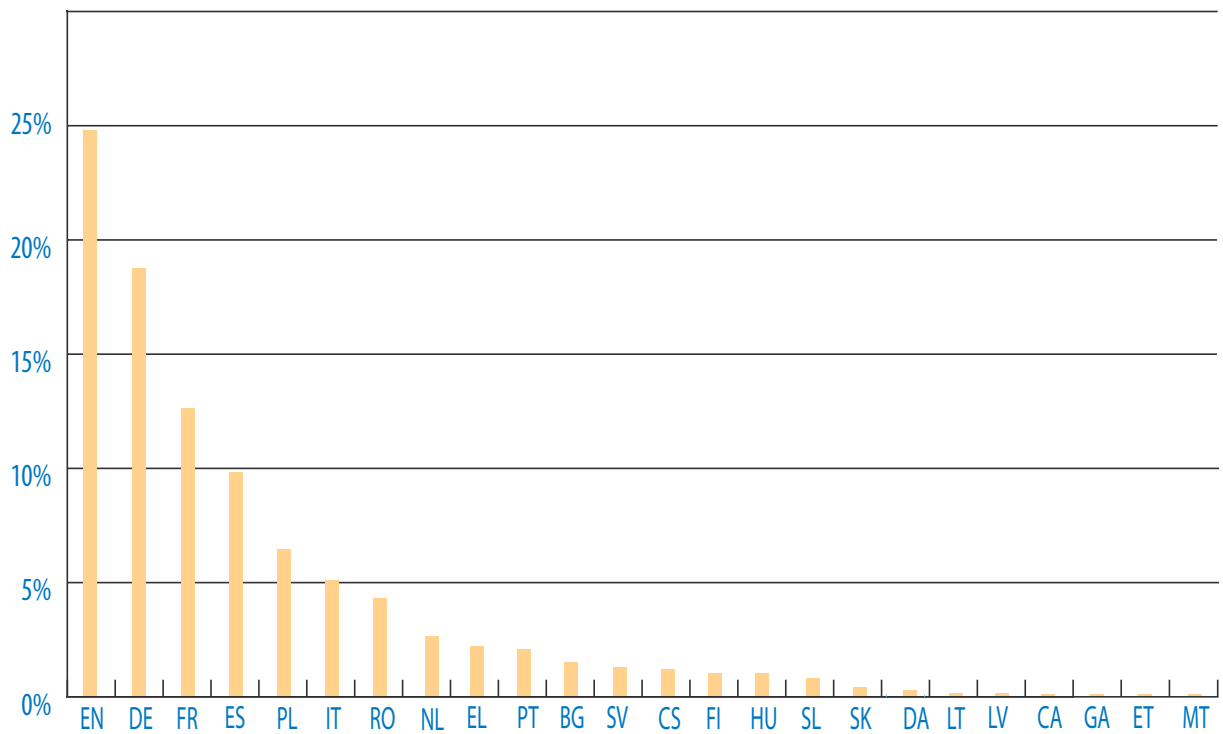

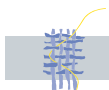
Įmonės ir asociacijos
4,8 % (155)

Pavieniai piliečiai
95,2 % (3 056)

4.2 SKUNDŲ PASISKIRSTYMAS PAGAL KALBĄ

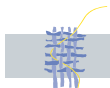

4.3 GEOGRAFINIS SKUNDŲ PASISKIRSTYMAS

Šalis	Skundų skaičius	Skundų %	% nuo visų ES gyventojų	Santykis ¹
Liuksemburgas	44	1,4	0,1	13,6
Malta	26	0,8	0,1	10,0
Kipras	46	1,4	0,2	8,9
Slovėnija	39	1,2	0,4	3,0
Belgija	182	5,7	2,1	2,6
Bulgarija	91	2,8	1,6	1,8
Suomija	62	1,9	1,1	1,8
Airija	43	1,3	0,9	1,5
Graikija	106	3,3	2,3	1,5
Austrija	75	2,3	1,7	1,4
Portugalija	91	2,8	2,1	1,3
Ispanija	351	10,9	9,0	1,2
Rumunija	162	5,0	4,4	1,2
Švedija	61	1,9	1,8	1,0
Vengrija	67	2,1	2,0	1,0
Vokietija	507	15,8	16,6	1,0
Čekija	59	1,8	2,1	0,9
Lenkija	214	6,7	7,7	0,9
Slovakija	27	0,8	1,1	0,8
Nyderlandai	74	2,3	3,3	0,7
Prancūzija	251	7,8	12,8	0,6
Lietuva	12	0,4	0,7	0,5
Latvija	8	0,2	0,5	0,5
Danija	18	0,6	1,1	0,5
Italija	182	5,7	11,9	0,5
Estija	4	0,1	0,3	0,5
Jungtinė Karalystė	156	4,9	12,3	0,4
Kitos	200	6,2		
Nežinoma	53	1,7		

¹ Šis skaičius apskaičiuotas skundų procentą padalijus iš gyventojų procento. Jei koeficientas yra didesnis už 1, tai rodo, kad šalis pateikia daugiau skundų ombudsmenui nei būtų galima tikėtis pagal jos gyventojų skaičių. Visi procentai lentelėje suapvalinti iki vieno skaičiaus po kablelio.

B OMBUDSMENO BIUDŽETAS

Atskiras biudžetas

Nuo 2000 m. sausio 1 d. ombudsmeno biudžetas sudaro atskirą Europos Sąjungos biudžeto dalį (šiuo metu – tai VIII dalis)¹.

Biudžeto struktūra

Ombudsmeno biudžetas yra padalytas į tris antraštines dalis. Pirmoje antraštinėje dalyje numatytos algos, išmokos ir kitos su personalu susijusios sąnaudos. Antroje antraštinėje dalyje – išlaidos pastatams, baldams, įrangai ir įvairios kitos veiklos išlaidos. Trečioje antraštinėje dalyje – institucijos vykdomų bendrųjų funkcijų išlaidos.

Bendradarbiavimas su Europos Parlamentu

Siekiant išvengti, kad be reikalo nebūtų steigiamos tos pačios administracinio ir techninio personalo pareigybės, Europos Parlamentas ombudsmenui teikia kai kurias technines paslaugas arba tarpininkauja jas teikiant. Europos ombudsmenui ir Europos Parlamentui bendradarbiaujant, pasiekta didesnio našumo ir sutaupyta daug Bendrijos biudžeto lėšų. Šiuo metu galiojantį bendradarbiavimo susitarimą Parlamento pirmininkas ir Europos ombudsmenas pasirašė 2006 m. kovo 15 d. ir jis įsigaliojo 2006 m. balandžio mėnesį. Naujojo susitarimo tikslas – palaikyti bendradarbiavimą su Europos Parlamentu visose srityse, kuriose galima pasiekti daug didesnę masto ekonomiją ir sutaupyti biudžeto lėšų. Todėl Europos Parlamentas ir toliau ombudsmenui teiks tam tikras paslaugas tokiose srityse kaip pastatai, informacinės technologijos, ryšiai, sveikatos priežiūros paslaugos, mokymas, vertimas raštu ir žodžiu. Naujajame susitarime yra daugiau aiškumo dėl Europos Parlamento kainų politikos. Nuo šiol už paslaugas bus mokama remiantis sąžiningai, skaidriai ir pagrįstai sudarytomis sąnaudų sąmatomis, išskyrus audito ir apskaitos sąnaudas, už kurias bus mokama vienkartinė sutarta suma. Šie pokyčiai taip pat atspindi ombudsmeno savarankiškumą personalo ir finansų valdymo reikaluose.

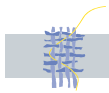
2007 m. ir 2008 m. biudžetas

Toliau pateiktoje lentelėje nurodytą ombudsmeno biudžetą sudaro trys antraštinės dalys. Joje taip pat nurodyta, kaip buvo panaudoti 2007 m. biudžeto asignavimai ir biudžeto raida nuo 2007 m. iki 2008 m. Be to, lentelėje pateikiama etatų skaičius ombudsmeno etatų plane.

(EUR)

Antraštinė dalis	Pavadinimas	2007		2008
		Asignavimų įsipareigojimai	Paskirstyti asignavimai	Asignavimų įsipareigojimai
1	Išlaidos, susijusios su institucijoje dirbančiais asmenimis	6 150 300	5 950 031	6 436 000
2	Pastatai, baldai, įranga ir įvairios kitos veiklos išlaidos	1 251 500	1 309 867	1 345 000
3	Institucijų vykdomų bendrųjų funkcijų išlaidos	751 000	729 586	724 770
Iš viso		8 152 800	7 989 484	8 505 770
Etatų skaičius		57		57

¹ 1999 m. gruodžio 13 d. Tarybos reglamentas (EB, EAPB, Euratomas) Nr. 2673/1999, iš dalies keičiantis 1977 m. gruodžio 21 d. finansinį reglamentą, taikomą Europos Bendrijų bendrajam biudžetui, OL 1999 L 326, p. 1.

C PERSONALAS

Kad institucija galėtų tinkamai nagrinėti skundus dėl netinkamo administravimo 23 Sutarties kalbomis ir kad informacija apie teisę skųstis pasiektų visus ES piliečius bei gyventojus, ombudsmenui padeda aukštos kvalifikacijos daugiakalbis personalas. Šiame priede pateikiamas išsamus 2007 m. personalo narių sąrašas, jų pareigybių pavadinimai ir kontaktiniai duomenys, taip pat apibūdinamas įvairių tarnybos departamentų ir skyrių atliekamas darbas. Priedo pabaigoje trumpai apžvelgiami šiais metais įvykę personalo susirinkimai.

EUROPOS OMBUDSMENAS

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Europos ombudsmenas

P. Nikiforos DIAMANDOUROS gimė 1942 m. birželio 25 d. Atėnuose, Graikijoje. 2003 m. sausio 15 d. buvo išrinktas Europos ombudsmenu. Šias pareigas pradėjo eiti 2003 m. balandžio 1 d., o 2005 m. sausio 11 d. buvo pakartotinai išrinktas penkerių metų kadencijai.

Nuo 1998 m. iki 2003 m. jis buvo pirmasis Graikijos nacionalinis ombudsmenas. Nuo 1993 m. jis yra Atėnų universiteto Politikos mokslų ir viešojo administravimo fakulteto profesorius (šiuo metu išėjęs laikinų atostogų). Nuo 1995 m. iki 1998 m. ėjo Graikijos nacionalinio socialinių tyrimų centro (EKKE) direktoriaus ir pirmininko pareigas.

Politinių mokslų bakalauro ir magistro laipsniai jam buvo suteikti Indianos universitete (atitinkamai 1963 m. ir 1965 m.), o filosofijos magistro ir filosofijos daktaro laipsniai –Kolumbijos universitete (atitinkamai 1969 m. ir 1972 m.). Prieš pradėdamas 1988 m. dirbti Atėnų universitete, dėstė Niujorko valstijos universitete ir dalyvavo tyrimų programose Kolumbijos universitete (1973–1978 m.). Nuo 1980 m. iki 1983 m. dirbo Atėnų koledže, Atėnuose, Graikijoje, plėtros procesų direktoriumi. Nuo 1983 m. iki 1988 m. Socialinių mokslų tyrimų taryboje Niujorke ėjo Vakarų Europos, Artimųjų Rytų ir Šiaurės Afrikos programos direktoriaus pareigas. 1988–1991 m. dirbo Graikijos tarptautinių ir strateginių studijų instituto (Atėnuose), politikos tyrimų organizacijos, įsteigtos bendrai finansuojant Fordo ir MacArthur fondams, direktoriumi. 1997 m. dirbo kviestiniu politinių mokslų profesoriumi Juan March socialinių mokslų aukštesniųjų studijų centre (Madride).

1992–1998 m. ėjo Graikijos politinių mokslų asociacijos pirmininko pareigas, o 1985–1988 m. – Jungtinių Valstijų šiuolaikinių Graikijos studijų asociacijos pirmininko pareigas. 1999–2003 m. buvo Graikijos nacionalinės žmogaus teisių komisijos narys, o 2000–2003 m. – Graikijos nacionalinės administracinių reformų tarybos narys. 1988–1995 m. buvo vienas iš Socialinių mokslų tyrimų tarybos (Niujorke) Pietų Europos pakomitečio, kurio veikla finansuojama iš Volkswagen fondo dotacijos, pirmininkų. Jis taip pat yra vienas iš vyriausiųjų serijos apie naująją Pietų Europą redaktorių. Yra gavęs *Fulbright* ir *National Endowment for the Humanities* fondo stipendiją moksliniams tyrimams.

Yra daug rašęs apie Graikijos, Pietų Europos ir Pietryčių Europos istoriją ir politiką, konkrečiai apie demokratizaciją, valstybės kūrimą, taip pat kultūros ir politikos santykį.

EUROPOS OMBUDSMENO SEKRETORIATAS

Europos ombudsmeno sekretoriatas atsako už ombudsmeno asmeninio biuro reikalų tvarkymą. Jis organizuoja ombudsmeno darbotvarkę, koordinuoja gaunamą ir siunčiamą korespondenciją, teikia patarimų dėl santykių su kitomis ES institucijomis ir įstaigomis, tvarko institucijos reikalus, susijusius su protokolu, ir teikia ombudsmenui bendro pobūdžio sekretorių paslaugas.

Nicholas CATEPHORES

Europos ombudsmeno padėjėjas

Tel. +33 3 88 17 23 83

Kelly KOUNDOURI

Europos ombudsmeno sekretorė

Tel. +33 3 88 17 25 28

GENERALINIS SEKRETORIUS

Generalinis sekretorius padeda ombudsmenui ir konsultuoja jį nagrinėjant skundus ir paklausimus. Jis koordinuoja ombudsmeno tarnybos ir kitų Europos institucijų santykius, vaidina pagrindinį vaidmenį plėtojant santykius su ombudsmenų biurais visoje Europoje ir kreipiantis į Europos piliečius. Jis konsultuoja ombudsmeną dėl biuro struktūros ir vadybos, planuoja jo veiklą ir stebi jo darbą bei veiklą, kartu užtikrindamas bendrą jo koordinavimą.

2006 m. rugpjūčio 1 d. Ian HARDEN paskyrus generaliniu sekretoriumi ir laukiant, kol bus baigta Teisės departamento naujo vadovo įdarbinimo procedūra, Ian HARDEN ir toliau ėjo Teisės departamento vadovo pareigas iki 2007 m. birželio 30 dienos.

Ian HARDEN

Generalinis sekretorius

Tel. +33 3 88 17 23 84

Ian HARDEN gimė 1954 m. kovo 22 d. Noridže [Norwich], Anglijoje. Studijavo teisę Churchill koledže, Kembridže, kur 1975 m. gavo humanitarinių mokslų bakalauro laipsnį su pagyrimu, o 1976 m. – teisės mokslų bakalauro laipsnį. Baigęs studijas, pradėjo dirbti Šefildo universiteto Teisės fakultete, kuriame nuo 1976 m. iki 1990 m. dirbo dėstytoju, nuo 1990 m. iki 1993 m. – vyresniuoju dėstytoju, nuo 1993 m. iki 1995 m. – docentu, o nuo 1995 m. – viešosios teisės profesoriumi. 1996 m. pradėjo dirbti Europos ombudsmeno tarnyboje vyriausiuoju teisės patarėju, 1997–1999 m. – sekretoriato vadovu, o nuo 2000 m. – Teisės skyriaus vadovu. 2006 m. rugpjūčio 1 d. paskirtas ombudsmeno tarnybos generaliniu sekretoriumi. Jis yra daugelio straipsnių apie ES teisę ir viešąją teisę autorius ir bendraautoris, pvz., *The Contracting State* (Buckingham: Open University Press, 1992); *Flexible Integration: Towards a more effective and democratic Europe* (London CEPR, 1995), ir *European Economic and Monetary Union: The Institutional Framework* (Kluwer Law International, 1997). Ian HARDEN yra *Association française de droit constitutionnel* narys ir Jungtinės Karalystės „Study of Parliament Group“ narys bei Šefildo universiteto garbės profesorius.

Murielle RICHARDSON

Teisės departamento vadovo padėjėja (iki 2007.6.30)

Generalinio sekretoriaus padėjėja (nuo 2007.7.1)

Tel. +33 3 88 17 23 88

TEISĖS DEPARTAMENTAS

Dauguma Teisės departamento darbuotojų – teisininkai, kurie analizuoja Europos ombudsmeno gautus skundus ir atlieka tyrimus, vadovaujami Teisės departamento vadovo ir keturių vyriausiųjų pareigūnų. Be to, Teisės departamento vadovas konsultuoja ombudsmeną dėl institucijos teisinės strategijos bei veiklos kryptių ir vadovauja departamentui. Teisės departamento vadovo padėjėja užtikrina vidaus kokybės kontrolės ir informacijos tvarkymo sistemų darbą ir tvarko departamento medžiagą, skirtą metinei ataskaitai rengti. Ji taip pat prižiūri skundų tvarkymo sekretoriatą.

2007 m. šiame departamente iš viso dirbo 23 darbuotojai: Teisės departamento vadovas, septyni vyriausieji teisės patarėjai, iš jų keturi eina vyriausiųjų pareigūnų pareigas, dvylika teisininkų, teisininkas lingvistas, teisininko padėjėjas ir Teisės departamento vadovo padėjėjas. Ataskaitiniais metais Teisės departamentas vadovavo šešiolikai stažuotojų.

Po atvirojo konkurso 2007 m. liepos 1 d. Teisės departamento vadovu buvo paskirtas João SANT'ANNA. J. SANT'ANNA Europos ombudsmeno tarnyboje pradėjo dirbti 2000 m. Administracijos ir finansų departamento vadovu ir toliau *ad interim* eina to departamento vadovo pareigas.

João SANT'ANNA

Teisės departamento vadovas (nuo 2007.7.1)

Tel. +33 3 88 17 53 46

João SANT'ANNA gimė 1957 m. gegužės 3 d. Setubalyje (Setúbal), Portugalijoje. Nuo 1975 m. iki 1980 m. studijavo teisę Lisabonos universitete, o 1981 m. priimtas į teisininkų asociaciją Lisabonoje. 1980–1982 m. dirbo Portugalijos Vidaus reikalų ministerijos Lisabonos regiono administracinio padalinio teisininku. 1982–1984 m. tęsė teisės studijas intelektualinės nuosavybės teisės srityje *Liudwig-Maximilian* universitete ir *Maz-Planck* institute Miunchene. Grįžęs į Portugaliją 1984 m., buvo paskirtas Portugalijos Vidaus reikalų ministerijos Lisabonos regiono teisės ir administravimo padalinio vadovu. 1986 m. tapo Europos Parlamento valstybės tarnautoju ir dirbo Informacijos ir viešųjų ryšių, Mokslinių tyrimų ir Personalo bei finansų generaliniuose direktoratuose ir galiausiai Europos Parlamento teisės tarnyboje. Nuo 2000 m. eina Europos ombudsmeno tarnybos Administracijos ir finansų departamento vadovo pareigas. 2007 m. liepos 1 d. buvo paskirtas Teisės departamento vadovu.

Nelius CAREY

Teisininkas lingvistas

Tel. +33 3 88 17 25 63

Isabelle FOUCAUD

*Teisės departamento vadovo padėjėja
(nuo 2007.7.1)*

Tel. +33 3 88 17 23 91

TEISININKAI

Teisininkai nagrinėja skundus, kurie gali būti pateikti bet kuria iš 23 Europos Sąjungos sutarties kalbų. Jie taip pat siūlo ir savo iniciatyva atlieka tyrimus, atsako į piliečių prašymus suteikti informacijos, teikia ombudsmenui teisinę pagalbą, pataria atitinkamų valstybių narių teisinių procedūrų, vystymosi ir tradicijų klausimais ir atstovauja ombudsmenui kai kuriuose viešuose renginiuose.

Ioannis DIMITRAKOPOULOS

Vyr. pareigūnas

Vyr. patarėjas teisės klausimais

Tel. +33 3 88 17 37 68

Sabina BALAŽIČ

Teisininkė (iki 2007.9.30)

Peter BONNOR

Teisininkas

Tel. +33 3 88 17 25 41

Daniel KOBLENCZ

Teisininkas

Tel. +32 2 284 38 31

Gerhard GRILL

Vyr. pareigūnas

Vyr. patarėjas teisės klausimais

Tel. +33 3 88 17 24 23

Violetta DIMOVA

Teisininkė (nuo 2007.2.1)

Tel. +33 3 88 17 25 63

Bernhard HOFSTÖTTER

Teisininkas (nuo 2007.9.1)

Tel. +33 3 88 17 81 05

Marta HIRSCH-ZIEMBIŃSKA

Vyr. pareigūnė

Vyr. patarėja teisės klausimais

Tel. +33 3 88 17 27 46

Benita BROMS

Briuselio biuro vadovė

Vyr. patarėja teisės klausimais

Tel. +32 2 284 25 43

Juliano FRANCO

Teisininkas

Tel. +33 3 88 17 21 51

Tina NILSSON

Teisininkė

Tel. +32 2 284 14 17

Tea SEVÓN

Teisininkė (nuo 2007.10.1)

Tel. +32 2 284 21 80

Wiebke PANKAUKE

Teisininkė

Tel. +33 3 88 17 24 02

Olivier VERHEECKE

Vyr. patarėjas teisės klausimais

Tel. +32 2 284 20 03

Raluca TRASCA

Teisininkė (nuo 2007.4.16)

Tel. +33 3 88 17 31 08

Branislav URBANIČ

Teisininkas

Tel. +33 3 88 17 27 14

Fergal Ó REGAN

Vyr. pareigūnas

Vyr. patarėjas teisės klausimais

Puh. +33 3 88 17 67 84

Elodie BELFY

Teisininko padėjėja

Puh. +32 2 284 39 01

Marjorie FUCHS

Teisininkė

Puh. +33 3 88 17 40 78

José MARTÍNEZ ARAGÓN

Vyr. patarėjas teisės klausimais

Puh. +33 3 88 17 24 01

Beatriz MENÉNDEZ ALLER

Teisininkė (iki 2007.11.15)

Ida PALUMBO

Teisininkė

Puh. +33 3 88 17 23 85

STAŽUOTOJAI

Marta ARIAS DIAZ

(iki 2007.8.31)

Elsa BERNARD

(iki 2007.4.30)

Clelia CASALINO

(nuo 2007.2.15)

Caroline DIETZEL

(nuo 2007.9.1)

Ramin FARINPOUR

(iki 2007.8.31)

Tobias JAMES

(nuo 2007.9.1)

Farah JERAJ

(iki 2007.7.31)

Tomasz KODRZYCKI

(nuo 2007.9.1)

Beata KULPACZYNSKA

(iki 2007.8.31)

Angela LINDBERG

(nuo 2007.9.1)

Samir MOHAMED GHARBAOUI

(nuo 2007.9.1)

Christopher MILNES

(nuo 2007.9.1)

Zvi RAMAN

(iki 2007.8.31)

Louise RICHARD

(nuo 2007.9.1)

Giorgio RIZZELLO

(iki 2007.2.9)

Brigita SABALIAUSKAITE

(iki 2007.8.31)

Axel SCHNEIDER

(iki 2007.7.31)

Elena TZOULIA

(nuo 2007.3.1)

ADMINISTRACIJOS IR FINANSŲ DEPARTAMENTAS

Administracijos ir finansų departamentas atsako už visą ombudsmeno tarnybos veiklą, kuri nėra tiesiogiai susijusi su skundų nagrinėjimu ir tyrimais. Jis suskirstytas į tris skyrius – Administracinių reikalų skyrių, Finansų skyrių ir Ryšių skyrių. Administracijos ir finansų departamento vadovas koordinuoja visą departamento veiklą. Pagal jam suteiktus įgaliojimus jis atsako už bendrus organizacinius reikalus ir veiklą, tarnybos personalo politiką; jis teikia pasiūlymus dėl institucijos biudžeto ir finansų strategijos ir atsako už jos įgyvendinimą bei atstovauja ombudsmenui daugelyje tarpinstitucinių renginių. 2007 m. departamente iš viso dirbo 34 darbuotojai.

João SANT'ANNA

Administracijos ir finansų skyriaus vadovas (ad interim)

Tel. +33 3 88 17 53 46

SKUNDŲ TVARKYMO SEKRETORIATAS

Skundų tvarkymo sekretoriatas atsako už Europos ombudsmenui pateiktų skundų registravimą, skirstymą ir priežiūrą. Sekretoriatas užtikrina, kad visi skundai būtų įtraukti į duomenų bazę, jų gavimas būtų patvirtintas ir jie būtų perduoti Teisės departamentui. Jis atsako už gaunamos ir siunčiamos, su skundais susijusios korespondencijos, tvarkymą, užtikrina, kad skundo tyrimo metu būtų atnaujinami duomenų bazėje esantys su skundu susiję įrašai, tikrina, ar laikomasi nustatytų terminų, renka su skundais susijusius statistinius duomenis ir pildo su skundais susijusius dokumentus. Jį prižiūri Teisės departamento vadovo padėjėjas.

Séverine BEYER

Sekretorė

Tel. +33 3 88 17 23 93

Isabelle LECESTRE

Sekretorė

Tel. +33 3 88 17 24 29

Bruno BISMARQUE-ALCÂNTARA

Sekretorius

Tel. +33 3 88 17 20 91

Oualiba MAKHLOUFIA

Sekretorė

Tel. +33 3 88 16.40.71

Evelyne BOUTTEFROY

Sekretorė

Tel. +33 3 88 17 24 13

Ana MORAIS GASPAR

Sekretorė (nuo 2007.10.1)

Tel. +33 3 88 16 63 10

Elaine DRAGO

Sekretorė

Tel. +33 3 88 17 33 31

Christelle THEROUSE

Sekretorė (nuo 2007.7.16)

Tel. +33 3 88 16 40 71

Véronique FOREAU

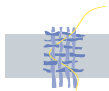
Sekretorė

Tel. +33 3 88 17 34 99

Caroline ZINCK

Sekretorė

Tel. +33 3 88 17 40 51

ADMINISTRACINIŲ REIKALŲ SKYRIUS

Administracinių reikalų skyrius atlieka įvairiausias funkcijas, įskaitant darbuotojų įdarbinimą ir personalo valdymą, gaunamos ir siunčiamos korespondencijos tvarkymą, telefonų komutatoriaus darbą, tarnybos infrastruktūros priežiūrą, dokumentų vertimo koordinavimą, bibliografinės teisės bibliotekos sudarymą ir tvarkymą bei institucijos dokumentų ir archyvavimo politiką. Šis skyrius taip pat atsako už tarnybos informacinių technologijų politiką ir tarnybos IT poreikių tenkinimą, šią užduotį jis atlieka glaudžiai bendradarbiaudamas su Europos Parlamentu.

Alessandro DEL BON

Skyriaus vadovas

Tel. +33 3 88 17 23 82

Christophe BAUER

*Administracijos pagalbinių darbuotojas,
vairuotojas*

Tel. +33 3 88 17 67 80

Cindy DE CARVALHO-GIANNAKIS

Administracijos pagalbinių darbuotoja

Tel. +32 2 284 63 93

Rachel DOELL

Sekretorė

Tel. +33 3 88 17 23 98

Massimo EZZY

Informacinių technologijų specialistas

Tel. +33 3 88 17 28 67

Giovanna FRAGAPANE

Sekretorė (nuo 2007.9.17)

Tel. +33 3 88 17 29 62

Isgouhi KRIKORIAN

Sekretorė

Tel. +33 3 88 17 25 40

Gaël LAMBERT

Informacinių technologijų specialistas

Tel. +33 3 88 17 23 99

Juan Manuel MALLEA

Sekretorius

Tel. +33 3 88 17 23 01

Stéphanie MARAJ

Sekretorė

Tel. +33 3 88 17 23 13

Charles MEBS

Sekretorius

Tel. +33 3 88 17 70 93

Ana MORAIS GASPAR

Sekretorė (iki 2007.5.30)

Emese WALTZ

Sekretorė (iki 2007.9.16)

Félicia VOLTZENLOGEL

Sekretorė

Tel. +33 3 88 17 23 94

FINANSŲ SKYRIUS

Finansų skyrius privalo užtikrinti, kad ombudsmeno tarnyba laikytųsi galiojančių ES finansinių taisyklių, sukurtų užtikrinti taupų, našų ir tinkamą biudžeto lėšų naudojimą. Šios pareigos kyla iš to, kad Europos ombudsmeno biudžetas yra nepriklausomas. Biudžetą rengia ir vykdo keturi finansininkai, už kuriuos atsako įgaliotasis leidimus duodantis pareigūnas.

Loïc JULIEN

Skyriaus vadovas

Tel. +33 3 88 17 67 79

Jean-Pierre FEROMONT

Finansininkas

Tel. +32 2 284 38 97

Giovanna FRAGAPANE

Finansininkė (iki 2007.9.16)

Véronique VANDAELE

Finansininkė

Tel. +32 2 284 23 00

Christophe WALRAVENS

Finansininkas

Tel. +33 3 88 17 24 03

Emese WALTZ

Finansininkė (nuo 2007.9.17)

Tel. + 33 3 88 16 40 95

RYŠIŲ SKYRIUS

Ryšių skyrius padeda ombudsmenui palaikyti ryšius su piliečiais ir informuoti juos apie jų teises pagal Bendrijos teisę. Vykdydamas šią funkciją, skyrius vaidina pagrindinį vaidmenį stiprinant piliečių ir Europos Sąjungos bei jos institucijų tarpusavio ryšius bei pasitikėjimą.

Skyrius atsako už ryšių su žiniasklaida palaikymą ir skatinimą, ombudsmeno ledinių rašymą ir leidimą, ombudsmeno interneto svetainių priežiūrą, ombudsmeno informacinių vizitų bei renginių organizavimą ir ryšių su Europos ombudsmenų tinklu koordinavimą.

Rosita AGNEW

Viena iš skyriaus vadovų

Tel. +32 2 284 25 42

Marc AMIR-TAHMASSEB

Interneto svetainių kūrimo specialistas

Tel. +33 3 88 17 44 10

Raffaella DALLATANA

Sekretorė (nuo 2007.6.18 iki 2007.11.17)

Gundi GADESMANN

Atstovas spaudai

Tel. +32 2 284 26 09

Ben HAGARD

Vienas iš skyriaus vadovų

Tel. +33 3 88 17 24 24

Annika ÖSTERBERG

Leidinių specialistė

Tel. +33 3 88 17 49 36

Dace PICOT-STIEBRINA

Ryšių pareigūnė

Tel. +33 3 88 17 40 80

Gabrielle SHERIDAN

Sekretorė

Tel. +33 3 88 17 24 08

Europos ombudsmenas ir tarnybos darbuotojai.

DARBUOTOJŲ SUSIRINKIMAI

Siekdamas užtikrinti kuo didesnę tarnybos procedūrų našumą ir veiksmingumą, garantuoti sklandų informacijos srautą tarp personalo narių ir skatinti kvalifikacijos kėlimo galimybes, ombudsmenas reguliariai šaukia darbuotojų susirinkimus. Paprastai į tokių susirinkimų darbotvarkę įtraukiama ombudsmeno jau atliktos ir būsimos veiklos apžvalga ir pristatomi ombudsmeno institucijai įtakos turintys administraciniai, teisiniai ir politiniai pokyčiai.

Vadovaujantis ombudsmeno vykdoma darbuotojų kvalifikacijų kėlimo strategija, į tokius susirinkimus dažnai kviečiami išorės pranešėjai. 2007 m. pristatyti savo darbo ombudsmeno personalui į Strasbūrą buvo atvykęs ES Tarnautojų teismo pirmininkas Paul J. MAHONEY ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas Peter HUSTINX.

ES Tarnautojų teismo pirmininkas Paul J. MAHONEY skaito pranešimą ombudsmeno personalui. Strasbūras, 2007 m. kovo 30 d.

Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas Peter HUSTINX skaito pranešimą ombudsmeno personalui. Strasbūras, 2007 m. gruodžio 7 d.

D SPRENDIMŲ RODYKLĖ

1 PAGAL BYLOS NUMERĮ

2003

OI/3/2003/JMA.....89

2004

1782/2004/OV66
2468/2004/OV68
2577/2004/OV64
2725/2004/(PB)ID51
2825/2004/OV67
3278/2004/ELB83
3346/2004/ELB76
3660/2004/PB.....52

2005

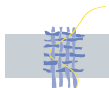
0368/2005/(MF)(BU)BM84
0452/2005/BU68
1475/2005/(IP)GG80
1476/2005/(BB)GG80
1617/2005/(BB)JF81
1693/2005/PB.....69
1844/2005/GG70
1858/2005/BB.....65
1859/2005/BB.....65
2350/2005/GG79
2370/2005/OV59
2776/2005/ID84
3008/2005/OV71
3114/2005/MHZ.....77
3193/2005/TN.....71
3269/2005/TN.....84
3323/2005/WP53
3386/2005/WP60
3453/2005/GG88
3693/2005/ID72

2006

0183/2006/MF85
0943/2006/MHZ.....54
0948/2006/BU57
0962/2006/OV73
1103/2006/BU86
1126/2006/SAB.....60
1166/2006/WP54
1779/2006/MHZ.....58
1807/2006/MHZ.....78
2280/2006/MF55
2403/2006/(WP)BEH56
2633/2006/WP61
2740/2006/TN.....56
3495/2006/GG61
3543/2006/FOR74
3697/2006/PB.....74

2007

0446/2007/WP75
0471/2007/VIK62
0668/2007/MHZ.....76
1471/2007/(CC)RT63
Q1/2007/ELB90

2 PAGAL TEMĄ

Toliau išvardytų bylų puslapių numerius žr. D1 priede.

Piliečių teisės

OI/3/2003/JMA
0452/2005/BU
1475/2005/(IP)GG
1476/2005/(BB)GG
1844/2005/GG
2350/2005/GG
3453/2005/GG
2403/2006/(WP)BEH
0668/2007/MHZ

Konkurencijos politika

0943/2006/MHZ

Sutartys

2468/2004/OV
2577/2004/OV
1858/2005/BB
1859/2005/BB
3008/2005/OV
3693/2005/ID
2633/2006/WP
3495/2006/GG
1471/2007/(CC)RT

Švietimas, profesinis mokymas ir jaunimas

2280/2006/MF

Aplinkos apsauga

2725/2004/(PB)ID
3660/2004/PB
0962/2006/OV
1779/2006/MHZ
1807/2006/MHZ

Laisvas asmenų ir paslaugų judėjimas

3543/2006/FOR

Institucijų vidaus taisyklės

2468/2004/OV

Įvairūs kiti klausimai

3323/2005/WP
3386/2005/WP

Politika ir teisminis bendradarbiavimas

1166/2006/WP
0446/2007/WP

Vieša prieiga

1693/2005/PB
3193/2005/TN
3269/2005/TN
0183/2006/MF
0948/2006/BU
3697/2006/PB

Sveikatos apsauga

2370/2005/OV

Socialinė politika

Q1/2007/ELB

Personalas***Įdarbinimas***

1782/2004/OV
2825/2004/OV
3278/2004/ELB
3346/2004/ELB
3114/2005/MHZ
0471/2007/VIK

Kiti klausimai

0368/2005/(MF)(BU)BM
1617/2005/(BB)JF
2776/2005/ID
1126/2006/SAB
2740/2006/TN

Transportas

1103/2006/BU
1779/2006/MHZ

3 PAGAL NETINKAMO ADMINISTRAVIMO RŪŠĮ

Toliau išvardytų bylų puslapių numerius žr. D1 priede.

Nepateisinamas vilkinimas

2577/2004/OV
2825/2004/OV
0962/2006/OV
2280/2006/MF
3495/2006/GG

Gynyba

2577/2004/OV
2370/2005/OV

Diskriminavimas

OI/3/2003/JMA
3278/2004/ELB
3346/2004/ELB
Q1/2007/ELB

226 straipsniu numatytos procedūros klaidos

2725/2004/(PB)ID
3660/2004/PB
3453/2005/GG
0962/2006/OV
3543/2006/FOR
0446/2007/WP

Informacijos stoka arba atsisakymas ją suteikti

1782/2004/OV
0368/2005/(MF)(BU)BM
1693/2005/PB
1844/2005/GG
1858/2005/BB
1859/2005/BB
2350/2005/GG
2370/2005/OV
2776/2005/ID
3269/2005/TN
3386/2005/WP
0948/2006/BU
0668/2007/MHZ

Teisės klaidos

1103/2006/BU
1166/2006/WP
3495/2006/GG

Procedūros

2825/2004/OV
1617/2005/(BB)JF
3114/2005/MHZ
3323/2005/WP
0943/2006/MHZ
3697/2006/PB
0471/2007/VIK

Sprendimo motyvų nepateikimas

1782/2004/OV
1617/2005/(BB)JF
1858/2005/BB
1859/2005/BB
3693/2005/ID

Skaidrumas

1858/2005/BB
1859/2005/BB
3193/2005/TN
0183/2006/MF
0943/2006/MHZ
2740/2006/TN

Nesąžiningumas

1782/2004/OV
2468/2004/OV
2577/2004/OV
0368/2005/(MF)(BU)BM
2776/2005/ID
3008/2005/OV
1126/2006/SAB
2633/2006/WP
1471/2007/(CC)RT

Kiti netinkamo administravimo atvejai

2577/2004/OV
2825/2004/OV
0452/2005/BU
1475/2005/(IP)GG
1476/2005/(BB)GG
1617/2005/(BB)JF
3008/2005/OV
1779/2006/MHZ
1807/2006/MHZ
2403/2006/(WP)BEH

4 YPAČ SVARBIOS BYLOS

2577/2004/OV
1476/2005/(BB)GG
1617/2005/(BB)JF
1103/2006/BU
2580/2006/TN
3495/2006/GG
630/2007/WP

Tamsiu šriftu nurodytų skundų sprendimų santraukos yra pateiktos šio pranešimo 3 skyriuje. Šių bylų puslapių numerius žr. D1 priede. Bylos 2580/2006/TN santrauka pateikta šios pranešimo 2.2 poskyryje, o bylos 630/2007/WP santrauka – 2.3 poskyryje.

5 IŠSAMUS SKUNDŲ, KURIŲ NAGRINĖJIMAS BAIGTAS PAREIŠKUS KRITINĘ PASTABĄ, SĄRAŠAS

2004 m.

0240/2004/PB
0242/2004/PB
0756/2004/PB
1434/2004/PB
1782/2004/OV
2468/2004/OV
2763/2004/JMA
2825/2004/OV
3321/2004/(BB)DK
3346/2004/ELB
3402/2004/PB

2005 m.

0144/2005/PB
0272/2005/(OV)DK
0452/2005/BU
0554/2005/(MF)FOR
0575/2005/BB
1027/2005/ELB
1137/2005/(OV)ID
1475/2005/(IP)GG
1476/2005/(BB)GG
1693/2005/PB
1844/2005/GG
1917/2005/IP
2207/2005/MF
2350/2005/GG
2539/2005/ID
2838/2005/BU
3002/2005/PB
3008/2005/OV
3067/2005/(MHZ)MF
3095/2005/TN
3114/2005/MHZ
3193/2005/TN
3427/2005/WP
3487/2005/(ID)DK
3693/2005/ID

2006 m.

0871/2006/(BB)MHZ
0962/2006/OV
1131/2006/BU
1234/2006/WP
1398/2006/WP
1807/2006/MHZ
1868/2006/ID
2196/2006/(SAB)ID
2216/2006/JF
2479/2006/JF
2582/2006/WP
2899/2006/ELB
3134/2006/(WP)JMA
3543/2006/FOR
3697/2006/PB
3842/2006/TN

2007 m.

0370/2007/MHZ
0446/2007/WP
0668/2007/MHZ
1206/2007/WP

Tamsiu šriftu nurodytų skundų sprendimų santraukos yra pateiktos šio pranešimo 3.4 poskyryje. Šių bylų puslapių numerius žr. D1 priede. Išsamų visų nurodytų bylų sprendimų tekstą galima rasti ombudsmeno tinklalapyje adresu: <http://www.ombudsman.europa.eu>

KAIP SUSISIEKTI SU EUROPOS OMBUDSMENU

LAIŠKU

Europos ombudsmenas
1, avenue du Président Robert Schuman
CS 30403
F - 67001 Strasbourg Cedex
Prancūzija

TELEFONU

+33 3 88 17 23 13

FAKSU

+33 3 88 17 90 62

ELEKTRONINIŲ PAŠTŲ

eo@ombudsman.europa.eu

TINKLALAPIS

<http://www.ombudsman.europa.eu>

**EUROPOS OMBUDSMENAS TIRIA SKUNDUS DĖL NETINKAMO ADMINISTRAVIMO
ATVEJŲ EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJOSE IR ĮSTAIGOSE**

www.ombudsman.europa.eu